

பழுஞல்

வலிகாமம் மேற்கு கலாசாரப் பேரவை,
பிரதேச செயலகம், சங்கானை.
2015

Free Issue
24/08/2016

"Ummah Fair"

“பண்ணுவில்”

வலிகாமம் மேற்கு கலாசாரப் பேரவை,
பிரதேச செயலகம்,
சங்கானை.

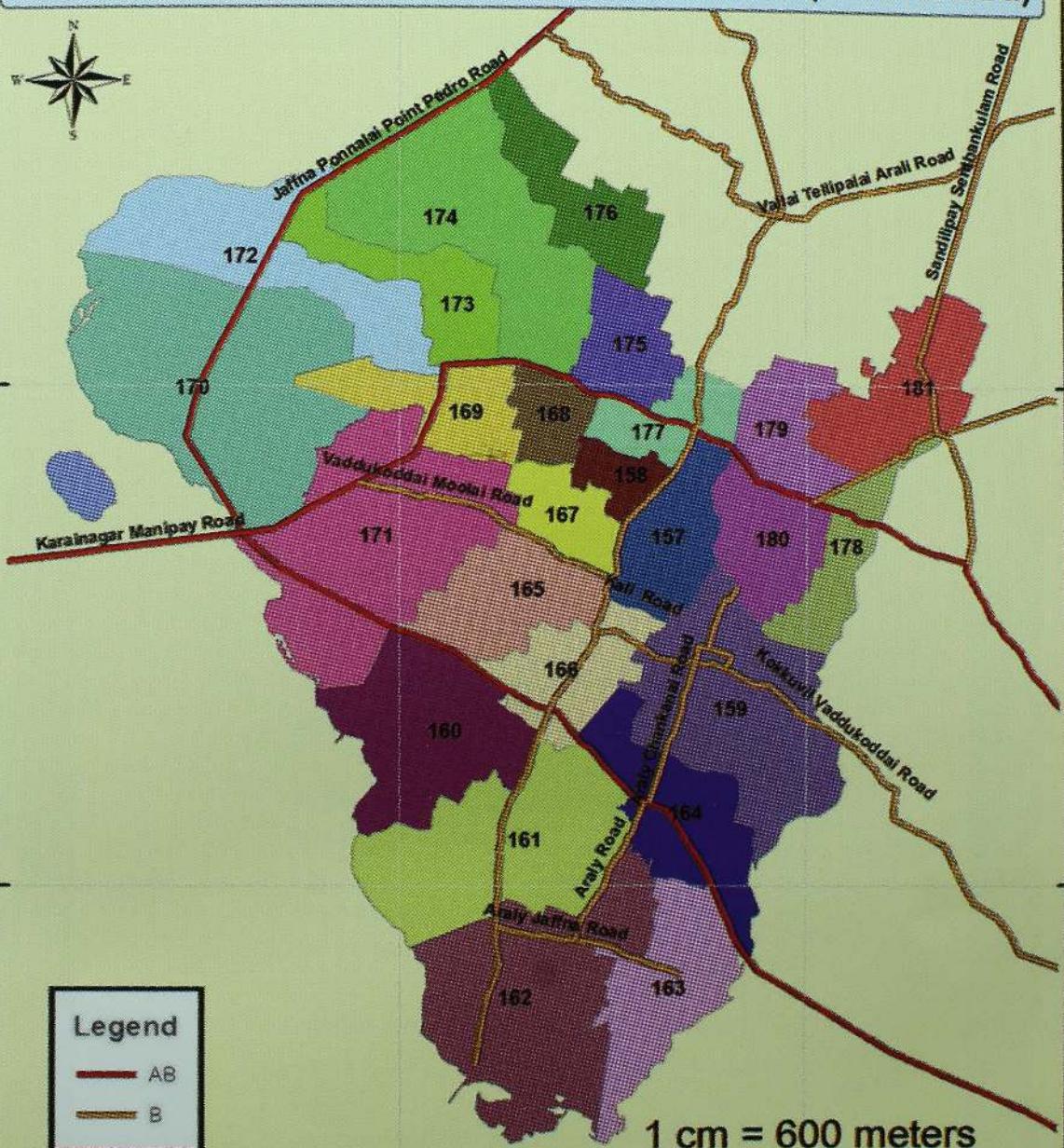
2015

“பாலையுமை”

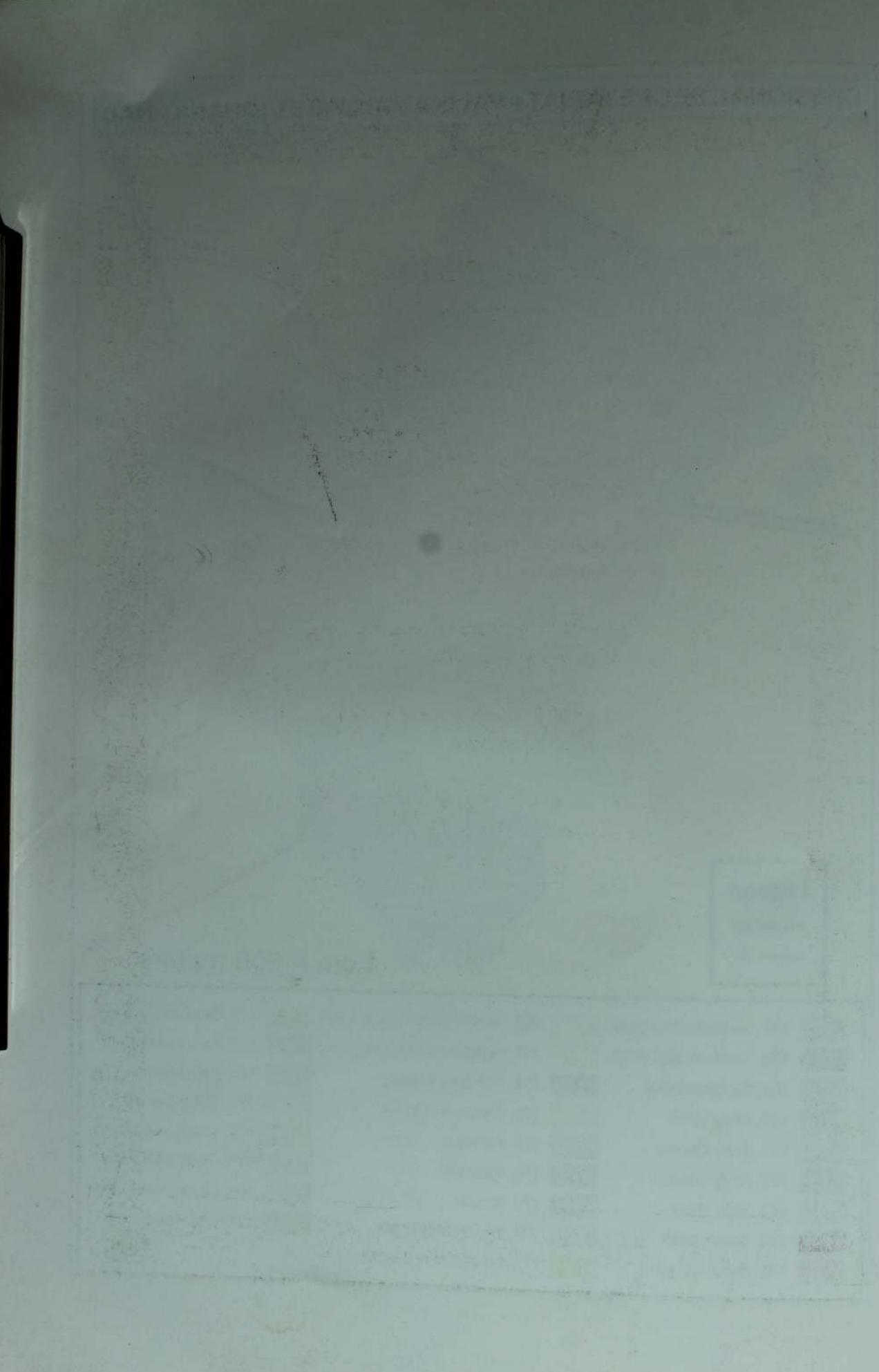
நால் விபரம்

- நால் : “பணுவில்”
- வெளியீடு : வலிகாமம் மேற்கு கலாசாரப் பேரவை,
பிரதேச செயலகம், சங்கானை.
- பதிப்புரிமை : மலர்க்குழு
- முதலாவது பதிப்பு : பங்குனி 2015
- பக்கங்கள் : 100 + 15
- அளவு : B5
- பிரதிகள் : 400
- அச்சுப் பதிப்பு : அன்றா பிறின்டேர்ஸ்,
356A, கல்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
021 221 7279

DIVISIONAL SECRETARIAT - VALIKAMAM WEST (CHANKANAI)

157, Vaddukoddai East	166, Vaddukoddai South West	174, Chulipuram East
158, Vaddukoddai North	167, Vaddukoddai West	175, Pannakam
159, Sangaraththai	168, Tholpuram East	176, Panipulam
160, Araly West	169, Tholpuram West	177, Sithankerney
161, Araly Centre	170, Ponnai	178, Chankanai East
162, Araly South	170, Pannalei	179, Chankanai West
163, Araly East	171, Moolai	180, Chankanai South
164, Araly North	172, Chulipuram West	181, Chankanai South
165, Vaddu South	173, Chulipuram Centre	

தாழ்த் தூய் ஊழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மாழி
வாழிய வாழிய வே!

வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வன்மாழி வாழிய வே!

ஏழ்கடல் வைய்வினுந் தன்மணம் வீசி
இசைகாண்டு வாழிய வே!

எங்கள் தமிழ்மாழி! எங்கள் தமிழ்மாழி!
என்வறன்றும் வாழிய வே!

குழுகலி நீங்கத் தமிழ்மாழி ஒங்கத்
துலங்குக வையக மே!

தொல்லை வினைதரு தொல்லை யகன்று
கூட்ரக தமிழ்நா டே!

வாழ்க தமிழ்மாழி! வாழ்க தமிழ்மாழி!
வாழ்க தமிழ்மாழி யே!

வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மாழி வாழிய வே!

வகிகாஸ் யேற்கு கலாசாரப் பேரவைக் கீதம்

வளர்க்கலை வளர்ம்போம் வாழ்வினில் உயர்வோம்
வளர்விறை போன்ற எம் கலாசாரப் பேரவை
உள்தே காண்டநல் உயிரிய நோக்கினை
உயர்ந்தே ஒங்கிட உவந்தே வளர்ம்போம்

(வளர்க்கலை வளர்ம்போம்)

யாடற் தலங்கள் பற்பல நிறைந்தே
யக்தியை ஊட்டப் பண்புகள் வளரத்
கேட்றிரு அரியநல் ஞானமுங் கல்வியும்
சேர்ந்தே ஒலங்கிடும் சீர்வளி மேற்கு

சித்தர்கள் ஞானிகள் வாழ்ந்த பிரதேசம்
சிற்யம் மருத்துவம் கைத்தொழி ஸோநெஙல்
வித்தகக் கலைஞர்கள் நிறைந்தவவில் மேற்கு
வீறநற் சரித்திரம் படைத்த பிரதேசம்

நிலவளம் கடல்வளம் நிறையைகு நிலத்தில்
பல்வயரும் வளத்தொடு பனைவள முண்டு
கலையொடு யெலிசை நாடகத் தொடுசீர்க்
கவிஞரும் சுவைஞரும் பாலிந்த பிரதேசத்தில்

(வளர்க்கலை வளர்ம்போம்)

வளர்க்கலை வளர்ம்போம்!
வளர்க்கலை வளர்ம்போம்!
வளர்க்கலை வளர்ம்போம்!

**வலிகாமம் மேற்கு
கலாசாரப் பேரவையின் நிர்வாகசபை விபரம்**

01. தலைவர்	-	திரு. அ. சோதிநாதன்
02. உப தலைவர்	-	திருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம்
03. இணைச் செயலாளர்கள்	-	திரு. பொ. சந்திரவேல்
திருமதி கா. நிருபா
04. பொருளாளர்	-	திரு. க. இரத்தினேஸ்வரன்
05. செயற்குழு உறுப்பினர்கள்		
		திரு. வி. சிவகுமார்
		திருமதி ஆ. சிவதுசணாமூர்த்தி
		திரு. மா. ஸ்ரீமுருகவேல்
		திரு. து. சுபேஸ்
		திரு. செ. சிவசுப்பிரமணியம்
		திருமதி வி. ரோசநாயகம்
		திரு. க. சந்திரசேகரம்
		திரு. செ. குமாரசிங்கம்
		திரு. பு. ஸ்ரீகாந்தன்
		திரு. டி. குமணன்
		திரு. ஸ்ரீ. தினேஸ்குமார்

மலர்க் குழவினர்

தலைவர்

- ▲ திரு. ஆ. சோகிநாதன்,
பிரதேச செயலரும், கலாசாரப் பேரவைத் தலைவரும்,
பிரதேச செயலகம், சங்கானை.

தொழிறியர்கள்

- ▲ திரு. யோ. சந்திரவேல்,
கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
- ▲ திருமதி கா. நினூயா,
கலாசார உத்தியோகத்தர்.

உறுப்பினர்கள்

- ▲ திரு. க. கணேசலிங்கம்,
கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்.
- ▲ திரு. க. ஜஸ்திந்தன்,
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்.
- ▲ திருமதி ம. ரசிதா,
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்.
- ▲ திருமதி ருந். விவூர்ஷ்டினி,
காணிப் பயன்பாட்டுத் திட்டமிடல் அலுவலர்.
- ▲ சௌல்வி எஸ். மல்லிகாதேவி,
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்.
- ▲ திரு. ச. நிகேஸ்,
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்.
- ▲ திரு. நா. சுகிளமார்,
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்.

பணுவிலுக்குள்ளே....

▲ தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து	
▲ ஆசிச் செய்திகள்	
▲ வாழ்த்துச் செய்திகள்	
▲ முகவரை	
1) வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசமும் பிரதேச செயலகமும்	01
2) வலிகாமம் மேற்கும் ஜோப்பியர் காலப் பண்பாட்டு எச்சங்களும் - ஒரு வரலாற்று நோக்கு	07
3) மானிடத்தின் மகத்துவம்	13
4) வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத்தின் புவியியல்சார் தரைத்தோற்று அமைவிடமும் அதன் செல்வாக்கும்	16
5) வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசமும் நன்னீர் வளமும்	19
6) வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேச கைவினைக் கலைகள்	27
7) வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத்தின் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் - ஒரு நோக்கு	30
8) வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத்தின் பிரசித்திபெற்ற ஆலயங்கள் அ) அஞ்சிலிகு பறாளாய் சுகர விநாயகர் ஆலயம் ஆ) பொன்னாலை ஸ்ரீ வரதராஜப் பெருமாள் ஆலயம் இ) கண்ணகாம்பிகா சமேத கண்ணலிங்கேஸ்வரர் ஆலயம்	34 38 41
09) வலிகாமம் மேற்கேயாகி வாழ்கின்றாள் அன்னை வாழி!	46
10) எமது வாழ்வில் இறைமாட்சி மலரட்டும்... ஒருவர் மற்றவரிடம் அன்பு செலுத்துங்கள்	47
11) கூட்டுக் குடும்பமும் குதூகலமான வாழ்வும்	51
12) கிராமிய நிகழ்வுகளில் நாட்டார் பாடல்களின் செல்வாக்கு	55
13) கலாசாரமும் சடங்குகளும்	60
14) சித்த மருத்துவ நாடி அறிவியல்	65
15) ஒடு காவும் நத்தை	68
16) வட்டுக்கோட்டைக் கூத்தும் கிராமியக் கலைகளும் வளர்ச்சியில் அமர்க் கந்தையா நாகப்பு அவர்களின் பங்களிப்பு	69
17) வலிகாமம் மேற்கு சிற்பக் கலையும் கலைஞர் அமரசிங்கமும் - நேர்காணல்	74
18) ஈழத்துப் புலமைப் பாரம்பரியத்தில் கணபதி ஜயர்	79
19) கலை, கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பாதுகாப்போம்	82

பண்பாட்டு மலர் நறுமணத்துடன் மலர் நல்லாசிகள்

ஓவ்வொரு இனத்திற்கும் ஓவ்வொரு மதத்திற்கும் ஓவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும் என ஓவ்வொரு வகையான கலாசாரப் பண்புகள் காணப்படும். அந்தவகையில், எமது வலிமேற்குப் பிரதேசத்திற்கும் தனித்துவமான பல கலாசார விழுமியங்கள் காணப்படுகின்றன. எமது பிரதேசத்தின் கலை, லெக்கியம், கல்வி, பண்பாடு, உணவு, பழக்கவழக்கங்கள், சுகாதாரம், கட்டடம் முதலான கலைகள், ஆன்மீக வணக்க ஸ்தலங்கள், வரலாற்றுச் சின்னங்கள், தொழில்கள் எனப் பல்வகை அம்சங்களை உள்ளடக்கி மக்களின் காலக் கண்ணாடியாகப் பண்பாட்டு மலர் நறுமணம் கொண்டு மலர்வது மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. நாம் பின்பற்றும் இத்தகைய பண்பாட்டு மரபுகளை எவ்வாறு எமக்கு எமது முன்னோர்கள் பாதுகாத்துத் தந்தார்களோ - அவ்வாறே அதனை நாமும் அடுத்த சந்ததியினருக்கு கையளித்தல் வேண்டும். அதற்கு இவ்வாறான மலர் மலர்வது காலத்தின் அவசியமாகும்.

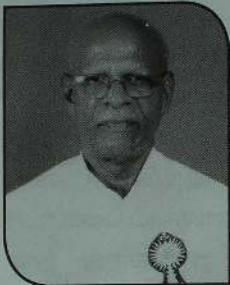
எமது பிரதேசத்தின் கலை கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்களை நாம் அறிந்துகொள்வதன்மூலம் ஏனைய சமூகத்துடன் ஒப்பிடும்பொழுது, நாம் எவ்வளவு வளர்ச்சியடைந்துள்ளோம்? நாம் எவற்றில் உயர்வு பெற்றிருக்கின்றோம்? நாம் எவ்விடயத்தில் கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும்? என்னும் பல்வேறு ஆராய்வுகளை பார்க்கமுடிகின்றது.

வலி. மேற்கின் காலக் கண்ணாடியாக இம்மலர் திகழ்வது வரவேற்கத் தக்கதாகும். இத்தகைய முயற்சியில் ஈடுபட்ட வலிமேற்குப் பிரதேச செயலரும் தலைவருமான திரு. அ.சோதிநாதன் அவர்களும் மற்றும் கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினர்களும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள். இவர்களது பணிகள் சிறக்கவும் எமது பிரதேச கலாசார விழுமியங்கள் வலுக்குன்றாது வளர்ச்சியறவும் இம்மலர் நறுமணம் கொண்டு மலரவும் எல்லாம் வல்ல சிவகாமிபாகர் சிதம்பரேஸ்வரப் பெருமான் திருவருளைப் பிரார்த்தித்து, வலி. மேற்குப் பிரதேசவாழ் இந்துமத குருமார்கள் அனைவரதும் ஆசிகளையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்து நிறைவு செய்கின்றேன்.

சுபம்

சிவமுநி சபா. வாசதேவக்குருக்கள்,
 தலைவர்,
 சர்வதேச இந்துமத குருமார் ஒன்றியம்,
 யாழ்ப்பாணம்,
 (சிவன் தேவஸ்தானம், சித்தன்கேணி)

சாங்காணன் புனிது சடேஷியார் ஆலய பங்குத் துந்வதுயின் ஆசியுஞர்

வலிகாமம் மேற்கு கலாசாரப் பேரவையால் பிரதேச பண்பாட்டு மலர் வெளியிடுவதையிட்டுப் பெருமகிழ்ச்சி யடைவதோடு. இறை ஆசீரும் வேண்டி இப்பேரவை வளர, மலர் பெறுமதியிக்க கலாசார, பண்பாட்டைச் சீர்ப்படுத்தி நடை முறைகளில் வாழ்விக்க வாழ்த்துகிறேன்.

எமது கலாசாரப் பண்பாட்டு மதிப்பையும் பெருமையையும் வளர்த்துக்கொள்வதில் வலிகாமம் மேற்கு கலாசாரப் பேரவை எடுக்கும் முயற்சிகளானவை. நாம் எமது சொந்தக் காலில் நிற்பது, தெரியமாகச் செயற்படுவது, பெரியவர்களிடம் மரியாதை காட்டுவது, பெண்களிடம் கண்ணியமாகப் பழகுவது போன்ற சிறப்பியல்புகளை வளர்த்துக்கொள்வதன் மூலம் புதிய விடயங்களைக் கற்றுக்கொள்ளச் செய்யும் என்பதில் ஜயமில்லை. மேன்மை, பொறுமை, தயாளம், இரக்கம், உற்சாகம், நகைச்சுவை உணர்வு போன்றவைகளையும் மதித்து வாழக் கற்றுக்கொள்ள வழிவகுக்கட்டும்.

வறுமை, செல்வம், புகழ்ச்சி, இகழ்ச்சி, சோதனை, வேதனை என்ற வாழ்வின் பல்வேறு நிலைகளையும் அனுபவித்து வாழ்ந்த எம்சமூகம் அனுபவத்தினாடாக எல்லாவித சூழ்நிலையிலும் வாழக்கூடிய நிலையில் எமது பாரம்பரிய பண்பாட்டைக் கைவிடாது பெருமையுடன் பாதுகாக்க நன்றி உணர்வுடன் வாழ்வோம். இறை அன்பிலும் பிறர் அன்பிலும் வளர்வோம்.

பங்குத் தந்தை
அருட்பணி ஜோசவ் பாக்கியம்,
நற்கருணை நாதர்சபை.

வடமாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், வினாயாட்டுத்துறை
மற்றும் தீர்மானங்கள் விவகார அமைச்சரின்

வாழ்த்துச் செய்தி

ஒவ்வொரு பிரதேசமும் தத்தம் மரபுகள், பாரம்பரியங்களை எழுத்துருவில் நூலாக வெளியிடுவது எதிர்வரும் சந்ததியினருக்குச் சிறந்த ஒருவனைப்படுத்தலாக அமையும். அவ்வகையில், வலிகாமம் மேற்கு பிரதேச செயலகத்தின் கலாசாரப் பேரவையினர் முதன்முதலாக "பண்பாட்டு மலரை" வெளியிடுவதையிட்டு மகிழ்வடைகிறேன்.

ஒரு பிரதேசவாசி தனது பிரதேசம் தொடர்பான மரபு ரீதியான வரலாற்றுத் தடயங்களையோ அல்லது பிரதேச வழக்குகளையோ அறிந்துவைத்திருப்பது என்பது அவசியமானதொன்றாகும். இன்றைய காலகட்டத்தில் நாட்காட்டியின் அவசர கிளைவுக்கேற்ப தன்னைப் பழக்கப்படுத்திக்கொண்ட மனிதன், பிரதேச வழக்கங்களை அறிந்துகொள்ளப் பின்நிற்கின்றான். இவ்வேளையில், பிரதேச ரீதியான மலர்களை வெளியிடுவது அனைவரும் தத்தம் பிரதேசம் தொடர்பான வரலாறுகளை அறிந்துகொள்ள வழிசெமக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

பிரதேசவாசிகளின் ஆற்றல்களை மேலும் வளப்படுத்த இம்மலர் மூலமாக வலி. மேற்கு பிரதேச செயலகத்தின் கலாசாரப் பேரவை முன்வந்துள்ளமையை வாழ்த்துகிறேன். இம்மலர் சிறப்புடன் வெளிவர உழைத்த அனைவரையும் பாராட்டுவதுடன், எனது நல்வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

கெளரவ த. குருகுலராசா,

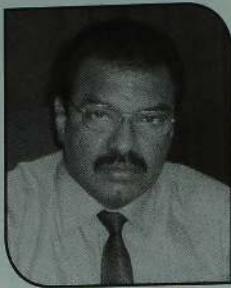
அமைச்சர்,

கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் வினாயாட்டுத்துறை

மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு,

வடக்கு மாகாணசபை.

அரசாங்க அதியரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வலிகாமம் மேற்கு - சங்கானைப் பிரதேச செயலக பண்பாட்டு மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இது யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் மேற்குப் பகுதியில் மூன்று பக்கமும் கடலால் கூழப்பட்டுள்ள பிரதேசமாகும். இங்கு காணப்படும் திருவாழினிலை இந்துக்களின் புனித தீர்த்தங்களில் ஒன்றாக விளங்குகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் வழக்கியாறு ஒடுவதும் சிறப்புக்குரியதாகின்றது. மிகுந்த சிறப்புக்குரிய ஆலயங்களாக பறாளாய் விநாயகர் ஆலயம், பொன்னாலை வரதராஜப்பெருமாள் ஆலயம், வட்டுக்கோட்டை கிறிஸ்தவ தேவாலயம், சங்கானை ஒல்லாந்தர் காலத்துத் தேவாலயம் என்பனவும் இப்பிரதேச மக்களின் சமய விழுமியங்களை எடுத்துக்கூறுகின்றன.

யாழ்ப்பாணத்தில் இப்பிரதேசத்துக் கூத்துக்களை வட்டுக்கோட்டைக் கூத்து என்று சிறப்பாகப் போற்றப்படுவதன் மூலம் கிராமிய பண்பாட்டைச் சிறப்பாகப் பேணும் பிரதேசமாக விளங்குகின்றது. அத்தோடு ஒல்லாந்தர் காலக் கல்வெட்டுக்கள், ஆவரஞ்சுகல், சுமைதாங்கி, கேணி, மடம் என்பனவும் சிறப்புக்குரியனவாகும்.

மேற்கூறிய சிறப்புக்களையெல்லாம் எடுத்துக்கூறும் வகையில் வெளிவரும் பிரதேச பண்பாட்டு மலர் - வைத்தியம், கலை, கலாசாரம், பண்பாடு ஆகிய விடயங்களையும் கொண்டு வெளிவருவது மிகுந்த பாராட்டுக்குரியதாகின்றது.

இப்பாரிய பணியைத் திறம்பட முடித்த பிரதேச செயலர், கலாசாரப் பேரவை, மலர்க்குழுவினர் மற்றும் இம்மலர் சிறக்க ஆக்கங்களை வழங்கிய கட்டுரையாசிரியர்கள் அனைவருக்கும் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்து, மலர் சிறக்க வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிப்பதில் மகிழ்வடைகின்றேன்.

திரு. சுந்தரம் அருமைநாயகம்,
அரசாங்க அதிபர் / மாவட்டச் செயலாளர்,
யாழ்ப்பாண மாவட்டம்.

மேலதிக அரசாங்க அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி

கலை, கலாசாரப் பாரம்பரியங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட மாவட்டமாக யாழ்ப்பாணம் திகழ்கின்றது. இம் மாவட்டத்தின் ஒவ்வொரு பிரதேசமும் தமக்குரிய கலாசாரப் பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பேணிப் பாதுகாத்து வருவதில் பெரும் சவால்களை எதிர்கொண்டு வரும்வேளையில், வலிகாமம் மேற்கு பிரதேசமானது தனித்துவமான கலை கலாசாரப் பண்புகளைக் கொண்ட ஒரு பிரதேசமாக அன்று தொட்டு இன்றுவரை விளங்கி வருவது யாவரும் அறிந்த ஒரு விடயமாகும். இப்பிரதேசத்தின் பல்வகை ஆக்கங்களைத் தாங்கி வரவிருக்கும் இப்பிரதேச பண்பாட்டு மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் மகிழ்வடைகின்றேன்.

கலை கலாசாரத்தின் ஊடாக ஒரு இனத்தின் பண்பாட்டினை இனாங்காண முடிகின்றது. பண்பாடும் நாகரிகமும் இணைந்த கலாசாரமானது அப்பிரதேச பாரம் பரியத்தினை வெளிப்படுத்தும் விதமாக அமைகின்றது. உள்ளத்து உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகக் கலை விளங்கி வருகின்றது. நாட்டுக்கூத்துக் கலையும் கிராமியக் கலையும் இற்றைக்கு கிருநூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இப்பிரதேசத்தில் உயிரோட்டமாக இன்றுவரை நின்று நிலவி வருகின்றன. இவ்வாறே ஏனைய பாரம்பரியக் கலைகளையும் அதனாடாகச் சுரக்கும் ஊற்றுக் களையும் ஓட்டங்களையும் பதிவு செய்யவேண்டிய பொறுப்பு எழுமுன்னே பரந்து கிடக்கின்றது. சமூக, பொருளாதார, அரசியல், வாழ்வியல் அம்சங்களால் எமது கலை கலாசாரங்கள் மறக்கப்பட்டும் மறைக்கப்பட்டும் வருகின்றன. இத்தகைய ஒரு சூழலில் இப்பிரதேசம்சார் பல்வேறு தகவல்களை ஆவணப்படுத்தல் காலத்தின் தேவையாக உள்ளது. மேலும் இப்பிரதேசம் ஐரோப்பியர் காலத்துப் பண்பாட்டு எச்சங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள அதேநேரம். அவை தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிக்கும் உட்படுத்தப்பட்டமை சுட்டத்தக்கது. இப்பிரதேசத்துக்கு அருகில் சிறப்பான கலாசார மையத்தை உருவாக்கி அப்பிரதேசத்தில் வாழும் கலைஞர்களுக்கு ஒரு களம் அமைத்துக் கொடுத்தமை இப்பிரதேச நிர்வாகத்தின் சிறப்பாகும்.

இவ்வகையில், வலி. மேற்குப் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையின் முயற்சியால் பல்வேறு அம்சங்களைத் தாங்கி வெளிவரும் இப்பண்பாட்டு மலர் சிறப்புற எல்லாம்வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்தித்து. இவ்வரிய முயற்சியில் ஈடுபட்ட பிரதேச செயலாளர், கலாசார உத்தியோகத்தர்கள், கலாசாரப் பேரவையின் உறுப் பினர்கள், கலையார்வலர்கள் மற்றும் ஏனைய உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கின் றேன். இப்பணி மன்மேலும் சிறக்க மனமுவந்து வாழ்த்துகின்றேன்.

திருமதி ரூரினி வரதலிங்கம்,
மேலதிக அரசாங்க அதிபர்,
மாவட்டச் செயலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

வடமாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை
மற்றும் தினாஞர் விவகார அமைச்சர் செயலாளரின்

வாழ்த்துச் செய்தி

வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேச செயலகக் கலாசாரப் பேரவையினால் வெளியிடப்படும் பிரதேச மலர், மலர்ந்து மணம் பரப்புவதனையிட்டுப் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தி, வறுமை ஒழிப்பு, கலை, கலாசாரம், சமூக விழுமியங்கள் என்பன உள்ளடங்கலாக வரலாற்றுப் பொக்கிள்லமாக அனைத்துப் பிரதேச செயலகங்களாலும் பிரதேச மலர்கள் வெளியிடப்படும் உன்னதநிலை கண்டு புளகாங்கிதமடைகின்றேன். பிரதேச மக்களின் வாழ்வியலினையும், பண்பாட்டினையும், பாரம்பரியத்தினையும் வெளிக்காண்டுவெரும் வரலாற்று ஆவணமாக இது அமைந்துள்ளது.

வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசம் கலைத்துறைக்கு அரும்பணியாற்றிய பல கலைஞர்களைக் கொண்டுள்ள பிரதேசமாகும். கடன் உழைப்பு மற்றும் விடாழுமியற்சி கொண்ட மக்கள் வாழும் இப்பிரதேசத்தில் கடந்த காலங்களில் குறிப்பிடத்தக்க அபிவிருத்திப் பணிகளும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

இம்மலர் வெளியீட்டிற்காக அர்ப்பணிப்புடன் செயலாற்றிவெரும் பிரதேச செயலாளர் மற்றும் பிரதேசசெயலக உத்தியோகத்தர்கள், கலாசார உத்தியோகத்தர்கள், கிராம சேவை உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் சமுர்த்தி அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்கள் ஆகியோருக்கு எனது பாராட்டுக்களையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிப்பதோடு, இப்பண்பாட்டு மலர் வெளியீடு சிறப்புற அமைய எல்லாம் வல்ல ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

திரு. சி. சுத்தியசீஸன்,

செயலாளர்,

கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை மற்றும்

இளைஞர் விவகார அமைச்சு,

வடமாகாணம்.

வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்கள்
பிரதிப் பணியாளரின்

வாழ்த்துச் செய்தி

பிரதேச கலை பண்பாட்டு விழுமியங்களை மேம்படுத்தல், பாதுகாத்தல் மற்றும் ஒடுவண்பபடுத்தல் நொடர்பில் பிரக்ஞா பூர்வமான செயற்பாடுகளுக்கான எதிர்பார்ப்பும் ஆர்வமும் அதிகமாகக் காணப்படும் இன்றைய கூழலில். வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்களாம் தனது கலாசார செயற் றிட்டம் - 2014 இனை முன்வைத்ததானது பல விளைத் திறன்மிக்க செயற்பாடுகளையும் சில உடனடி விளைவுகளையும் எமக்குத் தந்திருப்பது மகிழ்ச்சி தருவதாக உள்ளது.

வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத்திலுள்ள கிராமங்களில் உயிரத்துறுப்புள்ள பண்பாட்டம்சங்களும், விழுமியக் கருத்துக்களும் இன்றும் மிகச்சிறப்பாகப் பின்பற்றப் பட்டு அப்பிரதேசப் பண்பாட்டினைத் தனித்துவத்துடன் பேணுவதற்கு உறுதுணையாக இருந்து வருவதைக் காணமுடிகின்றது. இத்தகு பண்பாட்டம்சங்களைப் பேணவும், மேம்படுத்தவும். ஒவ்வொரு பண்பாட்டுமொன்று சங்காண பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையினால் வெளியிடப்படுகின்ற “பணுவில்” ஆனது அப்பிரதேசப் பண்பாடு நிலை பேற்றைவதற்கு அருந்துணை புரியவேண்டும். இம்முயற்சிக்கு எனது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

திருமதி உஹா சுபலிங்கம்,
பிரதிப் பணிப்பாளர்,
பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்களாம்,
வடமாகாணம்.

விரதேச செயலரின் செய்தி

இலங்கையின் நிர்வாக சேவையை மக்களின் காலதிக்கு எடுத்துச் செல்வதைப் பிரதான இலக்காகக் கொண்டு, பிரதேச மட்டத்தில் நிர்வாகம் பன்முகப்படுத்தப்படல் வேண்டும் என்ற அழிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிர்வாகக் கட்டமைப்பே பிரதேச செயலக முறைமையாகும்.

அந்தவகையில், யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள பதினெண்நாடு பிரதேச செயலர் பிரிவுகளில் வலிகாமம் மேற்கும் ஒன்றாகும். ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட நிர்வாகக் கட்டமைப்புடன் பொருளாதார, சமூக, சமய, கல்வி, கலை, கலாசார, பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களை நிறைவாகக் கொண்ட வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசம் - உழைப்பால் உயர்ந்தவர் களையும் புலமையாளர்களையும் கலைஞர்களையும் உயர்ந்த திறன்மிக்கவர் களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. வட்டுக்கோட்டை, சுழிபுரம், அராவி, சங்கானை, தொல்புரம், மூளாய், பொன்னாலை போன்ற கிராமங்கள் இப்பிரதேசத் திற்கு வளம் சேர்ப்பனவாக அமைந்துள்ளன.

47.3 சுதாரக் கிலோமீற்றர் பரப்பளவிடைய இப்பிரதேசம் 48,093 மக்கள் தொகையைக் கொண்டுள்ளது. நிலவளமும் நீரவளமும் மனிதவளமுமிகுக் கிப்பகுதி, வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் விளாங்குகின்றது. இத்தகைய சிறப்புக்களை ஆவணப்படுத்தும் நோக்குடன் வலிகாமம் மேற்குக் கலாசாரப் பேரவை பிரதேச மலர் ஒன்றை வெளியீடு செய்வதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். நீண்டகால வரலாற்றுப் பதிவுகளைத் தன்னகத்தே தாங்கி வெளிவரும் இந்நால், இப்பிரதேச மக்களால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய வரலாற்று மூலமாகவும் அமைந்துள்ளது எனலாம்.

இப்பிரதேச மக்களின் வாழ்வியல் யதார்த்தங்களை, வரலாற்றுப் பதிவுகளைப் பெரிதும் கொண்டுள்ள இம்மலர் பொதுமக்களுக்குச் சிறப்பான முறையில் யண்படும் என்று நம்புகின்றேன். இவ்வாக்கம் மலருருப் பெறுவதற்காகப் பெரிதும் பாடுப்பட்ட எமது கலாசாரப் பிரிவு உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் சிறந்த படைப்புக்களையும் ஆலோசனைகளையும் வழங்கிய சான்றோர்கள் அனைவருக்கும் இந்நேரத்தில் உள்பட்டுவர்வான நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதோடு, இம்மலர் தொடர்ந்தும் மலர் இறைவனின் திருவருள் நிறைவாகக் கிடைக்கவேண்டுமென வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

திரு. அ. சோதிநாதன்,
பிரதேச செயலர்,
சங்கானை.

முகவரை

வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையால் வெளியிடப்படும் “பணுவில்” பிரதேச மலருக்கு முகவரை வழங்குவதையிட்டு மிகக் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். நிலவளமும் நீர்வளமும் கலைவளமும் கொண்டதாக இந்து, கிறிஸ்தவ, தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களையும் வரலாற்றுச் சின்னங்கள் பலவற்றினையும் தாங்கியதாக விளங்கும் இப்பிரதேசம் - அறிஞர்கள், புலவர்கள், கலைஞர்கள், பண்டிதர்கள் எனப் பல மனித வளங்களையும் கொண்டுள்ளது. இத்தகைய அரும்பெரும் பொக்கிஷங்கள் பலவற்றையும் ஆவணப்படுத்தும் முதல் முயற்சியாக இந்நால் வெளிவருவது மனதுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

வலி.மேற்கின் பிரதேசமலர் “பணுவில்” என்ற பெயரோடு வெளிவருகின்றது. என்றும் வலுவிழந்துவிடாத தமிழர் தம் வாழ்வும் பணையும் ஒன்றாகவிட்டதை பண்பாட்டின் அணிகலனாயும் மணவாழ்வின் ஆணிவேராயும் நின்று பெருமை சேர்க்கும் “தாலி” காட்டி நிற்கின்றது. இந்த சொல் எங்கிருந்து வந்தது? பனை மரத்தின் பழங்காலத்துப் பெயர் “தாலம்” இத்தாலத்தின் இலை (ஒலை) யை ஆரம்பத்தில் தாலி செய்யப் பயன்படுத்தியதால் உண்டான காரணப்பெயர் அது.

இதுபோலவே பனை மரத்தின் ஓர் பகுதிப் பொருள்தான் “பணுவில்”. அது நுங்கின் மூடி. மாறிவிட்ட இன்றைய காலத்தில் கண்ணைக் கவரும் ஆழகிய கரண்டிகளால் உணவுண்ண பழகிவிட்டபோதிலும் எம் முன்னோர் ஒடிந்துவிழுந்த ஒற்றைப் பணுவிலை எடுத்து ஆவிகளைப் பகும் கஞ்சியை கோலி ஊதி ஊதிப் பருகியபோது உண்டான சுவை இன்றில்லை. இப்படித்தான் எம் முன்னைய குழந்தைகள் பணுவிலின் இரண்டு முனைகளைக் கிழித்து உதட்டில் பொருத்தி ஒடித்திரிந்து ஊதிய விசிலில் உண்டான மகிழ்ச்சி இன்று பறிபோயிற்று. வாசிப்பின் ஆர்வமும் அறிதலின் வேகமும் குன்றிவரும் இந்தச் சமூகத்தால் மறந்துவிட்ட ஓர் வாய்மொழிச் சொல்தான் “பணுவில்”. இது குரும்பையை இறுகப் பிடித்து நுங்காக்கி பின் பழமாக்கி பயன்தரும் என்ற நம்பிக்கையில் இம்மலரின் பெயராகின்றது.

இப்பிரதேசம்சார் முதல் நூல் என்றவகையில், இந்நாலில் இடம்பெற்றுள்ள ஆக்கங்கள் பலவும் வலிகாமம் மேற்குப் பகுதியில் உள்ள வரலாற்றுப் பதிவுகள், பாரம்பரியங்கள், சடங்குகள், கலை வளங்கள், ஆண்மீக நிலையங்கள் எனப் பல்வேறு தேட்டங்களை முதன்மைப்படுத்தியுள்ளன.

பிரதேச வரலாற்றுமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களை வர்ணிப்படங்களில் தனிப்பக்கங்களில் அழகுபடுத்தி ஆவணமாக்கியிருக்கின்றோம். வலி. மேற்கைப் பற்றி அறிய அல்லது ஆய்வு செய்ய விரும்பும் ஒருவருக்குப் பயனுடைய படைப்பாக இது அமையும் என நம்புகின்றோம்.

இந்நாலுருவாக்கத்திற்கு எம்மைத் தூண்டி இறுதிவரை எமக்கு ஆலோசனை வழங்கி வழிகாட்டிய எமது பிரதேச செயலர் அவர்களுக்கு முதன்மையான உளமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம். அத்துடன், பிரதேச செயலக பதவிநிலை உத்தியோகத்தர்களுக்கும் நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

மேலும், இதழாகக் குழுவினர்களுக்கும் பலவகையான ஆக்கங்களை வழங்கிய படைப் பாளர்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம். இவ்வெளியீட்டிற்கு நிதி அனுசரணை வழங்கிய வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்திற்கும் நன்றி கூறுவதோடு, அச்கக் கலையால் இதழை அழகுபடுத்திய “அன்றா பிரின்டேர்ஸ்” நிறுவனத்தினருக்கும் அன்பான நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

இதழாசிரியர்கள்

திரு.யா. சந்திரவேல்,
கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம்,
சங்கானை.

திருமதி கா. நிருபா,
கலாசார உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம்,
சங்கானை.

வலிகாமர் மேற்குப் பிரதேசமும் பிரதேச செயலகமும்

திரு. பொ. சந்திரவேல்,
கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம்,
சங்கானை.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசம் அரசியல், பொருளாதார, சமூக, கலாசார, பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களில் முதன்மை பெற்று விளாங்கியிருப்பதைக் கிடைக்கக்கூடிய சான்றாதாரங்களைக் கொண்டும் இப்பிரதேச மக்களின் வாழ்வியல் நடைமுறைகளைக் கொண்டும் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. சோழ அரசர்கள், யாழ்ப்பாணத்து அரசர்கள், போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் எனப் பல அரச ஆட்சித் தாக்கங்களின் எச்சங்கள் இப்பிரதேசத்தில் உள்ளன. சங்கானை, பண்டத்தரிப்புப் போன்ற இடங்கள் அக்காலத்தில் சிறந்த வர்த்தக மையங்களாக இருந்துள்ளன. போக்கு வரத்திற்குச் சாதாரண மாட்டுவெண்டில்கள், வில்லு வண்டில்கள், திருக்கல் வண்டில்கள் ஆகியன பயண்படுத்தப்பட்டன. வட்டுக்கோட்டைப் பிரதேசம் இவற்றின் உற்பத்தியில் புகழ்பெற்றி ருந்தது. இன்றும் இங்கு இந்த உற்பத்தி உண்டு. யாழ்ப்பாணத்தின் ஒரேயொரு ஆறான வழக்கையாறு இப்பிரதேச அராலிக் கடலில் சங்கமமாகின்றதை ஒரு சிறப்பம்சமாகும்.

இப்பிரதேச சமயப் பண்பாட்டின் அழியாச்சின்னாங்களாக - வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சுழிபுரம் பறாளாய் விநாயகர் ஆலயம், பொன்னாலை வரதராஜப்பெருமாள் கோவில் ஆகியன சிறப்புப் பெறுகின்றன. இந்துக்கள் பிதிர்க்கடன் நிறைவேற்றும் புனித இடமாகத் திருவடிநிலை உள்ளது. சங்கரத்தை - துணவியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட “பிரகேஸ்வரன்” ஆலயம் கி.பி. 15ஆம், 16ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்குரிய தென்று பிற்கால ஆய்வாளர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளனர். கிரந்த மொழிக் கல்வெட்டுக்கள் இங்குள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்கானையிலுள்ள ஒல்லாந்தர் காலத்தேவாலயம் போர்த்துக்கேயரால் அமைக்கப்பட்டதாகவும் இது பின்பு ஒல்லாந்தரால் முருகைக்கற்கள் கொண்டு மேம்படுத்தப்பட்டதாகவும் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். 1678 இல் ஒல்லாந்தத் தளபதியான Laurens Pyl Ann என்பவரால் அமைக்கப்பட்ட வட்டுக்கோட்டைத் தேவாலயமும் பிரசித்தி பெற்றதாகும்.

சிறந்த புலமைம் பாரம்பரியமும் இப்பிரதேச வரலாற்றில் முக்கியம் பெறுகின்றது. ஆசியக் கண்டத்தில் முதன் முதலில் அமைக்கப்பட்ட வட்டுக்கோட்டை செமினரி கலைக்கழகம் பின்பு யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியாக வளம் பெற்றுள்ளது. இக்கல்லூரியிலுள்ள நூலகம் போன்று ஆசியக் கண்டத்திலுள்ள நாடுகளின் பாடசாலைகளில் நூலகம் இல்லை என்பதும் இங்கு விதந்து சுட்டத்தக்கது. சென்னையை பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் பட்டதாரிகளான கரோல் விசுவநாதபிள்ளை, சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை ஆசிய இருவரும் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர்கள். இவர்கள் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் கல்வி பயின்று சித்திபெற்ற புலமையாளர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும், எமக்குக் கிணடக்கின்ற ஈழத்துப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுள் ஒன்றான “வட்டுக்கோட்டை பிடியம்பதி பத்திரகாளி அம்மன் ஊஞ்சல்” என்ற நூல் ஒல்லாந்தர் காலத்திற்கு முற்பட்டாகக் கருதப்படுகிறது. அதாவது, இந்நால் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்திற்குரியதாகக் கருதப்படுகிறது. வட்டுக் கோட்டையைச் சேர்ந்த கணபதி ஜயர் இதனை எழுதியுள்ளார்.

இப்பிரதேச மக்களின் ஜீவகாருண்யப் பண்பாட்டைப் பறைசார்றும் வகையில், சங்கரத்தைக் கிராம அலுவலர் (J/159) பிரிவில், வட்டுக்கோட்டை-நவாலி வீதியில் ஒரே இடத்தில் சுமைதாங்கி, மடம், கேணி, ஆவரங்க்கல் மற்றும் ஆலயம் ஆகியவை அமைந்திருப்பது இன்றும் இப்பிரதேசத்திற்குச் சிறப்பளிக்கின்றது எனலாம்.

இலங்கை வரலாற்றில் அநூராதபுரம் திராசதானியாக விளங்கிய காலத்திலிருந்தே பிரதேச நிர்வாக முறைமை இருந்து வந்ததை ஆதாரங்கள் மூலம் அறியமுடிகிறது. அக்காலத்தில் அரசர்கள் கிராமத் தலைவர்களி னாடாகத் தமது அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்திய துடன், அவர்களுடாகத் தமக்குத் தேவையான வரிகளையும் வகுவித்தனர்.

வலிகாமும் மேற்கு

இந்நிலையில், 1505ஆம் ஆண்டு மற்றும் 1658ஆம் ஆண்டுகளில் இலங்கையைத் தம்வசப்படுத்திய போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆகியோர் தமது தேச நிர்வாக நடைமுறைகளை இங்குள்ள தேசவழுமைகளுடன் இணைத்து ஆட்சி அதிகாரத்தைச் செலுத்தினர்.

அவர்களைத் தொடர்ந்து 1796இல் பிரித்தானியர்கள் இலங்கையைக் கைப்பற்றினர். இவர்கள் பல்வேறு தலைமைகளின் கீழிருந்த பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றி ஒரே ஆளுகையின் கீழ் கொண்டுவந்தனர். பிரித்தானியர் முறையான ஆட்சியமைப்பை ஏற்க ணவே இருந்த ஆட்சியமைப்பிலும் நிர்வாக நடைமுறைகளிலும் பல சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்தனர். வரி அறவிடுதல், மாகாண நிர்வாகம், விவசாயம், நீர்ப்பாசனம், கல்வி, காணி விவகாரம், வனப்ரிபாலனம், பொருட்களைப் பாதுகாத்தல், புள்ளி விபரம் திரட்டுதல், தேர்தல் கடமை, பிறப்பு-இறப்பு மற்றும் விவாகப் பதிவுகள் எனப் பல பணிகளை அதிகாரிகள் மூலம் மக்களுக்கு வழங்கினர். இவர்கள் 1948ஆம் ஆண்டில் இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் வழங்கிச் சென்றபின் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுவந்த ஆட்சியாளர்கள், சிறந்த நிர்வாகக் கட்டமைப்பை ஏற்படுத்தி மக்களுக்குச் சிறப்பான சேவையை வழங்கும் வகையில் செயற்பட்டு வந்தனர்.

தீன் தொடர்ச்சியாக இலங்கையின் நிர்வாக சேவையை மக்களின் காலடிக்கு எடுத்துச் செல்வதைப் பிரதான இலக்காகக் கொண்டு 1949இல் ஜனாதிபதியாகப் பதவி வகித்த கௌரவ ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கள், பிரதேச மட்டத்தில் நிர்வாகம் பன்முகப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ஏற்படுத்திய நிர்வாகக் கட்டமைப்பே பிரதேச செயலக முறைமையாகும்.

இந்நிலையில், நீர்வளமும் நிலவளமும் ஒராங்கே அமைந்த வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேச மக்களின் நலன்களையும் பிரதேச அபிவிருத்தி

யினையும் அமைக்கும் வகையில் பிரதேச இறைவரி அலுவலகம் (Divisional Revenue Office-DRO)கிட்டத்தட்ட 1939ஆம் ஆண்டளவில் இயங்கும் நிலையில் காணப்பட்டது. இந்த அலுவலகத்தின் நிர்வாகத்தைச் சீர்தூக்கும் வகையில் DRO அல்லது “மணியகாரன்” என்ற மழுக்கப்பட்ட Divisional Revenue Officer நியமிக்கப்பட்டார். பாராளுமன்றத்தின் அமைச் சரவைத் தீர்மானத்தின்படி மையப்படுத்தப்பட்ட டிருந்த நிர்வாகம் பன்முகப்படுத்தப்பட்டது. இந்த நிலையில், இவ் அலுவலகம் மக்கள் சேவையில் பின்வரும் செயற்பாடுகளைச் செயலாற்றியது.

1. இறைவரி வசூலித்தல்.
2. சமூகச் செயற்பாடுகளில் மக்களிடையே அமைதியினை ஏற்படுத்துதல்.
3. நிதிப்பிரிபாலனம்.
4. உணவு விநியோகம் (கூப்பன் நடைமுறை)
5. அரசு காணிகள் தொடர்பானவை

மணியகாரன், கந்தோர் மணியங்காரன் என்ற பதங்கள் மருவிப் பிரிவுக்காரி யாதிகாரி என்றழைக்கப்படும் முறை 1945 அளவில் உருவானது.

இந்நிலையில், கிராமங்கள் தோறும் விதானை என்றழைக்கப்படும் அதிகாரிகள் மக்களின் தேவைகளை இனங்கண்டு சேவையாற்றும் பொருட்டுச் செயற்பட்டனர். இந்த அதிகாரிகளுக்கு நேரடி மேலதிகாரியாக “உடையார்” என்றழைக்கப்படும் அதிகாரி ஒருவர் கடமையாற்றினார். காலப்போக்கில் இம்முறையும் மாற்றப்பட்டது.

1956இல் இலங்கை முழுவதும் 138 பெரும்பாக இறைவரி உத்தியோகத்தர் பிரிவுகள் உருவாக்கப்பட்டன. சமகாலத்தில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 10 இறைவரி காரியாதிகாரி பிரிவுகள் இருந்தன. இவற்றுள் வலிகாமம் மேற்கும் ஒன்றாகும். இந்நிர்வாகக் கட்டமைப்பை நிர்வகிக்கும் அதிகாரியாக உதவி அரசாங்க அதிபர் நியமிக்கப்பட்டார். இங்கு பின்வரும் அலுவலர்கள் கடமையாற்றினர்.

1. ஆளணி உதவியாளர் (பொது எழுதுநர்)
2. பிரதம எழுதுநர்
3. உணவுக் கட்டுப்பாட்டுத் திணைக்கள் அலுவலர்
4. அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
5. கிராம அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
6. கிராம அலுவலர்கள்

இந்த அலுவலர்கள் மூலமாகப் பின்வரும் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன.

1. வீட்டு மதிப்பீட்டுப் படிவம் (House Holders List) (குடும்பம் சார்ந்து முழு விபரமும் மக்களின் சகல நடவடிக்கைக்கும் இதன் பிரதி வழங்கப்படும்)
2. தேர்தல் தொடர்பான வேலை.
3. கூப்பன் நடைமுறை. (வறுமைக்கோட்டின் கீழ் வாழும் குடும்பங்களுக்கு இந்த உணவு விநியோகம் நடைபெற்றது.)
4. கிராமிய அபிவிருத்தி.
5. விவசாய விரிவாக்கற் செயற்பாடுகள்.
6. பொதுசன மாதாந்த உதவிப் பணம்.

வறுமைக்கோட்டின் கீழ் வாழும் பெண் கணத் தலைமைத்துவமாகக் கொண்ட குடும்பம், வயது முதிர்ந்த மற்றும் நோய்வாய்ப் புள்ள மக்களுக்கு இப்பொதுசன மாதாந்த உதவிப் பணம் வழங்கப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் வலிகாமம் தென்மேற்கு, வலிகாமம் மேற்கு ஆகிய இரு பிரிவுகளும் சங்கானையிலேயே வலிகாமம் மேற்கு என்ற ஒரே பிரிவாக இயங்கின. இங்கு சனத்தொகை அதிகமாகவும் தேவைகள் கூடுதலாகவும் இருந்தமையால், இவ்விரு பிரிவுகளும் 1973இல் தனித்தனிநிர்வாக அலுகுகளாகப்பிரிக்கப்பட்டன. வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத்தின் பரப்பளவு 47.5 சதுரக் கிலோமீற்றர் ஆகும். இக்காலப் பகுதியில் 10 கிராம அலுவலர் பிரிவுகள் செயற்பட்டு, மக்களுக்கான பின்வரும் சேவைகளை வழங்கின.

1. பொதுசன மாதாந்த உதவிப்பணம் வழங்கல்.
2. அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள்.
3. தேசிய அடையாள அட்டை அனுமதிப் பத்திரம்.
4. காணி அனுமதிப்பத்திரம்.
5. துப்பாக்கி அனுமதிப்பத்திரம்.
6. உணவு முத்திரை விரியோகம்.

அக்காலப் பகுதியில் கடமையாற்றிய அலுவலர்கள் விபரம் வருமாறு:

1. உதவி அரசாங்க அதிபர்
2. ஆளணி உத்தியோகத்தர்
3. பிரதம எழுதுநர்
4. எழுதுநர்கள் - 10
5. அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
6. கிராம அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
7. உதவிக் கிராம அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
8. விளையாட்டு உத்தியோகத்தர்
9. சமூகசேவை உத்தியோகத்தர்
10. கிராம உத்தியோகத்தர் - 10
11. சிற்றாழியர் - 3

இந்த அலுவலர்கள் கிராமங்கள் தோறும் சென்று பொதுமக்களின் தேவைகளை இனங்கண்டு நிறைவான சேவைகளை வழங்கினர். வருடாவருடம் நடமாடும் சேவைகள் நடத்தப் பட்டன. தேசிய அடையாள அட்டை, மாதாந்த உதவிப் பணம் மற்றும் அபிவிருத்தி தொடர்பான பணிகள் மக்களுக்காக மேற்கொள்ளப்பட்டன. கிராமங்களில் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள், சனசமூக நிலையங்கள், இளைஞர் கழகம், விளையாட்டுக் கழகம் முதலான கிராமமட்ட அமைப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டு அந்த அமைப்புக்களுடாகப் பல அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கிராம மக்களிடையே தலைமைத்துவப் பண்புகளை வளர்க்கும் நோக்குடன் 1995இல் மேற்படி அமைப்புக்களின் நிர்வாக உறுப்பினர்களுக்குத் தலைமைத்துவப் பயிற்சிகள் அளிக்கப்பட்டமையும் இங்கு குறிப் பிடத்தக்கது.

வலிகாமும் மேற்கு

இந்த உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனை ஆரம்ப காலகட்டத்தில் சங்கானைப் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு அண்மையிலுள்ள Dr. சதாசிவம் என்பவரது வீட்டிலும் 1984இல் கலாசார மண்பத்திலும் 1987இல் சட்டத்தரணி சுப்பிரமணியம் வீட்டிலும் இயங்கியது. இக்காலத் தில் நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண கூழ்நிலை காரணமாகப் பணிமனைக்குரிய ஆவணாங்களும் ஏரிக்கப்பட்டன. பின்னர் 1994இல் சங்கானை மக்கள் வங்கி இயங்கி வந்த ஆலை கோவிலுக்கு அண்மையான கட்டடத்திலும் 1994இல் சங்கானைப் பலநோக்குக் கூட்டுறவுக் குச் சொந்தமான பவுாம் கட்டடத்திலும் இயங்கியது. இக்காலப்பகுதியிலேயே உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனை பிரதேச செயலக மாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டு நிர்வாக சேவை 3 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுப் பன்முகப்படுத் தப்பட்ட நிர்வாகச் செயற்பாடுகள் நடைபெற்றன. 1995 ஒக்டோபரில் நடைபெற்ற இடப்பெயர்வின் போது, மிருசுவில் பிரதேசத்தில் பிரதேசசபைக் கட்டடத்தில் இயங்கியது. மீண்டும் 1996 ஏப்ரல் மாதம் தொடங்கி அதே சங்கானை பவுாம் கட்டடத்தில் இயங்கியது.

இந்நிலையில், நிர்வாகச் செயற்பாடுகளின் விரிவாக்கத்தினால் தனக்கெனச் சொந்தக் காணியும் கட்டடமும் ஏற்படுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. சங்கானைச் சமூக அபிவிருத்தி அமைப்பினால் பொதுமக்களிடம் அன்பளிப்பாகப் பணம் பெறப்பட்டுக் காணி கொள்வனவு செய்யப்பட்டது. இந்தவகையில், பொதுநிர்வாக உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சினால் கட்டடத்திற்கென நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. 1998.08.24இல் அப்போதைய யாழ் மாவட்ட மேலதிக அரசாங்க அதிபர் து. வைத்தி லிங்கம் அவர்களால் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. 2000ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 19ஆம் திகதி கட்டட வேலைகள் பூர்த்திசெய்யப்பட்டு, அப் போதைய வலி.மேற்கு - சுழிபுரம் பிரதேச சபைத் தவிசாளர் என். திரிலோகநாதன் அவர்களால் திறந்துவைக்கப்பட்டது. தற்போது பிரதேச பணுவில்

செயலகம் தனது சொந்தக் கட்டடத்தில் சேவை யினைத் தொடர்கிறது.

ஆரம்பத்தில் இந்த உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் 10 கிராம அலுவலர் பிரிவுகள் செயற்பட்டன.

1. சங்காணை கிழக்கு
2. சங்காணை மேற்கு
3. வட்டு. கிழக்கு
4. வட்டு. மேற்கு
5. சுழிபுரம் கிழக்கு
6. சுழிபுரம் மேற்கு
7. அராவி மேற்கு
8. அராவி கிழக்கு
9. மூளாய்
10. பொன்னாலை

1979இல் மேலும் 5 கிராம அலுவலர் பிரிவுகள் பிரிக்கப்பட்டன.

1. சங்கரத்தை
2. அராவி வடக்கு
3. வட்டு. தெற்கு
4. தொல்புரம்
5. சங்காணை தெற்கு

1989இல் மேலும் கிராம அலுவலர் பிரிவுகள் விஸ்தரிக்கப்பட்டு, 25 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. அவையாவன:

1. வட்டு. கிழக்கு
2. வட்டு. வடக்கு
3. சங்கரத்தை
4. அராவி மேற்கு
5. அராவி மத்தி
6. அராவி தெற்கு
7. அராவி கிழக்கு

வலிகாமம் மேற்கு

8. அராவி வடக்கு
9. வட்டு. தெற்கு
10. வட்டு. தென்மேற்கு
11. வட்டு. மேற்கு
12. தொல்புரம் கிழக்கு
13. தொல்புரம் மேற்கு
14. பொன்னாலை
15. மூளாய்
16. சுழிபுரம் மேற்கு
17. சுழிபுரம் மத்தி
18. சுழிபுரம் கிழக்கு
19. பண்ணாகம்
20. சித்தன்கேணி
21. சங்காணை கிழக்கு
22. சங்காணை மேற்கு
23. சங்காணை தெற்கு
24. சங்காணை மத்தி
25. பணிச்புரம்

மாகாணசபை நிர்வாகத்தின் கீழ் 1992 இல் பன்முகப்படுத்தப்பட்டுப் பிரதேச செயலக மாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டபோது, சேவைகள் மேலும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு விரிவுபடுத்தப் பட்டன. மக்களின் கோரிக்கைகளை ஏற்று அபிவிருத்திச் செயற்றிட்டாங்களை மக்கள் மத்தி யில் செயற்படுத்தும் நோக்குடன் பிரதேச செயலகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. மக்களின் அபிலாவைஷகஞ்கும் அடையாளம் காணப்பட்டதே சிய முன்னுரிமைகளுக்கும் ஏற்றதான் வினைத்திற்றனும் பயனுறுதியும் கொண்ட பொதுச் சேவையையும் உறுதியான நிர்வாக நடைமுறையையும் பிரதேச கிராமிய மட்டங்களில் உத்தரவாதப்படுத்தலை நோக்காகவும் அதியுன்னத மக்கள் சேவையைத் தூர்நோக்காகவும் கொண்டு பிரதேச செயலகங்கள் செயலாற்றுகின்றன.

எமது வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேச செயலகத்தில் ஆரம்பகாலம் முதல் இன்று வரை காலத்திற்குக் காலம் பல உதவி அரசாங்க

பண்ணவில்

- அதிபர்கள், பிரதேச செயலர்கள் கடமையாற்றி யுள்ளனர். அவர்களின் விபரம் வருமாறு:
1. திரு. நடராசா - உதவி அரசாங்க அதிபர்
 2. திரு. கே. அருணாசலம் - உதவி அரசாங்க அதிபர் (1975-1978)
 3. திரு. எம். சுப்பிரமணியம் - உதவி அரசாங்க அதிபர் (1978-1979)
 4. திரு. எஸ். செந்தில்வழிவேல் - உதவி அரசாங்க அதிபர் (1980-1984)
 5. திரு. ரி. வைத்திவிங்கம் - உதவி அரசாங்க அதிபர் / பிரதேச செயலர் (1984-1992)
 6. செல்வி ரூபினி கணகரத்தினம் - பிரதேச செயலர் (1992-1993)
 7. திரு. எஸ். இளங்கோவன் - பிரதேச செயலர் (1993-1993)
 8. திரு. கே. சந்திரராஜா - பிரதேச செயலர் (1994-2000)
 9. திருமதி பி. திலகநாயகம் போல் - பிரதேச செயலர் (Acting 2000 - 2000)
 10. திரு. Dr. கே. குணராஜா - பிரதேச செயலர் (2001-2001)
 11. திரு. சி. ஏ. இரத்தினம் - பிரதேச செயலர் (2002-2003)
 12. திரு. சி. ஏ. மோகன்ராஜ் - பிரதேச செயலர் (2003-2006)
 13. திருமதி தேவந்தினி பாபு - பிரதேச செயலர் (2006-2011)
 14. திரு. அ. சோதிநாதன் - பிரதேச செயலர் (2011 - தற்போது வரை)
- வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேச செயலகத்தில் பல கிளைகளினுடோகப் பொதுமக்கள் சேவைகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.
1. நிர்வாகக்கிளை
 2. நிதிக்கிளை
 3. திட்டமிடற்கிளை
 4. சமுர்த்திப் பிரிவு
 5. பதிவுகக்கிளை
 6. சமூகப் பாதுகாப்பு. சிறுவர் பிரிவு
 7. கிராம அபிவிருத்திப் பிரிவு
 8. கலாசாரப் பிரிவு
 9. காணிப் பகுதி
 10. விஞ்ஞான தொழில்நுட்பப் பகுதி (விதாதா வளாநிலையம்)
 11. ஆட்பதிவுத் தினணக்களப் பிரிவு
 12. ஓய்வுதியக்கிளை
 13. மோட்டார் போக்குவரத்துப் பிரிவு

போன்ற கிளைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. வெற்றினுடோக கிராம சேவையாளர்கள், சமுர்த்தி அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் பொருளாதார அபிவிருத்தி உத்தி யோகத்தர்கள் என்போரின் பங்களிப்புடன் எமது பிரதேச செயலகம் சிறந்த பொதுமக்கள் சேவையினை வழங்கி வருகின்றமை குறிப் பிடத்தக்கது.

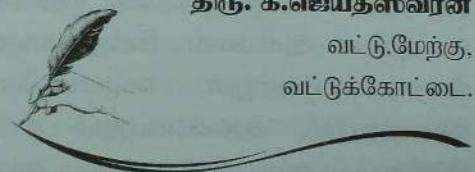

வலிகாமய் மேற்கும் ஜோபியர்காலப் பண்பாடு எச்சங்களும் - ஒரு வரலாற்று நோக்கு

அறிமுகம்:-

ஐரோப்பியர்களது வருகையானது யாழ்ப் பாண்ததைப் பொறுத்தவரை அதன் அரசியல், பொருளாதார், சமூக பண்பாட்டுத் தளங்களில் புதியதோர் காலகட்டத்தின் தொடக்கமாகவே அனைவராலும் பார்க்கப்படுகின்றது. வர்த்தகம் மற்றும் மதம் பற்பும் நோக்குடன் வருகைதந்த விவர்கள் காலப்போக்கில் இப்பிரதேசத்தின் ஆட்சியாளர்களாக அதிகாரம் பெற்றமைவராலும் கண்ட உண்மையாகும். இச்செயற்பாட்டை விவர்கள் “காலனித்துவ வாதம்” என்ற எண்ணக் கருவினுடாக முன்னெடுத்து வந்தமை குறிப் பிடத்தக்கது. காலனித்துவ வாதம் என்பதன் பொருள் மேலைத்தேய கலை, கலாசார, பண்பாட்டு அம்சங்களை கீழழுத்தேசங்களில் பற்புதல் என்பதற்கேற்ப யாழ்ப்பாணத்தில் தமது மேலைத்தேய கலை பண்பாட்டு அம்சங்களை பரப்பிவந்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் ஆதிகம் செலுத்தியிருந்த ஐரோப்பியர்களாக போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோர் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். விவர்களுள்

திரு. க.ஜயதீஸ்வரன்
வட்டுமேந்து,
வட்டுக்கோட்டை.

முதலில் வருகைதந்த போர்த்துக்கேயர் கி.பி. 1619இும் ஆண்டு யாழ்ப்பாண அரசின் இறுதி ஆட்சியாளரான சங்கிலி குமாரனை கைதுசெய்தன் மூலம் தமது ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டனர். விவர்களின் பின் ஒல்லாந்தரும் அவர்களின் பின் ஆங்கிலேயரும் என இலங்கை சுதந்திரம் அடையும்வரை ஏற்தாழ 400 ஆண்டுகள் ஐரோப்பியரது ஆதிக்கத்தின்கீழ் உட்பட்டிருந்தது. விவர்களுள் முதலில் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்திய போர்த்துக்கேயர் தமது நிர்வாக நலன்கருதி குடாநாட்டை யும் அதனை அண்டியிருந்த தீவுப்பகுதிகளை யும் 32 கோவிற்பற்றுக்களாகப் பிரித்து தமது நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்து வந்தனர். அவற்றில் ஒரு கோவில் பற்றாக வலிகாமப் பகுதி விளங்கியிருந்தது. விவ்வாஹன நிர்வாகப் பிரிப்பு முறையையே பின்வந்த ஒல்லாந்தரும் பின்பற்றிவந்தனர். தென்தொடர்ச்சிஆங்கிலேயர் காலத்தில் சில மாற்றங்களுடன் பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. விவ்விகாமத்தின் மேற்குப் பகுதியில் விவர்களது செல்வாக்கு அதிகம் காணப்பட்டதை விவர்கள் காலத்தில் நிறுவப்பட்டு

தற்போதுவரை காணப்படும் பண்பாட்டு எச்சங்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

தற்போது தனியான பிரதேச செயலகத்திற் குட்பட்ட பிரிவாகக் காணப்படும் வலிகாமம் மேற்கு பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரை இங்கள் மக்கள் தமிழ் மொழியைப் பேசுவர்களாகவும், இந்துமத்தை பின்பற்றுபவர்களாகவும் பண்டைக்காலத்திலிருந்து வாழ்ந்துவந்ததை ஆதாரங்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. இவ்வாறான நிலையிலேயே ஜரோப்பியரது வருகை இப்பகுதி களில் ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து மேலைத்தேய கலை, பண்பாட்டு அம்சங்கள் அறிமுகமாகின. இவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் சான்றுகளாக கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள், பாடசாலைகள், வீதிகள், கல் வெட்டுக்கள் ஆகியவை இன்று காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் பெருமளவானவை ஒல்லாந்தரதும், ஆங்கிலேயரதும் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டவையாக இருந்தாலும் அவற்றுள் சில போர்த்துக்கேயரது செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டவையாகவும் உள்ளன. இவற்றை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் போர்த்துக்கேயரதும், ஒல்லாந்தரதும் ஆவணங்கள் உள்ளன. இந்தவகையில், பல்வேறு காலங்கடாக பல்வேறு மாற்றங்களைச் சந்தித்து இன்றுவரை காணப்படும் ஜரோப்பியர்காலப் பண்பாட்டு எச்சங்களை ஆய்வு செய்வதாக இக்கட்டுரை அமைக்கப்படுகின்றது.

கிறிஸ்தவப் பண்பாடு பரவலடைதல்

வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரை ஜரோப்பியரது வருகைக்கு முன்பிருந்த மக்கள் இந்துக்களாக வாழ்ந்ததை பல்வேறு ஆதாரங்கள் மூலமாக அறியமுடிகின்றது. ஆனால், ஜரோப்பியரது வருகை ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து இம்மக்களிடையே கிறிஸ்தவ மதம் படிப்படியாக செல்வாக்குப்பெற்ற தொடங்கியது. அவ்வகையில், ஆரம்பத்தில் வருகைதந்த போர்த்துக்கேயரால் கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவ மும் அவர்களை அடுத்துவந்த ஒல்லாந்தர் காலத்தில் புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவமும் அறிமுகவலிகாமம் மேற்கு

மாகி பரவலடைந்தது. இறுதி ஜரோப்பிய இனத்த வரான ஆங்கிலேயர் காலத்தில் கிறிஸ்தவ மதம் மேலும் பரவலடைந்து வந்தது. இதற்குக் காரணம், இக்காலத்தில் பல்வேறு கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளது நடவடிக்கைகள் ஆகும். குறிப்பாக இம்மிஷனரிகளில் ஓன்றான அமெரிக்க மினரி களது நடவடிக்கை வட்டுக்கோட்டையைத் தளமாகக் கொண்டு இடம்பெற்றுவந்தது. இவர் களது நடவடிக்கைகள் மூலம் பல கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களும், பாடசாலைகளும் வளி. மேற்கில் நிறுவப்பட்டன. இதன்மூலம் இவர் களது மதப்பரப்புரைகளால் மதம் மாறிய சுதேசிகள் தமது பெயர்களில் ஜரோப்பிய மொழிச் சொற்களை இணைத்து வந்ததைக் காணலாம். உதாரணமாக - கந்தன், உமையாள் போன்ற வர்கள் கிறிஸ்தவ மதத்தை தழுவிய பின்னர் தமது பெயரை ஜோசப்கந்தன், மேரி உமையாள் என மாற்றும் நிலை உருவாகி வந்ததைக் காணமுடிகின்றது. அதுபோல் ஜோன், பீற்றர், கரோலின், பிரான்ஸில் போன்ற பெயர்களை தமது பிள்ளைகளுக்குச்சூட்டி கிறிஸ்தவ பரம் பரை ஒன்று உருவாகி கிறிஸ்தவமத அனுட்டானங்களுக்கு உட்பட்ட வாழ்க்கைமுறை பண்பாடு தோற்றும்பெற வழியமைத்ததைக் காணலாம். இதன் தாக்கம் ஆங்கிலேயர் சுதந்திரம் வழங்கிச் சென்றபின்பும் தொடர்ந்து வருகின்றது. வலிகாமம் மேற்கு பிரதேச செயல் கத்தின் தற்போதைய புள்ளிவிபர அறிக்கையின்படி 6.24%ஆன கிறிஸ்தவர்கள் இப்பிரதேசத் தில் வாழ்ந்துவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள்

ஜரோப்பியர்காலப் பண்பாட்டு எச்சங்களாக இப்பிரதேசத்தில் உள்ளவற்றில் கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள் குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளன. இப்பிரதேசத்தில் முதலில் ஆகிக்கம் பெற்றுத் திகழ்ந்த போர்த்துக்கேயர் தமது கலையழிவுக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து இந்து ஆயங்களை அழித்து அதிலிருந்து பெறப்பட்ட பாருட்களைக் கொண்டு தேவாலயங்கள் அமைக்கும் முறையைப் பின்பற்றி

வந்தனர். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக சூழிபுரம் பறாளாய் விநாயகர் ஆலயத்தை பேர்த்துக் கேயப்படை அழிப்பதற்குச் சென்றபோது விநாயகர் காக்கையாக வடிவெடுத்துவந்து படைத்தளபதியின் கண்ணைக் கொத்தி ஆலயத்தைப் பாதுகாத்ததாக கரணபரம்பரைக் கதை மூலம் அறியமுடிகின்றது. அவ்வகையில், போர்த்துக்கேயர் வலிகாமம் கோவில்பற்றில் சங்கானை, வட்டுக்கோட்டை ஆகிய பகுதிகளில் தேவாலயங்களை அமைத்திருந்ததாகத் தமது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவர்களின் பின்னர் வருகைதந்த ஒல்லாந்தர் அத்தேவா லயங்களை புரட்டஸ்தாந்து தேவாலயமாக மாற்றியமைத்துத் தமது வழிபாட்டிற்குப் பயன் படுத்தினர். அவற்றில் ஒன்றான சங்கானை தேவாலயம் இன்றும் ஒல்லாந்தரது கலைப்

வட்டுக்கோட்டை தேவாலயம்

பாணியிடன் காணப்படுவது சுட்டிக்காட்டத் தக்கது. அதேவேளை, வட்டுக்கோட்டைத் தேவாலயம் ஒல்லாந்தரால் பயன்படுத்தப்பட்ட பின்னர் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் அமெரிக்க மினனரியினரது வழிபாட்டுத் தளமாகப் பயன் படுத்தப்பட்டுப் பல்வேறு மாற்றங்களுக்குப்பட்டு பெரிப்பிக்கப்பட்டு தற்போது காட்சித்திருவது குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும், இவ்வாலயத்திற்குள் உள்ளுழைந்து நோக்கும்போது அதன் கட்டட அமைப்பு உள்மண்டப முன் கூரை அமைப்பு, தூண்களில் பேணப்பட்டுள்ள வளைவுகள் ஆகியவை ஒல்லாந்தர் கால கலைப்பாணி இணைந்துள்ளதை பறை வலிகாம் மேற்கு

சாற்றுவதாக உள்ளது. இவ்வகையில், இத் தேவாலயம் ஒல்லாந்த மற்றும் ஆங்கிலேயர் கால கலைப்பாணியைப் பிரதிபலிப்பதாக உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதேவேளை, ஆங்கிலேயர் காலத்தில் பணியாற்றிய அமெரிக்க மினனரியினர் சங்கானை, அராலி, மூளாய் ஆகிய பகுதிகளில் அமைத்த கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள் ஆங்கிலேயர்கால பண்பாட்டு எச்சங்களாக இன்றுவரை காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்கானை - ஒல்லாந்தர்கால தேவாலயம்

இன்று இப்பிரதேசவாசிகளால் கோட்டை என்றும் தேவாலயம் என்றும் அழைக்கப்படும் அழிவடைந்த நிலையிலுள்ள கிக்கட்டாம் ஒரு கிறிஸ்தவ தேவாலயம் என்பதே உண்மை. J/180 கிராம சேவையாளர் பிரிவில் அமைந்துள்ள இத்தேவாலயம் ஒல்லாந்தர் காலத்திற்குரியதாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. 350 வருடத்திற்கு மேற்பட்ட காலத்தைக் கடந்துள்ள நிலையிலும் இன்றுவரை ஒல்லாந்தரின் கட்டடக்கலை அம்சங்களை ஓரளவிற் கேனும் வெளிக்காட்டும் அரிய பண்பாட்டு எச்சமாக விளங்குகிறது. ஆரம்பத்தில் போர்த்துக்கேயரால் நிர்மாணிக்கப்பட்டது தொடர்பாக போர்த்துக்கேயரது ஆவணங்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. பின்னர் இத்தேவாலயம் ஒல்லாந்தரது ஆட்சியின்போது மீண்டும் திருத்தியமைக்கப்பட்டு புரட்டஸ்தாந்து தேவாலயமாக பயன் படுத்தப்பட்டதை ஒல்லாந்தரது அறிக்கைகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

ஒல்லாந்த மதகுருவான போல்டேயஸ் என்பவர் இத்தேவாலயம் தொடர்பாக குறிப்பிடும் போது சங்கானைத் தேவாலயமும் அதன் அருகில் உள்ள வீடும் முருகைக் கற்களால் அழகுறக் கட்டப்பட்டிருந்தன. வீட்டைப்போல் தேவாலயம் மிகப்பெரிதாகக் காணப்படுகின்றது. அதற்கு முன்னால் பரந்த முற்றம் ஒன்றும் சுற்றி செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட சுவரும் காணப்படுகின்றது. அவற்றின் பின்னால் ஓர் அழகிய தோட்டமும் அதிலே போர்த்துக்கேயரால் கொண்டுவெரப்பட்ட அத்திமரங்களும்

பணுவில்

ஒல்லாந்தர்கால தேவாலயம் - சங்காகன காணப்படுகின்றன எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இன்று காணப்படும் இத்தேவாலய எச்சங்களை நோக்கும்போது முருகைக் கற்களைப் பயன்படுத்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளதை காண முடிகின்றது. முருகைக்கற்களிலான அகன்ற முன்வளைவைக் கொண்ட பகுதியையும் அதனைத் தொடர்ந்து அகன்ற நீண்ட நீளச்சுறு வழிலிலான மண்டபத்தையும் வளைவான கதவமைப்பு மற்றும் யண்ணல்களின் அமைப்பு என்பவற்றைக் கொண்டும் காணப்படுகின்றது. ஏறத்தாழ 42 மீற்றர் நீளம், 12 மீற்றர் அகலம் கொண்ட இத்தேவாலயத்தின் உள்மண்டபம் முருகைக் கற்களிலான மேற்களத்தைக் கொண்டிருப்பதுடன் முன் மண்டபம் மேற்கூரைகள் அற்ற நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. அத்துடன், வெளிமண்டபம் 9 யண்ணல்களையும் முன்மண்டபம் 2 யண்ணல்களையும் கொண்டிருப்பதுடன், முன்மண்டப இடப்பக்கச் செலிகளும் மேற்கு

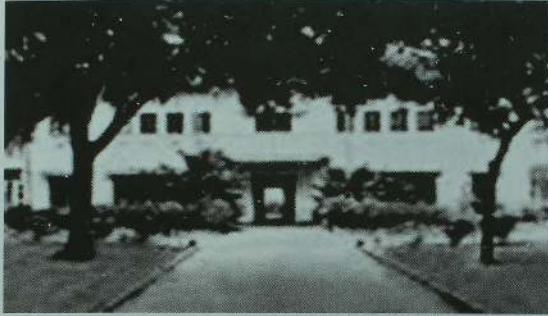
சுவரில் ஒரு கதவமைப்பும் காணப்படுகிறது. தற்போது கதவுகள், யண்ணல்கள் என்பன அழிவடைந்துள்ளன. தேவாலயத்தின் பின்பகுதி யில் வலது வெளிப்புறத்திலே உள்மண்டபத் தைத் தொடர்ந்த வகையில் ஏறத்தாழ 10 அடி நீள், அகலம் கொண்ட ஓர் அறை அமைந்திருந்த தற்கான அத்திபாரம் காணப்படுகின்றது. ஆலயத்தின் வலதுபுறமாக மதகுருவின் வீடு இருந்த இடத்தில் இன்று அத்திபார தடயங்களே கிடைத்துள்ளன. இன்று அதே ஆலயத்தின் முருகைக் கல்லிலான சுவர்ப்பகுதி ஆங்காங்கு வெடித்துச் சிதைவடைந்த நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. எனவே, இன்று சிதைவடைந்து செல்லும் இவ் ஒல்லாந்தர் கால பண்பாட்டுச் சின்னத்தைப் பாதுகாத்து எமது அடுத்த சந்ததி அறியும் வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டியது எம் அனைவரதும் கடமையாகும்.

பாடசாலைகள்

ஜரோப்பியர்காலப் பண்பாட்டை பறைசாற்றும் சான்றுகளாக இவர்களால் இப்பிரதேசத்தில் அமைக்கப்பட்ட பாடசாலைகள் விளங்குகின்றன. வலிகாமம் மேற்கில் ஆரம்பத்தில் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த போர்த்துக்கேயரும், ஒல்லாந்தரும் தேவாலயங்களை மையப்படுத்திய வகையில் கோவிற்பற்றுப் பாடசாலைகளை நிறுவி கல்வி நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருந்ததாக அவர்களது குறிப்புக்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. எனினும், அவர்களது கல்வி நடவடிக்கைகளின் தொடர்ச்சி ஆங்கி லேயர் காலத்தில் குறிப்பாக, அமெரிக்க மிஷனாரியினரால் வட்டுக்கோட்டையைத் தளமாகக் கொண்டு முன்னெடுக்கப்பட்ட கல்வி நடவடிக்கைகள் மூலம் பெருவளர்ச்சி அடைந்ததைக் காணமுடிகின்றது.

போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் நிறுவப்பட்ட பாடசாலைகள் தொடர்பான கட்டட எச்சங்களைக் காணமுடியாதிருப்பினும், பின்னர் வந்த ஆங்கிலேயர்கால பாடசாலைகளாக அமெரிக்க மிஷனாரியினரால் நிறுவப்பட்ட பாடசாலைகள் விளங்குகின்றன. வலிகாமம் பற்றுவில்

மேற்குப் பகுதியில் 1816ஆம் ஆண்டிலிருந்து கல்வி நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்து வந்த அமெரிக்க மிஷனரியினர் பல பகுதி களிலும் பாடசாலைகளை நிறுவி கல்விப் பணியில் ஈடுபட்டுவந்தனர். அந்தவகையில், 1833ஆம் ஆண்டளவில் 10 பாடசாலைகளை நிறுவியிருந்ததாகவும் அப்பாடசாலைகளில் 373 மாணவர்கள் கல்வி கற்றதாகவும் தமது

வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பானக் கல்லூரி

அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவற்றுள் இவர்களால் 1823ஆம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டையில் அமைக்கப்பட்ட உயர்தரப் பாடசாலை முக்கியம் வாய்ந்த பாடசாலையாக ஆசியா விலே கருதப்படுகின்றது. ஆரம்பத்தில் வட்டுக்கோட்டை செமினாறி என்ற பெயருடன் அழைக்கப்பட்டுவந்த இப்பாடசாலை தற்போது யாழ்ப்பானக் கல்லூரி என்ற பெயருடன் இப்பிரதேச மக்களுக்குக் கல்விப்பணியை ஆற்றி வருகின்றது. இவைதவிர அராலி வடக்கு அ.மி.த.க. பாடசாலை, அராலிகிழுக்கு அ.மி.த.க.பாடசாலை, மூளாய் அ.மி.த.க. பாடசாலை, சுழிபுரம் கிழக்கு அ.மி.த.க. பாடசாலை, வட்டு.பிளவத்தை அ.மி.த.க. பாடசாலை, தொல்புரம் அ.மி.த.க. பாடசாலை, சங்கானை கிழக்கு அ.மி.த.க. பாடசாலை ஆகியன அமெரிக்க மிஷனரியினரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலைகளாக விளங்கி வலிகாமம் மேற்குப்பகுதி மக்களுக்கு கல்விச் சேவையை ஆற்றும் நிலையங்களாக விளங்கு வதைக் காணலாம். இவ்வகையில், இப்பாடசாலைகள் ஆங்கிலேயர் காலப் பண்பாட்டுச் சின்னங்களாக விளங்கி வருவது குறிப்பிடத் தக்கது.

வலிகாமம் மேற்கு

வீதிகள்

வலிகாமம் மேற்கில் உள்ள ஜரோப்பியர் கால பண்பாட்டு எச்சங்களில் ஒன்றாக ஒல்லாந் தர்களால் இப்பிரதேசத்தில் போக்குவரத்திற்காக அமைக்கப்பட்ட ச்சு வீதி ஒன்று காணப்படு வதை அவதானிக்க முடிகின்றது. பொதுவாக போர்த்துக்கேயரைவிட ஒல்லாந்தர் நிர்வாக நடவடிக்கையின் பொருட்டு தமது பாவனைக் காக யாழ்ப்பானத்தின் பல பகுதிகளில் வீதி களை புதிதாக நிர்மாணித்து வந்தனர். இவற்றில் இவர்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட வீதிகளில் ஒன்று வலிகாமம் மேற்குப் பகுதியில் காரை நகரிலிருந்து யாழ்ப்பானம் நோக்கிச்செல்லும் பிரதான வீதியில் மூளாய் பிரதேசத்திலுள்ள வதிரன்புலோ சித்திவிநாயகர் ஆலயத்திற்கு அண்மையில் உள்ள சந்தியில் இருந்து ஆரம்ப மாகி மூளாய் J/171 கிராம சேவையாளர் பிரிவு, தொல்புரம் மேற்கு J/169 கிராம சேவையாளர் பிரிவு, தொல்புரம் கிழக்கு J/168 கிராம சேவையாளர் பிரிவு, வட்டு. கிழக்கு J/157 கிராம சேவையாளர் பிரிவு, சித்தன்கேணி J/177 கிராம சேவையாளர் பிரிவு ஆகிய பிரதேசங்களுடாக சங்கானையில் உள்ள ஒல்லாந்தர் காலத் தேவாலயம் வரை சென்று மீண்டும் பிரதான வீதியுடன் இணைந்து கொள்வதுடன் முடிவடைகின்றது. இவ்வீதியானது 4 கி.மீ. நீளத்தைக் கொண்டிருப்பதுடன், அக்காலத்தில் பெரும் பழக்கத்தில் இருந்ததை இதன் இடையிடையே காணப்படும் கேணிகள் உறுதிப்படுத்துவன வாக உள்ளன. இன்றும் இவ்வீதி ஒல்லாந்தர் கால பண்பாட்டை நினைவுட்டும் வகையில் ச்சு வீதி என அழைக்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத் தக்கது.

கல்வெட்டுக்கள்

ஜரோப்பியர் காலப் பண்பாட்டு எச்சங்களில் மற்றொன்றாக வட்டுக்கோட்டையில் பேணிப் பாதுகாக்கப்படும் இருபதிற்கும் மேற்பட்ட ஒல்லாந்தர் காலக் கல்வெட்டுக்கள் குறிப்பிடத் தக்கன. இக்கல்வெட்டுக்கள் வட்டுக்கோட்டையில் உள்ள தென்னிந்தியத் திருச்சபை தேவாலயத்திற்குப் பின்னால் கருங்கல்லில் கலைநயத்

பண்ணவில்

வட்டுக்கோட்டையில் உள்ள ஒல்லாந்தர் காலச் கல்வெட்டுக்கள்

தூடன் ஒல்லாந்த மொழியில் எழுதப்பட்டவையாக உள்ளன. இக்கல்வெட்டுக்கள் அனைத்தும் போரின்போது மரணமடைந்த ஒல்லாந்த படைவீரர்து நினைவாக செதுக்கப்பட்டவையாகவே உள்ளன. இவை இப்பிரதேசத்திற்கு வெளியில் இருந்து கொண்டுவெறப்பட்டவையாக இருந்தாலும் தற்போது இப்பிரதேசத்திலுள்ள பண்பாட்டு எச்சமாகவே காணப்படுகின்றது. இது தவிர வட்டுக்கோட்டை தேவாலயத்திற்குள் உள்ள வெப்பக்கச்சவரில் ஒல்லாந்தமொழியில் அமைக்கப்பட்ட ஒரு கல்வெட்டு காணப்படுகின்றது. இக்கல்வெட்டு இத்தேவாலயம் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் மீளக்கட்டப்பட்டதற்கான ஆதாரமாக விளங்குகின்றது. இவ்வகையில் இங்குள்ள ஒல்லாந்தரது கல்வெட்டுக்கள் ஜரோப்பியர் காலப் பண்பாட்டு எச்சங்களிற்கு மற்றுமோர் சான்றாக விளங்குவதைக் காணலாம்.

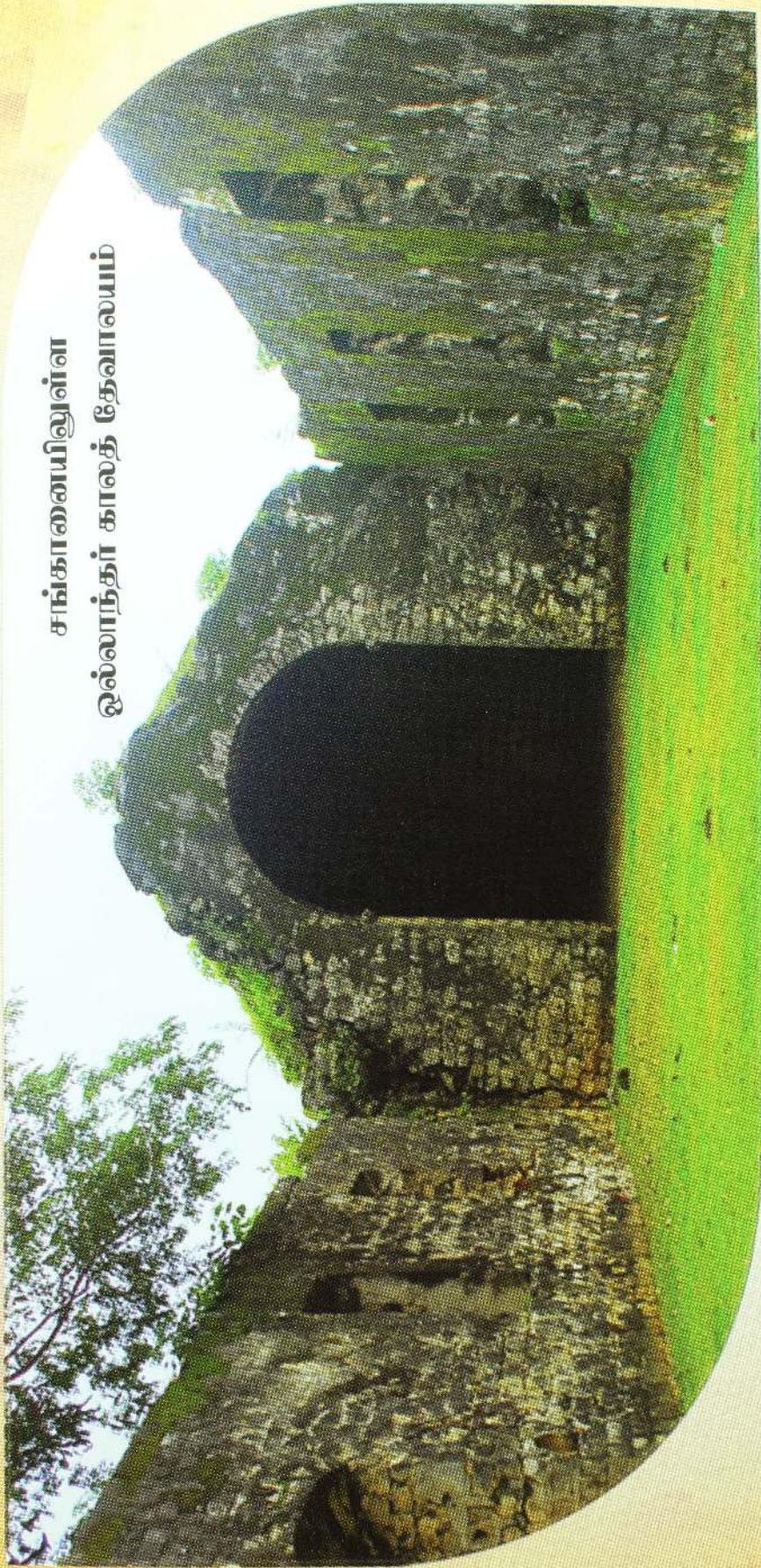
முடிவுரை

ஏற்ததாழ் 350 வருடங்களுக்கு மேல் ஜரோப்பியரது ஆதிக்கத்தின் கீழ் உட்பட்டிருந்த வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசமானது இக்காலப் பகுதியில் பல்வேறு பண்பாட்டு மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு வந்தது. அவ்வகையில், முதலில் போர்த்துக்கேயரது பண்பாட்டிற்கும் பின்னர் ஒல்லாந்தரது பண்பாட்டிற்கும் அதன் பின் இருதி ஆட்சியாளர்களான ஆங்கிலேயரது பண்பாட்டிற்கும் உட்பட்டிருந்தது. அப்பண்பாட்டு மாற்றங்களைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இவர்களால் காலத்திற்குக் காலம் கிரிஸ்தவ தேவாலயங்களும், பாடசாலைகளும், வீதிகளும், கல்வெட்டுக்களும் நிர்மாணிக்கப்பட்டு அல்லது திருத்தியமைக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்ததை சான்றுகள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. தற்போது இவர்கள் காலப் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் எச்சங்களாக விளங்கும் தேவாலயங்கள், பாடசாலைகள், கல்வெட்டுக்கள், வீதிகள் ஆகியவை இப்பிரதேசத்தின் சிறப்பைப் பறைசாற்றும் ஆதாரங்களாகத் திகழ்கின்றன. எனவே, அவற்றைப் பாதுகாத்து எதிர்காலச் சந்ததியினர் அறியும் வகையில் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியது எம் அனைவரதும் கடமையாக உள்ளது.

சாங்காலியவுள்ள

ஒல்லாந்தர் காலத் தேவாலயம்

இத்தேவாலயம் சங்காலை தெற்று (பி / 180) கிராம அலுவலர் பிரிவில் அமைந்துள்ளது. ஆறுமூட்டுகள் எது. ஆறுமூட்டுகளில் போர்த்துக்கேயரால் இவ்விடத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட தேவாலயம், பின்னர் வந்த ஒல்லாந்தர்களால் தற்போதுள்ளது போல் அமைக்கப்பட்டதாக ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இத்தேவாலயம் முருங்கைக் கற்கணைக் கூரைங்கு ஒல்லாந்தர் குட்டக்கறையைப் பாணியில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதை விசேஷ அம்சமாகும். ஒல்லாந்தர் காலக் கலையைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இவ்வாலயத்தின் உள்ளாண்டுப் பொருள்களுக்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

வட்டுக்கோட்டைத் தேவாலயம்

இத்தேவாலயம் வட்டு. தென்மேற்கு (J/166) கிராம அலுவலர் பிரிவில் அமைந்துள்ளது. இத்தேவாலயம் 1678இல் ஒல்லாந்து படைத்தளபதியான Laurens Pyl Anno என்பவரால் கட்டப்பட்டு. பின்னர் அமெரிக்க மின்னரியினரால் தற்போதைய வழிலில் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. ஆரம்பத்தில் கத்தோலிக்க மத வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றி வந்த இத்தேவாலயம் - பின்னர் புரட்டஸ்தாந்து மத வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மாணிடத்தின் மகத்துவம்

விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம் ஆகிய துறைகளிலே ஏற்பட்ட மனித அடைவுகள் பொருள் சார் நிலைமைகளிலே மனிதனுக்கு முன்னேற் றங்களை ஏற்படுத்தி உள்ளபோதும் உலகில் மனித மனங்களிலே பெருமளவில் சாந்தியற்ற தன்மையே நிலவுகிறது. காரணம் யாது? என்ற தேடலின் விளைவாகக் கிடைத்த விடை மனிதன் மனித ஒழுக்கத்துடனான மனித மாண்புடன் வாழுத் தவறியமை என்பதேயாம். மனிதன் மாணிடப்பண்பில் மலரும்போது அவனிடத்தில் கருணை பெருகுகிறது. எனவே வெறும் சுயநல் எண்ணம், சொல், செயல் என்பனவற்றிலிருந்து விடுபட்டவனாகிறான். ஆகவே குடும்பத்திற்காக வும் சமூகத்திற்காகவும் நாட்டுக்காகவும் தன் வாழ்வை நடாத்துபவனாகச் செயற்படுகிறான். “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற அப்பரின் அருள்வாக்கு மாணிடத்தை மகத்துவப்படுத்துவது சேவை என்ற பணியே என்பதை வெளிப்படுத்தி நிற்பதாகும். இவ்வகையில் சேவை என்பது பற்றிய கருத்தின் அடிப்படையாக அமைவது யாது என வினாவின். தீர்கு விடையாக அமைவது நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஒழுக்கமான வாழ்க்கை ஆகும்.

வலிகாமம் மேற்கு

திருமதி நாச்சியார் சௌல்வநாயகம்,
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
இந்து நாகரிகத்துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலால் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பய்யடும்”

என்றார் மனித ஒழுக்கம் பற்றிய சீரிய சிந்தனையாளர் திருவள்ளுவர். தனிமனித ஒடைய அடிப்படையில் குறள் ஒழுக்கநூறி பற்றி வகுத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தனி மனித வாழ்வு செம்மைப்பட்டால் சமுதாயமும், நாடும் செம்மையுறும். சமுதாயம், நாடு என்பதை தனி மனிதர்கள் கூடிய தொகுப்பன்றோ? ஒழுக்கம் பற்றிய சிந்தனையின் விளைவாக எழுந்த ஒரு சொல் அறம். மனிதனை வரம் பிற் குட்படுத் துவது மனிதனை தகாதவற்றிலிருந்து தகுந்த வற்றைக் கைக்கொள்ள வைக்கும் எண்ணம், சொல், செயல் அனைத்தும் அறமே. இத்தகைய அறம் கூட இரண்டு வகையாகச் சொல்லப்படுகின்றது. அவை மாறும் அறம், மாறா அடிப்படை அறம் என்பனவாகும். மாறும் அறம் கால, தேச, வர்த்தமானத்துக்குக் கட்டுப்பட்டாகும். உதாரண மாக - தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தல், பாரதத்தில் வெப்பமுள்ள தென்நாட்டில் அறமாகச் சொல்லப் படுவது குளிரான வடநாட்டில் அறமாகச் சொல்

பண்ணவீல்

லப்படவில்லை. எனவே ஒரு இடத்தில் அறமாகக் கருதப்பட்டது இன்னொரு இடத்தில் அறமாகக் கருதப்படவில்லை. இது போன்று காலத்துக்கும் வர்த்தமானங்களுக்கும் ஏற்ப மாறும் அறங்கள் உள். ஆனால், என்றும் மாறா அடிப்படை அறங்கள் காலதேச வர்த்தமானங்கள் கடந்தவை. மனிதனை உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டு செல்வது இத்தகு அறங்களே. குறளின் தனிச்சிறப்பு யாதெனில், மாறாத இந்த அடிப்படை நெறியை வளர்க்க முற்பட்டமையாகும். அவ் வகையில் எக்காலத்துக்கும் பொருந்துவதான மனித அறத்தை வள்ளுவர் எடுத்துக்கூறுவது னால் அது பெருமைக்குரிய நூலாகின்றது. ஒரு மனிதனைப் பார்த்து அறமென்றால் யாது என்ற கேள்விக்கு;

“மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் அனைத்தும் அறன்” என வள்ளுவர் மிக எளிமையாக எடுத்துக்கூறியிட்டார். ஒருவன் மனிதனாக ஒழுகுவதற்கு அவன் மனித அறத்தைப் பேணுவதற்கு மனம். வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்று நிலைகளிலும் ஒழுங்கைப் பேணவேண்டும். இந்தமூன்றிலும் செயலுக்கு மூலமான மனம் முக்கியமானது. எனவே மனத்தை மாசற்று வைத்திருத்தல் அறத்தில் முதன்மையானது. புறவாழ்க்கையில் அறவாழ்வை மேற்கொள் வதற்கும் சமுதாயத்தில் அறவாழ்வை மேற்கொள்வதற்கும் மனத்துக்கண் குற்றமில்லாதிருக்க வேண்டும். குற்றமுள்ள மனத்துடன் செய்யப்படும் அறம் வேற்ற மரமாகும். அது அழிந்துவிடும். அறம் என்பது ஆரவாரமற்றது. சாந்தியையும் சமாதானத்தையும் தருவது. அத்தகைய அறத்தின் மூலக்கருவியான மனத்தைக் குற்றமற்றதாக வைத்திருக்கும் செயலே மானிட ஒழுக்கத்தின் உயர்ந்த செயல். சொல் ஒக்கும் செயலுக்கும் மூலமான எண்ணம் பிறக்குமிடமாகிய மனத்தில் மாசில்லாத போதே உண்மையான ஒழுக்கம் மலரும். எண்ணத் தூய்மை உள்ளபோது பேசப்படும் சொல்லே சத்தியம். எண்ணத் தூய்மை உள்ள நிலையில் செய்யப்படும்செயல்தருமாம். எனவே எண்ணத் தூய்மையே சீரிய ஒழுக்கத்தின் அடிப்படையாக அமைகின்றது.

வலிகாமல் மேற்கு

இப்பிரபஞ்சத்தில் உள்ள பல்வகை உயிரினங்களில் இருந்து மனிதனைத் தனியாக இனங்களின்டு கொள்கின்றோம். இவ்வாறு மனிதனின் தனித்தன் மைக்கு, மனித இருப்புக்கு ஆதாரமாக உள்ள இயல்புதான் மனித தர்மம். (மாவை தர்மம்) என்றழைக்கப்படுகிறது. மனிதன் தனக்குரிய தர்மத்தை ஆற்றும்போது அவனுக்குள்ளே உள்ள தெய்வீக்கத்தை உணரும் நிலை கிடூகிறது. அப்பர் பெருமானின் கூற்று, “என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்பது மனித வாழ்க்கையின் உயர்ந்த நிலை கடமை என்ற ஒழுக்கத்தைக் கொண்டதென் பதைப் பறைசாற்றுகின்றது. இதனை நாம் வள்ளுவப் பெருந்தகையின் “அறனெனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை” என்ற குறள் மூலம் அறியமுடிகிறது. வாழ்க்கை என்பது கடமைக்கான செயற்பாடு. வெறுமனே பகட்டான வாழ்க்கை வாழுதல் உண்மை வாழ்க்கை ஆகாது. ஆதம் விசாரமும் அதனால் ஏற்படும் ஆதம் விளக்கமும் உள்ளணர்வும் அதன் மூலம் உணரப்படும் பிரபஞ்ச உட்பொருளாகிய கீறவனும் கடமை வழியாக அடையப்படுவன. கடமையின் இன்னொரு பெயர் அறம். அது வடமொழியில் தர்மம் எனக் கூறப்படுகிறது. மனிதன் இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபடுவதென் பது கடன் புரிதலுக்கேயாம். நாம் இப்புழுயில் பிறக்கும்போதும் பிறந்த பின்னரும் இப்போதும் வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு ஓரளவு உயிர்கள் முதல் ஆற்றிவு உயிர்கள் வரையுள்ள அனைத்துயிர்கள், நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்ற பஞ்ச புதங்கள் என கீற்கையிலுள்ள அனைத்தினதும் உதவியும் வேண்டப் படுவன. இக்கடனை நம்மால் தீர்த்துவிடமுடியாது. ஆனால், அவற்றை நன்றியுணர்வுடன் மதித்துப் போற்றி வழிபாடு செய்வது இன்றியமையாதது என வாழ்வியல் சூட்சுமங்களை உணர்ந்தறிந்த ஞானிகள், அருளாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இவ்வகையில், இல்லறம் என்பது வீட்டிலே நாம் செய்யவேண்டிய கடமைகளைப் பற்றியதாகும். “அறம் செய்ய விரும்பு” என்று ஒளாவை முதாட்டி கூறியதும் நாம் எமது இல்லறக் கடமையை விருப்புடன் செய்ய

சிவன் திருவருவம்

வரவாற்றுப் புகழ்யிக்க சுழிபூரம் கிழக்கு - சம்பிள்ளதூரை சம்புநாத ஸல்வரத்தில் கைசவ மகாசஹையின் சிவனென்டர் அனைமப்பால் இந்திருவருவச் சினைக் காளி அடக்கல் 2013ஆம் ஆண்டு ஆடப்பிறப்பன்று நாட்டப்பட்டது. இச் சினை 21 அடி உயரமானது 2014.02.02ஆம் திக்கி திருக்குடமுழுக்குச் செய்யப்பட்டது. இவர்களையில் முதன்மூலத்தில் செந்தமிழில் திருக்குடமுழுக்குக் கிறிமைகள் இந்த ஆணைத்தில் நடைபெற்றன. வடக்கில் உயரமான சிவன் திருவருவம் இது என்பது துறிப்பிட தநக்கது.

சாங்காத்தைகுவிவுள்ள பாரம்பரிய அதையாளாங்கள்

மேற்பட புராநன் சின்னாங்கள் சுங்கரத்தை (1/159) கிராம அவுவைர் பிரிவில் அமைந்துள்ளது. ஆரம்பகாலங்களில் இகைவ அம்பலங்கள் என்று அழைக்கப்படன. இந்த அம்பலங்கள் சுமைதாங்கி. ஆவரஞ்சி. மடம். கிணறு / கேணியடன் அமைந்திருக்கின்றன. வீதியால் போக்குவரத்தில் ஈடுபடும் பொதுமக்கள் மற்றும் வர்த்தகங்களின் நேரை கருதியே இகைவ அமைக்கப்பட்டார்ந்தன. இம்மறு வேலாந்தர் காலத்திலிருந்து வளர்ச்சியடைந்து வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வேண்டும் என்பதையேயாகும். தாய் தந்தையரைப் பேணிப்பாதுகாத்து மதித்து நடத்தல் நமது தலையாய கடமையாகும். வீட்டிலுள்ள முதியவர்களை மதித்தல், அவர்களுக்குச் சேவை செய்தல், சகோதரர்களுடன் அன்பாக, அயலவர்கள், உறவினர்களுடன் அன்பாக உரையாடுவதும் அவர்களுக்குச் சேவை செய்வதும் எமது கடமையாகும்.

மனிதன் வையத் துள் வாழ் வாங்குவாழும் வழிமுறைகளை உடையதே இல்லறம். இல்லறத்தின் முக்கிய நிகழ்வாகிய திருமணம் பெண்ணையும் ஆணையும் இல்லறச் சேவையைச் செய்வதற்கான வாய்ப்பைக் கொடுப்பதாகும். மேலும் “இல்லறமல்லது நல்லறமன்று” என்ற ஒளவை முதாட்டியின் கருத்தும் இல்லறம் நல்லறங்களைச் செய்யும் இடம் என்பதை வலியுறுத்துவதாகும். கணவன் மனைவிக்காகவும், பிள்ளைகளுக்காகவும், மனைவி கணவனுக்காகவும் பிள்ளைகளுக்காகவும் இன்னும் பெற்றோர், மாமன், மாமி என்போருக்காகவும் கடமை ஆற்றுதல், தெய்வங்களுக்கான வழி பாட்டுக் கடமை, பிதிரர் வழிபாடு, இயற்கையை மதித்தல், விருந்தினர் உபசாரம் எனப் பல வாறாக விரிந்த கடமைகளை ஆற்றுகின்ற இடமே இல்லறம்.

மனிதன் என்பவன் மனத்தாய்மை பெற்று மகத்தான மனிதனாக மட்டுமன்றி தெய்வீக்கத்தையும் அனுபவமாக்கும் தகுதியை கடமையே வழங்குகிறது. மெய்யறத்தை ஒருவன் தேர்ந்து செய்யும்போது அது அவனுக்கு மிக உயர்ந்தின் பத்தைக் கொடுக்கிறது. கடமையினால் தூய்மை பெற்ற இதயத்திலிருந்து எழும் என்னைகள் சரியான இலக்கைச் சென்றடைகின்றன. அகங்காரமும் வெற்றுப் பெருமைகளும் அற்ற இதயத்திலிருந்து வெளிப்படும் தூய அன்பினால் கருணையும் இரக்கமும் பொலிவுபெற்று வையக வாழ்வைச் சிறப்புடையதாக்குகிறது. எனவே தூய மனதில் எழும் எண்ணம், அதன் வழிபட்ட சொல், அவற்றின் வெளிப்

பாடாகிய செயல் என்பதை மனிதனைப் புனிதனாக்குகின்றன.

“நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற்கிழந்த மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப” என்பது தொல்காப்பியம். நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து மறைமொழி காட்டிலிடும். என்பது திருக்குறள். முதலாவது பூரணத்தன்மை பொருந்திய சத்தியத்தைப் பேசும் மாண்புடைய மனிதனின் வாயிலிருந்து வெளிப்படும் தூயசால் மந்திரமாகும் என்பதனை தமிழ்மொழிக்கு இலக்கணத்தை வகுத்த தொல்காப்பியர் மனித வாழ்க்கைக்கும் இலக்கணம் வகுத்த நிலையில் கூறிய கருத்தாகும். உளத்தூய்மையுள்ளவர்களின் வாயினால் சொல்லப்படும் வார்த்தை மிகுந்த ஆற்றல் வாய்ந்ததென்பதை தொல்காப்பியர் கூறுவது சிந்திக்கப்படவேண்டியது. அதே கருத்தை தெய்வப்புவைர் திருவள்ளுவர் நிறைந்தமொழியாகிய சத்தியத்தைப் பேசுபவர் களுடைய பெருமையானது இவ்வுலகில் அவர்கள் மொழியைத் தெய்வீக மொழிக்கு உயர்த்துகின்றது. எனவே மனத்தைக் கருவியாகக் கொண்டு செயற்படும் மனிதன் அதனை குற்ற மில்லாது பேணி பேச்சில் சத்தியத்தையும் நடத்தையில் தர்மத்தையும் கைக்கொள்வதனாலே மகத்துவம் பெறுகிறான். மகாத்மாவாகின்றான். சத்தியமும் தர்மமும் பேராற்றல் வாய்ந்தவை. அதன் வழிநடக்கும் மனிதன் அவ்வாற்றல் களைப் பெற்று முழுமையடைகிறான். இதனால் சாந்தியும் சமாதானமும் அவனுள்ளும் புறமும் நிகழ்கின்றது. அத்தகைய மனிதர்கள் வாழ்வே உலகுக்கு உவப்பாகின்றது. மேலும் இத்தகையவர்களின் ஆசீர்வாதமே உலகை உய்விக்கிறது. நெருப்பாலோ, காற்றாலோ, நீராலோ அழிக்கமுடியாத மிகவும் சக்தி படைத் தலை இந்த ஆசீர்வாதங்கள். உலகின் சத்தியமும் தர்மமும் நிலைபேரான ஆற்றலுடையவை. அவற்றைப் பேணிவாழும் மனிதன் தானும் சாந்தி பெறுகிறான். மற்றவர்களையும் சாந்தி பெற வைக்கின்றான்.

வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத்தின் புவியியல்சார் துறைத்தோற்று அண்மைடிமும் அதன் செல்வாக்கும்

திருமதி ஸ்ரீநிவாஸ் விஹாரிலிங்
காணிப் பயன்பாட்டுத் திட்டமிடல் அலுவலர்,
பிரதேச செயலகம்,
சங்கானை.

இலங்கையின் வடபாகத்திலே குடா நாட்டின் வலிகாமம் மேற்கு பிரதேசமானது சமூக, பொருளாதார, கலாசார பண்பாட்டின் அடிப்படையில் வரலாற்று ரீதியாக தனிப்பெரும் சிறப்பினையும், புவியியல்சார் கியற்கை வளங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. யாழ், மாவட்டத்தின் 15 பிரிவுகளில் ஒன்றாக வலி மேற்குப் பிரதேசம் விளங்குகிறது. கடவும் கடல் சார்ந்த நெய்தல் நிலமும், வயலும் வயல்சார்ந்த மருத நிலத்தாவும் கூழப்பெற்ற வலி மேற்கு 47.3 சதுரக் கிலோமீற்றர் பரப்பளவையும். வடக்கு மற்றும் வடமேற்கு எல்லைகளாக இந்து சமுத்திரமும், வடக்கிழக்கு மற்றும் கிழக்கு எல்லைகளாக வலிதென்மேற்கு பிரதேச செயலர் பிரிவையும், தெற்கே யாழ்ப்பாணம் கடல் நீரேரியாலும், கூழப்பெற்று 25 கிராம அலுவலர் பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ள அதே வேளை உள்ளநாராட்சி சபையொன்று நிர்வாக ரீதியில் இங்கு அமைந்துள்ளது.

மன்வளம்

வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத்தின் மன்வளம் 03 பிரிவுகளாக ரெக்ஷோல், சொல்லைன் வலிகாமம் மேற்கு

சொல்லை, கல்சிக் மஞ்சள் லற்றசோல், போன்ற வகைகளாக உள்ளது. சுழிபுரம், மூளைய், பொன்னாலை ஆகிய பிரதேசங்களின் கரையோரப் பகுதிகளில் ரெக்ஷோல் மண்வளமும், சொல்லைன் மண் அராவி, வட்டுக்கோட்டை, பொன்னாலை, சுழிபுரம் ஆகிய பகுதிகளிலும் கல்சிக் மஞ்சள் லற்றசோல் சுழிபுரத்தின் ஒரு பகுதி, சங்கானை, சித்தன்கேணி போன்ற இடங்களிலுமாக மண்வளமானது அமைந்துள்ளது.

நீர்வளம்

இப்பிரதேசத்தின் நீர்வளத்தைப் பொறுத்த வரை பெரும்பாலும் தரைக்கீழ் நீரைப் பெறுவதனை நோக்காகக் கொண்டுகிணறுகள், குழாய்க்கிணறுகள், நீர் நிலைகளிலிருந்து மக்கள் நீரைப் பெறுகின்றனர். நன்னீர் நிலைகளின் பரம்பலினை நோக்கும்போது சங்கானை, சித்தன்கேணி போன்ற பகுதிகளில் உவர்ப்பற்ற தன்மையையும், அராவி, சுழிபுரம் போன்ற இடங்களில் உவர்ப்புத் தன்மை கொண்ட தரைக்கீழ் நீர் ஊற்றுள்ளதாகவும், காணப்படுவதால் மக்கள் சிரமத்தை எதிர்நோக்கும் தன்மை

யும் உள்ளது. இத்துடன் கடல்நீர் சில பிரதேசங்களிற்குள் புகுதல், மழைவீழ்ச்சி குறைவடைதல், ஆவியாதல் அதிகரிப்பு, நீரின் பாவனை அதிகரிப்பு, சுனாமி, வெள்ளப்பெருக்கு போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்களினால் நீர்நிலைகள் மாசடைவதுடன், விவசாய நடவடிக்கைகளின் போது விவசாயிகளினால் பொருத்தமற்ற வகையில் இரசாயன வளமாக்கிகள், அதிகளாவான நச்சுத்தன்மை உடைய கிருமிநாசினிகளைப் பயன்படுத்தல் போன்ற காரணங்களால் மண்வளம் பாதிப்படைவதுடன், தரைக்கீழ் நீரோட்டமும் பாதிப்புக்குள்ளாவதுடன் எதிர்காலத்தில் நீரின் தேவையானது அதிகரித்துச் செல்லும் போக்கும் காணப்படுகிறது.

வழகாலமைப்பும் குளங்களும்

வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத்தில் ஆறுகள் எதுவுமற்ற நிலையில் பருவ காலங்களில் நகர் வறுகின்ற தன்மையில் வழக்கையாறு விளங்குகிறது. எனினும் இவ்வாறானது யாழ். குடா நாட்டிலே ஒரேயொரு பருவகால ஆறு எனும் பெருமையைப் பெறுகின்றது. இவ்வழக்கையாறு கட்டுவனில் ஆரம்பித்து தெல்லிப்பளை, அம்பனை, அளவெட்டி, கந்தரோடை, சங்கு வேலி, கட்டுடை, நவாவி ஊடாகப் பாய்ந்து அராவி அணையுடன் முடிவடைகிறது. நிலத்தடி நீரினைப் பேற்றும் நோக்குடன் குளங்கள் புனர்மைக்கப்பட்டுள்ளது. மழை காலங்களில் கிடைக்கின்ற நீரை சேமித்து வைப்பதற்காக குளங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இக்குளங்களிலிருந்து கால்நடைகள் குழந்தைப் பெறுதல், மண்ணின் ஈரப்பதன் பாதுகாத்தல், தரைக்கீழ் உவர் நீருற்று நன்றீந்றாக மாறி உவர்ப்புத் தன்மையைக் குறைக்கும் முகமாக கமநலச் சேவை நிலையத்தினால் காலத்திற்கு காலம் புனரமைக்கப்பட்டும், பராமரிக்கப்பட்டும் வருகின்றது.

காலநிலை

இப்பிரதேசத்தின் காலநிலைத் தன்மையானது சராசரி வருடாந்த மழைவீழ்ச்சி 943.2 ஆகவும், சராசரி வெப்பநிலை 24.9°C - 30.5°C வரை காணப்படும் அதேவேளை, இப்பிரதேசத் வலிகாம் மேற்கு

தில் மழைவீழ்ச்சிப் பரம்பல் வேறுபாடு மிகக் குறைவாகவும் வடக்கு, தென்மேல் பருவக் காற்று எனும் வேறுபட்ட காலநிலைகளின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டும் விளங்குகிறது.

இயற்கை வளமும் பௌதீக அமைப்பும்

வலிமேற்குப் பிரதேசத்தில் நீர் சார்ந்த வளங்களான முருஙைக் கற்பாறைகள் காணப்படுகின்றன. பொன்னாலை, சுவக்கடி போன்ற பகுதிகளிலும் கடலரிப்பைத் தடுப்பதற்கான இயற்கை அணையாக காணப்படுகின்றன. அராவி வடக்கு, அராவி மேற்கு, அராவி கிழக்கு, பொன்னாலை திருவுழைநிலை போன்ற பிரதேசங்களில் முக்கிய இயற்கை வளமான சதுப்பு நிலப்பகுதிகள் ஆங்காங்கு உள்ளன. அத்துடன் சுவக்கடி பிரதேசம் சுவக்கு மரங்கள் கொண்ட பிரதேசமாக மினிர்கின்றது.

இப்பிரதேசத்தின் பௌதீக அமைப்பானது 12km நீளமான கரையோரப் பிரதேசமாகவும், அதனுள் 4km இந்து சமுத்திரத்தையும் மிகுதி யாழ்ப்பாணக் கடல் நீரேரியாலும் சூழப்பெற்றுள்ளது. அதிக உயர் வேறுபாடு அற்ற சமதரையான பிரதேசமாக வலி மேற்கு உள்ளது.

பகுவளம்

வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத்தில் காடுகள் எனக் குறிப்பிடத்தக்கதாக இல்லாவிடினும் சில பற்றைக் காடுகள் காணப்படுகின்றன. வலி மேற்குப் பிரதேசத்திற்குப் பணமரம் மிகவும் பிரபல்யமானது. இம்மரம் இலகுவில் எல்லா மண்வகைகளிலும் வளரக்கூடியதாகவும், தோப்பாகவும், தனிமரங்களாகவும், வளர்க்கப்படுகின்றது. தற்போது வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத்தில் பொன்னாலை, அராவி, மூளாய் போன்ற துறைமுகத்தை அண்டிய இடங்களில் இப்பளை நாற்றுக்களை நாட்டக்கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

வீதியும் போக்குவரத்தும்

யாழ்ப்பாண நகரிலிருந்தோ இலங்கையின் மற்றைய பிரதேசங்களிலிருந்தோ A9

பணுவில்

ஊடாக வலி மேற்குப் பிரதேசத்திற்குச் செல்வதற் கான பிரதானவீதியாக அமைவது யாழ் பாணம் - மானிப்பாய் - காரைநகர் வீதியாகும். AB17 வீதியானது 11.75Km - 21.72 Km வரை வலி மேற்குப் பிரதேசத்திற்குள் அடங்குகின்றது. கடற்கரையோரமாகச் செல்லும் இன்னொரு வீதி (AB21) யாழ் பாணம், பொன்னாலை, பருத்தித்துறை வீதியாகும். இவ்வீதிகள் வீதி அபிவிருத்தி அதிகார சபையின் பராமரிப்பிலுள்ள தேசிய வீதிகளாகும். மாகாண சபையின் பராமரிப்பில் பல வீதிகளும், பிரதேச சபையின் பராமரிப்பில் பல வீதிகளும் உள்ளன. இவை தார், கிரவல், களிமண் என பல்வேறு வகையிலைமைந்துள்ளன.

சுற்றுலாத்துறை

இப்பிரதேசத்தில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க சுற்றுலாத்துறை மையங்களாக பொன்னாலை வரதராஜப்பெருமாள் ஆலயம், பறாளாய் விநாயகர் ஆலயம், மணற்பாங்கான திருவடிநிலை கடற்கரைப்பிரதேசம், ஒல்லாந்தரால் சாங்கானையில் கட்டப்பட்ட புராதன காலத்து தேவாலயம் என்பவற்றையும், அராலி கடற்கரை மணற்பாங்கான பிரதேசங்களையும் குறிப்பிடலாம். இத்துடன் பழைமையை வெளிப்படுத்துவதாக கால்நடைகள் தமது உடலை தேய்ப்பதற்கு சங்கரத்தைப் பகுதியில் ஆவரஞ்சிக்கல்லும். தாகத்தினைத் தீர்ப்பதற்கு, நீரத்தொட்டி கள் போன்றனவும் இப்பிரதேசத்தில் வீடுகளுக்கு முன்பாக அமைந்துள்ளன. நீண்டதாரம் சுமைகளை சுமந்துவரும் மக்கள் அதனை இறக்கி வைத்து இளைப்பாறுவதற்கு அமைக்கப்பட்ட சுமைதாங்கிக்கல்லும், சங்கடம் படலையும் பழைமையைக் காட்டி நிற்கின்றன.

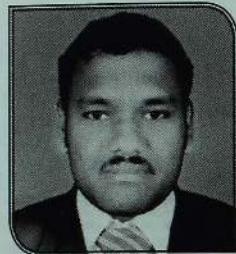
நிலப்பயன்பாடு

வலி மேற்குப் பிரதேசத்தின் மொத்த நிலப்பயன்பாட்டில் விவசாயச் செய்கையில் நெற்செய்கையே பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றது. பிரதேசத்தில் வடக்கீழ் பருவக்காற்று மூலம் கிடைக்கின்ற மழைவீழ்ச்சியை பயன்படுத்திப் பெரும்போகத்தில் பிரதானமாக நெற்செய்கையும், அதனைத் தொடர்ந்து உபலைவு, மரக்கறிப் பயிர்ச்செய்கையும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மிகுதி நிலப்பயன்பாடானது நகரசாயல் கலந்த வர்த்தக மற்றும் குழியிருப்புக்களைக் கொண்டதாகவும், ஆங்காங்கே தென்னை நிலப்பயன்பாடு மற்றும் நீர்நிலைகள், பணன் நிலப்பயன்பாடு, Marsh, Mangroves போன்ற பல்வேறு பயன்பாடுகளைக் கொண்ட பிரதேசமாக வலி மேற்கு திகழ்கிறது.

வரலாற்றுத் தொன்மையும், பௌத்த கடல் வளங்களையும் கொண்டமைந்த வலிமேற்கு பிரதேசம் இயற்கையின் கொடைகளாகக் கடல் சார் வளமும், மன்வளமும், செழிப்புமிக்கதாகக் கிடைக்கப் பெற்றிருப்பதனால் மீன்பிழத் தொழி லூடன், விவசாய வேளாண்மையும்கூடிய கைத் தொழில்சார் நடவடிக்கைகளுக்கு பொருத்தமான இடமாக விளங்குகிறது. இங்கு அரசு, அரசு சார்பற்ற நிலவளங்களின் பங்களிப்புடன் சிறப்பான பிரதேச நிர்வாக செயற்பாடுகள் காரணமாக எழுச்சிமிக்க நகரமயமாக்கல் திட்டங்களின்மூலம் நிர்வாக சேவையானது புதுப் பொலிவு பெற்று தனது சிறப்பான சேவையை ஆற்றி வருகின்றது என்றால் மிகையாகாது.

வலிகாமர் மேற்குப் பிரதேசமுட் நன்னீர் வளமுட்

1.0 முகவரை

அ. சி.யப் பிராந்தியத்தில் தென்னாசிய வலயத்தில் இந்துமா சமுத்திரத்தின் மத்தியில் அமைவு பெற்றுள்ள இலங்கைத் தீவின் வடபாக முள்ள யாழ் குடாநாட்டின் 15 பிரதேச செயலக பிரிவுகளில் ஒன்றாக, வலிகாமம் பகுதிகளில் எழுச்சி பெற்று விளங்குவது “வலிகாமம் மேற்கு” பிரதேசமாகும். இப்பிரதேசத்தில் நன்னீர் வளம், வளமான மண், இயற்கைத் தாவரப் போர்வை (பணவளம்/கற்பகதரு) போன்ற புவிசார் வளங்கள் காணப்பட்டாலும், சமீப காலத்தில் இவ் ஒவ்வொரு வளங்களும் நிலைத்துநிற்கும் தன்மையிலிருந்து அருகிச் செல்வதனை நேரடியாக அவதானிக்கமுடிகிறது. இவற்றில் உலகில் மிகஅரிதாக இருக்கின்ற தரைக்கீழ் நீர் வளமானது குறித்த பிரதேசத்தில் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகி வருவதனால், அவ்வளத்தின் அவசிய நிலைமையினைக் கருத்திற் கொண்டே இக்கட்டுரையானது வரையப்படுகின்றது.

திரு. வி. டனேஸ் B.A (Hons)

அன்றத் தமிழ்நாடு அபிவிருத்தி உத்தியோகத்துர்,
பிரதேச செயலகம்,
சங்கானை.

2.0 காலநிலையின் செல்வாக்கு

இப்பிரதேசத்தின் காலநிலையினை பருவக் காற்றுக்கள் (வடகீழ், தென்மேல்) அமுக்க இறக்கங்கள், மத்திய கோட்டு ஒருங்கல் வலயத் தன்மை (ITCZ), மேற்காவுகைச் சுற்றோட்டங்கள், கடற்காற்று, தரைக்காற்றுப் போன்றன தீர்மானித்தாலும், இங்கு 04 வகையான காலநிலைப் பண்புகள் நிலவுகின்றமையினையும் அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

1. மார்ச் - ஏப்ரல் (ஒருங்கல் மேற்காவுகைப் பருவம்)
2. மே - செப்ரெம்பர் (தென்மேல் பருவக்காற்றுக் காலம்)
3. ஓக்டோபர் - நவம்பர் (ஒருங்கல் மேற்காவுகைப் பருவம்)
4. டிசம்பர் - பெப்ரவரி (வடகீழ் பருவக்காற்றுக் காலம்)

குடாநாட்டிற்கு மேலாக இரண்டு தடவைகள் (மார்ச் - ஏப்ரல், ஓக்டோபர் - நவம்பர்) ஒருங்கல்

வலயமானது நகர்வதனால் வளிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத்தில் உயர் வெப்பநிலை, மேற்காவுகை மழை போன்றன பெறப்படுகின்றன. ஏனைய காலங்களில் பருவக் காற்று காலநிலையே செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது.

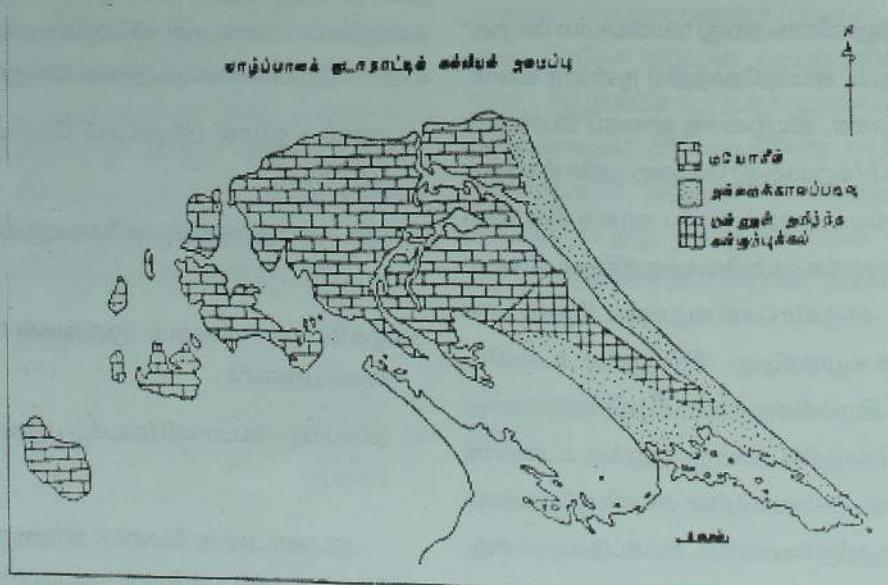
ஒக்டோபர் - நவம் பற மாதங்களில் வங்களா விரிகுடாவில் ஏற்படுகின்ற அழுக்க வேறுபாடுகள் (தாழுமுக்கம்) காரணமாக குறித்த பிரதேசம் கணமழைப் பொழிவினை (Heavy Rainfall) அனுபவிக்கின்ற அதேவேளை, வடக்குப் பருவப் பெயர்ச்சிக்காற்றுக் காலத்தில் சராசரி யாக 1254.92mm மழைவீழ்ச்சியும், தென்மேல் பருவப் பெயர்ச்சிக்காலத்தில் சராசரியாக 186.79mm கிடைக்கப் பெறுவதுடன், குடாநாட்டின் வெப்ப நிலை சராசரியாக 27.9°C ஆக கிருந்தபொழுதும், இக்காலகட்டப் பரப்பில் சராசரியாக 28.1°C தொடக்கம் 30°C வரை உயர்வடைந்து செல்வதனையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

3.0 கல்லியல்

இத்தகைய பிரதான காலநிலைசார் மூலக் கூறுகளினை தன்வசம் கொண்டுள்ள வளிகாமம் மேற்கு பிரதேசத்தின் இன்னோர் பிரதான புவிசார் அம்சமான கல்லியல் தன்மை தொடர்பாக நோக்குகையில், இப்பிரதேசம் புவிச்சரித

வியற் காலங்களில் மயோசின்கால சன்னக்கற் பாறையினைக் (Lime Stone) கொண்டுள்ள தடங்க, செம்மஞ்சள் நிறமாகவும், வன்மையாகவும் உள்ளது. ஆனால் சில பளிங்குருப் பாறைத் தன்மையுடையதாயும் உள்ளன. இங்குள்ள சன்னக்கற்பாறைகளினை,

- ▲ முருகைக் கற் பார் த் தன் மை கொண்ட சன்னக்கற்பாறை
 - (10 Million வருடகால வயதினைக் கொண்டது)
- ▲ வன் தன் மையான சன்னக்கற் பாறை (10-25 million வருடகால வயதினைக் கொண்டது)
- ▲ சிலிக்காவைக் கொண்ட மணற் தன்மையான சன்னக்கற்பாறை (15-25million வருட கால வயதினைக் கொண்டது) (இராஜேஸ்வரன் S.T.B, 2001) என வகைப் படுத்தலாம். இவற்றில் சில, பல உயிர்ச் சுவடுகளையும், மூட்டுக்களையும் கொண்டுள்ளன. இவை வடமேற்குத் தென்கிழக் காகவும், வடகிழக்கு தென்மேற்காக பரந்திருப்பதுடன், இச்சன்னக்கற்கள் சராசரியாக 250 அடி தடிப்பைக் கொண்டதாகவும், கடலிலிருந்து மேலுயர்த்தப்பட்டதனால் சிற்பி, சோகி, ஊரி போன்ற உயிர்ச்

வரைபடம் - 01

Source : மத்தாகரசு இ.பாட்டிப்பாணப்பநியியலாலை, 1983.

சுவடுகள் அதிகமானதாகவும், கரையோர வலயமானது அண்மைக்காலப் பாதுகாலி னால் மூடப்பட்டு கிடையான போக்கிலுள்ள தையும் காணமுடிகிறது. குறித்த பிரதேசம் உள்ளடங்கலான குடாநாட்டினது கல்வி யல், தரைத்தோற்றுவியல் அமைப்புக்களை வரைபடம் இலக்கம் - 01 இனுநாடாக தெளிவு படுத்தலாம்.

4.0 நீர் முலாதாரங்கள்

மேற்கூறப்பட்ட கல்வியல் தன்மையினையடையவலி. மேற்குப்பகுதிக்கு மழைவிழிச்சி மூலம் மட்டுமே நீரானது பெறப்படுகிறது. இந்நீரானது மேற்பரப்பிலும், சுண்ணக்கற்பாறைப் படைத்தளங்களினுநாடாக தரைக்கீழ் நீராகவும் தேங்குகின்றன. இங்கு சராசரியாக 7 மாதங்கள் வரை வரட்சி நிலவுவதனால் மேற்பரப்பு நீர் வற்றிப்போக, மக்கள் தரைக்கீழ் நீர் வளத்தினையே, பயிர்ச்செய்கை உற்பத்திகளிற்கு மூலா தாரமாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

4.1 மேற்பரப்பு நீர்

இப்பிரதேசத்திற்கு மழைமூலம் கிடைக்கப் பெறும் நீரின் ஒரு பகுதி தரைக்கீழாக ஊடுருவு, இன் னோர் பகுதி வெப்பத்தின் நிமிர்த்தம் ஆவியாக, ஆவியுயிர் ப்பிற்கும் மேற்பரப்பி லுள்ள குளங்கள், பள்ளங்களில் தேங்கி நிற்க மிகுதிநீரானது கழிவுநீரோட்டமாக கடற்பரப்பில் சங்கமமாகின்றன. இங்குள்ள குளங்களில் அதிகமானவை இயற்கையாகவே உருவாகின என்றும், மாறாக மனிதனால் உருவாக்கப் பட்டவையில்லை என்றும் (Amarasingam.s.p, 1962) கூறப்படுகின்றது.

மழைநீரானது, வளியிலுள்ள ஓட்சிசு னுடன் இணைந்து இப்பிரதேசத்தின் சுண்ணக்கற்பாறைகளிலுள்ள பிளவுகள், வெடிப்புகள் நூடாக நகர்ந்து “இரசாயன வானியையா ஷிதல்” செயன்முறையினை மேற்கொண்டு, வாய்க்கால்களினை உருவாக்கி, காலவோட்டத் தில் அவையே குளங்களாகத் தோற்றும்பெற்றன.

இவற்றோடு காற்றின் திண்ணலால் மண் வாரி யிறக்கப்படுவதனாலும் சிறு குளங்கள் உருவா கின. இவை வடக்கீழ் பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்றுக் காலத்தில் கிடைக்கின்ற மழைநீரைத் தேக்கி வைப்பதுடன், மாறாக வரட்சிக் காலத்தில் அடர் சேற்றுநிலமாக மாறி பின்னர் நீரற்றுள்ள தன்மையினையும் இங்கு அவதானிக்கமுடிகிறது.

4.2 ஊடு வழதல்

மயோசின் கால சுண்ணக்கல்லினை இப்பிரதேசமானது கொண்டுள்ளதால், மழை மூலமாக நீரானது கிடைக்கப்பெறும் வேளை அதிலுள்ள மூட்டுக்கள், நுண்துளைகள், வெடிப்புக்கள் (காற்றுட்டல் வலயம்) ஊடாக கீழிறங்கு வதனையே “ஊடுவழதல்” என அழைத்துக்கொள் வர். அந்தவகையிலே இச்சுண்ணக்கல் பிரதேச மானது 1-10% நுண்துளைகளைக் கொண்டுள்ளதால், பாறைப்படைகளுக்கு கிடைக்கப் பெறும் நீரில் சராசரியாக 15% ஆனது மொத்த மாகக் கீழ் நோக்கி தரைக்கீழாகச் செல்கின்றது. செம்மன் பிரதேசங்களிலேயே ஆழ ஊடுருவும் தன்மை கூடுதலாகக் காணப்படும் அதே வேளை, கனமழை பொழியும் வேளைகளில் ஊடுகவிடல் கணிசமான அளவு குறைவாகவும், மாறாகக் கழுவு நீரோட்டமே அதீதமாகவுள்ளது. ஆனால் தொடர்ச்சியாக நீண்டகாலம் மழை கிடைக்குமாயின் ஊடுகவிடுதல் செறிவான தாகவும் காணப்படலாம்.

வலி. மேற்குப் பிரதேச மண்வளத்தில், மண்ணின் ஈரலிப்புத்தன்மை குறைவாகவுள்ள தனால், ஊடுகவிடுதல் விரைவாகவுள்ளது. ஆனால் கடுமெழைப் பொழிவுள்ள சந்தர்ப்பத்தில் மணித்தியாலத்திற்கு 15-17 அங்குலம் வரை நீர் உட்புகுந்து தரைக்கீழ் நீரினைத் தோற்று விக்கின்றது. வெற்றுநிலத்தினையும், பசும் போர்வை கொண்ட மட்பகுதியையும் எடுத்து நோக்குமிடத்து பசும் போர்வைகள் கொண்ட மட்படை இறுக்கமற்றதாகவும், அதிக நீரினை ஊடுகவிடும் இயல் பினைக் கொண்டும் காணப்பட, வெற்று நிலப்பரப்பில் அதன் கட்ட

மைப்பு ஒன்றாகத் திரண் டு ஊடுபுகவிடு திறன் குன்றியதாகவே உள்ளது. இதுவே பொதுவான இயல்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. இது இவ்வாறுமைய, வளிமேற்கு பிரதேச ஊடுபுகவிடு தன்மையை அவதானிக்கும் பொழுது, நிலப்பயன்பாடுகள், பயிர் வேறுபாடு கருக்கேற்பவும், பிரதேசத்தின் சாய்வு, ஆவியாக்கம், பருவகால வேறுபாடு என்பவற்றிற் கேற்ப ஊடுபுகவிடுதன்மை வேறுபடுகின்றது. எனினும் இப்பிரதேசமானது சுண் ணக்கற் பாறைப் படைத்தளங்களினைத் தன் வசம் கொண்டுள்ளதனால் அதன் காற்றுட்டல் வலயங்களினுடாக மிகையான ஊடுருவல் நடைபெறுகின்றமையினை அவதானிக்குமிடுகின்றது.

4.3 கழுவந்தி

குறித்த பிரதேச மேற்பரப்பிற்கு மழு வீழ்ச்சி மூலம் நீரானது கிடைக்கப்பெறுகையில் தரைக்கீழ் நீர் நிரம்பலடைந்து, மேற்பரப்பிலுள்ள பள்ளமான பகுதிகளில் தேங்கியதன் பின்னர் மேலதிக நீரானது இப்பிரதேசத்தினுடாக நகர் வடைகின்ற சராசரியாக 22Km நீளமான பருவகால ஆறான வழுக்கையாற்றுடன் இணைந்து அராலிக் கடலுடன் சங்கமமாகின்றது.

4.4 தரைக்கீழ் நீரும் நித்தாங்குப் பகுக்கையும்

வலிகாமம் மேற்குப் பகுதியிலே வருடம் முழுவதும் நீரினைத் தேக்கி வைப்பதற்கேற்ற வாறாக ஆறுகள், குளங்கள் எதுவுமின்மையால் நிலத்தடிநீரினையே இப்பகுதிவாழ் மக்கள் ஜீவனோபாயமாகக் கொண்டுள்ளனர். “மையின் சர்” என்பவரது கூற்றுப்படி, இப்பிரதேசத்தில் நிலத்தடி நீரானது, பாறைகள் உருவான காலத் தில் அதனுள் சிறைப்பட்டநீர், பாறைகள் உடைந்த பின் அதன் வெடிப்புகள், பிளவுகள், நுண்துளை களுடாகவும், மற்றையது தரைக்கீழ் நீர் எனும் கிருவகைகளில் பெறப்படுகின்றது. இத் தரைக்கீழ் நீரே இப்பிராந்தியமக்களின் அன்றாடத்தேவைகள், விவசாய நடவடிக்கைகள் போன்றனவற்றுக்குப் பயன்படுகின்றது. இது மேற்பரப்பில் துளையிட்டுப் பெறப்படும் கிணற்று நீரினுடாகவே பெறப்படுகின்றது.

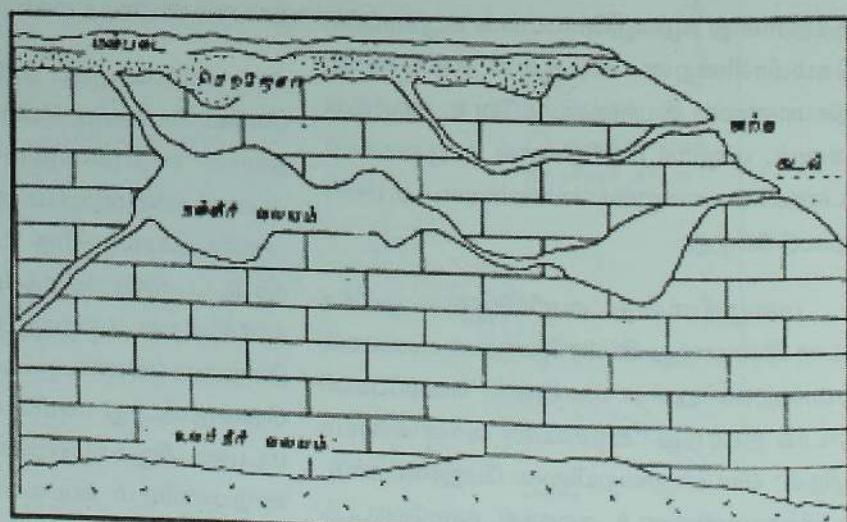
இப்பிரதேசக் கிணறுகளை வற்றாக கிணறுகள், வற்றும் கிணறுகள் என கிருபெரும் பிரிவுகளாகப் பாகுபாடுசெய்துகொள்ளலாம். வற்றாக்கிணறுகள் இலகுவில் நீர்வளத்தினை கிழக்காது. ஆனால் காலவரையறையின்றி கிறைக்கும்போது உவர்நீர் கலப்பதாக இப்பிராந்தியமக்கள் கருதுகின்றனர். ஏனெனில் கடல் நீர் 1.03

வழிநிலைப் பிரதேச நித்தாங்குப்பகுக்கை

கேம்பிங்பிரதேசம்
1- 10 மீ

மதுவின்
பாறைப் பகுக்கை

பாரிஸ்டுப்
உடைப் பகுக்கை
150 மீ

வழிநிலைப் பிரதேசம்:

Source: இராஜேஷ்வரன், S.T.B. (2001).

வலிகாமம் மேற்கு

அடர்த்தியானதாகவும் நன்னீர் 1.0 அடர்த்தி யானதாகவும் உள்ளபோது, கடல்நீரின் மேல் நன்னீரானது மிதப்பதனால் மிகையான நீர்ப் பாசனச் செயன்முறையால் நன்னீருடன் உவர்ப் பியம் கலப்படைவது இயல்பாகின்றது.

வற்றும் கிணறுகளையும் இங்கு அதிகம் காணலாம். இவை மக்களின் அன்றாடத் தேவை களைப் பூர்த்தி செய்கின்றன. இக்கிணறுகள் சராசரியாக 5 - 20 அடிவரை வேறுபட்ட விட்டமும், 10 - 50 அடி வரையான ஆழத்திலும் காணப்படுகின்றன. இவையாவும் பிரதேச நீர்த்தாங்கு படுக்கை ஆழத்தினைப் பொறுத்தே அமைவு பெறுகின்றன. இப்பிரதேசத்தின் நீர்த்தாங்கு படுக்கைத் தன்மையினை வரைபடம் 02 இனாடாக அவதானிக்கலாம். இங்குள்ள கிணறுகள் அதிகம் ஆழம் குறைந்த, நடுத்தர ஆழமுடையதாகவே உள்ளன.

பிரதேச நீர்நிலைகளின் தன்மைகளினை அதிலுள்ள “குளோரைட் டு” அயன் களைக் கொண்டு அறியமுடிகிறது. அந்த வகையிலே,

- ▲ 100 பங்கிற்குக் குறைவாக நீரில் “குளோரைட் அயன்” இருப்பின் அந்நீர் “மென்னீர்” என்பர்.
- ▲ 300 பங்கிற்கு மேலாக குளோரைட் அயன் இருப்பின் அது “வன்னீர்”
- ▲ 150 பங்கிற்குக் கீழ் இருப்பின் “அருந்தலுக்கு ஏற்ற நீர்” என்றும்
- ▲ 150 - 500 பங்காக இருப்பின், “சாதாரண குழந்தீர்”
- ▲ 500 - 1000 பங்களின் “சவர்நீர்”
- ▲ 2000 பங்காயின் “உவர் நீர்” என்றும் நீரினது தரம் பிரிக்கப்படுகின்றது.

(ஓந்தாத்திரி - 1970)

இத்தகைய விடயப் பரப்புகளினுடைய வலிகாமம் மேற்கு பிரதேசத்தின் காலனிலைத் தன்மை, கல்லியல், நீர் மூலாதாரங்கள் தொடர்பாக தெளிவாக அவதானிக்கமுடிகின்றது.

வலிகாமம் மேற்கு

5.0 நக்கிர்வளம் எதிர்நோக்குகின்ற சவால்கள்

வலிகாமம் மேற்கு பிரதேசத்திற்கென தனித்துவமான பண்புகளினைக் கொண்டு மேற்கூறப்பட்ட நீர் மூலாதார வளமான, தரைக் கீழ் நீர் வளமானது, சமகாலத்திலே நவீன விவசாய நடவடிக்கைகள், வாகன சுத்திகரிப்பு நிலையங்களது அதிகரிப்பு, முகாமையற்ற கழிவுகளது வெளியேற்றம், சீமெந்துப் போர்வை களின் அதிகரிப்பு, குழாய்க் கிணறுகளின் மிகையான பாவனை போன்றனவற்றால் நன்னீர் வளமானது தரம்குள்றிய நிலைக்கு மாற்ற மடையும் சவாலை எதிர்நோக்கியுள்ளது.

5.1 நவீன விவசாய நடவடிக்கைகள்

வலி. மேற்குப் பகுதியிலே வட்டு.கிழக்கு, சூழிபூர், மூளை, அராலி, பண்ணொகம், சுங்கானை போன்ற கிராமப்புற மக்கள் வர்த்தக வாணிபத் தினுடைய வருமானத்தினை குறுகிய காலத்திலேயே பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஏற்ற வகையில் பயிர்களுக்கு ஆரம்பத்திலே இயற்கைக் களைகால் விகளை பயன்படுத்தி வந்தவர்கள், தற்சமயம் அதிக செறிவுள்ள, களை நாசினி கள், களை கொல்லிகள் போன்றனவற்றைத் தெளிப்பதனால் அதன் பிரகாரம் வெளியேறுகின்ற நெந்த திரேர் றுக்கள் மழைநீருடன் கலப்படைந்து குளம், வாய்க்கால்களினுடைய குறைக்கு கீழ் நீரினுடனும் கலப்படைவதனால் நீரின் இயல்புத் தன்மை பாதிப்புற்று, குறித்த நீர் தரையை அடைவதனால் நிலத்தில் இரசாயனத் தன்மை அதிகரித்து உவர்த்தன்மை அடையும் நிலைமையும் ஏற்படலாம்.

5.2 வாகன சுத்திகரிப்பு நிலையங்களது அதிகரிப்பு

சமகாலத்தில் போக்குவரத்து சாதனங்களது மிகையான பயன்பாட்டினால் அவற்றினை சுத்திகரிப்பதற்காக குறித்த நிலையங்களுக்கு கொண்டுசென்று சுத்திகரிக்கும் பொழுது அங்கு பிரயோகிக்கின்ற எண்ணெய்த் திரவங்கள் தரைக் கீழ்நீருடன் கலப்படைந்து, காலவோட்டத்தில் அதன் பரவலடையும் குணவியல்பினால்

அயகைப் பகுதிகளின் தரைக்கீழ் நீரும் மாசடைய ளாம்.

5.3 முகாமையற்ற கழிவுகளது வெளியேற்றம்

குறித்த பிரதேச மக்கள் தமது வீடுகளின் கழிவுகள், தொழிற்சாலைக் கழிவுகள், போன்ற வற்றினை தமக்கு அருகிலுள்ள மேற்பரப்பு நீர்நிலைகளான குளங்கள், கேணிகள் போன்ற வற்றில் வீசுவதனாலும், முகாமையற்ற ரீதியில் வெளியிடங்களில் மலக்கழிவுகளினது வெளி யேற்றத்தினாலும் பக்ரீரியா, வைரஸ், ஓட்டேன் ணிகள் பரவலடைந்து அந்நீரின் தரம் குன்றுவ தோடு, அதனை அண்மித்துள்ள பகுதிகளின் நீர்நிலைகளும் பாதிப்புறலாம்.

5.4 சீமெந்தும் போர்வைகளது அதிகரிப்பு

நவநாகரிக வாழ்வியலினால் இப்பிரதேசத் திலும் அதிகமான குழியிருப்புக்கள் பொது இடங்கள் போன்றனவற்றில் மட்பரப்புகளினைக் காண்பதே அரிதாகவுள்ளது. இதற்குப் பதிலாக மட்பரப்பு எங்கும் அதனைச் சூழ்ந்து தார், சீமெந்தும் போர்வைகள் இடப்பட்டு வருவதனால் மழை நீரானது தரையின் கீழாக நகரமுடியாது ஆவியாகியும், கழுவு நீரோட்டமாகவும், செல்களின் நிலைக்கே தள்ளப்படுகின்றது.

5.5 குழாய்க் கிணறுகளின் மிகையான பாவகன

சமீபகால பொருளாதார நெருக்கடிநிலையால், கிணறுகளைக் கட்டமைப்பதற்குப் பிரதியீடாக குறைந்த பெறுமானத்தில், குறுகிய நேரத் தில் இலகுவாக நிர்மாணித்துக் கொள்ளும் நிமிர்த்தம் குழாய்க்கிணறுகளை இப்பிரதேசவாழ் மக்கள் அதிகம் விரும்புவதனால், ஆழவேறுபாடு காரணமாக சிலபகுதிகளில் குறித்த நீர்ப்பரப்பு உவர்ப்பியமாகும் நிலைக்குள்ளாகின்றது.

6.0 நன்றீர்வளம் தரம் குன்றுவதனால் ஏற்படவள்ள விளைவுகள்

6.1 குழந்தீப் பற்றாக்குறை ஏற்படல்

தரைக்கீழ் நீர்வளம் தரம் குன்றுவதனால், காலப்போக்கிலே அவற்றினை மக்கள் அருந்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுக் குழந்தீப் வலிகாயம் மேற்கு

பற்றாக்குறையை எதிர்நோக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படலாம்.

6.2 நோய்த்தாக்கங்கள் ஏற்படல்

மக்களது அசமந்தத்தனமான போக்கினால் குடிநீரில் மலக்கழிவுகள், எண்ணெய்க்கழிவுகள், வீட்டுக்கழிவுகள், ஏனைய இரசாயனக் கழிவுகள் கலப்புற்று நீர் மாசடைந்து அதனை அருந்துவதனால் கொலரா, டயரியல், வயிற் நோட்டம், வாந்திபேதி, புற்றுநோய் நெருப்புக் காய்ச்சல் போன்ற நோய்கள் ஏற்பட்டு இறுதியில் மரணிக்க வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்படலாம்.

6.3 பற்காகாதாரம் பாதிப்படையலம்

அருந்துகின்ற நீரிலே புளோரைட்டு என்ற உப்பு அதிகமாக இருக்கலாம். இந்தப்புளோரைட்டு உப்பு பற்களை மஞ்சள் நிறமாக மாற்றும். குடிக்கும் நீரில் 1.5 mg/L என்ற அளவிற்கு அதிகமாகப் புளோரைட்டு இருக்கக்கூடாது. அந்த அளவுக்கு மேல் இருக்கும் நீரை அருந்தப் பயன் படுத்தலாகாது மாறாக 0.5 - 1 mg/l இல் இருந்தாலே அது பற்காகாதாரத் திற்கு பாதுகாப் பானது. இதனால் பற்குத்தை விழுமால் துநாற்றும் வீசாது தடுக்கும். மாறாக அதிகம் புளோரைட் இருப்பின் பல் காவிரிநிறமாவதுடன், உடவின் என்புகள் பாதிப்படைந்து மூட்டுவாத நோய் ஏற்பட்டு செயலற்ற நிலைக்கு தள்ளப்படும் நிலை யும் உருவாகலாம்.

6.4 குழலியல் அகதிநிலை உருவாதல்

குடிநீர்ப் பற்றாக்குறை ஏற்படுகையில் மக்கள் தமது கிராமத்தினை விட்டு வெளியேறி, அவ்வளம் உடையபகுதியினை நோக்கி குழலியல் அகதிகளாக இடம்பெயரவேண்டிய நிலைமையும் நிகழலாம்.

6.5 குழந்தீப் பெறுமானம் அதிகரித்தல்

மக்கள் அருந்துகின்ற நீருக்கு பற்றாக்குறை ஏற்படும்வேளை அதனை பணம் கொடுத்து நூகருகின்ற அளவு அதிகரிக்கையில் குழந்தீனது பெறுமானம் மேலும் உயர்ச்சியடையலாம்.

7.0 நன்றீர் வளத்தினை முகாமைத்துவம் படுத்த மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியவை

7.1 நீரினைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தல் (Water Use Efficiency)

- ▲ பயன்படுத்தும் நீரினை மீள் சுழற்சிக்குட்படுத்தல்.
- ▲ விவசாய நடவடிக்கைகளின் பொழுது “சொட்டு நீர்ப்பாசனத்தினை” அறிமுகம் செய்தல்
- ▲ நீராடல், மலசலகூடப் பாவனை போன்ற திருதேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தும் நீரினை சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தல்.
- ▲ பொது நீர் வழங்கல், குழாய்நீர் கசிவுகளை சீர்செய்தல் மூலம் வீண் விரயத்தைக் கட்டுப் படுத்தமுடியும். நீர் வழங்கல் குழாய்களை சீர்செய்தல் மூலம் நீர்க்கசிவினால் வெளி யேறும் நீரினை சேமிக்கமுடியும்.
- ▲ சிறு கைத்தொழிலுக்கு பயன்படுத்தும் நீரினை வீணாக்காது பயன்படுத்தல்.

7.2 நீரினைச் சேமித்தல் (Saving Water)

- ▲ வலிகாமம் மேற்குப் பகுதியிலுள்ள பாழ டைந்த, அரைநிலையிலுள்ள குளங்கள், குட்டைகள், கேணிகள் போன்றனவற்றைப் புனரமைத்து நீரின் கொள்ளலைவை அதிகரித்தல்.
- ▲ நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களினை நடைமுறைப் படுத்தல். மாறாக கடலுடன் நீரைக் கலக்க விடாது திசைதிருப்புதல்.
- ▲ மழுநீர் சேமிப்புத் திட்டத்தினை வலுப் படுத்தல்.

7.3 நீர் மாசடைதலைத் தடுத்தல் (Prevention of Water Contamination)

- ▲ விவசாயத்தின் பொழுது இரசாயன வளமாக்கிகள், கிருமிநாசினிகளுக்குப் பிரதி யீடாக இயற்கை சேதனப் பசுளைகளை பயன்படுத்தவேண்டும்.

வலிகாமம் மேற்கு

▲ குளங்கள், பருவகால ஆற்றில் கிராமியக் கழிவுகள் கலப்பதனைத் தடைசெய்தல், சுத்தி கரித்தல்.

- ▲ திண்மக் கழிவுகளை நிலத்தில் புதைப் பதைத் தடை செய்தல்.
- ▲ நீரில் திண்மக் கழிவுகளைக் கொட்டு வதைத் தடுப்பதுடன், அவற்றை உரிய முறையில் மீள் சுழற்சிக்கு உட்படுத்த வேண்டும்.
- ▲ ஈர நிலங்களை “றம்சார்” உடன்படிக்கையின் பிரகாரம் பாதுகாக்கவேண்டும்.
- ▲ மண் அகழ்தல், களிமண் அகழ்தலை தடுக்க சட்டங்களை வலுப்படுத்துதல்.

7.4 நீர்வளத்தினைப் பாதுகாக்கும் செயற்றிடங்கள் (Projects to Protect Water Resources)

- ▲ காட்டுவளத்தைப் பாதுகாப்பது தொடர்பாக பொதுமக்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் தரைக்கீழ்நீர் ஆவியாதலைத் தடுத்தல், நீரியல் வட்டச் செயற்பாட்டிற்கு தடாங்கலை ஏற்படுத்தாது இருத்தல் வேண்டும்.
- ▲ பல்வேறு அரசு, அரச்சார்பற்ற நிறுவனங்களின் அனுசரணையுடன் குளங்கள், கேணிகளைப் புனரமைக்கும் நடவடிக்கைகள் துரிதகதியில் முன்னெடுக்கப்படல்வேண்டும்.
- ▲ மாணவர்கள், மக்கள் மத்தியில் நன்றீரின் முக்கியத்துவம், அவ்வளம் எதிர்நோக்கி யுள்ள சவால்கள் தொடர்பாக தெளிவுறுத்தல்.

8.0 முடிவுரை:-

மேற்கூறப்பட்ட விடயப் பரப்புகளினாடாக வலிமேற்கு பிரதேசத்தின் பிரதான பெளதிகளில் மூலக்கூறுகளின் தன்மைகள் தொடர்பாக வும், அப்பிராந்திய தரைக்கீழ் நீர்வளத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள சவால்களை எவ்வாறு கட்டமைப்பு ரீதியான நடவடிக்கைகளினாடாக இழிவளவாக்கி

பணுவில்

ஒட்டுமொத்தக் குடாநாட்டிலும் அவ் அனுகுமுறையினை பிரயோகித்து ஏற்படவுள்ள நன்னீர்ப் பற்றாக்குறையினை குறைத்து மக்கள் கூழலுடன் கியைந்து, எந்தவோர் அபிவிருத்தி உள்ளிட்ட செயற்றிட்டங்களை முன்னொடுக்கும்பொழுதும் நன்னீர்வளம் உள்ளடங்கலான கூழலியல்சார் கூறுகளினைக் கருத்திற் கொண்டு, கூழலியல் நிலைபேண் அபிவிருத்தி பாங்கிற்கு பாதிப்பு ஏற்படா வண்ணம் முன்னொடுக்கப்படுமாயின் எதிர்வரும் 2050களில் வலிமேற்கு உள்ளடங்கலான யாழ் குடாநாடும் எதிர் நோக்கவுள்ள பல்வேறு கூழலியல் சார் பிரச்சினைகளைக் குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதில் எவ்வித ஜயமுயில்லை.

“இயற்கையை நீ அழிப்பாயானால் - நானை இயற்கை உன்னை அழித்துவிடும்”

உசாந்துகண நூல்கள்

- ▲ Amarasingam.S.P, (1962), “Back Ground to Jaffna, New age”, (Colombo), 1(2). April. (PP, 29 - 37).
- ▲ Rajeswaran. S.T.B., (1982), “Geomorphology of the Jaffna Peninsula, Srilanka”, Project Work, Department of Geomorphology, ITC. Enschede, The Netherlands.
- ▲ இராஜேஸ்வரன் S.T.B., (1987), “வலிகாமம் மேற்கு தவிஅரசாங்க அதிபர்பிரிவிற்குப்பட பகுதியின் விவசாய நிலப் பயன் பாடு களுக்கான நிலப் பொருத்தப்பாகுபாடு”, புவியியற்றுறை, யாழ், பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம்.

நாம் வாழும் தூழ்நிலைக்கேற்ப வாழ்வை அனுசரித்து அமைத்துக் கொள்வதுதான் வெற்றி வாழ்விற்கான இரகசியம்.

தூய்மை, பொறுமை, விடாழுயற்சி இவை மூன்றும் வெற்றிக்கு இன்றியமையாதன.

-சுவாமி விவேகானந்தர்

திருவாறநிலை

இது சுழியறம் கிழக்கு (J/174) கிராம அலுவலர் பிரிவில் அமைந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள புளித் தீந்தநங்களில் ஒன்றான இது கிளிஸ்தவிற்கு முறையடிக்கை காலத்திலிருந்து பகுப்பொறிநெடுமையை அறியப்படுகிறது. பண்ணைய காலத்தில் திருவெட நிழல் எனும் பெயரால் இருந்ததால் “திருவெட நிழல்” என்று பெயர்ப்பற்றாக் கூறப்படுகிறது. காலப்போக்கில் நிப்பெயர் மரவி, திருவுநின்றை என்று அழைக்கப்படுகிறது. கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டில் ஏழூப்பட்ட சிங்கள நூலாசிய நம்பொந்த தீழப்பின்றைத் தீழப்பின்றை போற்ற வழிபடுகின்றை குறிப்பிடத்தக்கது.

ପ୍ରକାଶକାଳୀ

புவியில் அடிப்படையில் வளிகாமத்திலுள்ள நீர்வள நிலப்பயன்பாட்டில் வழுக்கையாறு முக்கையித்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. இது தல்லிப்பனைப் பிரதேசத்திலிருந்து ஒரும் பித்துப் பல சிலைகளாகப் பிரிந்துசென்று அராலிக் கடலில் சங்கமமாகின்றது. மாரி காலத்தில் நீர் நிறைந்த ஆறுபோல பாடும் இவ்வழுக்கையாறு, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வரவாற்றுக்கு முற்பட்ட காலப் பண்பாட்டு உருவாக்கத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்ததை சிறப்பமாகும். கந்தஞ்சோடையும் அந்தஞ்சோடை நிலையற்றும் பெருங்கற்கால வாழ்க்கைகுறையும் வழுக்கையாற்றை கையமாகக் கொண்டு முகிழ்ததாகக் கொல்லியில் எச்சர்க்கள் மூலம் அறியறுத்திற்கு. பண்ணைய காலத்தில் கிரேக்கர், உரோமர் ஆகியோர் பண்ணைக் கடலுக்கு வந்து வழுக்கையாற்றின் ஊடாகக் குடியிருப்புமையாங்களில் வார்த்தகத்தில் எடுப்பதை குறிப்பிடத்தக்கது.

வலிகாயம் மேற்குப் பிரதேச கைவினைக் கலைகள்

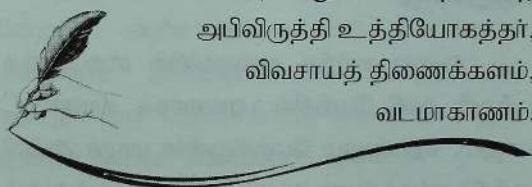
மனிதனுடைய பிறப்பிலிருந்தே ஆரம்பமான கலையினுடைய தோற்றுமானது காலதேச வர்த்தக மனிதர்களை கடந்து அகப்புற ரீதியாக பல்வேறு மாற்றங்களைக் கண்டு வந்துள்ளது. பண்பாட்டுக் கருவுலமான கலைகள் கலைஞரின் உணர்ச்சி வெளிப்பாடாகவும், குறித்த சமூகத்தின் பண்பாட்டு வெளிப்படுத்துகையின் அடையாளச் சின்னமாகவும் அமைகிறது. தன்னுடைய வாழ்விடமாக இயற்கையோடு ஒன்றிணைந்த கிராமங்களில் புகுந்தகலைகள் மக்களின் மகிழ்வளிப்புச் சாதனமாக பாரம்பரிய கையளிப்போடு தம்முடைய இருப்பினை தடம்பதித்துள்ளன.

“கைவினைக் கலை” என்பது கலைஞருடைய சரியான முன் திட்டமிடலோடும், செயற்பாட்டோடும் இணைந்ததாக இறுதியில் எண்ணிய கலைப்பொருளை அதே கலைப்பொருளாக பிரசவிக்கிறது. விலை நிற்ணயம் இல்லாத இக்கலைப்படைப்புக்கள் அதனைப் படைக்கின்ற கலைஞரின் உணர்வுகளோடு இணைந்து சிறந்த இயற்கை மருத்துவனாகவும் செயற்படுகின்றன.

வலிகாயம் மேற்கு

சௌல்வி G. தமிழரசி B.A (Hons),

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
விவசாயத் தினைக்களம்,
வடமாகாணம்.

பல கிராமங்களை தனக்குள்ளே உள்ள தக்கியதாக காணப்படும் யாழ்ப்பாணத்தின் வலி மேற்குப் பிரதேசமானது ஓவ்வொரு கிராமத் துக்கும் உரித்தான பல கைவினைக் கலைகளை வெளிப்படுத்துவதில் பிரசித்தமாக விளங்குகிறது. இவற்றுள் மட்பாண்டப் பொருட்கள், சடுமண் சிறபாங்கள், மரவேலைப்பாடுகள், ஓலைப்பொருட்கள், காகிதப் பொம்மைகள், சப்பரம், தேர், தெய்வ அலங்காரங்கள் போன்றவை குறிப்பிடத் தக்கவையாகும்.

பல தரப்பட்டவையான இக்கைவினைக் கலைகளை நாம்;

1. மண்சார்ந்த கலைகள்
2. ஓலை சார்ந்த கலைகள்
3. கல் சார்ந்த கலைகள்
4. காகிதம் சார்ந்த கலைகள்
5. மரம் சார்ந்த கலைகள்
6. பிற கலைகள்

என்ற பகுப்பினாடாக நோக்கலாம்.

பண்ணவில்

1956ம் ஆண்டு முதல் சங்கானை தெற்கு பிரதேசத்தில் இயங்கிவரும் ஜக்கிய மட்கல அபிவிருத்தி சங்கமானது களிமண்ணில் பல்வேறு வகையான சிற்பங்கள். அலங்காரச் சாழிகள், உண்டியல் போன்ற அழகுசாதனப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்றது. கற்பனையை வழிவழாக்கும் இப்படைப்பிற்கென பயிற்சிபெற்ற திறமையான போதனாசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டு இவர்களுக்கு கீழே பல மாண்புர்கள் பயிற்சிபெற்று வருகின்றனர். சிறிய அளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக்கைத்தொழி லானது அதிகளவிலான வரவேற்பினை பெறுவதால் எதிர்காலத்தில் பெரியளவிலான திட்டமிட வூக்கான முன்றபாடுகளைத் தற்போது தோற்றுவித்துள்ளது.

இலை சார்ந்த கலைகளில் கைதேர்ந்த வர்கள் வலி மேற்கில் பரவலாகக் காணப்பட்டாலும், தொல்புரம் மேற்கிலுள்ள மாதர் அபிவிருத்திச் சங்கத்தினர் 2011ம் ஆண்டு முதல் “யாழ்

தரு” என்ற பெயரில் ஒலையில் பல நுட்பமான படைப்புக்களை உருவாக்கி வருகின்றனர். World Vision இன் பயிற்சியோடு ஆரம்பமான இவர்களின் இச்செயற்பாடு இன்று தனிப்பட்டவர்களின் முயற்சியாக வளர்ந்து வருகிறது. வகை வகையான கைப்பைகளோடு, வீட்டு அலங்காரப் பொருட்கள், தொப்பிகள் எனப் பலவற்றினை உருவாக்கி தீர்க்கின்றனர். ஆயுதம் அம்மன் ஆலயம் அவர்களின் தீர்க்கை மேலும் நிலை நிறுத்தியுள்ளது.

ரனர். அதிக திறமையான சிற்பக் கலைஞர்களைக் கிராமங்கள் கொண்டிருந்தாலும் இவர்கள் கோயில் சிற்பங்களை வழிப்பதிலேயே அதிக கவனம் செலுத்தி வருகின்றனர். தொடக்கமும் முடிவும் இல்லாத பரம்பரைவழிக் கலைஞர்களுடைய கலைஞர்களுக்கிறமை அக்கிராமம் எங்கும் உள்ள கோவில்களிலும், வீடுகளிலும் பரந்திருக்கின்றது. கம்பிகளை வளைத்து சீமந்தினால் மனித வழவங்கள் முதல், தெய்வச் சிலைகள் வரை மிக அழகாக வழவைமக்கின் றனர். இங்குள்ள சிற்பக் கலைஞர்களின் கலை நுட்பத்தினை முற்றுமுதாக உள்வாங்கிய “அராலி ஆவரம்பிட்டி ஞீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம்” அவர்களின் திருப்பை மேலும் நிலை நிறுத்தியுள்ளது.

காகிதம் சார்ந்த கலைகளில் வட்டு மேற்கைச் சேர்ந்த பிரபல்யமான கலைஞர் அமரர் கந்தையா நாகப்புவின் பிள்ளைகள் கைதேர்ந்தவர்களாக உள்ளனர். பொம்மை, முகமூடிகள், முதல் நிகழ்த்துகைக் கலைகளான (Folk Performing Arts) பொய்க்கால் குதிரைகள், மயில், புலி, மான், சிங்கம் போன்ற வற்றினை ஆட்டக் கலைஞர்கள் சுமந்து ஆடுவதற்கு லிலகுவாக காகிதங்கள் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக பல படைகள் ஓட்டி சித்தரிக்க எண்ணும் அதே உருவ அமைப்பை அழகாகப் படைக்கின்றனர். ஆலயத் திருவிழாக்களில் பாரம்பரிய நிகழ்த்துகையாக உலாவரும் தீவை சிறியவர்கள் முதல் பெரியவர்கள் வரை விரும்பும் இரசணைக்குரிய ஒன்றாக மாறி வருகின்றன. இதனுடைய வழவைமப்பில்

கற்பனையை சிற்பங்களாக வழிப்பதில் அராலி மக்கள் வல்லவர்களாகக் காணப்படுகின்றவர்களும் மேற்கு

இதனைப் படைக்கும் கலைஞருடைய உள் ளார்ந்தமான கலை அனுபவத்தையும், நீண்ட காலத் தேர்ச்சியையும் உணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இக்கலையில் தற்போது பல காகிதாதிகளை மடித்து ஒன்றோடு ஒன்று இணைத்து பெரிய அளவிலான பொம்மைகள், வாத்துக்கள் எனக் கவர்ச்சிகரமான வித்தியாசமான உருவங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன.

மரவேலைப்பாடுகளில் நிபுணத்துவமான வர்கள் இப்பிரதேசம் எங்கும் பரவலாகக் காணப் படுகின்றனர். இவர்கள் வீட்டுக்கு வேண்டிய யன்னல், கதவு நிலை முதல் ஆயத்துக்கான வாகனம், மஞ்சம், ரதம், தேர், சப்பரம் மற்றும் இசைக்கருவிகளான மத்தளம், மேளம் போன்ற வற்றை வடிவமைப்பதிலும் சிறப்புறிலை காட்டி வருகின்றனர். இவர்களுடைய வேலைப்பாடுகள் அழகானதாகவும், காலம் கடந்தும் நிலைத் திருக்கக்கூடிய உறுதி நிலை பெற்றவையாகவும் காணப்படுகின்றன. இன்றும் பல வீடுகளில் மரங்களால் கைவேலைப்பாட்டமுனோடாக உருவாக்கப் பட்ட குருவிக்கூடுகள், விலங்குகள் சாப்பாட்டுத் தட்டுகள் (தட்டுவெம்) போன்றவற்றைக் காணக்

கூடியதாக இருக்கின்றன. ஆரம்பகாலங்களில் கைகள் மட்டும் உருவாம் கொடுத்த இக்கலைக் குத் தற்போது இயந்திரங்கள் பக்கபலமாய் அமைகின்றன.

மேலும் இயற்கைப் பொருட்களை மட்டும் பயன்படுத்தி அழகிய கைவினைப் பொருட்களை உருவாக்கும் கலைஞர்களையும் காண முடிகிறது. சிரட்டை, தென்னாங்குரும்பை, பாளை போன்றவை வெவ்வேறு அழகிய உருவங்களாக மாற்றப்படுகின்றன. மூலதனம் இல்லாமல் மிக நீண்ட நேரத்தினைப் பயன்படுத்தி சிறிய சிறிய நுட்பமான வேலைப்பாடுகளோடு உருவாக்கப்படும் இவை, உள்ளாடுகள் முதல் வெளிநாடுகள் வரை அதிகமதிப்பினைபெற்றிருக்கின்றன. அதிக விலைகொடுத்து வாங்க முன்வரும் இக்கைவினைப் பொருட்களை தொடர்ச்சியாக விற்பனைக்கு கொண்டு வருவதற்கான முயற்சி போதியதாக இல்லை.

நாம் நோக்கிய விடயங்கள் பல வளி மேற்குப் பிரதேசத்தில் கைவினைக் கலைகளில் பலவித தோற்றப்பாடுகளை எமக்கு வெளிப் படுத்தியிருந்தன. இக்கலைகள் ஒவ்வொரு வருடைய தனித்துவங்களை இனங்காட்டுவதோடு அவர்களுக்கு வருமானத்தினை ஈட்டிக் கொடுக்கும் ஒன்றாகவும் காணப்படுகின்றன. இவற்றின் வளர்ச்சி ஆரம்பகாலத்தினை போன்று அதிகமாகக் காணப்படாவிட்டாலும், அவற்றின் இருப்பு மிகவிரைவில் அழிந்துபோகக் கூடிய ஒன்றல்ல. எம்மவரின் இக்கலைப் பெட்டகங்கள் என்றும் பயில்நிலையில் இருக்க வேண்டியவை. சமூக வளர்ச்சிக்கும் ஒருங்கிணைவிற்கும் வழிசமைக்கும் இவை மீனாருவாக்கம் செய்யப்பட்டு பாதுகாக்கப்படவேண்டும்.

வலிகாமர் மேற்குப் பிரதேசத்தின்
பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் - ஒரு நோக்கு

அராலியர் திரு. எஸ். நிகேஸ் (J.P.),

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம், சங்காண.

உலக மக்கள் தமது ஓய்வு நேரத்தை ஆரோக்கியமான முறையில் கழிப்பதற்கும் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியைச் சேர்ப்பதற்கும் உடலுக்கு நன்மை பயக்கும் விதமாகவும் எண்ணற்ற விளையாட்டுக்களைக் கண்டுபிடித் துள்ளனர். அந்தவகையில், உலகின் பல்வேறு

கிரிக்கெட் என்றவுடன் இங்கிலாந்தும் பேஸ்போல் விளையாட்டு அமெரிக்க நாட்டவர் களும் காளைச் சண்டைக்கு ஸ்பெயின் நாட்டவர் களும் காற்பந்துவிளையாட்டுக்குப் பிரேசில்நாட்டவர் களும் பெயர் பதித்தவர்கள். அந்தவகையில், தமிழர்களுக்கும் தனித்துவமான விளையாட்

பகுதிகளிலும் தனித்துவமான பண்பாட்டினைப் பிரதிபலிக்கும் வியத்தகு விளையாட்டுக்கள் விளையாடப்படுவதை நாம் காண்முடிகிறது.

கேக்கள் பல இருப்பது கண்கூடு. இவை தற்காலத்தில் மிகவும் அரிதாகிவிட்டன. கிராமப்புறங்களில் மட்டுமே அவற்றை இன்று நாம் காணும் எதிரூடு.

நமது பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களில் சிறுவர் - சிறுமியரால் விளையாடப்படுவதை என்று எடுத்துக்கொண்டால் - பல்லாங்குழி, தூயக்கட்டை, நொண்டி, பம்பரம், கோவி, கண்ணா முச்சி முதலான பல விளையாட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றை அவர்கள் விளையாடும் போது, அவர்களின் உள்ளக்களிப்பு அகத்தில் பிரதிபலிக்கும் வண்ணம் அமைந்திருக்கும். ஆனால், இன்றைய நவீன உலகில் சிறுவர்கள் வீடியோ கேம், கார்ட்டூன், தொலைக்காட்சி பார்ப்பது என்று தமது பொழுதுபோக்கை கழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால், அவர்களது அகத்திலும் புறத்திலும் எந்தவொரு மகிழ்ச்சியையும் காண இயலவில்லை.

மேலும், ஆடவர்களின் விளையாட்டு என்று எடுத்துக்கொண்டால் - ஏறு தழுவதல், சடுகுடு, உறியடைத்தல், சிலம்பம் போன்ற விளையாட்டுக்கள் மூலம் தமது மறப்பண்பினை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் விளையாடுவர். கும்மி, கண்கட்டி, புனல் விளையாட்டு, பொழில் விளையாட்டு போன்ற விளையாட்டுக்களைப் பெண்கள் விளையாடி மகிழ்வர்.

ஒரு இனத்தின் தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்துவது பண்பாடு. இதில் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களும் அடங்கும். நாடு, இனம், மொழி என ஒவ்வொரு சமூக மக்களும் தமக்கெண்று சில தனித்துவமான விளையாட்டுக்களை விளையாடி மகிழ்கின்றனர். இவற்றுள் எமது வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத்திற்கே உரித்தான விளையாட்டுக்களாக கிளித்தட்டு, மாட்டுவேண்டிச் சவாரி, உறி அடித்தல், கைக்கொடி மாட்டுச் சவாரி, தலையனைச் சண்டை, சறுக்குக் கம்பம் ஏறுதல், முதலானவை காணப்படுகின்றன. இந்தக் கிராமிய விளையாட்டுக்களின் தனித்துவம் - பாடல்களுடன் இணைந்திருப்பதாகும்.

கிளித்தட்டு

பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களில் கிளித்தட்டு அல்லது தாச்சி மிகவும் பிரபலமான - சவாரஸ் வலிகாமம் மேற்கு

யமான ஒரு விளையாட்டாகும். எங்கள் மண்ணுக்கே சிறப்பான விளையாட்டுக்களில் சிறுவர்கள் முதல் பெரியோர்கள் வரை பால் வேறுபாடின்றி விளையாடும் ஒரு விளையாட்டாக இது இருக்கின்றது. சில கிராமங்களில் இதனை “யாட்” விளையாடுதல் எனவும் கூறுவர்.

இந்தக் கிளித்தட்டு விவசாயிகளின் கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற ஒரு விளையாட்டாகும். நெல் விதைத்த காலங்களில் வயலில் நெல் மணிகளை பொறுக்கவரும் கிளிகளைக் கமக்காரன் வரம்புகளில் ஓடிக் கலைத்து வயலைக் காப்பதையே இந்த விளையாட்டு காட்டிநிற்கின்றது. காப்பவர் கமக்காரனாகவும் புகுவோர் கிளிகளாகவும் தட்டுக்கள் (பெட்டிகள்) வயல் நிலங்களாகவும் கோடுகள் வரம்புகளாகவும் பாவனை செய்யப்படுகின்றன.

நமது கலாசாரத்தோடு பின்னிப்பினைந்து காணப்படும் இந்த விளையாட்டு, செலவுச் சிக்கன மாகவும் விளையாடுபவர்களுக்கு மிகுந்த உற்சாகத்தையும் ஆர்வத்தையும் கொடுக்கக் கூடியதாக காணப்படுகின்றது. எமது வலி, மேற்குப் பிரதேசத்திலே பண்டத்தரிப்பு - பளிப்புலம் கிராமத்தில் இந்த விளையாட்டு மிகவும் பிரபலம் பெற்றது. இன்றும் உயிர்ப்புடன் விளையாடப்படுகிறது. குறிப்பாக, பண்டிகைக் காலங்களில் இந்த விளையாட்டு விளையாடப்படுகின்றது. இதற்காக பல பிரதேசத்து இளைஞர்களும் இங்கு கூடும் காட்சி சிறப்பாக இருக்கும்.

மாட்டுவண்டிச் சவாரி

வலி, மேற்கில் வட்டுக்கோட்டை, கொத்துத் துறை சவாரித்திடல், பொன்னாலை மான் பாஞ்சான் வெளி சவாரிப் போட்டியாகத், மூளாய் சவாரித்திடல் போன்ற இடங்களில் இந்த வீரமிகு விளையாட்டு நடைபெற்று வருகின்றது.

சவாரிக்காக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற காலைகளுக்கு உணவுகளும் விசேஷமாக வழங்கப்படுகின்றன. கன்றுகளுக்கு நெல்மா, பயறு, உழுந்து மற்றும் கடலை என்பன உணவாக வழங்கப்படுகிறது அத்துடன், நாள் ஒன்றுக்கு

பணுவில்

நான்கு முதல் ஐந்து முட்டைகள், நல்லெண்ணென்றும் மற்றும் மருத்துவ முறைப்படி சாராயம் என்பனவும் வழங்கப்படுகின்றன.

இவ்வாறு கடும் சீரான வளர்ப்புக்கு உட்படுத் தப்பட்ட காளைகள் பயிற்சிக்கு உள்வாங்கப் படுகின்றன. அதிலும் நான்கு அல்லது ஒரு பற்களைக் கொண்ட காளைகளை வண்ணிப் பெருநிலப்பரப்பு மற்றும் மன்னார் போன்ற ஊர்களில் உள்ள பட்டகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்து அக்காளைகளை சவாரிக்காகப் பழக்கின்டுப்பது என்பது சவாரிப் பிரியர்களுக்கு ஒரு சவாலான விடயமாகும்.

இவ்வாறான காளைகளை பயிற்சி அளிக்கும்போதுநான் அனுபவமும் வீரமும் பயிற்சியாளருக்கு ஒருசேரத் தேவைப்படுகிறது. இப்பறுவத்தில் திமில் திரண் (காளையின் கழுத்தில் வளரும் தசை) போர்க்கணத்துடன், தாக்கும் வேகத்துடன் காளைகள் திமிறும். இப்பறுவம் வந்த காளை எதனையும் கவனிக்காது. எந்தக் கயிற்றுக்கும் மதிப்பளிக்காது வீறு கொண்டிருக்கும் வேளை. அக்காளைகளைக் கண்டாலே மனதுக்குள் அச்சம் உண்டாகும். இவ்வாறான காளைகளைப் பழக்கி எடுப்பது இலகுவான காரியம் அன்று.

இக்காளைகள் பட்டியில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டு உடனே தனிமையான ஓரிடத்தில் 3 அல்லது 4 நாட்கள் கட்டிலைவக்கப்படும். இரண்டு மூன்று நாட்கள் செல்ல அதன் ஆவேசம் சிறிது சிறிதாக குறையத் தொடங்கி விடும். அவ்வேளையில்தான் அக்காளைகளின் அருகில் பயிற்றுவிப்பாளர்கள் செல்லத் தொடங்குவர். அக்காளையை அடக்குவதற்குத் தங்களிடமுள்ள பழக்கப்பட்ட காளைகளின் உதவியுடன் அக்காளைகளுக்குச் சவாரிக் கான பயிற்சிகளை வழங்குவர்.

இவ்வாறு சீரான வளர்ப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்ட காளைகளுக்குத் தீவிரமான பயிற்சிகளை வழங்குகின்றனர். குறிப்பாக நீச்சல் பயிற்சி, நேரம் குறித்து விவசாய நிலங்களை உழுதல், 7 அல்லது 8 கிலோமீற்றர் தூரத்தை வண்டில் பூட்டிய படியே ஓடிக் கடக்கும் பயிற்சி முதலானவை வழங்கப்படுகின்றது.

சவாரி வண்டிலை செலுத்துவோரின் தூண்டேலுக்கேற்ப காளைகள் செயற்படவேண்டும். அத்துடன், அவர்கள் வைக்கும் ஊசிக் கேற்ற வகையில் காளைகள் செயற்பட வேண்டும். தின் அடிப்படையில் காளைகளின் திறமை களை அவர்கள் மதிப்பிடுவேர். பாரம்பரிய வீரவிளையாட்டில் பெரும் பொருள் நட்டம், உடற்சேதம், தீராப்பகை, வன்முறை, நேரச்செலவு போன்றவை இருந்தும் இன்றும் நம்மவர் மத்தியிலிருந்து இந்த விளையாட்டுக்கள் மறைந்து செல்லவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கைக்கொழு மாட்டுச் சவாரி

வலி. மேற்குப் பிரதேசத்தில் விளையாடப்படுகின்ற விளையாட்டுக்களில் கைக்கொழு மாட்டுச் சவாரி விளையாட்டும் ஒன்றாகும். இவ் விளையாட்டு இன்றும் மரபு பிறழாது விளையாடப்பட்டுவருகின்றது. சிறப்பாக - அராவி மாவத்தை விளையாட்டுத்திடல், குழக்கன் விளையாட்டுத்திடல் முதலான இடங்களில் இன்றும் விளையாடப்பட்டு வருகின்றது. காளைகளின் பருவத்திற்கேற்ற வகையில் பிரிக்கப்பட்டு, அவை விளையாட்டுக்காகத் தயார்ப்படுத்தப்படும். கைக்கொழியின் நீளம் 5 முழுமாகக் காணப்படும். இக்கயிற்றினை காளையைச் செலுத்துவாய்வு வைத் திருப்பர். போட்டியின் இறுதி எல்லைக் கோட்டைக் கடக்கும் வரை காளையுடன் இணைந்து கைக்கொழியினை கைவிடாது வைத்திருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு செல்பவரின் காளையே வெற்றிபெற்றதாகக் கருதப்படும்.

இந்த விளையாட்டானது வருடந்தோறும் தைத்திருநாளன்று நடாத்தப்படும். சிறப்பு வாய்ந்த உழவர் விழாவின்போது மாவத்தை விளையாடுத்திடலிலும் உழவர் விழா மற்றும் சித்திரைப் புத்தாண்டு தினங்களிலும் இந்த விளையாட்டு இடம் பெறும்.

ஏனையகவு

எமது பிரதேசத்தில் மரபுசார்ந்து விளையாடப்படும் ஏனைய விளையாட்டுக்களாகத்

தலையணைச் சண்டை, உறியத்தல், சறுக்குக் கம்பம் ஏறுதல் முதலானவையும் குறிப்பிடத் தக்கன. சிறுவர்களின் உள்ளங்களைப் பெரிதும் கொள்ளுகிறார்களும் விளையாட்டுக்களாக இவை இருக்கின்றன. இந்த விளையாட்டுக்கள் வலி. மேற்குப் பிரதேசத்தில் சிறப்பாகக் குழுக்கள் விளையாட்டுத்திடலில் விளையாடப்படுகின்றன.

உழூக்கும் வர்க்கத்தினரின் உள்ளக் களிப்பிற்காக விளையாடப்படும் விளையாட்டுக்களில் ஒன்றாக தலையணைச் சண்டை காணப்படுகிறது. கம்பம் ஒன்றில் எதிரெதிரே ஓற்றைக் கையினைப் பின்புறமாகக் கட்டிய வாறு மறுகையில் வைத்திருக்கும் தலையணையால் எதிரே வீற்றிருக்கும் போட்டியாளரின் முகத்தில் படக்கூடியவாறு எதிராளி தாக்குவார். அவ்வாறு தாக்கும்போது அது முகத்தில் பட்டால் அவருக்கு அது வெற்றிப் புள்ளிகளாகக் கணிக்கப்படும். தலையணையில் இருக்கும் பஞ்சகள் பியந்து போகும்வரை ஒருவரை ஒருவர் இவ்வாறு தாக்கிக்கொள்வர்.

அதேபோன்று உறியத்தல் விளையாட்டானது போட்டியாளர் கறுப்புத் துணியால் கண்களை இறுக்க கட்டிய நிலையில், 4 முதல் 5 அடி நீளமுடைய தழியினைக் கொண்டு உயரக் கம்பத்தில் கட்டியிருக்கும் உறியினை அதன் கீழ் கீறப்பட்டிருக்கும் எல்லைக்கோட்டினை

தாண்டாத நிலையில் நின்று அடித்து நொறுக்கும் போது அவர் வெற்றி பெற்றவராவார்.

மேலும், சறுக்குக் கம்பம் ஏறுதலானது காட்டுத் தேக்கினாலான வழுவழுப்புமிக்க உயர்ந்த கம்பமானது மைதானத்தின் நடுப்பகுதியில் நடப்பட்டிருக்கும். இது மேலும் போட்டியாளருக்கு மிகுந்த வழுவழுப்பினைக்கொடுக்கும் நோக்குடன் “கிரிஸ்” பூசப்பட்டிருக்கும். இதன் நூனிப்பகுதியை மிகுந்த போராட்டத்தின் பின் ஏரிச்சென்று அங்கு கட்டிலைக்கப்பட்டிருக்கும் பணமுடிச்சினை அவிழ்த்து எடுப்பவரே வெற்றிபெற்றவராவார்.

எங்கிருந்தோ வந்த கிரிக்கெட்டும் இன்ன பிற விளையாட்டுக்களும் எம்மை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ள எமக்கே உரித்தான். எமது சூழலுக்குப் பொருத்தமான எமது பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் மௌலிகை மௌலிகை மறைந்து செல்கின்றன. தமிழர்களுக்கே உரித்தான வீரமிகு விளையாட்டுக்களைக் காணப்பதன்பது அரிதாகிவிட்டது. ஆனால் எமது வீர விளையாட்டுக்களில் ஒன்றான மாட்டுவெண்டிச் சவாரி இன்னமும் வலி. மேற்குப் பிரதேசத்திலுள்ள பொன்னாலைப் பகுதியில் துடிப்போடு நடைபெறுவது ஆறுதலான விடயம். “மாற்றம் என்பது மண்டியிட்டுப் பெறுவதல்ல மாற்பு தட்டிப் பெறுவது”

வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத்தின் பிரசித்திபெற்ற ஆலயங்கள் அ) அருள்மிகு பறாளாய் ஈசு விநாயகர் ஆலயம்

சகல்ருபிஷேக வைத்தியகுரி Dr. பு. கலிவாயநாதன்
தர்மகர்த்தா
பறாளாய் அருள்மிகு ஈசு விநாயகர் ஆலயம்,
கழிபுரம்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க திருத்தலங்களில் பறாளாய் அருள்மிகு ஈசு விநாயகர் திருக்கோயிலும் ஒன்றாகும். 16ஆம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப்பெற்ற இவ்வாலயம் 17ஆம் நூற்றாண்டில் ஒல்லாந்தரால் இடிக்க முனைந்தபோது இறைவனருளால் சேதம் எதுவு மின்றி ஆலயம் பாதுகாக்கப்பட்டது. பறாளாய் ஈசு விநாயகரை காக்ககைப் பிள்ளையார், கண்ணைக் கொத்தி காக்ககைப் பிள்ளையார் எனவும் போற்றப் படுவார். 18ஆம் நூற்றாண்டில் நல்லூர் வில்ல ராஜா முதலியாரின் மகனும், ஆற்றல் மிக்க அறிஞருமாகிய சின்னத்தம்பிப்புவர் இறைவன் மீது கொண்ட பக்தியினால் இறைவனைப் போற்றி. அவரைப் பாட்டுடைத் தலைவராக்கி “பறாளாய் விநாயகர் பள்ளு” என்ற பிரபந்தத்தைப் பாடியருளினார். கருத்தாழ்மும் சுவையானது மான பாடல்கள் நிறைந்த பள்ளு இலக்கியமாகக் கருதப்படும் பறாளாய் விநாயகர்பள்ளு பாடசாலை களில் மட்டுமன்றி, பல்கலைக்கழகங்களிலும் போதிக் கப்பட்டு வந்தது. இத்திருக்கோயில் மூர்த்தி, தல, தீர்த்த ஆகிய விசேஷங்களும் அம்சங்களும் அமையப் பெற்ற ஒரு தலமாக மினிர் வதைக் காணலாம்.

வலிகாமம் மேற்கு

அந்நியர் ஆட்சிக் காலங்களில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஏனைய ஈழத்துச் சைவாலயங்கள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. சில சைவக்கோயில் களை மாதா, மேரி ஆலயம் என ஏமாற்றிப் பாது காத்தார்கள். இடிக்க முயன்றும் அவர்களால் முடியாமல்போனது. இது ஈசுவர விநாயகனின் அற்புத திருவிலையாடலாகும். ஒல்லாந்தர் பறாளாய் விநாயகர் கோயிலையும் இடிக்க முயன்றார்கள். பிரபு வை. குலசேகரப்பிள்ளை தண்டிகையில் கோயிலுக்குச் சென்று ஒல்லாந்தரை கோயிலை இடிக்கவிடாது தடுத்தார்.

ஒல்லாந்தர் குலசேகரம்பிள்ளையை மீறி கோயிலை இடிக்கமுற்பட்டனர். குலசேகரம் பிள்ளை மனமுருகி கண்ணீர் மல்க “பிள்ளையாரே காப்பாற்றவேண்டும்” என்று கசிந்து வேண்டி னார். அப்பொழுது ஆலய முகட்டிலிருந்து பல்லாயிரக் கணக்கான காகங்கள் தோன்றி பறந்து தளபதியினதும் வீரர்களினதும் கண்களிலும் தலையிலும் கொத்தி இரத்தம் சொரிந்தது. அவர்களால் ஒரு கல்லைத்தானும் இடிக்கமுடியாது செய்துவிட்டன. குலசேகரம்பிள்ளையை மந்திர

சக்தி மிகுந்தவராக எண்ணி பயந்து கோவிலை இடுக்காது விட்டார்கள். தளபதிக்கும் ஏனையோர்க் கும் ஏற்பட்ட காயத்திற்கு குலசேகரம் பிள்ளை சிகிச்சையளித்து குணமாக் கினார். தளபதி மகிழ்ந்து தண்டிகை குலசேகரமுதலியார் என வியந்து பாராட்டனார். இந்த அற்புத்தின் பின்னர் மக்கள் காக்காய்ப் பிள்ளையார், கண்கொத்திப் பிள்ளையார் எனவும் அழைக்கப்பட்டது.

இவ் வாலயத் தின் சித்திரத் தேரானது கவின் கலையழகும் சித்திரச் சிறப்புக்களும் நிறைந்த ஈசர விநாயகன் தேர்த்திருப்பணியை 18ஆம் நூற்றாண்டிலே தமது செல்வத்தைக் கொண்டு தண்டிகை சத்துரு குலசேகர முதலியார் நிறைவேற்றினார். ஒல்லாந்த அரசில் முதலியாராக வேலைபார்த்த நல்லூர் மாப்பாண முதலியார் அந்நிய ஆட்சியினரால் திருப்பணிக்கு இடையூறு ஏற்படாது உதவினார். வன்னியிலிருந்து மரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள அங்கு கடமையாற்றிய நாகநாதர் உதவினார். இந்தியாவிலிருந்து சிற்பிகளை அழைத்துவர செல்வநாயகி முதலி உதவினார். இக் கணவான் கள் மூவருக்கும் குடும்ப வைத்தியராகவும், நண்பராகவும் பிரபு விளங்கினார். மிகுந்த கலைநயத்துடன் 1970இல் சித்திரத்தேர் அழைக்கப்பட்டது.

தேரினை நிறைவுசெய்யும் போது தேர் ஆகாயத்தில் எழும்பியதாகவும் சிற்பி உடனே சில்லில் ஒரு பகுதியை வாச்சியால் உடைத்தபோது நிலத்தில் அமர்ந்ததாகவும் வரலாறு கூறுகிறது. தேரின் வெள் ஓளாட்டத் தின் போது ஈசான மூலையில் சிற்பி குருவியாகப் பறந்துவிட்டார். வைத்திய திறமையினாலும், செல்வத்தினாலும், நிலப்பிரபுத்துவத்தினாலும் சீவரிசைகளினாலும், விளங்கிய இராசப்பிரபுதன்டிகை சத்துரு குலசேகர முதலியார் தேர்த்திருப்பணியை நிறைவேற்றி னார்.

மேலும் 18ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நல்லூர் வில்வராயமுதலியார் மகன் சின்னத் தம்பிப்புலவர் பறாளாய் விநாயகன் மேல் பக்தி மேலிட்டு அவரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் வலிகாமற் மேற்கு

கொண்டு பள்ளுப் பிரபந்தமாக சுழிபுர நகரின் சிறப்பையும் வேளாண்மையின் மகிழ்மையையும் புகழ்ந்து பாடியவர். பராசக்ஷேகர மன்னனின் சுந்ததி யினராகிய பறாளாய் விநாயகன் கோயில் பராமரிப் புக்காரராகவும் இருந்தவர்களையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ள மை குறிப்பிடத்தக்கது. விநாயகர் ஆலய முன்றலில் அலங்கார மேடையிலிருந்த பள்ளுப்பாட்டனை சின்னத்தம்பிப்புலவர்பாடியதாக வும் பாடி முடித்ததும் தண்டிகை சத்துரு குலசேகர முதலியார் பொற்காச்கள் பரிசு அளித்து பொன் னாடை போர்த்தி சிறப்பித்தார். புலவர் ஏட்டினை அவரிடம் வழங்கினார். அவரிடமிருந்து பள்ளு ஏடு சந்ததி வழியாக தமக்குக் கிடைத்ததாகவும் முதலியார் தெரிவித்தார். பள்ளுப்பாட்டு வயற் செய்கைகளை நயம்பட உரைப்பதாகும்.

தீர்த்த விசேஷம்

இந்திரன் சாபம் பெற்றதால் சுழிபுரத்தில் மீனவனாகப் பிறந்து மீன்பிழத்தொழிலில்புரிந்து வந்தான். இந்திரனுக்கு சாபவிமோசனம் அளிப்ப தற்காக திருமால் மீனாகத் தோன்றி மீனவனை அலைக்கழித்தும் தாக்கியும் வகையில் அகப்படா தும் துன்புறுத்தியும் தொந்தரவு செய்தது. பின்னர் மீனவர் பலரும் சேர்ந்து வகைவீசி மீனை அகப்படுத்தி கரைசேர்த்தார்கள். கரை சேர்ந்ததும் மீன் மணிவண் ணனாக காட்சியளித்தார். மீனவன் சாபம் நீங்கி இந்திரனாக மாறி மணிவண் ணன் பாதங்களைத் தொழுதான். தான் வணங்கிய மணிவண்ணன் பாதச்சுவடுகள் நிலைத்திருக்கவேண்டும் என்றும், இத்தீர்த்தக் கரையில் நீராடுவர்களின் எல்லாப் பாவங்களும் நீங்கி புண்ணியமடையவேண்டும் என்றும் வரம்கேட்டான். கண்ணனும் வரங்கொடுத்தான். திருமாலின் திருவடி பதிந்த நிலையம் திருவடி நிலையம் என அழைக்கப்படலாயிற்று. அன்றி விருந்து புனித புண்ணிய தீர்த்தமாக இருந்து வருவதை புராணங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. சுழிபுரத்தின் மேற்கில் சமுத்திர கரையில் பொன்னாலயத்திற்கும் சம்பில்துறைக்கும் நடுவே திருவடினிலை அழைந்துள்ளது. இத்தீர்த்தம் மிகமேன்மையானதாகவும் புண்ணிய விசேஷம்

பணுவீல்

கொண்டதாகவும் சைவர்களினாலும் கண்ணன் அடியார்களினாலும் போற்றப்பட்டு வருகின்றது. 16ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே ஈசுர விநாயகரும் பறாளாயிலிருந்து திருவடி நிலையிலேயே தீர்த்தம் ஆடி வருவது விசேஷமாகும்.

பறாளாய் ஈசுர விநாயகர் திருக்கோவில் பரிபாலனம்

திருக்கோவில் அறப்பணி சிறக்க ஆலயத்தை 1909இல் அறச் சொத்தாக்கி அறக்கட்டளையை ஏற்படுத்தி அறங்காவலர்களாக தம்முடன் தம்பிப்பிள்ளையையும் வைவரமுத்து வையும் சேர்த்து மூவர் கொண்ட அறங்காவலர் சபையை அமைத்தார். தமது சொந்த நிலங்களில் ஜந்தை அறக்கட்டளைக்கு நல்கினார். தமது ஆண் சந்ததியினர் தொடர்ந்தும் தலைமுறையாக அறங்காவலர்களாகவும் முகாமையாளர்களாகவும் இருந்து ஆலயத்தைப் பரிபாலிக்க ஏற்பாடு செய்தார். 1912இல் கட்டட வேலைகள் நடைபெற்று வருகையில் சேர் பொன். இராம நாதன்துரை தமது கண்பார்வையை மீட்டுத் தந்த பெரிய பரிகாரியாருக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்த விரும்பி பறாளாய் விநாயகரை வணங்கி ஆலயத் திருப்பணியைத் தாமே நிறைவுசெய்ய விரும்பினார். பெரியவர் அதற்கு அனுமதிக்கவில்லை. ஞாபகார்த்தமாக விக்கிர பீட்ட்தையும் கோழுகைக் கல்லையையும் இராமநாதனிடமிருந்து அன்பளிப்பாகப் பெற்று ஆலயத்தில் வைத்துக் கட்டினார். பிரபு ஆறுமுகம் தமது பொருட்களையும் சொந்தப் பணத்தையும் செலவழித்து ஆலயத் திருப்பணியை நிறைவு செய்து சைவதமிழ் பாரம்பரியத்தைப் பேணி னார். தேனார் மலர்ச் சோலை செழித்து சுழிபுரத் தில் சுந்தரம் சேர் பறாளாய் பதியிலே ஈசுர விநாயகருக்கு அழுகிய ஆலயம் அமைந்தது.

பிரபுக்கள் தம்பிப்பிள்ளை, வைவரமுத்து 1917இலிருந்து அறங்காவலர் சபையாக ஆலயத்தைப் பரிபாலித்து வந்தார்கள். 1925ஆம் ஆண்டு குலசேகரம்பிள்ளை, புலோகசந்தரம், அப்புத்துரை, இராசா, சுப்பிரமணியம், செல்வத் வலிகாமம் மேற்க

துரை, புலோக தனிப்புலிசிங்க முதலியார் ஆகியோர் ஒருமித்து அறங்காவலர்களாகவும், முகாமையாளர்களாகவும் பொறுப்பேற்றார்கள். பெரிய புலோகமும், குலசேகரம்பிள்ளையும் இறந்தபின்னர் சின்னையா அறக்கட்டளையை ஏற்று அமைவாக நடப்பதாக அறங்காவலர் களுடன் இணங்கி ஒத்துழைத்து முதலாம் திருவிழா உபயகாரரானார். கொடியேற்றம் முகாமை ஆலயபரிபாலனம் அறங்காவலர் சபையினாலே நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது.

பறாளாய் ஈசுர விநாயகர் ஆலய திருத்த வேலைகள் நடைபெற்று 09.12.1951ஆம் ஆண்டு மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. பின்னர் 1981இல் மீண்டும் இவ்வாலயத்தின் சகல திருப்பணி திருத்த வேலைகளும் நடைபெற்று மகா கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. ஈஸ்வர விநாயகரின் திருக்கோயில் திருப்பணி வேலைகளுக்கு விநாயகப்பெருமான் அடியார்களும் நிதியுதவி வழங்கியுள்ளார்கள். மீண்டும் 1988ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 09ஆம் திகதி மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. இப்பெருமானின் திருவருளினால் 10.07.2003 அன்று விநாயகப்பெருமானின் தூபி அபிஷேகம் மஹா கும்பாபிஷேகம் இனிதே நிறைவேறியது.

1917 இல் பறாளாய் ஈசுர விநாயகருடைய பழைய சித்திரத்தேர் இந்திய சிறபக் கலைஞர் களுடைய கைவண்ணத்தில் பல நூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் உருவாக்கப்பட்டதாகும். இத் தேரில் சித்திரத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட பல நூட்பமான சிறபங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இச் சிறபங்கள் பார்ப்போரைப் பறவசமடையச் செய்தன. பல சிறப்புக்களைக் கொண்டிருந்த இத் தேர் முதுமை காரணமாக ஒரு புதிய சித்திரத் தேரை உருவாக்கவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இத்தேர் அடியார்களினால் காலங்காலமாக உபயோகிக்கப்பட்டு வந்த தேர் பாவனையற்று பறாளாய் ஈசுர விநாயகரின் முன்றவில் கொட்டகையில் இருப்பதனால் பறாளாய் முருகப் பெருமானின் அழுகுமிக்க தேரினையே விநாயகப் பெருமானுக்கும் உபயோகித்து வந்தார்கள்.

எனவே ஆலய தர்மகர்த்தாக்களும் நிர்வாகி களும் விநாயகப்பெருமான் அடியார்களும் ஒருமூகப்பட்டு விநாயகப்பெருமானுக்கு புதிய சித்திரத்தேர் செய்ய எண்ணினார்கள். 1994 ஆம் ஆண்டிலிருந்து புதிய சித்திரத்தேர் செய்ய முற்பட்டு ஒரு தேர்த் திருப்பணிச் சபையை ஆரம்பித்தார்கள். இத்தொடர்ச்சியின் பயனாக 20.01.2011 அன்று ஆலய முன்றவில் விநாயகர் வணக்கத்துடன் புதிய சித்திரத்தேரினை நிர்மாணிப்பதற்கு ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. சுமார் இரண்டைர வருட காலங்களின் பின்பு பறாளாய் ஈசர விநாயகப்பெருமானின் திருவருளினாலும் சூழிபுரம்பதி விநாயகப்பெருமானின் அடியவர்களின் முயற்சிகளினாலும்

நிதி, மூலப்பொருட்கள் அன்பளிப்புக்களினாலும் தேர்த் திருப்பணிச் சபையினரின் விடாழுயற்சி களினாலும் ஈசரவிநாயகப்பெருமானின் புதிய சித்திரத்தேர் வேலைகள் பூர்த்தியடைந்தன. ஈசரவிநாயகரின் புதிய சித்திரத்தேர் வெள் ளோட்ட பெருவிழா 10.07.2013ஆம் ஆண்டு பறாளாயம்பதி ஈசர விநாயகரின் திருவருளினாலும், பறாளாய் சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி திருவருளினாலும் இனிதே நிறைவேற்றப்பட்டது.

இந்தவகையில் வளிமேற்குப் பிரதேசத் தில் பலவகையான சிறப்புக்களையும் தன்மை களையும் கொண்ட தலமாக இவ்வாலயம் மிஸிர்வதை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

அறிவால் ஒருவனை அறிந்துகொள், இல்லை அனுபவித்தாவது புரிந்துகொள்.

- கவிஞர் கண்ணதாசன்

ஒரு தெய்வீக ஆற்றல்தான் நம்முடைய முடிவுகளை எல்லாம் தீர்மானிக்கின்றது.

- வேங்கல்மியா்

ஆ) பொன்னாலை முநி வருராஜப் பெருமாள் ஆலயம்

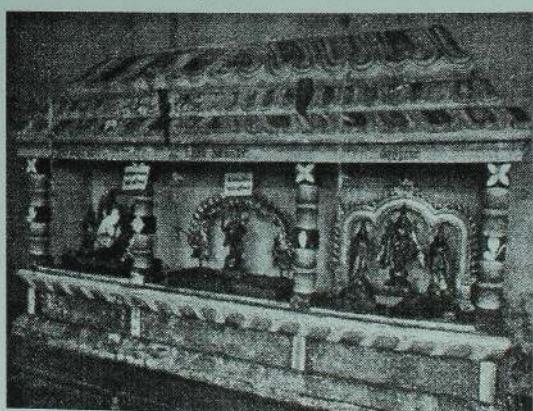
திருமதி ஜ. அகல்யா,
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம்,
சங்காண.

வான் வெளியே ஒளி பொருந்திய விமானம் ஓன்று தென்பட்டது. ஆழமை கல் ஸானது. யாவரும், ஆழமையாக வந்தது பாற கடவில் அறிதுயில் கொள்ளும் அனந்தசயனனே எனத் துணிந்தனர். நீலவரண்ணனுக்கு கோயில் எடுக்க சிந்தை கொண்டனர். உத்தம தினத்தில் சிற்ப பேரறிஞர்களான விஸ்வகர்மப் பிராமண ஸ்தபதிகளைக் கொண்டு ஆலயம் எடுத்து ஆகமவிதிப்படி ஜயனை திருநிலைப்படுத்தினர். விஸ்தூமுர்த்திக்கு வரதராசப்பெருமாள் என்று நாமகரணம் சூட்டினர். உத்தம பிராமண சிரேஷ்டர்கள் நாளும் நாராயணருக்கு பூசை புரிந்தனர். கோயில் பெருமை ஞாலமொங்கும் பரவியது.

பின்னாளில் மனுநீதி கண்ட சோழனின் பேரன் குளக்கோட்டன் இலங்கையின் பூராதன சிவஸ்தலங்களான பஞ்ச ஈஸ்வரங்களில் திருப்பணி மேற்கொண்டதுபோல இப்பஞ்சக்கணியன் திருத்தலத்தையும் ஏழு திருவீதிகள் கொண்ட திருத்தலமாக ஸீராங்கத் திருக்கோயில்போல அமைத்தான் என்பர். நெய்தல் நிலச்சாரலில் மருதநிலச் சோலையில் இவ்வாயைம் மேற்குத்

தெற்காக கடல்கழு வடக்கீழ் திசைகளில் நீர் நிறைந்த குளங்களும் வயல்களும் சூழம் எழில் வார்ந்த இடத்தில் வளிகாமம் மேற்கில் அமைந்துள்ளது. இத்தலத்திற்கு சுவர்ணா யைபுரி, சதுரங்கம், பொன்னாலயம் என்ற பெயர்கள் கூறப்படுகின்றன. இந்திரனின் வாசஸ்தலமாகவும், ஆதிகூர்மமும் இந்திர விமானமும் தோன்றிய இடமாதலால் சுவர்ணா யைபுரி எனவும், பூர்வ காலத்தில் கடலையொல்

கரை சேர்க்கப்பட்ட ஆழமை கல்லான இடத்தில் சதுர அரங்கத்தில் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டதால் சதுரங்கம் எனவும் அழைத்தனர்.

பொன்னாலயம் எனவும் இப்பதி புகழுப் படுகிறது. பொன் மாங்கலத்தின் ஜஸ்வரியத்தின் சின்னம் பொன்னியாகிய திருமகள், திருமாலை வழிப்பட்ட இடமாதலால் இப்பெயர் ஏற்பட்டதென்பர். ஸ்ரீ ரங்கப்பெருமான் திருக்கோயில் போல பேராலயமாக இது விளங்கியபோது இது பொன்படவிடப்பட்ட ஆலயமாக இருந்திருக்கும் எனவும் அதனால் இப்பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம் எனவும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

ஏழ வீதிகளில் முதல் வீதியில் ஆலயத்தின் முன்னே கால்மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ள சித்திவிநாயகர் ஆலயம் பழங்கால ஆலயத்தின் காப்புக் கோயிலாக மூலாதாரக் கோயிலாக அமைக்கப்பட்டதென்பர். இன்றைய வெளிச்சுற்றில் ஆறாவது வீதியில் நரசிங்க வைரவரும் அக்கினி மூலையில் வடத்திசை நோக்கி அருள்பாலிக்கின்றார். இன்று இவ்வாலயம் உள்வீதி, வெளிவீதி என்ற இரு வீதிகளைக் கொண்டு ஒன்பது மாடங்கள் கொண்டதுவார கோபுரத்துடன் கீழ்த்திசை நோக்கி கம்பீரமாக காட்சி அளிக்கிறது. ஆதிமூலத்தில் வரதராசமூர்த்தி, மகாலட்சுமி, பூமிதேவி சகிதராகக் காட்சி அளிக்கிறார். அர்த்த மண்பத்தில் ஆதிகூர்ம மூர்த்தி, அமைந்திருக்கிறார். இவருக்கு பூசை நடைபெற்ற பின்னரே மூலமூர்த்திக்குப் பூசை நடைபெறும்.

மேற்குப் பிரகாரத்தில் இருபுறமும் மகாலட்சுமி, பூமி இலட்சுமி அமர்ந்துள்ளனர். அத்துடன் சந்தானகோபாலன், கண்ணபிரான், இராமச்சந்திரன், ஆகிய தெய்வங்கள் இருந்து அருள்பாலிக்கின்றார்கள். உள்வீதியில் நாகராசர், சனீஸ்வரப் பெருமான் ஆகிய தெய்வங்கள் அமர்ந்துள்ளார்கள். உள்வீதியில் தெற்கில் ஈக்ஷ்மி ஹயக்கீவர், மேற்கில் ஈக்ஷ்மி நரசிம்மர் வடக்கே பூமி வராகர் அமர்ந்துள்ளனர். வடத்திசை நோக்கித் தென்பிரகாரத்தில் சந்தான கோபாலர் உள்ளார். அதன் மருங்கே தலவிருட்சமான வன்னிமரம் உண்டு. அதில் தொட்டில் கட்டி புத்திரபாக்கியம் வலிகாமம் மேற்கு

வேண்டுவெர் அடியார்கள். பிரகாரத்தின் வடத்திசையில் வசந்த மண்டபத்திற்கு வலப்பக்கத்தில் ஆனந்தசயன ஸ்ரீ ரங்கநாதன் சிலாவிக்கிரகம் அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயத்தின் சிற்பலாவண்யம் மிகுந்தவையாக மகாலட்சுமி சுமேத வரதராசன்; தன்வந்திரி பகவான் போன்ற உர்சவ மூர்த்திகள் காணப்படுகின்றன.

திருமஞ்சன தீர்த்தம் முதற்பிரகாரத்தின் வடத்திசையிலுள்ளது. ஆலயத்திற்கு வடக்கே ஒன்றரை மைல் தூரத்திலுள்ள சமுத்திரத் தீர்த்தம் திருவடி நிலையாகும். ஆமைவழில் பெருமான் தோன்றிய சமுத்திரம் திருவடிநிலை என்று இன்றும் போற்றப்படுகிறது. இங்கே முன்னர் ஸ்ரீராமர் சீதாலஷமண அனுமர் சகிதமாக தன் திருவடிகளை நிலை நிறுத்திய தாகவும் நம்பப்படுகிறது. இது மிகவும் விவே டானாது. அங்கு தை, ஆடி அமாவாசை, வைகுந்த ஏகாதசி, உத்தராயண, தெட்சணாய புண்ணிய காலங்களில் எம்பெருமான் எழுந்தருளி தீர்த்த வாரி கொள்வார். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் புதிதாக எடுத்த ஆலயமே இன்றைய நிலைக்கு வந்துள்ளது. தற்போது இவ்வாலயத்திலே ஆதி மூலம், அர்த்த, மகா, சோபன, கருட, தம்ப, நிருத்த, யாக, வசந்த, பிரகார மண்டபங்கள் அமைக்கப்பட்டன. தம்ப மற்றும் உட்பிரகாரம் முழுவதும் ஐந்து அடிச்சுற்றுள்ள வட்டவழிக் காலங்கள் தாங்கள் நிற்கின்றன.

மேலும் இவ்வாலயத்திலே நித்திய பூசை களும், திருவிழாக்களும் சிற்பாக நடைபெறுகின்றன. தினமும் ஐந்துகாலப் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. ஆவணி மாதத்தில் பிரம்மோற் சவும் 18 நாட்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆவணி ரோகிணி அட்டமித்திதியில் கிருஷ்ணஜயந்தி

தேர்த்திருவிழா நடைபெறுகிறது. விநாயகர் உற்சவத்தை அடுத்து கொடியேற்றும் ஜந்தாம் நாள் கருட சேவை, பத்தாம் நாள் சப்பரம், பன்னிரண்டாம் நாள் வென்னை திருடல், பதினாறாம் நாள் வேட்டைத் திருவிழா, பதினே மூாம் நாள் தேர், பதினெட்டாம் நாள் தீர்த்தம், பத்தொன்பதாம் நாள் நிருத்த மண்டபம் எழுந் தருளி திருக்கல்யாணம் ஆகியவை இடம் பெறும். மார்கழி பிரம்மோற்சவம் வைகுண்ட ஏகாதசி அன்று தேர், வைகறையில் சுவர்க்க வாயில் திறத்தல். காலையில் தீர்த்தம் ஆகியன் இடம்பெறுகின்றன.

இதைவிட மார்கழி முப்பது நாட்களும் விஸ்வரூப தரிசனம், விசேட பூசை, மாதந் தோறும் ஏகாதசி உற்சவம் ஆகியனவும். இலட்சார்ச்சனையும் நடைபெறுகின்றன. வைகாசி கூரம் ஜயந்தி முதற்கொண்டு நாலாயிரம் திவ்விய பிரபந்தம், ஜம்பத்தொருநாள் சிறப் பாகப் பாராயணம் செய்யப்படும். முடிவில் ஆழப் பூர் நாளன்று அபிஷேகம், ஸ்ரீதேவி, பூதேவி, ஆண்டாள், ஆழ்வார்கள் சகிதம் வரதராசப் பெருமாள் திருவீதி வலம்வரல் ஆகியனவும் இடம்பெறும். இதைவிட ஆவணியில் வரலட்சுமி நோன்பன்று, அபிஷேகம் நடைபெற்று அழகே யுருவான மகாலட்சுமி திருவுருவ உள்வீதி வலம் வருவார். நோன்புக்கயிறு கட்டல்,

நவராத்திரியில் இலக்குமிக்குமுன் கும்ப ஆகா வனம் விஜயதசமியில் விண்டு அம்புபோடுதல் ஆகியன நடைபெறும். இன்று தர்மகர்த்தா பரம்பரைத் தலைவராகத் திரு. சி. கையிலை நாதன், செயலாளர் திரு. சி. ரங்கராஜா, பொருளாளர் திரு. கா. சந்திரபாலன் கொண்ட நிர்வாக சபை சிறப்பாகப் பணி செய்கின்றது. எட்டுக் குருமார் வரிசையில் விஷ்ணு, ஸ்ரீ. க. ச. சோமஸ்கந்தக் குருக்கள் 25 வருடங்களாக பிரம்மோற்சவத்தை நடாத்தி வருகிறார்.

ஒரே கல்லில் அமைந்த சிறப் எழில் கொஞ்சம் பள்ளி கொண்ட பெருமானை தரிசிக்க லாம். போர் அனர்த்தம், கடற் பேரவை அனர்த்தம் ஆகிய இரண்டும் நெருக்கடியிலும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டபகுதியிலேயே இக்கோயில் அமைந்துள்ளபோதும் கோயிலுக்குப் பெருமளவு சேதங்கள் ஏற்படாமைவரதனின் கிருபையையே காட்டுகிறது. பொன்னாலைப் பெருமானைப் போற்றுவோருக்கு பொன், புகழ், பெருமை, வளம் எல்லாம் நிறைவாகக் கிடைக்கும் என்பதும் பரவலான நம்பிக்கையாகும். இவ்வாறாக பொன்னாலை என்ற இடத்தில் பல சிறப்புக்களையும் இயற்கை வளம்மிக்க ஆலயமாகவும், வளிகாமம் மேற்குப் பிரதேசத்தில் பிரசித்திபெற்ற ஒரு வரலாற்றுத் தளமாகவும் மினிர்வதை அவதானிக்கமுடிகின்றது.

ஈ) கண்ணகாம்பிகா சமேத கண்ணலிஸ்கேஸ்வரர் ஆலயம்

நாட்டின் சிகரம் போன்று அமைந்துவிளங்கும் மாற்நகரின் வடபால் எட்டு மைல்தூரத்தில் வட்டுக்கோட்டைக் கிராமம் அமைந்துள்ளது. “வட்டு” என்ற ஒருவகையான உடுப்பை அணிந்த தரைப்படை வீரர்கள் குழியிருந்த இடம் என்பதால் அவ்வுருக்கு “வட்டுக்கோட்டை” என்ற பெயர் ஏற்படலாயிற்று. வட்டுக்கோட்டை என்பது அக்காலத்தில் ‘பட்டுக் கோட்டை’ என்ற பழும் பெருமை கொண்ட தஞ்சாவூரில் இருக்கும் பட்டுக்கோட்டையைக்

குறிக்கும் என்றும் அறிஞர்கள் கூறுவர். வட்டுக் கோட்டையின் வடக்கெல்லையாக மாவடி. சித்தன் கேணியும் கிழக்கு எல்லையாக சங்கரத்தையும் மேற்கு எல்லையாக மூளாயும் தெற்கு எல்லையாக கோட்டைக் காடும் அமைந்துள்ளன. சங்கானைப் பிரதேச செயலகத்தைச் சார்ந்ததாக இக்கிராமம் அமைந்துள்ளது. இருபத்தைந்து கிராம உத்தியோகத்திற் பகுதிகளை உள்ளடக்கியதை.

வட்டுக்கோட்டைக் கிராமத்தில் கண்ண காம்பிகா சமேத கண்ணலிங்கேஸ்வரர் ஆலயம், அடைக்கலம் தோட்ட கந்தசாமி ஆலயம், முன்றாம் பனை வைரவர் ஆலயம், பங்குரு வைரவர் ஆலயம், வீரபத்திரி சமேத பத்திரகாளி அம்பாள் ஆலயம், ஆத்தியாற்பிள்ளையார் ஆலயம் என்பனை சிற்பான ஆலயங்களாகத் திகழ்கின்றன. இவற்றுள் பெரும்பான்மை ஆலயங்கள் கோயில் கட்டப்ப பிரகார அமைப்பில் பெரிய கோவிலாக வும், கலையம்சங்கள் பல பொருந்தியவையாகவும் மகோற்சவம் இடம்பெறும் ஆலயங்களாகவும் காணப்படுகின்றன.

வட்டுக்கோட்டைக் கிராமத்தில் வட்டு மேற்கில் மூளாய் வீதிக்கு அருகாமையில் 'தெக்கிணைப்பாய்' என்னும் புண்ணிய பூமியில் கண்ணகாம்பிகா சமேத கண்ணலிங்கேஸ்வரர் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் கண்ணலிங்கேஸ்வரர் என்றும், அம்மை கண்ணகாம்பிகை என்றும் வழங்கப்பெறுவர். இவ்வாலயத்தின் தெற்குப் பகுதியில் அந்தணர் குடியிருப்பு அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயம் பெரிய விருட்சங்களும், உயர்ந்த மருத்திலமாகவும் கியற்கை அன்னையின் அரவ கணப்பிலே பனைமரச் சோலைகள் கூழ்ந்த இடமாகவும் ஆநிரை மிகுந்து விளங்குவதால் பால்வளமுள்ளதாகவும். பைந்தமிழ் ஊராகவும் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1505ம் ஆண்டு இராமநாத பட்டர் என்ற அந்தணர் இந்தியாவிலிருந்து இங்கு வந்து கண்ணகி அம்மன் ஆலயத்தை ஒரு கொட்டிலில் ஸ்தாபித்தார். ஏற்குறைய 1621ம் ஆண்டளவில் இக்கோயிலை அழிக்க வந்தபோது, இவ்வுரில் இருந்த அறிஞர்கள், பெரியோர்கள், அண்டமனைத் தும் அன்னையாக (மாதாவாக) விளங்குவதற் எழுந்தருளியுள்ள ஆலயமாதலால் இக்கோவில் "மாதா கோவில்" என்றும் கூறினார். மாதா என்னும் நாமத்தைக் கேட்டதும் தாம் வணங்கும் மாதாவே இங்கு எழுந்தருளியுள்ளார் என்று உணர்ந்து ஆலயத்தை அழிக்காமல் விசுவாசத்துடன் வழிப்பட்டுச் சென்றனர். இதனால் இக்கோவில் அழிவில்

இருந்து தப்பியது. இச்சம்பவத்தினால் இக்கோவில் மாதாகோவில் (மாதாங்கோவில்) என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

இவ்வாலயம் ஆரம்பகாலத்தில் மன் கொட்டிலாக இருந்து பின்னர் படிப்படியாக சீமெந்து கட்டமாக மாற்றம் அடைந்துள்ளது. நா. சிவசுப்பிரமணிய சிவாச்சாரியார் அவர்கள் 1882ம் ஆண்டு கோயிலைத் திருத்திக் கட்டனர். மூலஸ்தானத் தில் ஆரம்பத்தில் கண்ணகி சிலை வைக்கப்பட டிருந்தது. அதனைப் பெயர்த்து மூலஸ்தானத்தில் சிவவிளங்கத்தைப் பிரதிஸ்டை செய்து கண்ண விங்கேஸ்வரர் என நாமம் கூட்டனார். முன்பு மூலஸ்தானத்தில் இருந்த கண்ணகி வடக்குப் பாகத்தில் பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. எனினும் அன்றுதொட்டு இன்றுவரை மக்களால் கண்ணகி அம்மன் ஆலயம் என்றே அழைக்கப்படுகிறது. நா. சிவசுப்பிரமணிய சிவாச்சாரியார் அவர்களால் கோயிலின் மேற்குவீதியில் பித்தர்கேணி என்றழைக்கப்பட்ட திருக்குளம், கிளைப்பாறும் மண்டபம், மடம் ஆகியவை கட்டப்பட்டன.

நா. சிவசுப்பிரமணிய சிவாச்சாரியாரின் திருக்குமாரரான ஆனந்த சிவசுப்பிரமணிய சர்மா காலத்தில் 1930ம் ஆண்டளவில் இவ்வுரில் வாழ்ந்த கா. சுப்பிரமணியம் என்னும் அடியவர் வசந்த மண்டபம், தெற்கு மண்டபம், மணிக்கூட்டுக் கோபுரம் ஆகியவற்றைக் கட்டி கோவிலை விஸ்தரிக்கும் பணியைச் செய்தார். இச்சமயம் நடராஜர் அம்பாள் திருச்சொரூபங்கள் பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டன. வடக்குப் பக்கத்தில் திருக்குளம் அமைக்கப்பட்டது. கோயில் உரிமையாளர் தெற்கு வாசல் மண்டபத்திலே மகா விஷ்ணு, மகாலட்சுமி, பூமாதேவி மூர்த்தங்களை ஸ்தாபித்தார். கோயிலின் மேற்குப் பக்கத்திலே லிங்கோற்பவ மூர்த்தியின் தோற்றம் காணப்படுகிறது. வடக்குப் பக்கத்தில் வைரவர் சுவாமிக்கு கோயில் உண்டு. இதனுடைக் கிளைப்படியும் ஆகமமுறைப்படி கட்டப்பட்டுள்ளது என அறியமுடிகிறது.

கண்ணகாம்பிகா ஆலயம் கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதானத்தைக் கொண்டது. இவ்வாலயக் கட்டடங்கள், அலங்கார வேலைப்பாடுகள் யாவும் தென்னியக்கட்டட சிறபக்கலை மற்று களுக்கு அமையக் காணப்படுகின்றன. இவ்வாலயம் கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்த மண்டபம், ஸ்தம்ப மண்டபம் என்பனவற்றைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயத்தின் கர்ப்பக்கிரகத்தின் நீளம் 305எடு கொண்டு அழகாக அமைக்கப் பட்டுள்ளது. கண்ணகாம்பிகா சமேத கண்ண லிங்கேஸ்வர ஆலயத்தினைச் சூழ நான்கு கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாலயத்தின் மேற்குப் பக்கத்தில் பித்தர்கேணி உண்டு. 1865ம் ஆண்டு கட்டப்பட்டுள்ளது. பித்தர்கேணியில் வருடத்தில் நான்குமுறை இறைவன் தீர்த்தம் ஆடுகிறார். அதாவது ஆணி உத்தர தீர்த்த உற்சவத்தின்போதும், சிவராத்திரி நான்காம் யாமத்தின் பின்பும், பங்குனி கண்ணகி அம்மன் தீர்த்தம் திருவெம்பாவை முடிவிலும் இறைவன் தீர்த்தம் ஆடுகின்றான். ஆலயத்தின் வெளிப்புறச்சுவரில் பூசப்பட்டுள்ள தூய்மையான வெள்ளௌரிறமும் சிவப்பு நிற மும் கோயிலை மேலும் தூய்மைப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. அதேபோல் எமது உள்ளமும் தூய்மையாக இருக்கவேண்டும் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

வலிகாமம் மேற்கு

இவ்வாலயத்தில் மூன்றுகாலப் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. காலை 7.00 மணிக்கும், உச்சிக்காலப் பூசை 12.00 மணிக்கும், மாலைப் பூசை 5.00 மணிக்கும் நடைபெறுகின்றன. வெள்ளி, செவ்வாய்க்கிழமைகளில் விவேட பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. இவ்வாலயத்தை சூழவுள்ள மக்கள் ஓவ்வொரு நாளும் காலையில் கண்ணகியை வணங்கியே நாளாந்தம் தம் கடமைகளை மேற்கொள்வதையும் காணலாம். இவ்வாலயத்தில் பங்குனிக் கடைசித்திங்கள் தீர்த்தம் வரும் வகையில் பத்துநாட்கள் அலங்காரத் திருவிழா கண்ணகி அம்மனுக்கு நடைபெறுகின்றன. மேலும் இவ்வாலயத்தில் சதுர்த்தி, சிவராத்திரி, பங்குனி உத்தரம், வருடப்பிறப்பு, ஆழப்பிறப்பு, பெருங்கதை போன்ற விசேஷ தினங்களும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன.

இவ்வாலயத்திலே இடம்பெறுகின்ற பஞ்ச லோகத்திலான தாமிர விக்கிரகங்கள் கிளா விக்கிரகங்கள் என்பன, கோயிலின் சுவர்களில் இடம்பெறும் படைப்புச் சிறபங்கள் ஆகியன. குறிப்பிடத்தக்கன. இக்கோவிலில் மூலூர்த்திக் குரிய விக்கிரகங்கள் பஞ்சலோகத்தில் ஆளாவை இவ்வாலயத்தில் கருங்கல் விக்கிரகங்களாக விநாயகர், கண்ணகி, விஷ்ணு, பூமாதேவி, மகாலட்சுமி, நந்தி, பலிப்படம் பாலமுருகன், பழனி

ஆண்டவர் என்பனவும். வெள்ளியிலான வைர வர்முற்தியும் பஞ்சலோகத்திலான சிவன், பார்வதி, கண்ணகி, நடராஜர், சண்டேசவரர் ஆகிய மூர்த்திகளும் காணப்படுகின்றன. இவ்வாலய கண்ணலிங்கேஸ்வரர் விக்கிரகத்தின் உயரம் 75 மீட்டர் கண்ணகி விக்கிரகத்தின் உயரம் 60 மீட்டர் கொண்டு அமைக்கப் பட்டுள்ளன. கண்ணகாம்பிகா சமேத கண்ணலிங்கேஸ்வரர் ஆலயத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற மணியின் ஒசை தேவர்களை அழைக்கும் சக்தியும், தீயசக்திகளை அகற்றும் சக்தியும் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

கண்ணகாம்பிகா சமேத கண்ணலிங்கேஸ்வரர் ஆலயகுறுப்பறையினர் சமூக சேவைகளையும் ஆற்றியுள்ளனர். எடுத்துக் காட்டாக கண்ணகி அம்மன் குரு பிரம்மாநி, நா. சுப்பிரமணிய சிவாச்சாரியார் அவர்களை நா. ஜயர் என இவ்வூர் மக்கள் இவரை அழைத்தனர். அதாவது வீடுகளில் நடைபெறும் திருமணம், பூப்புனித நீராட்டுவிழா என்பவற்றினை நடாத்தி மக்களுக்கு ஆசி நங்கி வந்தார். பணத்திற்காக அன்றி பக்தியுடன் பூசை ஆற்றி மக்களின் நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமானார். பார்வைபார்த்தல், சாஸ்த்ரிம் பார்த்தல், அச்சரம் பூசையில் வைத்துக் கொடுத்தல், ஏடு தொடக்கல் என்பனவற்றைச் செய்து மக்களின் நோய்களையும் தீர்த்து வந்ததாக இவ்வூர் மக்கள் கூறுவர்.

கண்ணகாம்பிகா சமேத கண்ணலிங்கேஸ்வரர் ஆலயத்தின் பழைமையை பேணிக் காப்பதற்கும் திருப்பணிகள் புரிவதற்குமென இவ்வூரில் உள்ள ஆலயத்தோடு தொடர்புடைய வழிபடுவோர்கள் இணைந்து திருப்பணிச் சபைச் சேவையை ஆரம்பித்து இவ்வாலயத்தினை இவ்வாலய சொந்தக்காரராகிய குருமூர்த்தி ஜயாவின் அனுசரணையோடு திருப்பணிகள் செய்து வந்தனர். காலைபோக்கில் இச்சபை பரிபாலன சபை என்ற பெயர் மாற்றத்தோடு நடைபெற்று வந்தது. இச்சபையானது இவ்வாலயத்தில் நடைவலிகளம் மேற்கு

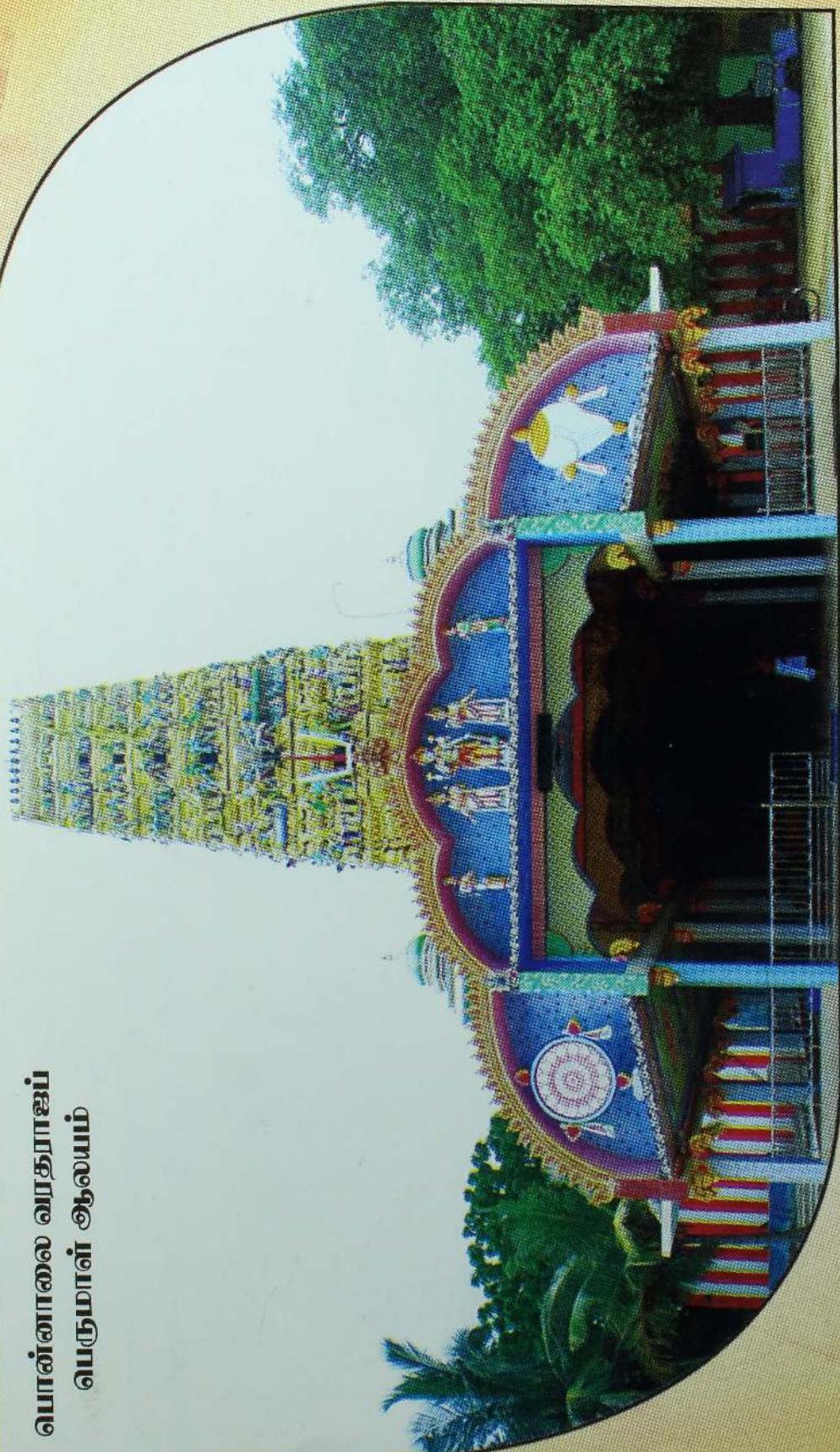
பெறுகின்ற சகல நிகழ்வுகளிலும். முன்னின்று பொறுப்புடன் செயலாற்றி வருவதோடு ஆடிப்பூரத் தினத்தன்று கண்ணகி அம்மனுக்கு பூப்புனித நீராட்டுவிழாவினையும், ஆடிப்பூரத் தினத்தன்று மகா சங்காபிஷேகத்தையும் பொதுமக்களின் உதவியோடு பொறுப்பேற்று நடாத்துவதோடு சிவராத்திரி நிகழ்வுக்குரிய கலை நிகழ்வுகளையும் பொறுப்பேற்று ஒழுங்கு செய்வது குறிப்பிடத் தக்கது. மேலும் மக்களின் நலன்கருதி வருடாந்த உற்சவத்தின்போது தாக்காந்தியின் பொருட்டு தண்ணீர்ப்பந்தல் சேவையையும் அன்னதான நிகழ்வையும் நடாத்தி வருகின்றனர்.

இச்சபை சமயப்பணி மட்டுமல்லாது சமூகப் பணியையும் ஆற்றவேண்டும் என்ற பரந்தநோக்கோடு பல பணிகளை ஆற்றிவருகின்றது. வட்டுக்கோட்டை மத்திய கல்லூரிக்கு வருடந்தோறும் பரிசிலிப்பு விழாவிற்கு அமர்வ. மு. செல்லத்துரை அவர்களின் ஞாபகார்த்த மாக பரிசில்களையும் வழங்கி வருகின்றது. மேலும் வட்டுக்கோட்டை இந்துக் கல்லூரியின் வருடாந்த இல்லமைய்வல்லுனர் போட்டிக்கு வெற்றிக்கிண்ணங்களையும் வழங்கி வருகின்றது.

யாழ்ப்பாணம் போதனா வைத்திய சாலைக்கு இரத்ததானம் வழங்குதல், வறிய மாணவர்களுக்கு பண்ணத்துவி வழங்குதல், ஆலய மண்படத்தில் இலவச கல்யாணம், சமய நூல்கள் வெளியிடுதல், இலவச குழந்தீயியோகம் போன்ற நிகழ்வுகள் ஆலயங்களில் நடைபெறுகின்றன. இதைவிட இவ்வாலயத்தை மையமாக வைத்து கண்ணகாம்பிகா சமேத கண்ணலிங்கேஸ்வரர் ஆலய அறநெறிப்பாட சாலை இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தில் பதியப்பட்டு சிறந்த முறையில் மாணவர்களுக்கு சமயம் சார்ந்த கருத்துக் களை வளர்க்கும் இடமாகவும் இவ்வாலயம் அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

கார்த்திகேய வித்தியாலயம் ஏனைய சமூக நிறுவனங்களோடு இணைந்து அவர்

வான்னாலை வரதநாயக் பெருமாள் அலையம்

இவ் ஆலையம் பொன்னாகை பு / 170) கிராம ஆலைவள் பிரிவில் அமைந்துள்ளது. இந்த ஆலையம் பற்றிய வரலாறு, தக்ஷேணனகஹாய் பூரணந்தில் உள்ளது. சிங்கள நூலாகில் கோகிலை சுந்தேயத்திலும் இந்த ஆலையம் பற்றிய செய்திகள் உள்ளன. குளக்கோட்டு மன்னன் இந்த ஆலையத்திற்குத் திருப்பணிகள் செய்தான் என்பதை இலக்கிய ஒத்தாரங்கள் மூலம் அறியப்படுகிறது.

ஸ்ரீவாஸ் விநாயகர் ஆலயம்

இந்த ஆலயம் சுழிபூரம் கிழக்கு (J/174) கிராம அலுவலர் பிரிவில் அமைந்துள்ளது. இது யாழிப்பாண மூசு காலத்திற்குபிய ஒலையமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்த ஆலயம் பற்றிய செய்திகள் பினாலாய் விநாயகர்ப்பன் மூலம் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. போர்த்துக்கேயர் இந்த ஆலயத்தை அழிக்க வெந்துபோது, விநாயகர் காக்கை உருக்கிக்காண்டு அவர்களை கொத்தி அம்முயற்சியைத் தடுத்ததனால் - இந்த ஆலயத்திலுள்ள விநாயகர் கண்ணைக் கொத்திக் காக்கை என்று பெயர் பெற்றதாகக் காணப்படுமென்றால் கூறப்படுகிறது. இந்த ஆலயத்தின் தேர் 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அமைக்கப்பட்டதாக ஆய்வோள்களால் கூறப்படுகிறது.

நிற்கு ஆதரவு வழங்கி அவற்றினை ஊக்கு வித்து வருகிறது. இவற்றைவிட இவ்வாலயத் திலே பல்வேறு விதமான அற்புதங்களும் நடைபெற்றன. அவையாவன.

1. நீண்டகாலமாக மழை பெய்யாது ஒரே வரட்சியாக இருந்தபோது மழைவேண்டி அம்மனுக்கு அபிஷேகம் செய்தால் உடன் மழை பெய்யும்.
2. கன்னிப் பெண்கள் தமக்குத் திருமணம் வேண்டி கண்ணகை அம்மனுக்கு தாலிப் பொட்டு செய்து கொடுத்தால் மாங்கல்யப் பாக்கியம் கிடைக்கும்.
3. பிள்ளையில்லா தம்பதிகளுக்கு பிள்ளைப் பாக்கியம் வழங்கியது.
4. ஆபத்தான நிலையில் இருந்து நோயாளி களை காப்பாற்றியது என்பனவாகும்.

மேலும் கண்ணகாம்பிகா சமேத கண்ண லிங்கேஸ்வரர் ஆலயத்தில் பிரதிஸ்டை செய்யப் பட்டு இருக்கும் வைரவர் திருவருவம் ஏறக் குறைய 85 ஆண்டுகளுக்கு முன் இவ்வாலய கந்தர் என்னும் பக்தர் ஒருவரின் வீட்டில் வழிபாடு செய்யப்பட்டு வந்தது. வைரவப் பெருமான் அவ்வடியாரின் கனவிற்தோன்றி தான் கண்ணகி அம்மன் ஆலயத்திற்குச் செல்வதாகவும் அவ்வாலயத்திற்கு தான் சென்றதன் அறிகுறியாக அவ்வாலயத்தில் இருக்கும் இலுப்பை மரக்கொப்பு (கிளை) முறிந்து விழும்

என்றும் கூறினார். அவர் மறுநாள் காலை சென்று பார்த்தபோது ஆலயத்தின் வடக்கு பக்கத்தில் இலுப்பை மரக்கொப்பு முறிந்து விழுந்து கிடந்தது. எனவே அவர் வீட்டில் வைத்து வழிபட்ட வைரவப்பெருமானை அவ்வாலயத்திற்கு ஆருகே தனியாகக் கோவில் அமைத்து பிரதிஸ்டை செய்தார்.

எனவே இவற்றை தொகுத்து நோக்கும் போது மிகப்பிரமாண்டமான கட்டாங்கள் இல்லா விட்டாலும் கோபுரமோ, விமானமோ அமைக்கப் படாவிழுநும் காரணத்திக்கமைந்த இவ்வாலயக் கட்டாம் ஒழுங்குடையதாய் அதனாடாகவே கலைஞரிலிருந்து கிடைக்குமாய் அமைந்துள்ளது. சிற்பங்களும், ஓவியங்களும், தமிழ் மொழியில் பக்திசிரத்தை ஏற்படுத்தும் வண்ணம் அமைந்துள்ளன. கண்ணகாம்பிகா சமேத கண்ணலிங்கேஸ்வரர் ஆலயத்தில் நடைபெறும் பூசைகள், ஆராதனைகள் அனைத்துமே கலை ரசனையால் தெய்வீகத்தை வளர்ப்பன வாக உள்ளன. மேலும் அவ்வூர் மக்களுக்கு இறை சிந்தனை, பக்தி, ஆன்மீக சிந்தனை என்பனவற்றினை வழங்கும் திடமாகவும் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் கலையம்சங்களை அழிந்தபோகாமல் பேணிப்பாதுகாக்கும் திடமாகவும் இவ்வாலயம் அமைந்திருக்கின்றது. இந்தவகையில் இவ்வாலயம் பல சிறப்புக்களைக் கொண்ட ஆலயமாக வட்டு. மேற்கிள் மிளிர்வதைக் காணலாம்.

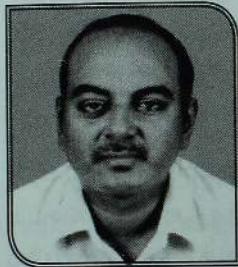
வலிகாமம் மேற்கோகி வாழ்கின்றாள் அன்றை வாழி!

ஆசுகவி
திரு. செ. சிவசுப்பிரமணியம்,
மூளாய்.

வலிகாமம் மேற்கின் வளங்கள்
வந்தது நூலாய் இன்று
கலியதைத் தகர்த்தே மக்கள்
ஈட்டிடும் வளங்கள் கொண்டு
நலிவற்ற இடமாய் மற்றோர்
நாஞ்சுமே நினைத்தல் விட்டு
பொலிவறு இடமாய் அள்ளிப்
பொக்கிசம் பலவும் கொண்டு
கிலியறு நினைகள் நீங்கிக்
கீர்த்திகள் பலவும் காட்டி
மெலிவிலா மேன்மையான
கடல்வளம் தானும் கொண்டு
அலியதாம் நிலத்தைக் கொத்தி
ஆற்றலால் வியர்வை சிந்தி
மலிவதாய் விளைச்சல் தன்னை
மாற்றியோர் வளமும் கொண்டு
பலியதாய் மக்கள் வாழ்வை
பாரினில் ஆக்கல் கண்டு
சிலிர்த்திடும் கலையால் காக்க
சீருடன் படைப்பும் கொண்டு
ஒலியுடன் ஓன்றாய்க் கூடி
லாங்கிடும் இசைகள் கூட்டி
சலிப்பின்றி மக்கள் வாழ
சாற்றிடும் இசையும் கொண்டு
உலிர்த்திடும் அனைத்தினோடும்
உள்களாம் பலதும் கோர்த்து
வலிகாமம் மேற்கோகி - வந்தாள்
வாழ்கிறாள் அன்னை வாழி!

எமது வாழ்வில் திறையாட்சி யலரட்டும்..... சீருவர் மற்றவரிடம் அன்பு செலுத்துங்கள்

திரு. யேசுதாசன் யேசுரட்னம்,
கிறிஸ்தவமத கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தா.

இறைவனின் நிபந்தனையற்ற அன்பை ஏற்றுவாழ இயேசு எம் ஓவ்வொருவரையும் அழைக்கின்றார். இறைவனின் இத்தகைய அன்பு ஒரு கொடையாக இயேசுவின் வழியாக எமக்குத் தரப்பட்டாலும், அது எமது வாழ்வை ஆழமாக ஊடுருவி எமது பதிலை எதிர்நோக்குகிறது. அன்பு மனிதனுக்கு விடுதலைகொடுக்கும். நாமும் பிறரை அன்பு செய்யவேண்டும் என்பதற் காகவே இறைத் தந்தையின் அன்புநம் உள்ளாங்களிலேயே பொழியப்பட்டுள்ளது. (உரோ.5.5) இறையாட்சியின் விழுமியங்களை நாம் தனி யாகவும் சமுதாயமாகவும், அமைப்புக்களாகவும் வாழ முற்படும்போது இறைவனின் நிபந்தனையற்ற அன்புக்கு நாம் சான்று பகர்கின்றோம்.

கடவுளின் அன்புமிக்க உடனிருப்பானது மனிதர் களின் வாழ்விலும், வரலாற்றிலும் செயற்பட்டு அவர்களை வளர்ச்சிக்கும் முழுமைக்கும் கிட்டுச்செல்கிறது. அவர்களது முழுவளர்ச்சிக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் தடையாய் இருக்கும் அவர்களுடைய உள்ளத்தின் ஊனங்களையும், உறவுகளின் சுயநல்த்தையும் சமூக அமைப்புக் களின் அந்திகளையும் அது மாற்றியமைக்கின்றது. ஆனால் இன்று பலரும் நம் மத்தியில் உறவுகளை உடைத் து தங்களைச் சுற்றி எத்தனையோதடுப்புக்கவர்களை எழுப்பிக் கொள்கின்றனர். பணம், சொத்து, பதவி, அதிகாரம், சாதி, கெளரவும் என பல நிலைகளில் தம்மை வேறுபடுத்திக் காட்டும் சமூகம் ஊருபுறம், ஏழ்வை பொருளாதார நெருக்கடிகள், தீதனக்கொடுமை, மனித உரிமைகள் மறுக்கப்படல் இன்னொரு புறம் காணப்படுகின்றன. இம்மக்கள் சமூகத்தில் தாம் அனுபவிக்கும் இழிவான நிலையில் இருந்து கொண்டு மீளமுடியாமல் தங்களையே சிறுமைப் படுத்திக் கொள்கின்றனர். ஆனால் இறைவன் தம் அன்பை முழுமையாகத் தந்து கொண்டே இருக்கின்றார். நாமோ அதனை அனுபவிக்கத் தவறுகின்றோம்.

மனிதன் மனிதனாக, சுதந்திரம் பெற்று முழுமனிதனாக வாழ வேண் டெமனில் உண்மை, அன்பு, நீதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட இறையாட்சியை அவன் உள்ளத்தில் நிலைநாட்ட முன் வரவேண் டும். பதவி,

பணுவில்

அதிகாரம், செல்வாக்கு விவற்றுக்கு நேர்மாறான அன்பும் பணிவிடையுமே ஒருவரிடத்தில் உதய மாக வேண்டும். ஒருவன் விசுவாசத்தால் தன் இறைவனோடும், அன்புச் சேவையால் தன் அயலவர்களோடும் கொள்ளும் ஆழமான, தனிப்பட்ட அன்புறவே அவன் உள்ளத்தில் மலர்ந்த இறையாட்சிக்குச் சான்றாகும். மனிதன் மனிதனோடு அன் பில் உறவாடும் போது தன் னனையே தாழ்த்திப் பணிவிடை புரியும் போது அங்கு அவர்கள் மத்தியில் கிறிஸ்தவின் இறையாட்சி ஆரம்பமாகின்றது. இவ்விதம் எல்லா மக்களும் கிறிஸ்தவின் இறையாட்சியை தங்கள் உள்ளாங்களில் முழுமையாக ஏற்பதன்மூலம் தான் அவர்கள் புதுவாழ்வு அடையமுடியும்.

தனிமனிதன்

இதயத்திலிருந்து எழுகின்ற கிரக்கமும், நம்பிக்கை மிகுந்த விசுவாசமும் இறையாட்சி வளர வழிசௌமக்கும். இயேசுவின் வார்த்தையைக்கேட்டு அவற்றின்படி நடப்பவன், கற்பாறை மீது தன் வீட்டை (வாழ்வை)க் கட்டுகிறான். அவரது வார்த்தையைக் கேட்டு நடக்காதவன் மணல்மேல் தன்வீட்டைக் கட்டுபவனுக்கு ஒப்பா வான் (மத. 7:13 - 29) இயேசு தன் போதனையாலும், முன்மாதிரிகையாலும் காண்பித்த ஒழுக்கநெரி, தாம் அறிவித்த நற்செய்தியை முழுமையாக்கும் பகுதியென அறியவேண்டும். அது வாழ்ந்து காட்டவேண்டிய ஒன்றாகும்.

இயேசுவின் ஒழுக்கநெரி தனிமனிதனை மட்டுமல்ல, உலக சமுதாயத்தை நோக்குகின்றது. தனிமனிதனுடைய வாழ்வு நேராக சமூக உறவுகளோடு இணைந்துள்ளது. ஆகையால்தான் இயேசு ஒரு புதிய சமுதாயத்தினை உருவாக்கினார். மனிதனின் தனிப்பட்ட வாழ்வும், பொதுவாழ்வும், சமூகச் சட்டங்கள், பொருளாதாரம், கலாசாரம் அனைத்தும் தம் முடைய ஒழுக்க நெறியில் கட்டப்பட வேண்டும் என்கிறார் (மத. 18:15-17)

இறைவனின் அன்புறவில் வாழுவேண்டிய மனிதர்கள் அவரைவிட்டு விலகும்போது, அவர்வெளிகாலம் மேற்கு

கள் வாழ்வில் பாவம் நுழைகின்றது. தங்கள் மனிதத் தன்மையை இழந்து விடுகின்றனர். பாவத் தின் விளைவாக அநியாயம் பகை முதலான தீமைகள் உலகில் தாண்டவமாடுகின்றன. இயேசு காட்டும் வாழ்க்கைகளெந்றியை மக்கள் தங்கள் இலட்சியமான வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்தல்வேண்டும். சொல் செயல் அனைத்தும் அதற்கேற்ப அமையவேண்டும் சமூகத் தின் நன்மைக்காக ஓவ்வாரு கிறிஸ்தவனும் தம் சுயநலத்தைக் கைவிட்டு எளிமையான மனிதனாக வந்த இயேசுவைப் போல், தங்கள் உரிமையை சகமனிதனின் நல்வாழ்வுக்காக தியாகம் செய்யத் தயாராக இருக்கவேண்டும். தங்களுக்குள் எரிருக்கும் சகல வேற்றுமைகளையும் தற் பெருமைகளையும் களைந்து தங்கள் சொந்தக் கெளரவத்தையோ, சிறப்புறிமைகளையோ தேடாமல், தன்னலம் விடுத்துப் பிற்காலம் தேடும் பெருங்குணத்துடன் பணிசெய்ய விளையும் தாழ்ந்த உள்ளத்துடன் அன் பில் ஒற்றுமையாக வாழ்வது அவசியமாகின்றது.

உண்மை அன்புறவில் வெளிப்படும். ஆனால் இன்று நாம் பதவிக்கும், பணத்திற்கும், முதலிடம் கொடுத்து அதற்கே எம்மை அடிமையாக்கி வாழ்கின்றோம். இதனால் எம்மில் உண்மை அன்பினை வாழுத் தவறுகிறோம். மற்ற வர்களின் நிறைவில் தன் னிறைவு காண்பதுதான் உண்மையான அன்பு. அத்தகைய தியாக அன்பு, தனக்குள்ளதைப் பகிர்ந்து அளித்து வாழும் அன்பே கிறிஸ்தவர்களிடத்திலும் இருக்கவேண்டும். கிறிஸ்தவ வாழ்வில் ஒன்றித்த மனம், ஒரே உணர்வு இருக்கவேண்டும். ஒவ்வாரு கிறிஸ்தவனின் உள்ளமும் தாழ்ச்சி நிறைந்த தாக இருத்தல்வேண்டும். வெறுமையாக்கலே ஒன்றிப்பின் அச்சாணி. எனவே நான் முதலில் என்னை இனம் காணவேண்டும். அதாவது என்னிடம் இருக்கின்ற நல்லவைகள், பலவீணாங்கள் தவறுகள் எல்லாவற்றையும் தெளிவாகக் கண்டறிந்து, அவற்றை முழுமையாக ஏற்று, நல்லவற்றை ஏற்று, அல்லாதவற்றை விலக்கும் பணுவீல்

போது என்னை நான் வெறுமை ஆக்குகின் ரேன். அப்போதுதான் என்னில் இறைவிருப்பைக் கண்டறிவேன். அவர் விருப்பப்படி எனது வாழ்வை அமைத்துக் கொள்வேன்.

சமூகம்

இறையாட்சி என்னும் சொல்லில் உள்ள ஆட்சி என்னும் பகுதி அதன் இன்றியமையாத சமூகத் தன்மையைக் குறிக்கின்றது. ஏனைனில் ஆட்சி என்பது இயல்பாகவே சமூகத்துக்குரியது. இயேசுவின் இறையாட்சிச் சமூகம் உலகளா வியது. உலகமக்கள் அனைவரும் நாடு, இனம், மொழி, பண்பாடு, சமயம் போன்றவற்றைக் கடந்த ஒரே இறைத்தந்தையின் மக்கள் எனும் சகோதர உறவில் ஒருங்கிணைய வேண்டும் என்பதே இயேசுவின் நோக்கம். (மத. 8:11, 21:43, 28:19)

மனித வாழ்வில் எல்லாத் தளங்களிலும் மனித நேயத்தை மறரவைப் பது அவசியமாகும். உள்ளத்துணர்வுகள், எண்ணங்கள், விழுமியங்கள், பிறருடன் கொள்ளும் உறவுகள் தொடர்புகள், சமூகச் சட்டங்கள், அமைப்புகள், பரிமாற்றங்கள் அனைத்தும் செம்மையற வேண்டும். இறைவனின் பிள்ளைகளுக்கு உதவிய வாழ்வின் நிறைவை எல்லோரும் பெறும் வகையில் அவை அனைத்தும் அமைவதே இறையாட்சி.

கடுமீயம்

கணவன், மனைவி அன்புறவு கிறிஸ்து விற்கும் திருச்சபைக்கும் இடையில் உள்ள அன்புறவாக மினிரவேண்டுமென புனிதபவுல் கூறுகிறார். முதலில் ஓவ்வொரு குடும்பத்திலும் இறையாட்சி மறரவேண்டும். ஒரு நல் கிறிஸ்தவ குடும்பத்தில் ஒற்றுமை, முறிவின்மை, பிரமாணிக்கம், அன்பு, தியாகம், பகிர்தல், உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்ளல், ஏற்றுக் கொள்ளல், நீதி, உண்மை, மன்னிப்பு, அமைதி, மகிழ்ச்சி போன்ற பண்புகள் மேலோங்க வேண்டும். குடும்ப அன்பிற்கு கிறிஸ்தவின் அன்பே ஊற்று, மாதிரி, ஊக்கம், அளவுகோல்,

உறுதி எனலாம். மனைவியைத் தன் சொந்த உடல் எனக் கருதி கணவன் அன்பு செய்ய வேண்டும். இது ஒருமைத் தன்மையைக் குறிப் பிடுகிறது. மேலும் கணவன் மனைவியும் ஒருவர் மற்றவரது உரிமைகளை மதித் து நடக்க வேண்டும். மனைவி கணவனுக்கு பணிந்து நடத்தல் வேண்டும். பணிந்திருத்தல் என்பது அடிமைநிலை அல்ல. மற்றவர்களின் உரிமைகளை நினைத்து தன் உரிமையினையும் நிலைநாட்டும் போக்கே பணிவு. இத்தகைய பணிவு அன்பினால் வரவேண்டும்.

அடுத்து பெற்றோர் - பிள்ளைகள் உறவு நிலை முதன்மையாகின்றது. பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளை இறையன் பிலும் பண்பிலும் இறைவனுக்குக்கந்த பிள்ளைகளாக வளர்த் தெடுக்க வேண்டும். அதேவேளை பிள்ளைகளுக்கிடையில் உண்மையான பாசப்பினைப்பு இருக்கவேண்டும் பிள்ளைகள் பெற்றோரை அன்பு செய்வதுடன் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து. மதித்து நடத்தல் வேண்டும். பிள்ளைகளது எதிர்கால வாழ்வுக்கு பெற்றோர்கள் கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழுவேண்டும். இத்தகைய பரிமாற்ற அன்புறவில் வாழும் குடும்பமே நம்மிடையே இறையாட்சி மறர்ந்துள்ளமைக்குச் சான்றாகும்.

மேலும் அயலவர்களுடன், உண்மை அன்பிலும், சகோதரத்துவ உறவிலும் வாழ்ந்து அவர்களுக்கு முன்மாதிரியாக விளங்க வேண்டும். எப்போதும் ஒருவர் ஒருவருடைய குற்றங்களை மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களிடையே எழும் பகைகளையும், பழி வாங்கும் உணர்வினையும் விட்டுவிட்டு ஒன்றித்து வாழுவேண்டும்.

சிறுவர்கள்

இன்றைய எமது சமூகத்தில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் மேலோங்கி நிற்பதைக் காணலாம். பொருளாதார வறுமை காரணமாக சிறுவர்கள் வேலைக்கமர்த்தப்படுவதுடன், வேலைத்தளங்களிலும் அவர்கள் பாலியல் ரீதியான துஷ்பிர

யோகங்களுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றார்கள். இயேசு சிறுவர்களை அன்பு செய்தார். அவ்வாறே நாமும் சிறுவர்களை அன்பு செய்வதுடன் அவர்களின் உரிமைகளை மதித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய கல்வி வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதுடன் அவர்களது வாழ்வின் மேம்பாட்டிற்காகவும் எம்மாலான உதவிகளைச் செய்யவேண்டும்.

அத்துடன் அவர்களை சமூகத்தில் சிறந்த நற் பிரஜைகளாக ஆக்குவதும் எமது வருங்காலப் பொறுப்பாகும். அவர்களை சிறந்த மனத் திடமுள்ளவர்களாகவும், பொறுப்புணர்ச்சி கொண்டவர்களாகவும், தலைமை வகிக்கும் திறனுடையவர்களாகவும் வளர்த்துக்கூடுக்க வேண்டியது குடும்பத்தினதும், சமூகத் தினதும் கடமையாகும். இவற்றின் மூலம் எம்மத்தியில் இறையாட்சி மலர்ந்துள்ளது என்பதற்குச் சாட்சிகளாவோம்.

பிற மதக்தினருடன்

மதங்களைக் கடந்து மனித மாண்பை மதித்து அனைவரையும் ஏற்றுக்கொண்டு அன்பும் வுடன் வாழுவேண்டும். எல்லா மதங்களும் ஒரே கடவுளை அடைவதற்கான வழிகளே. நாம் அனைவரும் கடவுளின் பிள்ளைகளாக இருப்பதால் எம்மிடையே கிறிஸ்தவன் என்றும், இந்து என்றும், பௌத்தன் என்றும், இல்லாமியன் என்றும் பாகுபாடு இருத்தலாகாது. நாம் ஒவ்வொருவரும் எந்த மதத்தினராக இருந்தாலும், அந்தப் பேதங்களினை மறந்து இன்றைய எமது சமூகத்திலே காணப்படும் ஏழைகள், ஒடுக்கப்பட்டோர், உரிமை வாழ்வு

மறுக்கப்பட்டோர் பழப்பறிவில் லாதவர்கள் என்ற பேதங்கள் மறையும்வரை எல்லோரும் இணைந்து கைகோர்த்து உழைக்கவேண்டும். அதாவது நாம் ஏனைய மதத் தினரோடு இணைந்து நம் நாட்டில் அமைதியையும், ஒற்றுமையையும் உருவாக்க ஏழ்வை, சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளை களையப் பாடுபடவேண்டும். சகோதரத்துவ அன்புறவில் எல்லோருடனும் கைகோர்த்து புதியதோர் சமூகத்தைக் கட்டியீழுப்ப முன்வர வேண்டும்.

இவ்விதமாக இறையாட்சிப்பண்புகளை எம்குடும்ப வாழ்விலும் சமூகவாழ்விலும் வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்று எம்மிடம் சமூக உணர்வு, பரந்த மனப் பான் மை அற் றுப் போகிறது. குறுகிய மனப்பான்மையே குதாகலத்துடன் ஆட்டம் போடுகிறது. நான் என்ற ஆணவரும், சுயநலனுமே இதன் காரணகர்த்தாக்கள். அடுத்தவரின் நல் வாழ்வுக்கு நாம் தடையாகவும், அவர்களுடைய தேவைகளில், தேவையற்றவனாகவும் மற்றவர்களை மட்டந்தட்டவேண்டும் என்ற நோக்கு கொண்டவர்களாகவும் நாம் வாழும் போது, நாம் எப்போதும் தனிமைப் படுத்தப்பட்டவர்களாகவே மாறுகின்றோம். நாம் சுய மதிப்பீடு சரியான முறையில் செய்து, எம்மை அறிந் துகொள் எழுதியாதபடியினாலும், ஒற்றுமை, பகிர்தலின் மேன்மையைச் சுவைக்காதபடியினாலுமே இன்றைய எமது சமூக வாழ்வில் ஒற்றுமை சீர்குலைகிறது. எனவே எமது வாழ்வில் இறையாட்சி மினிர எம் ஒவ்வொருவரையும் அன்பிலும், பகிர்தலிலும், சகோதரத்துவ உறவிலும் வாழ, வளர உந்துசக்தியாக அமைய முயற்சிப்போம்.

கட்டுக் குடியீட்டுமுய் குதுருகலஸ்யான வாழ்வும்

மண்ணெளில் நல்ல வண்ணம் வாழ்தல் என்பது மனிதனின் தலையாய எண்ணமாக அமையும். இப்புவியில் அதன் இடத்திற்குரிய வகையில் தோன்றிய அனைத்துக் காவிகளும் தத்தமக்கு உரிய பொருத்தமான இயைபான குழலில் தமது உச்ச பயன் மிகுந்த வாழ்க்கை முறைகளை அமைத்துக் கொள்கின்றன. இந் நிலையில் குறித்த இடப்பரப்பில் அழிவின்றி அசைவும் இசைவும் கொண்டு காவிகளான உயிரினங்கள் தங்கள் உயிர் வாழ்க்கைமுறை களை ஒழுங்கமைத்துக் கொள்கின்றன.

இத்தகைய கியற் கைச் சூழல் தரும் வாழ்வியல் பரப்பில் பன்னெடுங்காலமாக தலை சிறந்து வாழ்ந்துவரும் பரிணாமம் பெற்ற உயிர் காவியே மனிதகுலமாகவுள்ளது. ஆகவே உலகில் வாழ்தல் என்பது மிகப்பெரிய செயல் முறையாக அமைகிறது என்பது வாழ்வியல் ஆய்வில் மானிட பண்பாட்டியலாளர்களால் முன்வைக்கப்படுகின்றது. இங்கு எப்படி வாழ்தல்? எவ்வாறு வாழ்தல்? என்கின்ற வினாக்களுக்கான விடைகளைத் தேடும்போது மானிடவிய

திரு. தி. சிவத்சணாருஷ்தி,
மாகாணப் பணிப்பாளர் வடக்கு (பணி நிறைவூனிலை),
தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மற்றும்,
இளைஞர் விவகாரம் திறன் அபிவிருத்தி அமைச்சு,
வவுனியா.

லாளர்களின் அனுபவ ஆய்வுகள் எமக்கு சில தகவல்களைத் தருகின்றன. இவ்வகையில் “ஆல்போல் தழைத்து, அறுகுபோல் வேரூன்றி மூங்கில்போல் சுற்றும் கூழு முகிழ்த்து வாழ்தல்” என்பது தமிழியம் தரும் வாழ்வியல்வகை வளப்ப நிலையாக அமைகிறது. மனிதன் தனித்துத் தோன்றியவன் அல்ல. பிறப்பு ஒன்று நிகழ்வதற்கு ஆண் இணை இன்றி பெண் ணால் ஆகாது. எனவே ஆணும் பெண்ணும் இணையும்போது அது சோஷ சேர்தல் என்ற கோலத்தில் அப்பா - அம்மா என்கின்ற உறவு ஸ்தாபித்தின் அத்தி வாரமாக அமைகிறது. ஆக குடும்பம் என்ற கோலத்தின் அடித்தளமாகவே இவ் அம்மா - அப்பா என்கின்ற இணைவுநிலை உருவம் கொள்கின்றது என்பதை நாம் உணருகின்றோம். “தனிமரம் தோப்பாகாது” என்பது எம்முன்னோர் வழக்கு. அலகுகள் பல ஒன்றாக இணையும் போது அங்கு தொகுதி என்ற பேரமைப்பு உருவாகின்றது. இவ்வாறு தொகுதியாக அமையும் போது பரப்பில் வாழ்விடமும் வாழ்வியல் நிலை யும் வாழ்வியல் வளமும் நிலை குன்றாத படி நிச்சயிக்கப்படுகிறது.

இத்தகைய வாழ்வியல் கண்ணோட்டத் தின் மத்தியிலேயே ஆனும் பெண் ஞாமாக இணைந்த மனித அகூகள் காலவோட்டத்தில் அபிவிருத்திச் செயன்முறையின் விளைவாகக் குடும்பம் என்கின்ற கோலத்தில் தமது சமூக ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டன. நாடோடி களாக மனிதன் வேட்டையாட அலைந்து திரிந்த காலத்தில் வளம்பெறாத குடும்பங்களைப்படி, என்று அவன் நிலையான பயிர்ச்செய்கைத் தொழிலில் தன்னை நிலைறிறுத்திக் கொண்டானோ அன்றி விருந்து அதன் கோவவளர் ச் சி மனிதகுல மத்தியில் தவிர்க்க முடியாத மனிதகுல ஒழுங் கமைப்பாக தன்னைப் பறிஞமிக்கச் செய்தது.

உணவே வாழ்வின் ஆதாரம் - உணவின்றி உயிர் வாழ்க்கை இல்லை. நிலையான தொடர்ச்சியான உணவு வழங்கலுக்கு பரப்பில் தடையின்றி அதனை உறுதிபடுத்தக் கூடிய விவசாய வாழ்வாதாரம் பொருளாதாரத்தில் மக்கள் தொகையால் கிடைக்கும் மனித வலு என்பது உயிர்த்தேவையாக அமைந்தது. இத் தேவையே குடும்பங்கள் பலசேர்ந்து ஒரு குழும மாகப் பறிஞமிக்கின்ற கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வியல் வகையைத் தோற்றுவித்தது. உற்பத்திக்காக ஒன்று சேர்தல் - உற்பத்தியால் உருவாக்கிய விளைவை ஒன்றுகூடி உண்டு மகிழ்ந்து அனுபவித்தல், தடையின்றி பாதுகாப்பாக நிலைத்து வாழ்தல் என்பன போன்ற வாழ்வியல் தேவைகள் இக்குடும்பக் கோலத்தில் இயல்பான தேவை உணர்ந்து உரிய மனித அகூகளால் உரிய வகையில் தேவையான வேளைகளில் திறம்பட நிறைவேற்றப்பட்டன. இத்தகைய நிலையில் உணவுத் தேவையின் திடமான பூர்த்திநிலை மீமனித குழுமங்களின் சிந்தனை வளர்ச்சி யில் புதிய பறிஞாமங்களை ஏற்படுத்தி பண் பாட்டியல் வளர்ச்சியில் முகிழ்ப்பான கலாச்சார நிலைகளைத் தோற்றுவித்தன எனலாம். எனவே தான் பயிர் செய்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு புவிமேற்பற்பில் ஆங்காங்கு காணப் பட்ட மனித குலங்களின் மத்தியில் பலதரப்பட்ட கலாசாரப் பண்பாட்டியல் வடிவங்கள் தோன்ற வாயின. ஆகவே இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை வலிகாமல் மேற்கு

யிலான சமூக குடும்ப வாழ்தல் நிலையில் கூட வாழ்தல் என்ற கோப்பாட்டு அம்சம் தவிர்க்கப் படாது அனுசரிக்கப்பட்டு வந்தது.

கூட வாழ்தல் என்ற தளத்தில் கட்டப்பட்ட கூட்டுக் குடும்ப வாழ் வானது - முதலாவது இணைவு எனப்படும் அப்பா - அம்மா என்கின்ற தனிஅலகில் முளைவிட்டு பிள்ளைகள் புத்திரர் கள் அவர்கள் சகோதரர்களாக கிளைவிட்டு, அவர்கள் வழி இது போன்ற பிறிதொரு அயல் குடும்பத்தவருடன் தொடர்புபட்டு மணவழி வகையில் தோன்றும் போதும் பிறப்பு முறையிலும் மணவினை உறவு முறையிலும் ஒழுங் கமைக்கப்பட்ட ஒரு கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வு வகையாக தழைத்து, சுற்றம் கூழ் ஓரிடத்தில் ஒன்றுகூடி வாழ்கின்ற வாழ்வியல் வளப்பமாகத் தோற்றம் பெறுகின்றது. இத்தகைய வாழ்வியல் முறைக்கு அன்றைய காலத்தில் எமது முன்னோர் களால் மிக மிக நெருக்கமாக அமைக்கப்பட்ட மண் வீடுகளும் பொருளாதார விருத்தியின் பயனாகப் பின்தோன்றிய பரந்த இடப்பறப்புக் கொண்ட நாற்சாரம் உடைய கல்வீடுகளும் தக்க சான்று பகரும். இக் கலாசாரத் தொன்மையின் எச்சங்களாக இன்னும் பல நூற்றுக் கணக்கான நாற்சார வீடுகள் யாழ் குடாநாட்டின் பல பகுதி களில் பாழடைந்தும், பேணப்பட்டும் வருவது காணத்தக்கது.

ஆகவே ஒரு குறித்த நிலப் பரப்பில் அமையப் பெற்ற இல்லச் சூழலில் பத்துத் தொடக்கம் இருபது பேர் வரையிலான மனித எண்ணிக்கைகள் ஒன்றாக இணைந்து ஒவ்வொரு நாளையும் கழிக் கின்றபோது உண்டாகின்ற அனுபவ உணர்ச்சிகள் சொல்லில் அடங்கா, எழுத்தினுள் அமையா. உடுக்கை இழுந்தவளின் ஆவணத்தை மறைக்க உதவும் கைபோல கூழ் உள்ள உறவு களின் தொடர்பாடல் சகவாழ்வுத் தத்துவமும் சந்தோஷ வளப்பமும் நிறைந்தது. சகோதரத் துவம், சமாதானம், சமத்துவம் என்கின்ற முப்பரி மாண அனுபவநிலைகள் குடும்பத் தலைவன் தலைவியால் பேணப்பட்டு ஒவ்வொர் மனித அகூம் கட்டி இணைக் கப்படுகின்றபோது

கிடைக்கப்பெறுகின்ற மனிதவாலு ஒரு சமூகச் சூழ்வின் ஆணிவேராக அமைகின் ரது. "அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு" என்பர் எமது முதியோர். இன்பம் - துன்பம், உறவு - பிரிவு, நிறப்பு - பிறப்பு, உறுதி - உடமை, பாதுகாப்பு - பண்பாடு இவ்வாறு வாழ்க்கையில் தோன்றும் அத்தனை அத்தியாயங்களிலும் ஒவ்வொரு வரும் பங்கெடுத்து பங்களிப்புச் செய்யும்போது சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரையிலான அவர்களால் பின்பற்றப்படும் நல்லதொரு கலாசார விழுமியம் - அல்லது விழுமியங்கள் தோற்றும் பெறுகின்றன இக்கூட்டுக்குடும்ப அமைப்பில். டில்லிக்கு ராஜாவானாலும் பாட்டி சொல்லைத் தட்டாதே" என்பது தென்னிந்திய பழமொழிகளில் ஒன்று. தாத்தா - அம்மம்மா, பாட்டி, பாட்டன், பெரியப்பா - பெரியம்மா, சித்தி - சின்னையா, மாமி - மாமா, அண்ணா - தம்பி, அக்கா - தங்கை, மச்சான் - மச்சாள், பேரன் - பேர்த்தி இத்தகைய உறவுப் புள்ளிகள் இணைந்த உணர்வுக் கோலமாகிய கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வு - நல்லதொரு பல்கலைக்கழகமாக அமைந்து விடுகிறது என்றால் மிகையாகாது. இவ்வாறு எமது தமிழர் நாகரீகத்தின் மரபுச் சின்னமாக விளங்கிய கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வு முறையில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை குடும்ப உறுப்பினர்கள் எவ்வரையும் பேணுவதற்கென அமைப்புக்களோ? பொறுப்புக்களோ? ஆளணிகளோ? தோன்றவில்லை. ஒவ்வொரு வகைப்பட்ட குடும்ப உறுப்பினர் களையும் பேணும் கடமைகளும் அக்கூட்டுக்குடும்ப அமைப்பின் உள்ளேயே அமைந்து கிடந்தன. சமூகத்தில் குழந்தைகளைக் காப்பதற்கான காப்பகங்களோ, முதியோர்களை வதிய வைப் பதற்கான முதியோர் இல்லங்களோ அக்காலத்தில் ஆச்சிரியங்களான விடயங்களாக அமைந்தன. அநாலைத் என்ற சொல்லே அநாதரவாகக் கிடந்தது.

குழந்தையைத் தாலாட்டி பாட்டு இசைக் கும் பாட்டி, விடுக்கதைகள் நொடிகள், புதிர்கள் என நுண் அறிவை ஊட்டும் தாத்தா - அப்பப்பா, நிலா நிலா ஓட்டுவா என இசைக்கப்படும் அம்மா வின் பிள்ளைப் பாட்டு தரும் தாய்மார், கல்யாண வலிகாமும் மேற்கு

வீட்டில் மங்கலம் பொங்குவிக்கும் நலங்கு பாடும் தோழிப்பெண்கள் குரல், மரண வீட்டில் ஒளிக் கும் ஒப்பாரிதரும் மூதாட்டிகள், வேளாண்மை வேலைகளின்போது வேலைச் சமை குறைக்கும் வேளாண் பாட்டுக்கள் என வகைவகையான இனிய உணர்வின் இன்னி சைக் கோலங்கள் இவையாவும் கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வில் ஓங்கி ஒலித்து இன்பம் தந்து எமது தமிழ்க் கலாசாரத்தின் தத்துவ மேம்பாட்டினை வித்தகமாக விளக்கி நின்றன.

உள்ளியல் பிரச்சினைகளோ, உடைமைத் தகராறுகளோ, உரிமைத் தடுமாறல் களோ ஏனைய வாழ்வியல் தளம்பல்களோ அம்பலத் திற்கு வந்து, அவதிப்பட்டு வழக்குகளைக் கண்டு எம் வளத்தை அப்போது அழிக்கவில்லை. காலம் காக்கப்பட்டது, பணம் சேமிக்கப்பட்டது - கருத தொருமித்த களத்தில் குடும்பத்தின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு நின்றனர். துன்பத் திலும் இன்பத்திலும் சமநிலை கண்ட இறை நிலைகொண்ட ஆன்மீக வாழ்வாக கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வு வெளிப்பாடு அமைந்தது. அன்றைய நிலை இது! இன்று "கூட்டுக்குடும்பம்" என்ற பத்தத்திற்கு பாடசாலையில் கல்விகற் கும் பிள்ளை ஒன்று தமிழ் அருங்களால் அகராதி யில் விளக்கம் தேடுகின்றது. காட்சிரீதியாகவோ, உணர்வு உறவு ரீதியாகவோ அனுபவ ரீதியாகவோ இச்சால்லின் பூரண உணர்வ ஞுபவத்தினை பிள்ளை கண்டுகொள்ள முடியாதுள்ளது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி யில் இருந்து மக்கள் நாகரீகங்கள் மத்தியில் உட்புகுந்த மேலைத்தேய வெளியீடுகளான கைத் தொழில் புரட்சி, நகரமயமாதல், உலகமயமாதல், வர்த்தக உலகு, கணனிக்கிராமம் ஆகிய அறிவின் விருத்திப் படைப்புக்கள் எமது பண்டைய பாரம் பரிய குடும்ப முறைகளை முற்றாக சீரழிக்கத் தொடங்கிவிட்டன எனலாம்.

நான் - எனது என அமையும் தனிக்குடும்ப பங்கள் நான்கு அல்லது ஜந்து நபர்களாக எண்ணே வளில் குறுகி சுருங்கத் தொடங்கிவிட்டன. "எலி வளை ஆனாலும் தனிவளை" என்ற தத்துவம்

தலைப்பட்டு ஒன்றாக வாழ்ந்த குடும்ப அங்கத் தவர்கள் தனித்துவமாக செயற்பட்டு தத்தமக்கென மனைகள் அமைத்து சுயவினைப்படும் சுதந்திர நிலையைத் தேடுகின்றனர். மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் மனிதப்பண்புகளுக்கு நெருக்கம் கொடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டது. தனிமை வாழ்வின் சில கட்டங்களில் தேவை தான் - ஒனால் வாழ் வே தனிமையின் தளமாக அமைந்துவிட்டால் மனிதனின் நாகரிக வளர்ச்சி என்கே தோன்றும்? கணினியின் முன்னே கண்விழித்து பின் விழிமூடும் எமது இன்றைய இளைய தலைமுறையில் காட்சி வகை தொடர்புகளே உண்டு. உறவு உணர்வு வழி வந்த குடும்ப அலகின் சுக்கின்பு அனுபவங்கள் தேடலுக்கு உரியனவாகின்றன. தமக்கு துணை வேண்டும்போது தகாதவழியில் துணைதேடித் தளம் பல் களைச் சந்தித்து தட்டுத்தடுமொறி புத்திகெட்டு பலர் இன்று புத்திசுவாதீனமற்றவராக பரிணமிக்கின்றனர். இதன் சமவிளைவு மனநோய் வைத்தியசாலைகளும் உளவள சிகிச்சை நிலையங்களின் அவசரத் தோற்றங்களுமாகும். மறுபுறம் இத்தகைய மனசுமை களினால் பல்வேறு பரிமாணங்களில் தோன்றும் குற்றங்கள் - தகராறுகள் - சட்ட அனுகு முறைகள் - வழக்குகள் - நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் - தண்டனைகள் - சிறைவாசம் - விவாகரத்து என இப்படி நீண்டு கொண்டே செல்லும் வாழ்வியல் சம்பவங்கள். இன்றைய எமது தனிக்குடும்ப வாழ்க்கைப் புத்தகத்தின் முற்றுப்பெறாத பக்கங்களாக பல நிகழ்வுகளை நாம் கண்ட சமகால நாகரிகம் எமக்கு உண்டாக கியளித்துள்ள அழிவு தத்துவங்களாக நாம் இவற்றைக் காணலாம். "குற்றம் பார்க்கில் சுற்றம் இல்லை" என்ற கோட்பாட்டில் நடைபோட்ட எமது சமூகம், குற்றங்கள் பல குவிந்த சமூக முற்றத்திலேயே தன் நடைப் பயணத்தை மேற்கொள்ளவேண்டியுள்ளது. பிற சீல அனுக்கோட்பாட்டில் உருவாக்கப்படும் குழாய் குழந்தை இந்தப் பயணத்தை எதிர்காலத்தில் மேலும் சீர்பூரிக்குமா என்ற சந்தேகக் கேள்வியும் ஒரு பூர்ம் எழாமல் இல்லை.

எனவே இத்தகைய ஜயப்பாடுகளுக்கான மாற்றத்தீர்வுகளையும் கேள்விகளுக்கான விடைகளையும் கண்டறியவேண்டிய சமூகச் சூழல் இன்று எமது தமிழ்ச் சமுதாயம் மத்தியில் தோன்றி யுள்ளதை எவரும் மறுப்பதற்கில்லை. மனோதத்துவ நிபுணர்களே இன்றைய எமது நாகரிக வளர்ச்சி காரணமாக மானிடப் பண்புகளோடு வாழ்ந்த மனித அலகு உலகக் காடுகளில் வாழும் முரட்டு மிருகமாக மாறிவிடுமோ என்று கூட ஜயறவு கொள்கின்றனர். எதிர்காலத்திலும் இந்நிலை தொடரின் இனத் தனித்துவம், அதன் சமூகச்சூழல், தொன்மை, பாரம்பரியப்பண்பாடு, ஆகிய அனைத்தும் அழிந்துவிடும் பேரபாயம் ஒன்று உண்டு. இதனைத் தடுக்க எமது இளந்தலைமுறையினர் கவனத்தை குடும்ப கோலத் தின்பால் காட்சியளித்தல் மிகமிக அவசியம். கூட்டுக் குடும்பம் குதாகலம் தரும். அந்த வாழ்வத் தில் புள்ளிகளாக அமையும் நப்ரகள் யார் யார்? அவர்களுக்கிடையே ஏற்படும் உணர்வுட்ட உறவு அனுபவங்கள் பல புள்ளிகளை இணைத்து உருவாக்கப்படும் அழிகிய குடும்ப கோலமாக மாறி அமையும் என்ற உண்மையை அவர்கள் உணர்ந்து அறியும் வண்ணம் எமது சமகால வாழ்வியல் சம்பவங்கள், தொடர்பாடல்களை மூங்கலமைக்கவேண்டும். தத்தமது குடும்ப அமைப்பின் பின்னணிப் பாரம்பரியத் தொன்மை ஆகிய விடயங்களைப் பிள்ளைகளுக்குப் புகட்டி, உறவுகளின் அவசியத் தையும் அதற்கான ஊக்கத்தையும் அவர்களிடம் உருவாக்கவேண்டும். காட்சி ரீதியான அறிதலுடன் கூடிக்கலந்து உண்டு உறவாடல் எனத் தமிழர் கண்டுகளித்த பாரம்பரிய உறவுப் பாலங்களை உருவாக்கிய வர்களை ஒன்றினைத்தல் வேண்டும். இவ்வகை இணைவு எவ்வகையாலும் அவர்கள் மத்தியில் கூடிவாழும் குடும்பங்களின் உலகை உணர்வினை இயலுமான அளவில் வித்திடும் என்பது இன்றைய எதிர்பார்ப்பு, பங்கெடுத்துப் பயிலும்போது அனைவரும் உறவின் நடவில் உவந்திருக்கும் உண்ணத் து அனுபவம் தரும் கூட்டுக் குடும்பத்தின் குதாகல வாழ்வியல் வளப்பத்தை மறுக்கமாட்டார்கள் என்பது மறைக்க முடியாத உண்மையாகும்.

கிராமிய நிகழ்வுகளில் நாட்டார் பாடல்களின் செல்வாக்கு

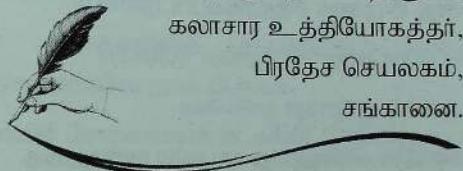

திருமதி கா. நிருபா,

கலாசார உத்தியோகத்தர்,

பிரதேச செயலகம்,

சங்கானை.

கிராமியம் என்பது ஒரு வாழ்க்கை முறையின் மிகப்பெரும் அம்சமாகும். ஒரு காலத்திலே கிராமமென்றால் அங்கே சில நிகழ்வுகள் நடக்கின்றபோது அது அந்தக் கிராமத்தவர்களின் கூட்டுப் பொறுப்பாகவும் கூட்டுப் பொறுப்போடு கூடிய உணர்வு கலந்த நிகழ்வுகளாகவும் இருப்பதை நாங்கள் நோக்கலாம். அதனால் கிராமிய நிகழ்வுகளின் எந்த நிகழ்வானாலும் சரி அந்த நிகழ்வுகளையெல்லாம் உற்சாகப்படுத்துகின்ற வகையிலும் அந்நிகழ்வினை மைருகூட்டுகின்ற வகையிலும் கிராமியப்பாடல்கள் தோன்றினவை வழக்கிலிருந்து கிராமத்தவர்களின் கலைப் பண்பாய் வளர்ச்சிக்கும் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் சமய சம்பிரதாய வளர்ச்சிக்கும் பேருதவி புரிந்ததென்றேகூற வேண்டும். கிராமத்தவர்கள் ஒருபோதும் தனித்து வாழ்வாவர்கள் இல்லை. கூட்டுப்பொறுப்போடு வாழ்வாவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள் என்பதைக் காட்டுவனவே இப்பாடல்களின் சிறப்பம்சமாகும். எமது பிரதேச கிராமத்துப் பாடல்களில் அனேகமானவை ஒரு வகையிலே துள்ளுநடைப்பாடல்களாகவே அமைந்துள்ளன.

அதனால் கிராமத்தவர்கள் ஒவ்வொரு வேலையைச் செய்கின்றபோதும் அத்துள்ளுநடைக் கிராமியப் பாடல்களைப் பாடி ஆடி வேலை செய்வதால் வேலைகள் சுலபமாகுவதோடு ஒற்றுமையும் மேலோங்கிக் காணப்பட்டன. இவை எல்லாம் எமது பிரதேசத்தினதும் கிராமங்களினதும் கிராமத்துத் தொழில் வளாக்களையும் அதன் சிறப்புக்களையும் எடுத்துக் காட்டுவனவாகவே அமைகின்றன.

எமது வாழ்வின் ஆரம்பம் பிறப்பாகும். ஒரு குழந்தை பிறந்துவிட்டால் அப்பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்த தாயின் உடல் வலியோ சொல் லில் அடங்கா. அவ்வலியினைப் போக்கவல்ல திறனோ அவ்வேலைகளில் அம்மகப்பேறு பார்க்கும் மருத்துவிச்சியின் பாடல்களிலே காணப்படும். அவ்வகையான ஒரு பாடலினைக் கீழே பார்க்கலாம்.

அரிசிப் பொதியோடும் வந்தீரோ தம்பி
அரிசி மலைநாடுங் கண்ணரோ தம்பி
நெல்லுப் பொதியோடும் வந்தீரோ தம்பி
நெல்லு மலைநாடுங் கண்ணரோ தம்பி

மினகுப் பொதியோடும் வந்தீரோ தங்கம்
இஞ்சிப் பொதியோடும் வந்தீரோ தங்கம்
இஞ்சி மலைநாடுங் கண்ணரோ தங்கம்
என்று செல்கின்றது.

இவ்வாரே அக்குழந்தையைத் தூங்க
வைக்க தாலாட்டுப் பாடல்களும், குளிப்பாட்டும்
போது நீராட்டுப் பாடல்களும் பாடப்படுகின்றன.
அப்பாடல்களில் தம்மை மறந்து தூங்கும்
குழந்தைகளை நாம் இன்றும் காணலாம். அப்
பாடல்களின் மூலம் குழந்தைகளின் உறவுகள்
குழந்தைகள் மீது வைத்துள்ள பாசுத்தினைக்
கேட்டு இரசிக்கலாம். பின்வரும் பாடலில்
அது அழகாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆராரோ ஆரிராரோ ஆராரோ ஆரிராரோ
ஆராரோ ஆரிராரோ தாலேலோ
கண்ணே கண்ணுறங்கு கற்பகமே கண்ணுறங்கு
மானை கண்ணுறங்கு மரகதமே கண்வளராய்
ஆர் அடித்து நீ அழுதாய் அடித்தாரைச் சொல்லி அழு
அய்க்கினைகள் செய்திடேன் கண்மனியே கண்வளராய்

(ஆராரோ ஆரிராரோ)

ஆக்சி அடித்தாலோ அழுதாட்டும் கையாலே
பாட்டி அடித்தாலோ பாலூட்டும் கையாலே
அப்பு உனக்குப் பச்சை இலுப்பை வெட்டி பால் வடியத்
தொட்டில் கட்டி
தொட்டிலுமோ பொன்னாலே தொடு கயிரோ முத்தாலே

(ஆராரோ.....)

முத்தான முத்தோ முதுகடலில் ஆனிமுத்தோ
சங்கீன்ற முத்தோ சமுத்திரம் தான் என்ற முத்தோ
மாமன் அடித்தாலோ மாதாளம் கம்பு வெட்டி
பேந்தி அடித்தாலோ பேப்பிரம்புக் கம்பு வெட்டி
தாப்பு தாளம்பு தாய்வீட்டுத் தாமரைப்பு
மாம்பு மாதுளம்பு மாமியார் வீட்டுப் பு மல்லிகைப் பு

(ஆராரோ....)

கண்ணு கண்ணுறங்கு கானகத்து வண்டுறங்கு
பொன்னு மனியுறங்கு பூமரத்து வண்டுறங்கு
சீராரும் கைங்கிளியே சின்னங்சிறு புதுமலரே
(ஆராரோ.....)

புத்தம் புதிய முத்தோ புமித்தாய் தந்தமுத்தோ
தத்திரியும் முத்தோ தாய் வீட்டில் வந்த முத்தோ
மலடி மலடி என மனிலத்தோர் ஏசாமல்
மலடிக்கொரு குழந்தை மாயவனாய்த் தந்த பிச்சை

இவ்வாறு ஆரம்பம் முதல் மனித வாழ்
வின் பாதகளைப் பாடல் மூலம் ஓன்றியைனத்த
நம் முன்னோர் நம்முடைய வாழ்வின் இறுதி
யினை ஒப்பாரிப் பாடல்களோடு முடிக்கின்றனர்.
இப்பாடல்கள் மனித வேதனையின் உச்சத்தைத்
தொட்டுவிடுகின்ற பாடல்களாக இருப்பதையும்
பின்னர் அவ்வேதனைகள் தீர்ந்து விடுவேற்குக்
காரணமாக இருப்பதையும் நாம் அறிந்து
கொள்ளலாம். அவ்வாறானதோரு பாடலைக்
கீழே பார்ப்போம்.

நாங்கள் காக்கும் மட்டும் காத்து, அப்புவை
இன்று கைசோரவிட்டோம்.

அப்புவிற்கு மலையில் பரியார் மாறாது, என்று
விட்டார்

தீவில் பரியார் தீராது என்று விட்டார்.....

இப்பாடல்களில் இறந்தவரின் கடந்த
கால வாழ்வின் முக்கிய கட்டங்களும் ஏன்?
இறந்ததற்குரிய காரணங்களும் கூட ஒப்பாரி
பாடுவோரால் புலப்படுத்தப்படும்.

எமது வாழ்வுடன் பின்னிப் பினைந்து
சமய விழிபாடுகளும் சமயநெறிகளும் காணப்
படுகின்றன. சமயநெறியென்பது கிராமத்தவர்
களிடையே ஆழுவேருள்ளி இருக்குமோர்
நம்பிக்கையென்பதை யாரும் மறுப்பதற்
கில்லை. அதனால் வருடந்தோறும் வருகின்ற
சமய விழாக்களுக்கெல்லாம் கிராமியப் பாடல்
கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு விழாக்களையும்
மையமாக்ககொண்டு அக்கிராமியப் பாடல்கள்
இசைக்கப்படுகின்றன.

உதாரணமாக:

இங்கே ஒரு பாடல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
பட்டி பெருகவேணும் தம்பிரானே
பாற்பானை பொங்கவேணும் தம்பிரானே
மேழி பெருகவேணும் தம்பிரானே....

இவ்வாறாக சமய வழிபாடுகளின்போது, கிராமம் செழிக்கவேண்டி கிராமியப்பாடல்கள் இசைக்கப்பட்டன. கிராமத்தவர்களின் ஒற்றுமையின் வெளிப்பாடாக அங்கே நாட்டார்பாடல் களான கும்பி, கரகம், கோலாட்டம் போன்ற நடனங்களுக்கான பாடல்கள் இசைக்கப்படும் அற்புதமான இந்தப் பாடல்கள் மூலம் மக்கள் தமது பண்பாடு, கலாசாரம் போன்றவற்றைப் பேணிக்காத்து வந்தார்கள். அத்தோடு கோயில் களிலும் வீடுகளிலும் பாடப்படுகின்ற ஊஞ்சல் பாடல்களும் அடங்குகின்றன. இப்பாடல்கள் கிராமத்துச் சிறப்புக்களையே சீர்தூக்கிக் காட்டி நிற்கின்றன. உதாரணமாக ஒரு ஊஞ்சல் பாட வினை நோக்குவோம்.

ஊஞ்சலே உக்கடனியே மஞ்சப் பெண்ணே மாவிளாக்கோ

எடி எடி பெண்ணே நல்ல விடுமேடி ஊஞ்சல் ஊஞ்சலாலே

ஏலதும் ஊஞ்சலால் அச்சிறு கடலம் இறுக்க கணத்தடலப்

தான் இறுக அன்னாரே வாரம.....

நாட்டார் இலக்கியத்தில் தொழிற்பாடல் களும் முக்கியத்திடம் வகிக்கின்றன. நமது ஊர் களிலே முக்கிய இடம்வகிக்கின்ற நாட்டார் பாடல்களாக விவசாயப் பாடல்களும் மீனவப் பாடல்களும் அமைகின்றன. ஏனெனில் விவசாயத் தொழிலும் மீனவத் தொழிலுமே நம்முற்களில் கூட்டாக மக்கள் வேலைகள் செய்யும் தொழில்களில் முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றன. இவ்விவசாயத் தொழில் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு பச்சைகளும் நீரும் மாத்திரமன்றி கிராமியப் பாடல்களும் ஒரு முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றன. நிலத்தினை உழுகின்றபோது உழுதொழிலைச் செய்கின்ற உழுவன் பாடுகின்ற கிராமியப் பாடல் உள்ளது. அது போலவே உழுவிற்கு மழை இன்றியமையாத ஒன்றாகும். அம்மழை பெய்வதற்கான அறிகுறியை கியற்கை நிகழ்வுகளின் ஊடாக அறிந்து, உழுவனின் மனைவி சந்தோஷத்தி னால் பாடல்கள் இசைப்பாள். இப்பாடல்களில்

உழுவன் மேலும் செய்யவேண்டிய செயல்கள் சித்தரிக்கப்படும். இவ்வாறானதோரு ஒரு பாடலைக் கீழே நோக்கலாம்.
வானம் கறுத்து மச்சான்-அங்கே மழையும் நன்றாய்ப் பெய்யது பார் சேனை விளையும் என்று- சிவன் சேதி சொன்னான் நேற்று வந்து

காளையாம் மாடு பூட்டி- அங்கே களனியில் ஏர் பூட்டி - வேளை உணவருந்த வயல் வேலை செய்ய வேண்டுங்களே.

சம்பா விதைகளைத் தூவிவிட்டு நின்று சந்தோஷமாகவே நாம் இருக்க வெம்பாயில் சேலையைக் கட்டிக்கிட்டு நின்று, பக்குவமாகவே நாற்றிடுவோம் மண்வெட்டி கொண்டு மடைதிறந்து நின்று, மாங்களாமாகவே நாம் இருக்க கண்ணேன்ன நின்னாங்கே கானக் கரிசலே களையெடுத்து நிற்கும் காரிகை காண். என நாடு முற்றும் காணும் நலம்பெற கூடி நின்று பாடிப் பணிந்துமே புகழ் பாடிலோமே.

இவ்வாறே நிலத்தினை உழுகின்றபோது உழுவன் இசைக்கும் பாடல்கள் உழுதொழிலை உற்சாகப்படுத்த ஊன்றுகோலாக அமைவதோடு உழுவத்தொழிலைக் களைப்பின்றிச் செய்யவும் உதவுகின்றது. இதற்கு உதாரணமாக ஒரு பாடலை நோக்குவோம்.

காளையாம் மாடு பூட்டி - அங்கே களனியில் ஏர்பூட்டி.....

அவ்வாறே மழை கிடைக்காத தருணங்களில் பயிரகளுக்கு நீர் பாய்ச்சி பயிர்களை விவசாயிகள் பராமரிப்பர். இவ்வாறு பயிர்களுக்கு நீர் பாய்ச்சுவது, துலா மிதிப்பது போன்றன சிறப்பான கலைகளாகும். இவ்வாறு

நீர் வற்றிக்காண்டே வரும்போது விவசாயத் தொழில் பூமியில் நிலைபெறுவது கடமையாகும். இதனால் வானம் பொழியவேண்டும் பூமி குளிரவேண்டும் என்கிற மையக்கருத்தினை வைத்துக் “கொடும்பாவி” என்கிற பாடல் இசைக்கப்படும். அந்த வழக்கம் இன்றும் மக்கள் மத்தியில் இருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவ்வாறு நீருற்றி வளர்ந்து மக்களுக்குப் பயன் அளிக்கத் தயாராக உள்ள நிலையில் உழவர்களால் அறுவடை மேற் கொள்ளப்படும். இவ்அறுவடையினை மேற் கொள்ளும்போது விவசாயிகள் களைப்பின்றிச் செய்வதற்காகவும் அறுவடை செய்வதற்காக வீட்டிலிருந்து செல்ல ஆயத்தமாகுதல் முதல் பாடப்படும். அவ்வாறான ஒரு பாட்டினைப் பார்ப்போம்.

“அரிவி வெட்டப் போறேன் பெண்ணே அரிவாளைக் கொண்டா நானும் தெரியாமல் சொல்லிப் போட்டேன் பழஞ்சோற்றைக் கொண்டா....”

இவ்வாறு வெட்டிய நெற்கதிர்கள் கூடு மிதிக்கப்படும். இதனை “பொலிச்சடங்கு” என்று அழைப்பர். அப்போது அங்கு கூடியுள்ளோரால் நாட்டார்பாடல்கள் இசைக்கப்படும். உதாரணமாக ஒரு பாடலினை இரசிப்போம்.

பொலியோ பொலி பொலி பொலியோ பொலி
பொலி பொலி பொலி என்று போர்டிப்போம்
புதுப் பொங்கலுக்கும் சேர்ந்து பொலியாப்போம்
நம்ம வயலிலே விளைந்த கதிர் நாம்
நல்லாய் நினைந்து போர்டிப்போம்.....

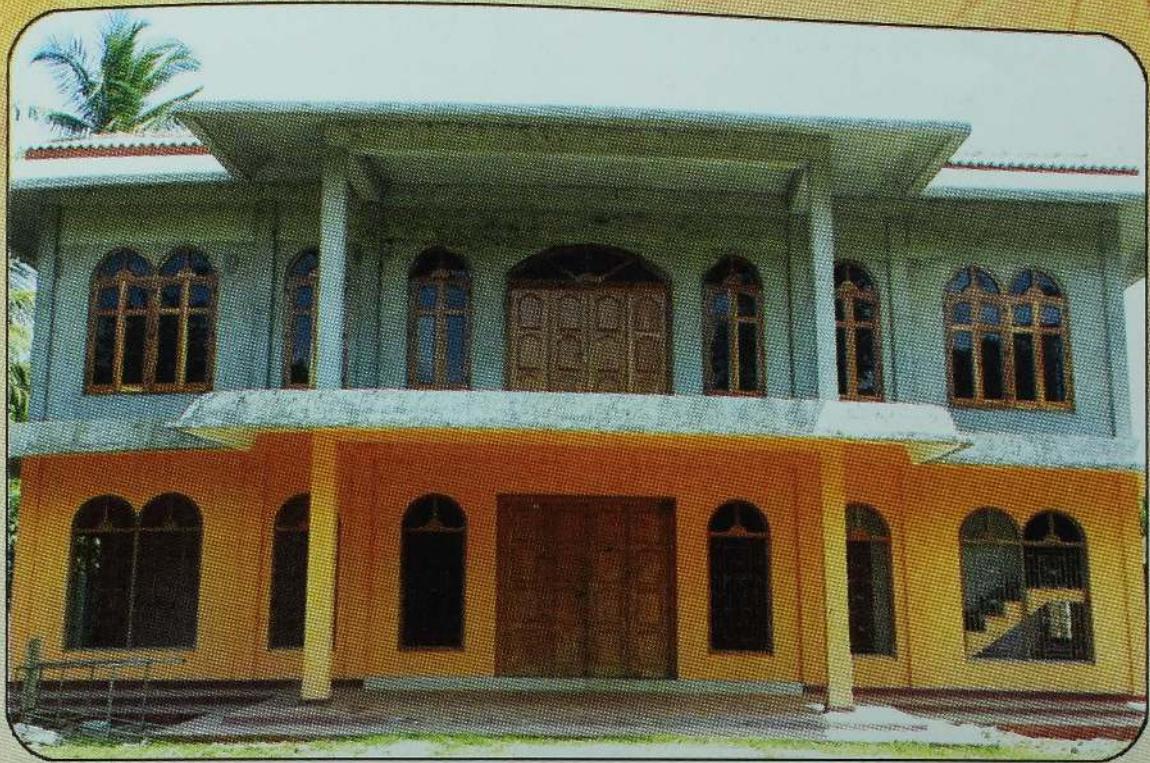
இப்படியாக கூடு மிதித்த நெல்லினைத் தைத்திருநாள் பொங்கலிற்காக தைமாத ஆரம் பத்திலே உழவர்களால் உரவிலே இட்டு அரிசியாக்கப்படும். அப்போது களைப்பு புலப்படாமல் வேலை செய்வதற்காக நெல்லுக்குத்துப் பாடல் பாடப்பட்டது. இங்கே அவ்வாறானதொரு பாடலிகாமல் மேற்கு

விளை நோக்குவோம்.
நெல்லுக் குத்துற பெண்ணே சும்மா
பார்க்கிறாய் முன்னே
புருஷன் வாறான் பெண்ணே
புடைச்சுப் போடி முன்னே
நாவல் உரல் எடுத்து நச்சுக்கை
தானைடுது பாசிப்பயறு குத்திப்
பச்சரிசிப் பொங்கல் பொங்கல்.....

தொழிற்பாடல் வகையின் மற்றொரு வகையான மீனவப் பாடல்கள் பற்றி நோக்குவோமானால், மீனவர்களின் உள்ளத்தில் உந்தும் உணர்வுகளும் கடவிலே அவர்கள் படும்கஷ்டங்களும் நீரினிலே குதித்து விளையாடும் மீன்களின் துடியாட்டமும் கடவிலே உள்ள மீன்வகைகளும் மீன்பிழப் பாடல்களில் இழுமோடி இருப்பதினை நாம் காணமுடியும். மீன்பிழத்தொழில் என்பது உடலிற்குப் பாரிய வேதனையினை வழங்குகின்ற ஒரு தொழிலாகும். இவ் வேதனையைத் தீர்க்கவல்ல மருந்தாக நாட்டார் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. அப்படியானதொரு நாட்டார் பாடலினைப் பார்ப்போம்.

ஏலேலோம் தத்தெய் தாம் ஏலேலோம் ஏலம்மா
ஏலேலோம் ஏலேலோம் ஜலசா ஏலேலோம் ஜலசா
ஏலே லோம் ஜலசா ஏலேலோம் ஜலசா
சீலா மீன் வகலையுடே
பாகர மீன்கள் நுகளந்தோட
பாகர மீன்கள் நுகளந்தோட
சீலாக்கள் பல பிடித்தோம் தாலேலோ
பாடிடுவோம் தாலேலோ பாடிடுவோம்
காலை கொடுவாய் மீன்கள் மடிவகலையில்
அகப்படவே மடிவகலையில் அகப்படவே.
மேலான மகிழ்வுடனே மேற்கரையை நோக்கினாரே
மேற்கரையை நோக்கினாரே ஏலேலோ ஜலசா....

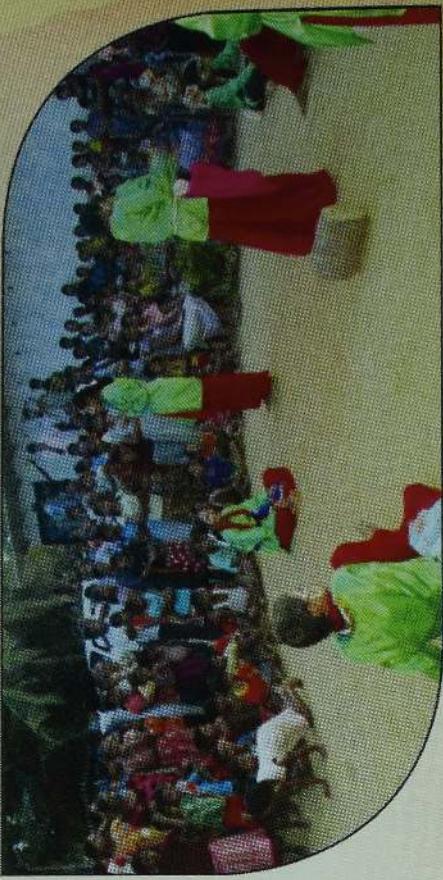
இப்போது கிராமம் என்று சொல்லத் தக்கவாறு இடம் ஒன்றும் இல்லாமல் போய்க்காண்டிருப்பதை நாம் கண்கூடாகக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. மக்கள் எல்லோரும் கூட்டுப்பொறுப்போடு வாழ்ந்த கலாசாரத்

சங்கானையில் அமைக்கப்பட்டுவரும் கலாசார
மத்திய நிலையம்

சங்கானை கிழக்கில் உள்ள சங்கப்படலை

வடக்கு மாகாண கல்வி, பண்பாட்டுவங்கள் தினைனக்களத்தின் 2014 ஆம் ஆண்டுக்குறிய கலாசார செயற்றிடத்தின் கீழ் நடைபெற்ற இசை, நடன, நாடகப் பயிற்சிப்பட்டதறை மற்றும் கலாசார விழிப்பணர்வுத் தெருவெளி ஆற்றுக்கொண்ட நிகழ்வுகளின் பதிவுகள்....

தினைக் கைவிட்டு தனித்துவமாக வாழ்கின்ற வாழ்க்கை முறையினைப் பின்பற்றிக் கொண் டிருக்கிறார்கள். அதனால் பாரம்பரியம் மிகக் கிராமத்துப் பாடல்கள் நாட்டார் பாடல்கள் எல்லாம் உச்சரிப்பாரின்றிக் கைவிடப்படும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுவதை நாம் பார்க்கமுடிகின்றது. சம்பவங்களாக இருந்த கிராமியப் பாடல்கள் எல்லாம் பின்னர் சம்பிரதாயங்களாகி இப்போது சான்றுகளாகக் காணப்படுகின்றன.

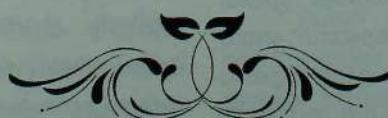
வாழ்க்கையின் சகல அம்சங்களையும் பாடல்களிலேயே பாடி ஆடி களித்த மக்கள் அவற்றை இப்போதும் சொல்லிப் பெருமைப்படுவதையும் பாடிப் பெருமைப்படுவதையும் பார்க்க முடிகின்றது.

அத்தோடு நவீனங்கள் பலதும் இப்போது மனிதனின் தொழில் முறைக்குள் புகுத்தப்பட்டதால் எமது பிரதேச கிராமங்களிற்குப் பெருமை சேர்த்த கிராமத்துப் பாடல்களைப் பாடவேண்டிய தேவை அர்த்தமில்லாமல் போய்விட்டது. இன்னும் பல நவீன திரைப்படங்களும் நாடகங்கள் போன்றவையும் நமது பண்பாட்டுக் கலாசார கிராமத்துப் பாடல்களின் கிராக்கியைக் குறைத்து விட்டதென்றே சொல்லவேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல் பல கிராமத்துப் பாடல்கள் யாத்துக்கையாண்ட பல அண்ணாவிமார்கள், கவிஞர்கள், கலைஞர்கள் போன்றோரின் மறைவுகளும் கிராமத்துப் பாடல்கள் வவுவிழுந்து போவதற்குக்

காரணமாக அமைகின்றன. கிராமத்துப் பாடல்கள் என்பன வெறுமனே மக்கள் ரசித்துவிட்டுப் போவதற்கு காரணமாக இருந்தலைகளானால் இப்போது ரசிப்பதற்கு வேறு இருக்கின்றன என்று எண்ணிவிடலாம். மாறாக கிராமத்துப் பாடல்கள் என்பது கிராமத்தையே இயக்கின்றன ஒன்றாக இருப்பதனால் அவற்றைப் பேணிகாத்து மெருகூட்டவேண்டிய தேவை எங்களுக்கு இருக்கின்றது.

எனவே எமது பிரதேசம் முழுக்க முழுக்க கிராமங்களையே அங்கத்துவப்படுத்தி இருப்பதனால் எமது பிரதேச கிராமங்களின் நலன் கருதி புதைந்து போய்விட்ட கிராமத்துப் பாடல்களைத் தோண்டி எடுக்கவேண்டிய தேவையும் அவசியமும் எமக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

எனவே இக்கட்டுரையினாடாக நாம் முன் வைக்கின்ற வேண்டுகோள் எதுவென்றால் பிரதேசக் கிராமங்களிலே எத்தனையோ துறை சார்ந்த பெரியார்கள் எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், புலவர்களைல்லாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்ந்துகொண்டு வருங்கால சந்ததியனருக்கு ஒரு அழியா சொத்தாக இருப்பதற்காக எமது பிரதேசத்தின் பாரம்பரிய தொழில்சார்ந்த, பண்பாடு, கலாசாரம் சார்ந்த சமயசம்பிரதாயங்கள் சார்ந்த, இறைக்கத்திசார்ந்த, வாழ்க்கை முறைசார்ந்த, அனைத்துக் கிராமியப் பாடல்களும் வலிமேற்கின் கிராமத்துப் பாடல்கள் என்ற புத்தகமாக வெளிவரவேண்டும் என்பதேயாகும்.

கலாசாரமும் சடங்குகளும்

தமிழர் பண்பாட்டின் சிறப்பு அம்சமாக, ஆதிகாலம் தொட்டே சடங்குகள் முக்கிய இடம் வகித்து வருகின்றன. இதில் சடங்குகளுக்கென ஒவ்வொரு முறைகளும் தனித்தும் காணப்படுகின்றன. இவ்வகையில் குழந்தைப் பருவம், அதாவது குழந்தை பிறந்தவுடன் என்ன செய்தல் வேண்டும் என்பதை நோக்குவோமானால், “குழலினிது யாழினிது என்ப தம் மக்கள் மழலைச் சொல் கேளாதவர்”

(குறள் - 66)

ஆதககர்மம்

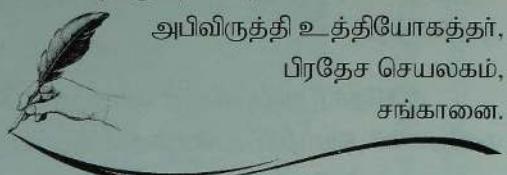
பூமியில் பிறக்கும் குழந்தைக்கு முதன் முதல் நடத்தப்படும் சடங்கு “நாமகரணம்” எனப்படும். அதாவது 31 நாட்கள் வரை குழந்தையை வெளியே கொண்டு செல்லுதல்கூடாது. குழந்தை பிறந்து 31ம் நாள் ஆசௌசம் கழித்தல் என்னும் நிகழ்வு நடைபெறும். இது கிப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் முக்கிய சடங்காகும். 31ஆம் நாள் வீட்டைச் சுத்தப்படுத்தி, வாசலில் நிறைகுடம், குத்துவிளக்குகள் வைத்து, குழந்தைக்கு அன்று முடி இறக்கி, நீராட்டி புத்தாடை அணிவித்து, வேதியரை அழைத்து புண்ணிய வாசனம் செய்வார்கள்.

திருமதி ரசீநா மணிவண்ணன்,

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,

பிரதேச செயலகம்,

சங்கானை.

பின்னர் பெயர்கூட்டுதல் மரபாகும். வேதியர் குழந்தையின் நடசத்திரத்தினை கூறி பூஜை செய்த பின்பு தாய்மாமன் அல்லது பெரியவர் ஒருவரின் மாடியில் குழந்தையை கிருத்தி வலது காதிலே பெயரை 3 முறை ஒதுவார்கள். வம்சத்தில் தோன்றியுள்ள குழந்தை கிறைவன் அருளால் வாழ்வும் வளமும் பெற்று வாழுவேண்டும் என இது பொருள்படும். இதன் பின்பு இனபந்தங்கள் குழந்தையின் பெயரை காதில் ஓதி மகிழ்வர். குழந்தை அன்றுமுதல் அப்பெயரைப் பல்லோராலும் அழைக்கப்பட்டு ஆசீர்வாதம் பெற்று அப்பெயருக்கு உரியவர் ஆகிறார். இந்நிகழ்வே “பெயர் கூட்டும் சடங்கு” ஆகும். பின்பு அந்தணருக்கு தானம், தட்சணை கொடுத்து, அரைஞான் கட்டுதல், பஞ்சாயது சங்கிலி, பஞ்சலோகத்தினாலாலான காப்பு என்பன அணிந்து மகிழ்வர்.

41ம் நாள்

குழந்தை பிறந்து தூடக்குக் கழித்து 41ஆம் நாள் தாயையும் குழந்தையையும் கோவிலுக் குக் கூட்டிச் சென்று குழந்தையின் நடசத்திரம் சொல்லி அர்ச்சனை செய்து கிறைவனை

வழிப்பட்டு சுவாமி சந்நிதானத்தின் முன்னிலையில் வாழ்த்தி எடுப்பது ஒரு சடங்காக எமது பிரதேசத்தில் காணப்பட்டு வருகின்றது.

காதுகுத்தல் (கர்ணவேதனம்)

குழந்தை பிறந்து 3ம், 7ம், 10ம் மாதங்களிலும் “காதுகுத்தல்” வைபவம் நடாத்தப்படும். இது குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் அரிட்டோச நிவர்த்திக்காகவும். தமிழர் கலாசாரத் திற்காகவும் அழகுக்காகவும் குத்தப்படுகிறது. பொற்கால்லர் ஒருவரை வீட்டுக்கு அழைத்து வந்து காது குத்தி தோடு போடுவார்கள். (தைப் பூசத்தில் காது குத்தல் செய்வது சிறப்பாகும்)

சோநாட்டல் (அன்னப்பிராசனம்)

ஆண் குழந்தைக்கு 3ம், 8ம், 10ம், 12ம், ஆகிய இரட்டை விழுந்த மாதங்களிலும் பெண் குழந்தைகளுக்கு 5ம், 7ம், 9ம், 11ம், ஆகிய ஒற்றை விழுந்த மாதங்களிலும் சுபமுகூர்த்தம் பார்த்து சர்க்கரை, அரிசி, கற்கண்டு, நெய் ஆகியவை கொண்டு அழுது பொங்கி, அப்பொங்கலை படைத்து வைத்து திருவிளக்கேற்றி பிள்ளையார் பூசை செய்து அதன்பின் இது குழந்தையின் முதல் போசனமாதலால் தங்க மோதிரத்தால் அவ்வழுதைத் தொட்டு தந்தை 3 தடவை எடுத்து ஊட்டிய பின் மற்றோரும் எடுத்து ஊட்டிநீண்ட ஆயுஞ்சனும் ஆரோக்கியத் தடஞ்சும் வாழக் குழந்தையை ஆசீர்வதிப்பர். இது எமது பிரதேசத்தின் சடங்கு முறையாக காலங்காலமாகப் பேணப்பட்டு வருகிறது.

முதற்பல் முளைத்தல்

குழந்தைக்கு பல் முளைக்க ஆரம்பிக்கும் பொழுது பல்லுக்கொழுக்கட்டை அவித்து மஞ்சளில் பிள்ளையார் பிழத்து விளக்கு ஏற்றி வெள்ளைத்துணி விரித்து இறைவனை வழிப்பட்டுக் குழந்தையை அதில் இருத்திக் குழந்தையின் தலைமீது வெள்ளைத்துணி போட்டு 9 கொழுக்கட்டைகளை தாய்மாமன். மாமி குழந்தையின் தலையில் கொட்டி குழந்தைக்கு சிறிது ஊட்டி. உற்றார் உறவினர்களுக்கும் கொடுத்து மகிழுவேண்டும். குழந்தைக்கு ஆரோக்கியமான பற்கள் முளைக்க வேண்டும் என்பதற்கும் இறைவனிடம் ஆசி பெறவுமே

இவ்வழிபாடு கொண்டாட்டமாக நிகழ்த்தப்படுகிறது. குழந்தை சகல சௌபாக்கியங்களும் பெற்று வாழ உறவினர்கள் ஆசீர்வதிப்பர்.

ஏடு தொடக்குதல்

பண்டைக்காலத்தில் கல்வியை ஏட்டிலி ரூந்தே பெற்றுக்கொண்டனர். அதன் காரணமாகவே இன்றும் வாழ்க்கையில் முதன்முதலாக கல்வியை ஆரம்பிக்கும்போது “ஏடுதொடக்கல்” என்று கூறப்படுவது வழக்கமாகிவிட்டது.

இது மூன்று அல்லது ஐந்தாம் வயதில் நடைபெறலாம். சுபவேளையில் வித்தியாரம்பம் செய்து முதலில் கல்வி கற்க ஆரம்பித்தல் வேண்டும். பெரும்பாலும் எம்மவர்கள் விஜயதசமி, தைப்புசம், ஆகிய சுபநாளில் ஆசிரியர் அல்லது ஆலயகரு இந்த வித்தியாரம்பத்தை மேற்காள்வார். இறைவனை வணங்கி ஒரு தட்டில் அரிசியை பரப்பி அதில் குழந்தையின் கையைப் பிழித்து முதல் எழுத்தாகிய “அ” அகரத்தை அதில் எழுதி கல்வி கற்றலைத் தொடக்குவார்.

பூப்புனித நீராட்டு விழா

ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்து வளர்ந்து பருவமடைந்துதாய்மைக்கு தகுதியுடையவளாக மாறும் நாள் பூப்படைதல் என்று சொல்லப்படும். பெரும்பாலும் 9 வயது முதல் 12 வயதிற்குள் பூப்படைதல் பெண் குழந்தைக்கு ஏற்பட்ட பின்னரே பரிசூலனமான பெண்ணாக மதிக்கப்படுகிறாள்.

நீராட்டல்

பெண் பூப்படைந்தவுடன் முற்காலத்தில் கிணற்றறியில் காய்ந்த இலைகளின் மேல் இருத்தி தாய்மாமன் தேங்காய் உடைக்க மாமி தண்ணீர் ஊற்றி நீராட்டுவார்கள். கிணற்றறி பொதுடிடம். பெண்ணிலிருந்து வெளிப்படும்தீட்டு பிறர் கண்ணில்படாது குப்பைக்குள் மறைந்து விடும் என்பதனால் காய்ந்த இலைகளின் மேல் இருத்தி நீராட்டுவார்கள். பெண் பூப்படைந்த போது அணிந்திருந்த ஆடையினை கடும்பச் சலவைத் தொழிலாளிக்கு கொடுப்பதே மரபாக இருக்கிறது.

இவ்வேளையில் பச்சையரிசி சாதம், கத்தரிக்காய் பொரியல், முட்டைப் பொரியல், உழுத்தங்களி போன்ற லெகுவாக ஜீரணிக்கக் கூடிய போசாக்கான சத்துள்ள உணவுகளைக் கொடுக்கவேண்டும்.

சடங்கு செய்வதற்கு சுபநாளில் ஒன்றைத் தெரிவுசெய்து (5.7.11) நாட்களால் சடங்கு செய்யலாம். அன்று பருவமடைந்த பெண்ணின் இரண்டு கைகளிலும் ஒவ்வொரு வெற்றிலைக் குள் பாக்கு, சில்லறைக் காச் வைத்து சுருட்டிக் கொடுத்து, வெள்ளைத் துணியால் தலையில் முகத்திரை கிட்டு தாய்மாமன், மாமியார் பால் அறுகு வைத்து தலைக்குத் தண்ணீர் ஊற்று வார்கள்.

பெண் அலங்காரம் முழந்ததும் மாமன், மாமியாரிடம் ஆசீர்வாதம் வாங்கி, சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆருத்தித் தட்டம் எடுப்பார்கள். பின்பு சடங்கில் பங்குபற்றிய உறவினர்கள் பெண்ணை வாழுத்தித் தம்மால் இயன்றவற்றை பரிசுப்பர். அதன்பின் வந்தவர்களுக்கு மதிய போசன விருந்தளித்து. உபசரிப்பர்.

ஆருத்திப் பொருட்கள்:- நிறைநாழி, பிட்டு, களி, பால்சாதம், சோறுகறி, தேங்காய்த் தட்டம் (முழியடன் 3 தேங்காய்களை மஞ்சள் தடவி வைத்தல்), பழங்கள், பன்னீர்த்தட்டம், வெற்றிலை, பாக்கு, எலுமிச்சை, பூத்தட்டு, வெள்ளராட்டி, வேப்பிலை

திருமணச் சடங்கு

திரு என்பது தெய்வத் தன்மை எனவும், மணம் என்பது இணைதல் எனவும் பொருள் பட்டு. மேன்மையான தெய்வீகம் வாய்ந்த இணைதல் என்படுகின்றது. அதாவது இரு இதயங்கள் இணைவது எனக்கூறலாம்.

தமிழரின் இந்துத் திருமணம் ஆகம மரபுச் சடங்குகளுடன் சில சிறப்பு அம்சங்களையும் தழுவி நடைபெறுகின்றன. இச்சடங்குகளை நன்குபடித்த குருக்கள் சமயமுறைப்படி அக்கினி பூர்வமாக இறைவனின் ஆசியடன் நடத்தி வைக்கின்றார். திருமண நிகழ்வில் முக்கிய மான நிகழ்ச்சி சுபவேளையில் “தாலி” கட்டுத் தாகும். இதனை “மாங்கல்யதாரணம்” எனக் வலீகாமல் மேற்கு

கூறுவர். தாலி கட்டியதும் அப் பெண் “சுமங்கலி” அதாவது திருமணமானவள் என்ற அந்தஸ்த தைப் பெறுகிறாள்.

பொன்னுருக்கல், கன்னிக்கால் ஊன்றல், பந்தல் அமைத்தல், மணமகன் அழைப்பு, கடுக்கன் புணல், தலைப்பாகை வைத்தல், மணமகன் புறப்படுதல், பெண் புறப்படுதல், மாப்பிள்ளை அழைப்பு, காப்புக்கட்டுதல், மணமகளை அழைத்தல், கன்னிகாதானம், தாலி கட்டல், மாலை மாற்றுதல், பால் பழும் கொடுத்தல், கோதரிசனம், ஏழுஷ வைத்தல், அம்மிமிதித்தல், கணையாழி எடுத்தல் (மோதிரம்), அருந்ததி பார்த்தல், அக்கினியில் பொரியிடுதல், ஆசீர்வாதம், அருகரிசி (அட்சதை) போடுதல் போன்ற விடயங்கள் திருமணச் சடங்கில் நடைபெறுவது வழக்கம்.

அடுத்து ஆருத்தி எடுப்பார்கள். தம்பதி களுக்கு தீயசக்தியால் தீமை ஏற்படாமலும் கண் திருஷ்டி நீங்கும் பொருட்டும் இவை செய்யப்படுகின்றன. பின்பு விருந்துபசாரம் நடைபெற்று மணமக்களை பெரியார்கள் வாழ்த்திச் செல்வார்கள்.

திருமணச் சடங்கின் சில தத்துவங்கள்

1. தாலி கட்டியின் மணமகன் மணமகளின் உச்சந்தலையில் குங்குமத்தால் திலகமிடுவார். இது அவள் தன் கணவருக்கே உரியவள் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதே. அத்தோடு அவ்விடத்தில் மஹாலட்சுமியும் வாசம் செய்கிறாள்.
 2. மாங்கல்யம் சூட்டும்போது கெட்டிமேளம் கொட்டுவது சபையில் உள்ளோர் யாராவது தும்முதல், அபசகுணவார்த்தைகள் பேசுதல் போன்றவை மணமக்களுக்கு கேட்கக் கூடாது என்பதற்காகவே.
 3. மஞ்சள் கயிற்றில் தாலிகட்டும்போது மூன்று முழிச்சுப் போடுவார்கள். இதற்கான விளக்கம்.
- முதலாவது முழிச்சு:**
- கணவருக்குக் அல்லது பிறந்த வீட்டுக்கு கட்டுப்பட்டவள்.

இரண்டாவது முடிச்சு:

தாய் தந்தையருக்கு அல்லது புகுந்த வீட்டுக்கு கட்டுப்படுவாள்

மூன்றாவது முடிச்சு:

தெய்வத்திற்குப் பயந்தவள்.

4. மணப்பெண் முகத்திரை அணிவது.

முற்காலத்தில் மணமகள் கழுத்தில் தாலி ஏறும் வரை மணமகனைப் பார்ப்பதில்லை. ஆகவே முகத்திரை அணிந்து மணவ ரைக்கு அழைத்து வந்தார்கள். அத்தோடு கண் திருஷ்டிகளிலிருந்தும், விமர்சனங்களில் இருந்தும் விடுவிப்பதும் ஒரு காரணமாகும். தாலி ஏறியதும். முகத்திரையை அகற்றி நான் இப்போது “இவரின் மனைவி யாகிவிட்டேன்” என்று சபையோருக்குத் தன் முகத்தைக் காட்டுகிறாள்.

புதுமனை புகுதல்

மனை மங்கலமானது, மங்கல மனை எவ்வாறு உருவாகின்றது? என்ற வினாவரும். ஆம். இதற்கான விடையை எமது முன்னோர்களே வகுத்து எமக்குத் தந்துள்ளனர். நமது முன்னோரின் வழிமுறைகள் தற்காலத்தில் ஒரு சிலரால், கவனிக்காத நிலையையும் காண்கிறோம். ஆகவே சாஸ்திரம் தெரிந்த நல்ல ஒரு குருவை அணுகி மனை அமைப்பது சம்பந்தமாகத் தகுந்த ஆலோசனை பெற்றபின் வீடுகட்ட ஆரம்பிப்பது நல்லது.

அத்திவாரம் குடுகல்

அத்திவாரம் இட உரியநாள் பார்க்க வேண்டும். அத்திவாரமிட இட எழுந்திருப்பு நாள் விசேடமானது. (எழுந்திருப்பு நாள் - வாஸ்து புருஷன் எழுந்திருக்கும் நாள்)

வாஸ்து புருஷன் - கிருகதேவதை

அத்திவாரம் கீழ்ப்போது தேவையான பொருட்கள்

நண்டு வளையில் இருக்கும் மண், யானைத்தந்த மண், காளைக் கொம்பு மண், குளத்துமண், புற்று மண், நவரத்தினம். 45 நாட்கள் புஜிக்கப்பட்ட வாஸ்து எந்திரம் முதலான வலிகாமம் மேற்கு

வற்றை ஒரு மரப்பேழையுள் வைத்து தயார் செய்தல் வேண்டும்.

வீடு குடிபுகும் நாளில் முதலில் சிவாச்சாரி யார் பிள்ளையார் வழிபாடு, நவக்கிரக வழிபாடு களுடன், சிவன், அம்மன், வழிபாடுகள்செய்து விஷேஷமாக மஹாலட்சுமி வழிபாடுகளையும் செய்வர். இவ்வழிபாடு பூஜை. ஹூமாம் என்பன கொண்டு நிகழ்வதாகும். அதன் பின்னர் பூஜை செய்த கும்பநீரால் இல்லத்தலைவன், தலைவி ஆகியோர் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு புத்தாடை அணிந்து இறைவழிபாடு செய்வர். பின் முதன்முதலாக அடுப்பு மூட்டி பால் காய்ச்ச ஆயத்தமாவார். பால் புனிதமானது, வெண்மையானது ஆதலால் இல்லத்தலைவி பாலைப் பொங்கி அதனைப் பூஜைக்கு அர்ப்பணிப்பது வழக்கம்.

வீடு குழபோகும்போது கோயிலிலிருந்து கொண்டு செல்லும் பொருட்கள்

குத்துவிளாக்குகள் 2, நிறைக்குடம், பிள்ளையார், வல்மி, முருகன் படங்கள், முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி, பூமாலையூடன் கூடிய அர்ச்சனைத் தட்டம், படங்களுக்குரிய பட்டுக்கள், நிறை நாழி, கற்கண்டு, பணப்பெட்டி, 3 செத்தல் தேங்காய்கள் (தோலுடன் உள்ளது), 3 மஞ்சள் பூசிய தேங்காய்கள், ஒரு சிறிய தென்னாங்கன்று, ஒரு புது மண்சட்டியில் உப்பு, புது சட்டியில் முழு மஞ்சள் வாஸ்து சாந்தி

வீடு குழபோகும்போது செய்யும் சாந்தி களில் இதுவும், ஒன்று. அசுத்தமான பூமியை, அக்கினியால் தகித்து சுத்தமாகச் செய்யும் சாந்தியே வாஸ்து சாந்தியாகும். இச்சாந்தியின் போது விக்னேஸ்வர பூசை, புண்ணியா வாசனாம் செய்து வாஸ்து புருசனையும், பிற தேவதைகளையும் பூசித்து அக்கினி காரியம் செய்வார்.

இதற்கு நீத்துப்பூசனிக்காய் ஒன்றைப் பலியிடுவர். அதன்பின் வைக்கோல், தர்ப்பை, முதலியவற்றால் (பாலை) மனித உருவாகச் செய்யப்பட்ட வாஸ்து புருஷனைப் பூசித்து அக்கினியில் ஏரி மூளச்செய்து வீடு, வீதி முதலிய இடங்களில் இழுத்து வந்து பின் இதற்குக் கும்ப

பணுவில்

நீர் தெளித்து விடுவேர். இச்சாந்தியின் பின்கை கால்களைச் சுத்தம் செய்து மற்றைய கிரியைகளைச் செய்யவேண்டும்.

பின்னர் உற்றார் உறவினர், போன்றோர் ஆசீர்வதித்து, மதியபோசனத்திலும், கலந்து சிறப்பித்துச் செல்வது வழக்கம்.

குருப்பட்டம் தரிக்கும் புநூற் சடங்கு

பிராமண உத்தமர்களினால் வளர்ந்து வரும் அந்தணச்சிறார்களுக்கு உரித்தான் முக்கியமான சடங்காகும். இச்சடங்கு “புநூற் சடங்கு” என்று அழைக்கப்படும். இச்சடங்கு முழுந்த பின் அச்சிறார் பூசை செய்வதற்குரிய தகுதியினைப் பெறுகிறார்.

மரணச்சடங்கு/ சூவ அபரக்கிரியை

உடலில் இருந்து உயிர் பிரிந்த பின்பு செய்யும் கிரியை ஆதலால் இது அபரக்கிரியை என்று பெயர் பெறுகிறது. உயிர் நீங்கிய பின் உடலைச் சுத்திசெய்து கால்பெருவிரல் கிரண்டையும் துணியால் கட்டிவிடவும். இதே போல் கைப்பெருவிரல் கிரண்டையும் சேர்த்துக் கட்டி, உப்பைப் பொட்டலமாகக் கட்டி பிரேதத் தின் மீது வைத்தலும் பிரேதத்திற்குக் கீழே நீர் நிரம்பிய பாத்திரம் வைத்தலும் உண்டு. உடலை வெள்ளைத் துணியால் முழுமையாக மூடிவிட்டு தலைப்பாகத்தில் குத்துவிளக்கு ஏற்றிவைப் பார்கள்.

சண்ணம் இடித்தல் முக்கியதிடம் வகிக்கிறது. வாய்க்கரிசி இட்டு. சுற்றத்தார் பந்தம் பிழித்து, பின்பு பச்சைசமரத்தில் கட்டப்பட்ட பாடையில் பச்சைச் தென்னை ஓலைப் பன்னாங்கில் பிரேதத்தைவைத்து பெண்கள் பாடையை திடமாக மூன்றுமுறை சுற்றி வந்தபின் பிரேதம் மயானத்திற்கு கொண்டு செல்லப்படும்.

பின்பு மயானத்தில் பிரேதத்தை அடுக்கிய கட்டையில் வைத்து கொள்ளிக்குடம் உடைத்து சிதை மூட்டுவோர்கள். காடாத்து, எட்டுச்செலவு, பதினைந்து போன்ற தினாங்களில் படையல் படைத்து இறந்த ஆன்மாவுக்கு தீபம் காட்டி இளந்ருடன் படைத்து உணவு வகைகளையும் முச்சந்தியில் கழிப்பது வழக்கம்.

அந்தியேட்டு

இறுதியாக 31ஆம் நாள் செய்யப்படும் யாகம் அந்தியேஷ்டி எனப்படும். சுடலை, சமுத்திரக்கரை, குளக்கரை ஆகிய இடங்கள் அந்தியேஷ்டி செய்வதற்கு உகந்த இடங்களாகும். சிவாச்சாரியார் வீட்டுக்கு வந்து துடக்கு கழித்து, அவருக்கு வேண்டிய பொருட்களைக் கொடுத்து அரிசி கொடுப்பார்கள். பின்பு ஆத்மாவின் சாந்திக்காக பிரார்த்தனை நடைபெற்று பின்பு வந்தவர்கள் மதியபோச எத்தில் கலந்து விடைபெற்றுச் செல்வார்கள்.

சுகுனாங்களாக சில எமது பிரதேசத்தில் இன்றும் வழக்கத்தில் உள்ளது. அதாவது “முழு வியளம் பார்த்தல்” என்பதும் ஒன்றாகும்.

1. பெண்களுக்கு வலக்கண் துழிப்பதும் ஆண் களுக்கு இடக்கண் துழிப்பதும் ஒரு நல்ல சுகுனமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இது அசோக வனத்தில் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்த சீதாப் பிராட்டிக்கு அனுமன் வருகையையிட்டு, நன்மை பொருந்திய நல்ல சுகுனமாக நடை பெற்றது. இது கம்பரின் கவிதைகளில் காணப்பட்டுள்ளது.
2. பல்லி சொல்லும் சுகுனம்:-
இது அன்றும் இன்றும் எம்மத்தியில் பார்க்கப்படும் ஒன்றாகும். ஒவ்வொரு வருட பஞ்சாங்கத்தில் தீடம், பொருள், ஏவல் யாவற்றுடன் கூடிய ஒன்றாக காணப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு திசைக்கும் ஒவ்வொரு கருத்து இருக்கின்றது.
3. மைய வண்டில், மைய வாகனம்:-
இவை துர்சுகுனம் எனக் கொள்ளப்படுகிறது. இதைக் கண்டால் நடைபெறவிருந்த காரியம் தடைப்பட்டுவிடும் என்பது ஜதிகம்.
4. பல்லி, அறைண, பூனை, உடும்பு, சாரைப் பாம்பு போன்றவற்றைக் கண்டால், இதுவும் ஒரு அமங்கலமாகக் கருதப்படுகிறது.
5. மஞ்சள் குங்கும மாங்கல்யதாரி/ நீறணிந்த நெற்றியுடன் ஆடவன் இவர்களைக் கண்டால் எதிர்பார்த்த காரியங்கள் நன்றாக நடைபெறும் என்பதனைக் குறிக்கும்.

சித்த மருத்துவ நாடி அறிவியல்

பாக்டர் வெற்றிவேல் சக்திவேல்
B.A.(With English Lit, B.S.M.S, M.A
P.G.Dip. Ed, P.G.Dip. Pub Adm,
சைவப்புலவர், சித்தாந்த பண்டிதர்

சித்த மருத்துவ நாடி அறிவியலானது (Siddha Science of Pulse Reading) புராதன சித்தர்கள் (Ancient Siddha Sages) எனப்படும் அறிவியல் விஞ்ஞானிகளால் வளர்க்கப்பட்டு ‘நாடி விஞ்ஞானம்’ (Science of Pulse) என அழைக்கப்படுகிறது. சித்த மருத்துவ நாடி அறிவியலை அறிவதற்கு “பதினெண்ண் சித்தர்கள் நாடி சாஸ்திரம்” எனும் நூல் சிறப்பானதாகக் காணப்படுகிறது.

‘நாடிப்பரிசம் நாறிறம் மொழிவிழி மலம் முத்திரமிலை மருத்துவ ராயுதம்’

“மெய்க்குறி நிறந்தொனி விழி நாவிரு மலம் கைக்குறி”

(தேரையர்)

சித்த மருத்துவ எண்வகைத் தேர்வு அல்லது அட்டவிதப் பரீட்சை (Eight Diagnostic Procedures in Siddha Medicine) எனப்படும் நாடி (Pulse), மெய்க்குறி (Dactile Sense), நா (Tongue), நிறம் (Colour of Skin), மொழி (Voice of the Patient), விழி (Vision), மலம் (Faeces), சிறுநீர் (Urine), ஆகிய நோய் அறியும் முறைகளில் சித்த மருத்துவநாடி மூலம் நோயறியும் முறை (Pulse Diagnosis in Siddha

வலிகாமம் மேற்கு

Medicine) சிறப்பானதாகவும் தனித்துவமான தாகவும் காணப்படுகின்றது. சித்தமருத்துவ நாடி அறிவியலானது சித்தமருத்துவ கிதய நிபுணத் துவத்துறையாக (Siddha Cardiology) அமைந்துள்ளது. சித்தமருத்துவத்திலிருந்து அரேபியா, பேர்சியா, கிரேக்கம் மற்றும் ஜரோப்பிய நாடுகளுக்கு நாடி அறிவியல் சென்றது. அகத்தியர், திருமூலர், போகர், தேரையர், இடைக்காடர், யூகிமுனி, புண்ணாக்கீசர், சிவவாக்கியர், புலிப் பாளி, கொங்கணவர், உரோமரிவி, சட்டை முனி, இராமதேவர் போன்ற பல்வேறு சித்தர்களால் நாடி அறிவியல் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுவதைக் காணலாம். சரகர் சம்ஹிதை, சுல்ருதர் சம்ஹிதை போன்ற ஆயுள்வேத நூல்களில் நாடி அறிவியல் பற்றிக் குறிப்பிடப்படாத தால் சித்தமருத்துவத்துக்கு மட்டும் தனித்துவமான அறிவியல் முறையாக நாடி அறிவியல் முறை காணப்படுகின்றது. சித்தமருத்துவநாடி அறிவியலானது முத்தோடங்களுடன் (Humora/Physiology) சம்பந்தப்பட்டதாகவும் பஞ்சதுங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டதாகவும் (Five Cosmic Elements) தச வாயுக்களுடன் (Ten Energy currents) ஆறாதாரங்களுடனும் (Six Nervous

plexuses) இடக்கலை, பிங்க்கலை, சூழுமுனை ஆகியவற்றுடனும் தொடர்புபட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. தசவாடுக்களானது தச நாடுகளுடன் (Ten Vital Nervous Conduits) நேரம் தொடர்புடையதாகக் காணப்படுகின்றது. ஐந்து பூதச் சமநிலையில் ஏற்படும் மாற்றத்தினால் நோய் ஏற்படுகின்றது.

மேலைத்தேய நாடு முறையானது நாடுத் துடிப்பு வீதம் (Rate), நாடுநடை ஒழுங்கமைப்பு (Rhythm), விசை (Force), அமுத்தம் (Tension), போன்ற விடயங்களை ஆராய்கின்றது. சித்த மருத்துவத்தில் ஆயிரக்கணக்கான நாடுக்கலங்களைக் குறிப்பிட்டு அவற்றுள் 72 ஆயிரம் நாடுகள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சித்த மருத்துவத்தில் வளி, அழல், ஜயம், பூத, குரு நாடுகள் பற்றி சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. சித்த மருத்துவ நாடு அறிதலை வைத்துக்கொண்டு நோயின் சாத்தியம் (Curable), அசாத்தியம் (Incurable) பற்றி அறியலாம்.

வாதநாடு சுட்டுவெரவினாலும் பித்தநாடு நடுவெரவினாலும் கப நாடு மோதிரவெரவினாலும் உணரப்படும். பூதநாடு பெருவெரலால் அல்லது சின்ன வெரலால் அல்லது இரண்டிலும் உணரப்படும். பூதநாடு வளி, அழல், ஜய நாடுகளுக்கு முன்னும்பின்னும்காணப்படும். குருநாடுயானது வளி, அழல் நாடுகளுக்கிடையில் நுண்ணியதாக உணரப்படும். நோய்நிலைகளில் மாறுபாடன் வளி, அழல் ஜய நாடுகளை அறிவதுடன் தொந்த நிலைகளையும் அறியலாம். நாடு பார்ப்பதன் ஊடாக நோயாளியின் பிரதான சக்தி நிலைகளை (Vital Energy Currents). அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. நாடு நடையானது பல்வேறு விலங்குகளின் நடைகளோடு (Gaits of animals) ஓப்பிட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

ஆண்களின் வாதநாடுயானது அன்னம், கோழி, மயில் போன்ற பறவைகளின் நடையோடு (Waddling Type of Movements of Birds) ஓப்பிட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளது. பித்தநாடுயானது ஆமை, அட்டை ஆகியவற்றின் அசைவுகளோடு (Dragging Type of Movement of the Reptiles) கப நாடுயானது பாம்பு, தவளை ஆகியவற்றின் அசைவுகளோடு (Creeping Type of Movement) ஓப்பிட்டுக் கூறப்படுகிறது.

வலிகாமும் மேற்கு

பெண் களின் வாதநாடுயானது பாம்பு போன்றும் பித்தநாடுயானது தவளைபோன்றும் கப நாடுயானது அன்னம் போன்றும் அசைவுகளைக் கொண்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. சித்த மருத்துவநாடுபர்ட்சைலூலம் கலங்களில் ஏற்படும் முத்தோட நிலைகள் மூலம் அணுக்களின் அதிர்வு வெளிப்பாடுகளை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சித்த அறிவியலில் (Siddha Science) நாடுயானது உயிர்த் துடிப்பதிர்வின் வெளிப்பாடாகக் காணப்படுகின்றது.

நாடுயில் கதி (Nature of Rhythmic Movements), ஒழுங்குத் தன்மை (Regularity), விசை (The Force of the beat), நடை (Gait), வேகம் (Speed), மீறிறன் (Frequency) போன்ற வற்றை அறியலாம். ஐம்புத சமநிலையை இந்து அறிவியல் வலியுறுத்துகின்றது. சித்தமருத்து வத்தில் மறைக்கப்பட்டு அல்லது மறக்கப்பட்டு செல்கின்ற நாடு அறிவியலை ஆவணப்படுத்தி வெளிப்படுத்துவது அவசரமான அவசியமான செயற்பாடாக அமைகின்றது. சித்தமருத்து வத்தில் நாடு மூலம் நோயை இனங்காணுதல் முக்கிய இடத்தைப்பெறுவதோடு மருத்துவருக்கும் நோயாளிக்குமிடையிலான உளர்தியான தொடர்பு நாடு பார்த்தல் மூலம் வலுப்பெறுகிறது. கண்ணுக்குப் புலப்படக்கூடிய அசைவுகளை மட்டுமல்லாது கண்ணுக்குப் புலப்படாத கலங்களில் காணப்படும் உயிரியல் சார்ந்த தோடங்களின் உயிர் அசைவுகளைக்கூட நாடுபார்த்தல் மூலம் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

நாடு என்பது நோயாளியின் உடல் நிலையை, உளர்நிலையை நோய்நிலையை நாடுதல் என்ற பொருளில் அமைவதோடல் லாமல் அதற்கு அடிப்படையாகத் தன்னை அறிதல் மூலம் சித்தர்களது நாடுபார்த்தல் முதன்மையாகக் காணப்படுகின்றது.

நாடு பார்க்கும் மாதமும் காலமும்

சித்திரை வைகாசிக்குஞ் செழுங்கதிருதயம் பார்க்க அத்தமாம் ஆனியாழையைப்பசி கார்த்திகைக்கும் மத்தியானத்திற் பார்க்க மார்கழிதை மாசிக்கும் வித்தகக்தரோன் மேற்கே வீழ்கும்

வேளையின் றான்பாரே"

(கணவாகடம் - 2)

தானது பங்களிக்குத் தனது நல்லாவணிக்கும் வானமாம் புரட்டாசிக்கும் வற்ததராத்திரியிற் பார்க்க தேனென்னாலும் றுநாட்ச் தெளிய வேகானுமென்று கானமா முனிவர் சொன்ன காரிகை வேதநாலே"

(குணவாகடம் - 3)

சித்திரை வைகாசி மாதங்களில் சூரிய உதயத்திலும் ஆனி, ஆடி, ஜப்பசி, கார்த்திகை மாதங்களில் மத்தியானத்திலும் மார்கழி, தை, மாசி மாதங்களில் சூரிய அஸ்தமனத்திலும் பங்குனி, ஆவணி, புரட்டாதி மாதங்களில் இரவு வேளையிலும் நாடி பார்க்கும்போது நாடிநடை தெளிவாகப் புறப்படும் எனக் கூறப்படுகின்றது. சித்திரை வைகாசி மாதங்கள் கோடைக் காலம் என்பதால் உடல் வெப்பத்தால் இரத்தம் வெப்ப மேறி அதிகது தீட்புடன் மதியவேளையில் காணப்படுவதால் அதிகாலையில் பார்ப்பது நாடியைத் தெளிவாக உணர்வதற்கு சிறப்பானதாகக் காணப்படும். மாரிக்காலத்திலும் சிறிதளவு வெப்பமேறிய பின்னர் நாடிபார்ப்பது தெளிவாக இருக்கும் என்பதால் மதியவேளையில் பார்ப்பது நல்லது. தமிழர் பண்பாட்டில் ருது சரியை அனுசரித்து நாடி பார்க்கும் முறை கூறப்பட்டுள்ளது. அண்டத்தில் உள்ளதே பிண்டத்திலும் என்பதற்கமைய பூகோள மாற்றங்கள் உடலில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதால் நாடி பார்க்கும் முறை அதற்கேற்ப அமைந்து காணப்படுகிறது. பொதுவாக சித்த மருத்துவர்கள் காலையிலே நாடியைப் பார்க்கும்போது தெளிவாக அறியக் கூடியதாகவிருப்பதை அனுபவம் மூலம் காண வாம்.

"கன்னியர்க் கிடப்புறமாம் கணவர்க்காங் கேமைகின்ற வலப்புறமாம்"

ஆண்களுக்கு வலதுகையிலும் பெண் களுக்கு கிடதுகையிலும் நாடி பார்க்க வேண்டும் என்று சித்தமருத்துவ நாடி அறிவியல் கூறுகின்றது.

கர்ப்பநாடு

காரிகை தமக்குப் பிள்ளை கருப்பையைப் பற்றி நின்றார் கூறிய வாதநாடி குண்டலைப் புழுப் போலூறும் வீரிய மூன்றாந் திங்கள் விடிடில் போற் பகைத்து நிற்கும் பாரிய யெட்டா திங்கள் பையவேயறுப் போலூறும்"

(குணவாகடம் - 22)

வாதநாடியானது ஆரம்பத்தில் குண்டாப் புழுப்போல் உனர்வதைக் கொண்டு கர்ப்பந் தங்கி யுள்ளதென்றும் மூன்றாம் மாதத்திலிருந்து நாடி நடை விட்டில்போல காணப்படும் என்றும் எட்டாம் மாதத்தில் இருந்து புழு உர்வது போல நாடிநடை இருக்குமென்று சித்த மருத்துவ நாடி அறிவியல் குறிப்பிலுதிலிருந்து பெண்களின் கர்ப்பத்தை நாடியின் மூலம் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. தற்காலத்தில் HCG Test, Scanning மூலம் கர்ப்பம் அறிவதைக் காணலாம்.

மரணநாடு

சித்தமருத்துவத்தில் மரணநாடி, தூதன் குறி, சகுணம், சரம், சோதிடம், மரணக்குறி ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு வரது மரணத்தை நாடி மூலம் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஒருவரின் மரணத்திற்கு முன்பாக வாதநாடி அதிகரித்து பித்தநாடி அடிக்காது கப நாடியானது அதிகரித்துப் பின் குறைந்துகொண்டு வரும். பின்னர் வாதநாடியும் விழுவதை காணலாம்.

"பித்த மடங்கினாற் பேசாதே போய் விடு எத்திய வையம் எழுந்திடிற் கிட்டாதே எத்திய வாதம் எழும்பின் மருந்து செய் எத்திய மூன்றி னியல்லை மறிந்திடே"

(திருமூர்)

பித்தநாடியானது அடங்கிக் காணப்படின் மருத்துவம் செய்வதில் பயனில்லை ஜயநாடி மட்டும் தளித்து அதிகரித்துக் காணப்பட்டிரும் மருத்துவம் செய்வதில் பயனில்லை. வாதநாடி யினது ஓட்டம் காணப்பட்டால் மருத்துவம் செய்யலாம் எனக் கூறப்படுவதைக் காணக்கூடிய தாக் இருக்கின்றது.

தமிழர்களது தொன்மையான விஞ்ஞான மாக (Ancient Science of Tamils) சித்த மருத்துவ சிந்தனைகளை அழியவிடாது பாதுகாப்பது வளர்ப்பது தமிழர் அனைவரதும் கடமை என்பதை உணர்ந்து செயற்படுவது அவசியமான தாக்க கருதவேண்டியுள்ளது.

ஷுரு காவும் நத்தை

திரு. க. எஜ்தன்

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,

பிரதேச செயலகம்,

சங்காணை.

நேற்றைக்கு
முதல்நாள்வரை
ஒரு குழைச இருந்தது
அன்பு
அருள்
பண்பு
அதன் யன்னல்களாயின
மண்டியிடாத மானம்
அதன் கூரை
கருணை
இரக்கம்
புரிந்துகொள்ளும் மனம்
அதன் கதவுகளாயின
முற்றத்துமராங்கள்
பூத்து
காய்த்து
பழுத்து நிழல் கொடுக்க
மெல்லியதாய் வீசிய காற்று
மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது
இன்று
குழைசயைப் பிளந்து
உயர்ந்தது மாளிகை
முற்றத்து மரமொங்கும்
குருவிச்சை படர்ந்தது
மக்கி மழங்கி ஓர் மூலையில் பூத்த
மாங்காய்ப் பிஞ்சு
மருந்து கொடுக்க மினுங்கிப் பழுத்தது
வலிகாமல் மேற்கு

முந்தனாள் வரை
ஒழிமிதித்த துலா
ஒங்கி இழத்த உரல்
ஒய்வு கொடுக்க ஒதுங்கிக் கொண்டது
அப்பன் சிந்திய
வியர்வையின் விளைச்சலாய்
விழிந்து எழுந்தால்
வீதியைங்கும் “வியர் ரின்கள்”
பாட்டன் தூங்கிய
பழைய கட்டிலும்
பூட்டி இழுத்த
திருக்கல் வண்டிலும்
ஒட்டைக் காவி
ஊர்ந்து செல்லும் நத்தையாய்
நாட்டைக் கடந்து நகர்ந்து சென்றது
முகப்புத்தகத்துக்கு முத்தமிடத் தொடங்கியதால்
பாடப்புத்தகம் பாயில் படுத்தது
பாங்கவென்று பட்டணம் சென்ற
பச்சைக் குழுந்தை
வீட்டுக்கு வந்ததும் தூக்குப்போட்டது
ரத்தம் வழிகிறது
மொழியில்
கலையில்
பண்பில்
இனத்தின் முகத்தில்
சப்பித் துப்பிய வெத்திலைத் துப்பலின் நிறத்தில்
அந்த ரத்தம்

வட்டுக்கோட்டைக் கூத்தும் கிராமியக் கலைகளும் வளர்ச்சியில் அமர்க் கந்தையா நாகப்பு அவர்களின் பங்களியபு

ஓருவரின் உள்ளத்தில் நிரம்பிப் பெருக்கூத்து வெளிப்படும் ஆற்றல் கலையாகும். இவ்வாற்றலானது கண்ணேக் கவரும் ஓவியமாகவோ, கருத்தினைக் கவரும் காவியமாகவோ, கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் சிற்பமாகவோ, உள்ளத்துக்கு உவகையளிக்கும் ஆடலாகவோ வெளிப்படலாம். இத்தகைய கலைகள் ஆற்றுக்கைக் கலையாக விளங்குகின்ற ஆடற்கலை தொன்மையும், சிறப்பும் வாய்ந்த முதற்கலையாகும். வேட்டையாடியும், மந்தை மேய்த்தும் நாடோடிகளாகத் தீரிந்த மனிதன் தன் உள்ளத்துணர்வுகளை அங்க அசைவுகளின் மூலமேவளிப்படுத்தினான். இவ்அங்கஅசைவுகள் ஆடற்கலையின் அடியுற்றுக்களாகின. ஆரம்ப மனிதன் தன் மகிழ்ச்சி உணர்வை ஆடியும் பாடியும் வெளிப்படுத்தினான். வேட்டையில் வெற்றி, போரில் வெற்றி, நல்ல அறுவடை போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் தன் உளமகிழ்வை ஆடிப்பாடு கொண்டாடினான். மனிதனிடம் இயற்கையில் உண்டாகிய உணர்வை வெளிப்படுத்தத் தோன்றிய ஆட்டம்தான் நாளைத் தில் பண்பட்ட ஆட்டமான பரதநாட்டியமா

திரு. பொன். சந்திரவேல்,
கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம்,
சங்கானை.

யிற்று. கிராம மட்டத்தில் மக்கள் தத்தம் பக்குவ நிலைக்கேற்ப ஆடிய ஆட்டங்கள் கிராமியக் கூத்துக்கள் ஆயிற்று. நாடகங்களும். கூத்துக்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பினைந்து வளர்ந்துள்ளன. சில நாடுகளில் நாடகங்கள், கூத்துக்கள், சமயம் பரப்பும் சாதனமாக, சமூகபண்பாடுகள் பாரம்பரியங்களைப் பிரதிபலிப்பன வாக அமைந்தன.

நாட்டுப்புற மக்களால் ஆடப்பட்டு வந்த கூத்துக்கள் நாட்டுக்கூத்து எனப்பட்டது. அதாவது கிராமத்தவர் தமது சமூக, சமயக்கலை அம்சங்களை வெளிப்படுத்தும் எளிமையான முறையாகக் கிராமியக் கூத்துக்களை மேற்கொண்டனர். ஒருவகையில் இவை மரபுக் கையளிப்புச் சாதனங்களாக அமைந்தன. இக்கூத்துக்கள் சில நாடகப்பாங்கில் அமைந்து அடுத்த தலை முறைக்குச் சென்றதைவதையும் காணலாம். பொதுவாக வடமோடிக் கூத்து, மென்மோடிக் கூத்து, வட்டுக்கோட்டைக் கூத்து, மட்டக்களப்புக் கூத்து, யாழ்ப்பாணக் கூத்து எனத் தனிப்பாங்குகளில் வளம் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

யாழ். மண்ணிலுள்ள ஓவ்வொரு பிரதேசமும் தனக்கே உரித்தான் தனித்துவமான கலையங்களையும். சிறப்புக்களையும் கொண்டுள்ளன. சமயம், கல்வி, கலை, இலக்கியம் போன்ற பல்துறைச் சிறப்புடையவட்டுக்கோட்டை மக்கள் மனதிற்கிதமளித்து வாழ்வை நூறிப் படுத்தும் கிராமியக் கலைகளை இயன்றளவும் அழியவிடாது பேணிப்பாதுகாத்து புத்துயிர் ஊட்டி

அமரர் நாகப்பு அவர்கள் கலைத்தாயின் முத்தமகன், வட்டுமேற்கு, வட்டுக்கோட்டைவாழ் வித்தகன், இறைஞானமும் கலைஞானமும் மிக்கவர். 1939.03.07 இல்பிறந்து அவர் ஆரம்பக் கல்வியை யா/வட்டு திருநாவுக்கரசு வித்தியா சாலையிலும், யா/வட்டுபிளவுத்தை அமெரிக்கன் மிசன் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையிலும், உயர்கல்வியை யாழ்.வட்டு இந்துக் கல்லூரி

சக கலைஞர்களுடன் (இடதுபக்கம்) அமரர் க.நாகப்பு

வருகின்றனர். யாழிப்பாணக்கூத்து மரபுகளில் வட்டுக்கோட்டைக் கூத்தர்களுக்கு முக்கிய இடமுண்டு. இவர்கள் பாரம்பரியக் கூத்துக்கள் வட்டக்களரியில் ஆடப்படவேண்டியதன் அவசியத்தை உறுதியாக உரைத்தவர்கள்.

வட்டுக்கோட்டைக் கூத்தர்களுள் அமரர் முருகவேள் ஆசிரியர் முதன்மையானவர். இவர் வழிவந்து இன்றுவரை இக்கலைமரபை முன்னெடுத்து வந்தவர் அமரர் கலாடுஷணம், ஆங்கார் விருதுபெற்ற கந்தையா நாகப்பு அவர்கள்.

வலிகாமல் மேற்கு

யிலும் பயின்றார். கருவிலேயே கலை உணர் வோடு பிறந்த நாகப்பு அவர்கள் சீரு வயதிலேயே கலைமணம் பரப்ப ஆரம்பித்துவிட்டார். தனது 13 ஆவது வயதில் கலைஞர் மு. கருணாநிதி எழுதிய தூக்குமேடை என்னும் நாடகத்தை நெறிப்படுத்தி அரங்கேற்றினார். கலைஞர் மு. கருணாநிதியின் “அம்மை அப்பன்” நாடகம், இராஜகோபால் எழுதிய “நண்பன்” நாடகத்திலும் பங்கேற்று நடித்தார்.

பள்ளிப்பருவத்தில் பல கதைகளை எழுதி னார். பாடசாலையில் பரிசுபெற்ற கதையை 1958 இல் “ஏழையின் காதல்” என்ற பெயருடன் நாவலாக வெளியிட்டார். 1959இல் “காதலும்

விளக்கமும்” என்னும் கட்டுரை நாலை வெளி யிட்டார். பிரபல எழுத்தாளர் அகிலன் அவர்கள் எழுதிய “நெஞ்சின் அலைகள்” என்ற நாவலை நாடகமாக்கி வட்டுசிவனில் அரங்கேற்றினார். 1960இல் காந்திஜி சனசமூக நிலைய முன்னேற ரச் சங்கத்துடன் இணைந்து பாரம்பரியக் கலை களை வளர்த்தார். 1965 இல் வட்டுக்கோட்டை நாட்டுக்கூத்து அபிவிருத்திக் குழுவில் செயலாளராக இருந்து கலைப் பணிகள் பல செய்தார். 1967இல் வட்டு வீரபத்திர சிவன் கோவிலில் சகுந்தலைக் கதையை மேடை ஏற்றினார்.

அமரர் நாகப்பு அவர்கள் கூத்துக்கலையில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்ததைப்போல உருவங்கள் செய்வதிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தார். வடமாகாண நிகழ்வுகள் பலவற்றிலும் அவரின் பொம்மைகள், குதிரைகளை இன்றும் காணலாம். தான் கால் பதித்த இடமெல்லாம் கலை பொழிய வைத்த கந்தையா நாகப்பு அவர்கள் நால்வடித்துக் கலைத்தாயை நுண்ணியமாய் காத்தவர். கிராமியக் கலைகள் அனைத்தையும்

இன்று திரட்டி கலைரசத்தை எம்மைச் சுலைக்க வைத்துவிட்டு அவர் 17.09.2012 அன்று எம்மை விட்டுப் பிரிந்துவிட்டார். அவர் இறந்தும் இறவாத வர். தனது கலைப்படைப்புக்களுக்குள்ளே என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்.

அமரர் அவர்கள் கூத்தாடுபவர் பலரையும் ஒன்று சேர்த்துப் பயிற்றுவித்து தமது கூத்தின் தளித்துவம் மாறாதவகையில் ஆற்றுகை செய்து வந்தவர். இவ்வூர்க்கலைஞர்கள் பலரும் இவரின் வழிகாட்டலில் வெளிமாவட்டங்களிலும், வெளிநாடுகளிலும் இன்றுவரை ஆடி வருகின்றனர்.

கூத்து என்பது மரபு வழியாக ஆடவரும் மக்களால் அவர்களின் வாழ்விடங்களில் மட்டுமே ஆடப்படவேண்டும். இது வெறுமனே ஒரு ஆற்றுகை மட்டுமல்ல. அது கிராமிய மக்களின் வாழ்வோடும், சடங்குகள் சம்பிரதாயங்களோடும், உறவுகளோடும் பின்னியுள்ள ஒரு பண்பாட்டு நிகழ்வு. அது அதனியல்பான குழலி

01.05.1978இல் விராட நாடகத்தில்

மல்லன் மடையன் போர்
கி.சிவலிங்கம், க.நாகப்பு

பண்ணவீல்

விருந்து பிரிபடக்கூடாது என்பது முன்பு கூத்தாடு வோறினதும். அவர்களின் தலைமுறையினரதும் கொள்கை. இங்குள்ளவர்களின் கூத்தாடும் ஒழுங்கும். தான் கட்டுகளும் தனித்துவமானாலோ. காதல், வீரப், சோகம் போன்ற சுவைகள். உடை அவங்காரங்கள். களரி அமைப்பு, ஒளி அமைப்பு போன்ற அம்சங்கள் சிறப்பானாலே. இவற்றைத் தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் காணலாம்.

வட்டக் கொட்டைக்கூத்துக்கு வட்டுக் கோட்டை பெயர் பெற்றது. கலையரசு சொர்ணை விங்கம் மற்றும் கலைஞர்களால் போற்றப்பட்ட வட்டுர்க்கூத்து அழிந்துவிடக்கூடாது என்பதற் காக இளம்தலைமுறையினர் திதனை சென்ற டையச்செய்யும் நோக்குடன் 1990ம் ஒண்டு தருமபுத்திரன் கூத்தை பழக்கி ஜந்தாவது தலைமுறையினருக்கு அரங்கேற்றம் செய்தனர். வட்டுரில் கூத்தாடியவர்களின் பரம்பரை இன்றும் பாத்திரங்களின் பெயர்களால் குறிக்கப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1961 இற்கு முன்பு தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் பீஸ்மராகக் கூத்தாடியவர் பாட்டா பகுதியினர் என அழைக்கப்படுகின்றனர். தருமபுத்திரன் நாடகத்தில் வீமனாகக் கூத்தாடியவர் பரம்பரை வீமன் பகுதி ஒயிற்று. இந்த வீமன் பகுதியைச் சேர்ந்த மூத்தகலைஞர் அமர் நாகப்பு ஒவார். இலங்கைப் பல்கலைக் கழகங்களில் நாடகமும் அரங்கியலும் பயிலும் மாணவர்கள் தமது பட்டப்படிப்புகளுக்காக வட்டுர் வந்து வட்டுக்கோட்டைக் கூத்தும் கிராமியக் கலைகளும் குறித்த ஒய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். திதன்மூலம் வட்டுர்க் கூத்தின் மகிழ்மையை அறியமுடிகின்றது. குறிப்பாக யாழிப் பாணப் பல்கலைக்கழக நாடகத்துறை சார்ந்த மாணவர்கள் பலரும் மேற்படி கூத்தினை ஒய்வு செய்துள்ளனர். தித்தகைய ஒய்வு முயற்சிகள் வட்டுர்க் கலைகளை வெளியில் கொண்டு வருவதற்கும் உதவுகின்றன எனலாம்.

வட்டுர் மக்களால் ஆடப்பட்டு வந்த கூத்துக்களில் குருக்கேத்திரன் நாடகமும் ஒன்றாகும். இந்நாட்டிய நாடகத்தினைப் பாடியவர்

கார்த்திகேசு புலவராவார். இவை தருமபுத்திரன் நாடகம், விராடநாடகம் போன்ற கூத்துக்களின் பாடல்களை ஒத்தனவாக உள்ளன. வட்டுமேற்கைச் சேர்ந்த ஒன்றாத பாலசுப்பிரமணியம் தமது சீடனான அண்ணாவி முருகனின் வேண்டுதலின் பேரில் அத்தியரசன் (சிவன்) என்னும் புராணத் திருவிளையாடல் களில் ஒன்றான “வலைவீசி” என்னும் புராணக் கதையை விலாசக்கூத்தாகப் பாடிக்கொடுத்தார். அத்துடன் வட்டுக்கோட்டை விலாசக்கூத்தைக் கொண்டுவேந்து சேர்த்தவர் முருகர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வட்டுர்க் கலைஞர்கள் இன்றைக்கு 250 ஒண்டுகளுக்கு மேலாக இக்கூத்துக்களை ஒடிவருகின்றனர். வட்டுமேற்கு, வட்டுவடக்கு, சித்தன்கேளிக் கலைஞர்கள். கூடிய ஒருவத்துடன் இக்கலைகளை வளர்க்கின்றனர். காத்தான் என்ற பெயரில் காத்தவராயன் கூத்தையும் அவர்கள் ஒழினர். வட்டுர் மக்களால் ஒடப்பட்டுவேந்த பல கலைகள் இன்று குறைந்து விட்டன. போற்றுதேங்காய் அடித்தல், கிட்டிப்புல் அடித்தல், புலியாட்டம், மானாட்டம், கரடி ஒட்டப்படம், நரியாட்டம், கோலாட்டம், பாம்பு ஒட்டப்படம், தொப்பு ஊஞ்சல் ஒட்டப்படம், கிளியாட்டம், காசு கட்டுதல், கோழிச்சண்டை, கும்பச்சூரணாட்டம், ஒட்டுக்கடாச் சண்டை, மாட்டுச் சவாரி போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன. உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் இளைஞர்கள் பலர் வெளிநாடுகளுக்கு புலம் பெயர்ந்தமை, கலைஞர் ஊக்குவிப்புக்கள் எவையும் வழங்கப்படாமை, சின்னத்திரை, திரைப்படங்களில் நாட்டம் சென்றமை. அதிகரித்த பொருளாதாரத் தேவைகளினால் கலைஞர்கள் பலரும் தமது துறையைக் கைவிட்டமை போன்ற காரணங்களால் மேற்படி கலைகள் குறைவடைந்துவிட்டன எனலாம். வட்டுரில் இன்று நிலைத்துநிற்கும் கிராமியக் கலைகளாக நாட்டுக்கூத்து, குதிரையாட்டம், அனுமானாட்டம், பொம்மலாட்டம், காவடியாட்டம், கரகாட்டம், கூத்தப்பிரானாட்டம், மகிடாசுரணாட்டம், கஜமுகாசுரன் ஒட்டப்படம், மயிலாட்டம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

நடனக்காட்சி
வலிகாமம் மேற்கு கலாசார விழா - 2014

வலிகாமம் மேற்கு கிராமியக் கலைக்குழுவின்
இருபத்தியினர்

வலிகாமம் மேற்கு தமிழ் ஒன்றிய குழுவினரின் ஆற்றுக்க

இக்கிராமியக் கலைகள் நாட்டுக்கூத்து தாள் சந்தத்திற்கேற்ப ஆடப்படும் ஆட்டங் களாகும். குதிரை ஆட்டத்தை முதன்முதலில் அறிமுகப்படுத்தியவர் வேதவனம் அருளாம் பலம். இவரின் மகன் கந்தசாமி பெறாமகன் செல்லத்துரை பரமேஸ்வரநாதன் போன்றோர் இன்று ஆட வருகின்றனர். ஆழ்வாப்பிள்ளை சுப்பிரமணியமே முதன்முதலில் வட்டுக்கோட்டையில் காவடி ஆட்டமரபை அறிமுகப்படுத்தி னார் என்று கூறப்படுகிறது. இவரின் மகன் தமிப்பிள்ளை குருகேத்திரன் ஆட்டக்கூத்தில் கூடுதலாக ஈடுபடுவேர். மார்க்கண்டேயர் விலாச நாடகத்திற்கு இவரே அண்ணாவியராவார். வட்டுர் மக்களின் கரகாட்டமும் சிறப்பானது. இன்று நாகப்பு குமரன், யோகநாதன் கௌரீசன் போன்றோர் இக்கூத்தைத்த தொடர்கின்றனர். உரல்மேல் நின்று கரகமாடும் வல்லமை யுடையவர்கள் இவ்வூர்க் கலைஞர்கள். பொம்ம ளாட்டமும் இவ்வூர் கிராமியக் கலைகளுள் குறிப்பிடத்தக்கது. அனுமானாட்டத்திற்குரிய தலை, உடுப்பு போன்றவற்றை அண்ணாவியார் முருகன் அவர்கள் ஆக்கினர் என்று கூறப்படுகிறது. பின்பு அமர் அவர்களே இப்பணியை முன்னெடுத்தார். வட்டுரில் மகிடாசரன் போர், சூரபத்மன் போர், கஜமுகன் போர் என்பன ஆண்டுக்கொருமுறை நான்கு ஆலயங்களில் நடைபெறுகின்றது. 150 வருடங்களுக்கு மேலாக இவை ஆடப்பட்டு வருகின்றன. இடைக் காலத்தில் சரவணமுத்து சின்னத்துரை என்பவர் சூரனை ஆட்டுவித்தலில் வல்லவர். இவரின் சொந்தப்பெயர் மறைந்து “மின்டியப்பா” என்ற பெயர் நிலைத்துவிட்டது. தயிர்முட்டி அடித்தல் நிகழ்வும் சிறப்பானது. தயிர் கொண்டு நிரப்பப் பட்ட முட்டியை உயரத்தில் கட்டிவிடுவார்கள். மேளதாள வாத்தியங்களுடன் இந்நிகழ்வு இடம்பெறும். இதனைத் தொடர்ந்து பூப்பறித்தல் விளையாட்டும் நடைபெறும்.

அமர் அ. முருகவேள் அவர்களிற்குப் பின் வட்டுக்கோட்டைக் கூத்தையும், கிராமியக் கலைகளையும் இறுதிமுச்சவரை வளர்த்து வந்தவர் அமர் கந்தையா நாகப்பு ஆவார். வலிகாமல் மேற்கு

வீர் இங்குள்ள கூத்தும் கிராமியக் கலைகளும் அழிவடைந்து போய்விடக்கூடாது, அவை அடுத்த தலைமுறைக்கும் கையளிக்கப்படவேண்டும் என்ற நோக்குடன் “வட்டுக்கோட்டைக் கூத்தும் கிராமியக் கலைகளும்” என்ற நூலை எழுதி னார். இவரின் கலைப்பணிகளுக்கு ஆலோசனை வழங்கி அவரின் கலைப் பயணத்தை வெறிப்படுத்தி வந்த வலிகாமம் மேற்கு கலாசாரப் பேரவை தனது நிதியில் இந்நாலை 2010ல் வெளியிட்டது. இவ்வூவணப்படுத்தல் முயற்சிகள் பல தரப்பினராலும் பாராட்டப்பட்டமை குறிப்பிடத் தக்கது.

அமர் கந்தையா நாகப்பு மற்றும் அவரது சமகாலக் கலைஞர்களின் அனுபவ ஆலோசனைகளை உள்வாங்கி நாகப்பு அவர்களின் மகன்மாரும் மற்றும் இளங்கலைஞர்களும் இணைந்து தமது கூட்டுமுயற்சியாக கூட்டுப் பொறுப்பாக கிராமியக்கலையை அழியவிடாது பேணி வருகின்றனர். திரு. நாகப்பு அவர்களின் இளையக்கன் திரு. தவநாகமீனேஸ் வட்டுரின் வளர்ந்துவரும் இளங்கலைஞர்கள் பலரையும் ஒன்றியைத்து யாழ். மாவட்டத்திலும், பிற மாவட்டத்திலும் நடைபெறும் சமூக, சமய, கல்வி, கலை, கலாசார நிகழ்வுகளில் வட்டுருக் கிராமியக் கலைகளை ஆற்றுகைப்படுத்தி இவ்வூருக்குரிய தனித்துவமான அடையாளங்களை அழியவிடாது தொடர்ந்தும் பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்றனர். மிகுந்த திடசங்கற்பத்துடன் இவர்கள் ஆற்றும் கலைப்பணிகள் காலத்தின் தேவையாகும். வட்டுருக்கிராமியக் கலைகள் என்றும் நிலைத்து நின்றுவளர நாகப்பு அவர்களின் பின்னைகளிற்கும், இவ்வூர்க் கலைஞர்களுக்கும், கலை அபிமானிகள் உதவ முன்வரவேண்டும். இதுவே மறைந்த கலைஞர் அமர் நாகப்பு அவர்களுக்கு நாம் செய்யும் நிறைவான அஞ்சலியாகும். இதனுடைக் காலத்தின் ஆத்மா சாந்தியடையும் என்பது தினன்னாம்.

வாழ்க வளமுடன் வளர்க் கூத்து தும் கிராமியக் கலைகளும்

பணுவில்

வலிகாமய் மேற்கு சிற்பக்கணையும் கணவனுர் அமரசிங்கமுர் - நேர்காணல்

செல்வி எஸ். மல்லிகா B.A (Hons),

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தூர்,

பிரதேச செயலகம்,

சங்கானை.

கண்ணால் கண்ட உருவங்களையோ அல்லது கற்பனை உருவங்களையோ வழவு மைத்துச் செய்வது சிற்பம் எனப்படும். மனிதன் படைத்த கலைகளுள் மிகச்சிறந்த கலையாக இக்கலை காணப்படுகின்றது. வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே இக்கலை வளர்ந்து வருகிறது. மனித நாகரிகத்தையும் அதன் வளர்ச்சியையும் எடுத்துக்காட்டும் சான்றுகளில் சிற்பக்கலையையிடச் சிறந்தது வேறான்று மில்லை.

வரலாறு

நாடுகளின் தொன்மை வரலாற்றை அம்மக்கள் வளர்த்த சிற்பக்கலை வழியாகவே பெரிதும் அறியமுடிகிறது. அதனை வழிப்பவன் சிற்பி எனப்படுவான். கல், உலோகம், செங்கல், மரம், சுதை, தந்தம், வண்ணம், கண்டசர்க்கரை மற்றும் மைமுகு என்பன சிற்பம் வழிக்க ஏற்றவை எனப் பிள்ளை நிகண்டு கூறுகிறது. கற்களில் - கருங்கல், மாக்கல், பளிங்குக்கல், சலவைக்கல் என்பனவும் பொன், வெள்ளி, வெண்கலம் மற்றும் செம்பு என்பனவும் ஏற்றனவாகக்

கருதப்பட்டன. வழவும் முழுவதையும் முன்புறம் பின்புறம் இரண்டையும் காட்டும் சிற்பங்களை முழு வழவுச் சிற்பங்கள் என்றும் வழவுத்தின் ஒருபுறம் மட்டும் காட்டும் சிற்பங்களைப் புடைப்புச் சிற்பங்கள் என்றும் வகைப்படுத்துவர். உற்சவத் திருமேனிகளும் கோவில்களில் காணப்படும் முதன்மைத் தெய்வத் திருமேனிகளும் முழு வழவுச் சிற்பங்கள் ஆகும். தமிழ்நாட்டுச் சிற்பங்களின் சிறப்பியல்புகளில் ஒன்று ஆடற்கலை இலக்கணங்கள் அவற்றில் அளவாக அமைந்துள்ள தன்மையாகும். இவ்விரு கலைகளுமே கோவில்களில் வளர்க்கப்பட்டமையால், இவை எளிதாகக் கைவரப்பெற்றன. சிற்பவழவங்கள் நின்றாலும் அமர்ந்தாலும் கிடந்தாலும் வேறொந்த அமைதியில் தோன்றினாலும் அவை பெரும் பாலும் ஆடற்கலை இலக்கணத்தையொட்டி அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். சிற்பிகள் ஆடற்கலை இலக்கணத்தை நன்கறிந்து தம் கலை யுணர்வு, கற்பனைத்திறன் கலந்து அமைப்பதால் - தெய்வத் திருமேனிகள் நிறுவப்படும் இடத்துக்குத் தக்கவாறு கலையழகை மட்டு மன்றி அவ்வழவு அமைப்புகளின் உட்கருத்தை யும் உணர்த்தும் வகையில் உள்ளன.

தமிழகத்தில் பல்லவர்களின் மாமல்லபுரக் குகைக்கோவில் சிற்பங்கள் வரலாற்றுப் புகழ் பெற்றவை. பாண்டியர்காலச் சிற்பங்களும் தமிழகச் சிற்பங்களின் கலைத்திறனுக்குச் சான் றாக விளங்குகின்றன. தமிழகத்தில் சோழர் காலக் குடந்தை நாகேஸ்வரர் கோவில், தஞ்சைப் பெரிய கோவில், கங்கைகொண்ட சோழேச்சரம், ஜராவதேசவரர் திருக்கோவில் ஆகியவற்றிலுள்ள சிற்பங்கள் உலகப் புகழ்-பெற்றவை. இவ்வாறு உலகம் முழுவதும் அமைந்து விளங்கும் சிற்பக் கலையின் உன்ன தத்தை நாம் தரிசிக்கமுடிகிறது.

வலி. மேற்கில் சிற்பக்கமை

வலி. மேற்குப் பிரதேசமானது சிற்பக்கலையில் தனக்கென்றொரு தடம் பதித்திருப்பதைக் காண்முடிகிறது. இதிலும் குறிப்பாக, அராவில் பிரதேசமானது பல சிற்பக்கலைஞர்களைப் பெற்றெடுத்துள்ளது. இங்கும் அராவி தெற்கு மற்றும் கிழக்குப் பகுதிகளில் சிற்பக்கலைஞர்கள் அதிகமாக உள்ளனர். இவர்களுள் சிற்பத்துறை மேதாவியும் நாதஸ்வர உருவாக்குநருமான் அராவியூர் நாதஸ்வர சிற்ப வித்தகர் சின்னத்தம்பி அமரசிங்கம் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கவர். அவர் எமக்கு அளித்த நேர்காணல் தொகுப்பு வருமாறு:

“ஆலை வழியாடுகளில், கிசை விழாக்களில், மங்கல வையவங்களில் நாதமழை யாழியும் நாதஸ்வரக் கலைஞர்களின் புனிதமான கரங்களில் என்னால் உருவாக்கப்பட்ட கருவிகள் குறைந்து, அவர்களுக்கு வாழ் வளரிக்கின்றதை எனக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கின்றது, ஆக்ம திருப்பியைக் கருகின்றது” என்று கூறுகிறார் சிற்பத்துறை மேதாவியும் நாதஸ்வரக் கருவி உருவாக்குந்துமான அராவியுர் நாதஸ்வர சிற்ப வித்தகர் சின்னத்துமிரி அமரசிங்கம்.

எமது பிரதேச செயலக மலருக்கு வழங்கிய பிரத்தியேக நேர்காணலின்போதே அவர் மேற்கண்டவாறு தெரிவித்தார் .

தமிழரின் இசைக் கருவிகளுள் பழையை
 யானதாகவும் பண்பாட்டு அடையாளமாகவும்
 மங்கல வாத்தியமாகவும் திகழும் நாதஸ்வரக்
 கருவியை லெங்கையில் உருவாக்கி வருகின்ற
 ஒரேயொரு கலைஞராகவும் இந்து ஆலயங்
 களுக்குறிய பல தேர்களையும் எண்ணற்ற
 வாகனாங்களையும் உருவாக்கிய சிறபத்துறை
 வல்லுநராகவும் ஓவியம், சோதிடம், மனையா
 சாஸ்திரம் போன்ற துறைகளில் பாண்டித்தியம்
 மிக்கவராகவும் இருந்துவரும் சின்னத்தும்பி
 அமரசிங்கம், அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாகக்
 கலைப்பணி ஆற்றி வருகின்றார்.

சிற்பக் கலையைப் பரம்பரைத் தொழி
லாகக் கொண்ட குடும்பத்தில் பிறந்த இவர்.
அராவி அமெரிக்கன் மிஷன் மற்றும் சரஸ்வதி
மகா வித்தியாலயம் போன்ற பாடசாலைகளில்
கற்று எஸ்.எஸ்.சியில் (இன்றைய க.பொ.த.
சாதாரண தரம்) சிறப்புச் சித்திபெற்று மாணிப்பாய்
இந்துக் கல்லூரியில் உயர்கல்வி பயின்றார்.
எனினும், கலைமீது கொண்ட அதிக ஆர்வம்
காரணமாக உயர்கல்வியைப் பூர்த்திசெய்ய
வில்லை. தனது தந்தை மற்றும் மாமன்மார்
களிடம் சிற்பத் தொழிலை வரன்முறையாகக்
கற்றுக்கொண்டார். அத்துடன், ஆலய வாகனாங்
களையும் சிற்பங்களையும் அழகுடன் உருவாக்
கிற தனது இளவைத்தலேயே சிறந்த சிற்பாசாரி
என்ற பெயரைத் தனதாக்கிக் கொண்டார்.

ஆழையாங்களுடன் தொடர்புடைய புனிதமான பணிகளில் ஈடுபட்டுவரும் இவர். தவில் - நாதஸ்வரக் கலைஞர்களுடன் நட்புறவைப் பேணிவருகிறார். அத்துடன், மாங்கல இசையின் இரசிகனாகவும் ஆன்மீகவாதியாகவும் மிளிர் கின்றார். சமூகத்தொண்டிலும் விருப்புடன் ஈடுபடுகிறார். இவர் ஒழிநிவரும் கலைப்பணிக் காக கலைஞரானகேசரி. ஸ்ரீ சண்டிகா சிற்பக் கலைஞரானசேகரம், கலாவிநோதன், திட்டப்-நுட்ப சிற்பக் கலாமணி, சிற்பக் கற்பகம், நாதஸ்வர சிற்பக் கலாமணி, சிற்பக் கலைமாமணி, ரதாதி நாதஸ்வர சிற்பகற்பகம், நாதஸ்வர சிற்பவித்தகர், வண்ணபுரத்துச் சிற்பக்கலை வேந்தன் போன்ற

எண்ணற்ற பட்டங்களையும் விருதுகளையும் தங்கப்பதக்கங்களையும் பெற்றுள்ளார். இனி அவரது நேர்காணலிலிருந்து.....

கேள்வி: கலை மீதான ஆர்வம் தங்களுக்கு எப்படி வந்தது?

பதில்: எனது குடும்பம் கலைப் பின்னணியைக் கொண்ட குடும்பம். சிற்பக்கலையைப் பரம் பறைத் தொழிலாகக் கொண்ட குடும்பம்.

"நட்டுவன் பிள்ளைக்கு நொட்டிக் காட்டத் தேவை யில்லை" என்று கூறுவார்களே! அதுபோன்று எனக்கும் சிற்பக்கலை மீது இயல்பாகவே ஈடுபோடு வந்துவிட்டது. இது எனக்கு ஆத்ம திருப்தியைத் தரும் தொழிலாக உள்ளது.

கேள்வி: நாதஸ்வர உருவாக்கத்தில் தங்கள் மனம் சென்றமை குறித்துக் கூறமுடியுமா?

பதில்: ஆம். ஞீர்மாவோ பண்டாரநாயக்கவின் ஆட்சிக்காலத்தில், இலங்கையர்கள் இந்தியா வகுகுச் செல்வதும் அங்கிருந்து பொருட்களை எடுத்துவருவதும் தடைப்பட்டுப்போனது. இதில் நாதஸ்வரக் கருவிகளின் இறக்குமதியும் முற்றிலுமாக நின்றுபோனது. இதனால், நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். என்ன செய்வதென்று தெரியாது விழித்தனர்.

அந்தக் காலத்தில் நாதஸ்வரத்துறையில் பெரும் புகழ் பெற்றிருந்த எனது நண்பரான மூளாய் பாலகிருஷ்ணன் என்னை அனுகி - புதிதாக நாதஸ்வரத்தை உருவாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபோட்டு எமது கலைஞர்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவுமாறு கேட்டுக்கொண்டார். இவ்வேண்டு கோளைச் சவாலாக ஏற்றுக்கொண்ட நான், நாதஸ்வரக்கருவியின் அளவுப் பிரமாணங்களையும் அக்கருவியில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய நூட்பங்களையும் ஆழமாக - நிதான மாக ஆராய்ந்து, எனது இசையறிவின் துறையாலும் சாதித்துவிடவேண்டும் என்ற துடிப் பாலும் 23 வயதில் நாதஸ்வரக் கருவியை உருவாக்கி இலங்கையில் வரலாற்றுச் சாதனை படைத்தேன்.

கேள்வி: உங்கள் நாதஸ்வரக் கருவி எத்தனையாம் ஆண்டு. எங்கே நாதமழு பொழிந்தது?

வலிகாமல் மேற்கு

பதில்: 1968ம் ஆண்டு நவராத்திரி தினத்தன்று எனது இல்லத்தில் மூளாய் பாலகிருஷ்ணன் என்னால் உருவாக்கப்பட்ட நாதஸ்வரத்தை வாசித்து, அதனை ஏற்றுக்கொண்டார். அத்துடன், அதன் சிறப்பையும் தனித்துவத்தையும் விதிந் துறைத்து, என்னை வாழ்த்தி - இப்பணியை நான் செவ்வனே தொடர ஆசீர்வதித்தும் சென்றார்.

கேள்வி: இதுவரை எத்தனை நாதஸ்வரக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்துள்ளீர்கள்?

பதில்: இதுவரை 2 ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான நாதஸ்வரக் கருவிகளை உருவாக்கியுள்ளேன். அத்துடன், இத்தறையில் வல்லவர்கள் பலரையும் உருவாக்கியுள்ளேன். இது எனக்கு ஆத்ம திருப்தியையும் ஆழ்ந்த மகிழ்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. தற்போது எனக்கு 69 வயது ஆகிறது. இருந்தும், நல்ல திடகாத்திரமான ஆரோக்கியத்துடன் இப்பணியைத் தொடர்கிறேன்.

கேள்வி: நாதஸ்வரக்கருவி குறித்து சுருக்க மாகக் கூறுங்கள்?

பதில்: தென்னக இசைக்கருவிகள் அனைத் தினதும் உருவாக்கத்திலும் தற்காலத்தில் புதுமைகள் புகுத்தப்படுகின்றன. எனினும், சில கருவிகள் பழைமையான முறைகளை அனுசரித்தே உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. எமது இசையில் முதன்மையான தோற்கருவி களான மிருதங்கம், தவில் முதலான கருவிகளைத் தற்காலக் கலைஞர்கள் இலகுவான முறையில் உருவாக்கிப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். ஆயினும், மாங்கல இசைக்கருவிகளுள் ஒன்றான நாதஸ்வரம் என்னும் இசைக்கருவியானது இன்றுவரை எந்தவிதமான மாற்றங்களையும் உள்வாங்காமல் பழைமையின் சின்னமாக உள்ளது. அத்துடன், தமிழரின் பண்பாட்டு அடையாளமாகவும் திகழ்கிறது. இக்கருவியை உற்பத்திசெய்வது நூட்பமான வேலை. இதனால்தான் இது எல்லோராலும் உருவாக்கப்பட முடியாததாகத் திகழ்கிறது.

கேள்வி: தாந்களால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட நாதஸ்வரக் கருவிகளைப் பயன்படுத்துவோர் குறித்து என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பதில்: ஆலய வழிபாடுகளில், இசை விழாக் களில், மாங்கல வைபவங்களில் நாதமழை பொழியும் நாதஸ்வரக் கலைஞர்களின் புனித கரங்களில் என்னால் உருவாக்கப்பட்ட கருவிகள் இருந்து அவர்களுக்கு வாழ்வளிக்கின்றமை எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கின்றது.

என்னால் உருவாக்கப்பட்ட நாதஸ்வரக் கருவிகளை ஈழத்தின் நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள் பலரும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இதனை நாதஸ்வரச் சக்கரவர்த்தி என்.கே.பத்மநாதன், ஏற்று அங்கீரித்த பின்னர் அனைத்து நாதஸ்வரக் கலைஞர்களும் என்னிடமிருந்து தான் நாதஸ்வரக் கருவிகளைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். கே.எம்.பஞ்சாபிகேசன், எம்.பி.பால கிருஷ்ணன், ஆர்.சுந்தரலூர்த்தி, கானமூர்த்தி, பஞ்சலூர்த்தி, ஆர்.கேதீஸ்வரன் போன்ற மேதைகள் முதல் தற்கால நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள் வரை அனைவரது கரங்களிலும் என் கை வண்ணத்தில் உருவான நாதஸ்வரக் கருவிகளே தவழ்ந்து இசைபரப்பி வருகின்றன.

மேலும், ஈழத்துக் கலைஞர்கள் மட்டுமன்றித் தமிழகக் கலைஞர்களான மாம்பழம் சிவா, நடராஜன், இளையராஜா, கார்த்திகேயன் முதலானோரும் என்னிடமிருந்தே நாதஸ்வரக் கருவிகளைப் பெற்றுவருகின்றனர்.

கேள்வி: ஆலய தேர் மற்றும் வாகனாங்களைச் செய்யும் சிற்பாசாரியாராகவும் தாங்கள் உள்ளீர்கள். இதுவரை எத்தனை தேர்களை வடிவமைத்துள்ளீர்கள்?

பதில்: இதுவரை 25ற்கும் அதிகமான தேர்களையும் பலநாறு வாகனாங்களையும் உயிரோட்டத்துடன் படைத்தளித்திருக்கிறேன். கொழும்புபொன்னம்பலவானேஸ்வரர்கோவில், பருத்தித்துறைக் கோட்டுவாசல் முத்துமாரியம்மன் கோவில், அராவி வண்ணபுரம்

சிவன் கோவில், அராவி வடக்கு முருகமூர்த்தி கோவில், மாதகல் பாணைவெட்டி அம்மன் கோவில், சங்கரத்தை பத்திரகாளி கோவில் முதலானவற்றைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம்.

கேள்வி: தேர் வேலை செய்யும்போது எதிர் நோக்கும் சவால்கள் குறித்துக் கூறுங்கள்?

பதில்: கோவில் கட்டும்போதோ அல்லது கோபுரம் கட்டும்போதோ அவை காலப்போக்கில் ஒவ்வொரு பகுதியாக உடைந்து விழுலாம். அவற்றை மீண்டும் அந்த இடத்தில் வைத்து திருத்தவேலை செய்யலாம். ஆனால், தேரோ அல்லது சப்பறமோ (சப்பைரதம்) அப்படி அல்ல. அவை பழுதுற்றால் முழுவதும் கழற்றிப் புதுப் பிக்கவேண்டும். தேரைச் செய்தவனை நம்பித் தான் இமுக்கின்றனர். பத்திரிகைகளில், ஊடகங்களில் வரும் செய்திகளில், தேர் சரிந்தது அல்லது முறிந்தது என்ற செய்திகள் வருவதைப் படித்திருப்பிரகள். இது சாமி குற்றம் என்று ஊரில் பேசுவார்கள். அதுவல்ல உண்மை. அதனைச் செய்தவன் செவ்வனே செய்யாமைதான் காரணம்.

அண்மையில் நான் இந்தியாவுக்குச் சென்று வந்தேன். அங்கே உலகிலேயே பெரிய தேர் என்று சொல்லப்படுகின்ற திருவாளர்த் தேர் திரும்பக் கழற்றப்பட்டு வேலைப்பாடுகள் டைம்பெற்றுக்கொண்டிருந்தன. வேலைப்பாடுகளுக்கு மாத்திரம் 2கோடி ரூபா (இந்தியக் காச) ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அத்தேரின் சில் மாத்திரம் 22 அடி நீளம். இன்று இலங்கையிலும் சரி, அல்லது இந்தியாவிலும் சரி தேர்வேலைகளை உணர்ந்து செய்பவர்கள் அருகிவருகின்றனர்.

கேள்வி: நாதஸ்வரம் மற்றும் தேர் ஆகிய வற்றை உற்பத்தி செய்வதற்குப் பயன்படும் மரங்கள் எவை?

பதில்: நாதஸ்வரம் - ஆச்சா மரம். இது இலங்கையில் உண்டு. ஆனால், யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லை. வன்னிப் பிராந்தியத்தில் நிறைய

உண்டு. உழவு என்று சொல்லப்படுகின்ற நாதஸ்வரத்தின் மேற்பகுதி செய்வதற்குரிய மரம் இதுவாகும். அனச என்று சொல்லப்படுகின்ற கீழ்ப்பகுதி மருதமரம், கல்வாரை முதலான மரங்களில் செய்யலாம்.

தேர் - இலுப்பைமரம், மருதமரம், கல்வாரை. இதன் மேல்வேலைக்குப் பயன்படுத்துபவை - முதிரை மற்றும் மஞ்சமுன்னா ஆகிய மரங்களாகும்.

கேள்வி: சமகாலத் தேர்ச் சிற்பக்கலைஞர்களின் நிலை குறித்துக் கூறுங்கள்?

பதில்: தற்காலத்தில் தேர்களை உருவாக்கு வோர் சிற்பங்களுக்கு இருக்கவேண்டிய அளவுப் பிரமாணங்களையோ. தராதரத்தையோ கருத்திற் கொள்வதில்லை. இவர்கள் பொருள்டு வதை மாத்திரமே பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டு - தாமாகவே ஆலயங்களைத் தேடிச் செல்கின்றனர். இது மிகுந்த வேதனை அளிக்கிறது. தற்காலத்தில் கொழும்பிலிருந்து சில தேர்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு எடுத்துவரப்படுகின்றன. இவர்கள் ஒரு குருவின் கீழ் இருந்து கற்றவர்களோ அல்லது தேர்வேலைத் தளத்திலிருந்து வேலை செய்தவர்களோ கிடையாது. இவர்கள் எல்லாம் இடம்பெயர்ந்து அங்கு சென்றவர்கள். சில அறிமுகக்காரரை வைத்துக் கொண்டு தாங்கள் ஒன்று செய்து பார்ப்போம் என்ற எண்ணத்தில் தேர்களை வடிவ மைக்கின்றனர்.

கேள்வி: தேர்ச்சிற்பம் மற்றும் நாதஸ்வர உற்பத்தி இரண்டினுள் தங்களுக்கு ஆத்ம திருப்தியைத் தந்த கலை எது?

பதில்: கலையில் திருப்தியடைய முடியாது. ஒரு தேரைச் செய்தாலோ அல்லது வாகனத்தைச் செய்தாலோ அது உயிர்ச்சிற்பம் அல்லது உயிரோவியம் என்று சொல்லப்படுகின்ற நிலை வரும் வரைக்கும் அதில் திருப்தி கிடையாது.

எனினும், நாதஸ்வரம் உற்பத்தி செய்வது திருப்தியைத் தருகிறது. இதனை நாதஸ்வரக் கலைஞர் ஏற்றுக்கொண்டால் சரி. இதில் எவரும் குறைக்க முடியாது.

கேள்வி: ஆலயங்களில் சுவாமி வீதியுலா வரும் போது சினிமாப் பாடல்கள் பாடப்படுவது குறித்து என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பதில்: இது உண்மையில் கண்டிக்கத்தக்க விடயம். ஆலயங்கள் ஆன்மாக்களின் மனதை ஒருமைப்படவைப்பன. இங்கு ஆபாசப் பாடல்களைப் பாடுவதால் ஆலயங்களுக்கு வருவோர் மனம் அலைபாயத்தான் செய்யும். “சிங்கார வேலனே தேவா.....” என்ற பாடல் சினிமாப் பாடல் தான். ஆனால், அது பக்திப்பாடல். இவ்வாறான பாடல்களை வேண்டுமோனால் பாடலாம். இதனை ஆலய நிர்வாகத்தினர்தான் எடுத்துரைக்க வேண்டும். எம்மைப் போன்ற எத்தனை பேர் குரல் கொடுத்தாலும் சாத்தியப் படாது.

கேள்வி: தேர்ச் சிற்பக்கலைஞர்களுக்குத் தாங்கள் கூற நினைப்பது யாது?

பதில்: தேர்களை உருவாக்குவோர் சிற்பங்களுக்கு இருக்கவேண்டிய அளவுப் பிரமாணங்களையும் தராதரத்தையும் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட அளவுடைய அம்மனுக்குக் கண் வைக்கவேண்டும் என்றால், அது சிற்பசால்திரும் சொல்லும் விதிமுறைகளுக்கிணங்கத்தான் வைக்கவேண்டும். அதனை விடுத்துத் தாம் விரும்பிய அளவில் சிற்பிகள் வைக்க முடியாது. இதனைச் சமகால சிற்பக் கலைஞர்கள் கருத்திற்கொள்ளவேண்டும். யாருக்கும் எப்பவும் விலைபோகக்கூடாது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகக் கலைப்பணியைத் தெய்வீகப் பணியாகக் கொள்ளவேண்டும்.

அழிவேடந்த நிலையிலுள்ள துணைப் பிள்ளையர் ஆலயம்

துணோவி புராதன அலையைம்

இவ்வாலையைம் சுங்கரத்தைக் (J /159) கிராம அழுவெள் பிரிவில் அமைந்துள்ளது. இவ்வாலையைம் கி.பி 15ஆம், 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததென்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். இவ்வாலையைம் கார்ப்பக்கிருவைச் சுவீரில் கல்வெட்டுக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அதை கிருந்த எழுத்துக்களில் அமைந்துள்ளன. அக்காலத்தில் இத்தேவாலையைம் “பிரகேள்வரன்” என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்டதாகக் கல்வெட்டுக்களை ஆராய்ந்த நிச்சிய சாசனவியலாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இது ஒரு கற்கோவில் ஆகும். அதாவது, ஆலயத்தின் பெரும்பகுதி கோறங் கற்கள் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளது. கருவறை மட்டும் பொழுந்த முறைக்கூடும் சுண்ணாய்புக் கற்களையும் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வாலையைம் கிட்டத்தட்ட 50 அடி நீளமும் 42 அடி அகலமும் கொண்டது. தற்போது இவ்வாலையைம் சேதமலைந்த நிலையிலுள்ளதை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழத்தும் புலமைப் பாரம்பரியத்தில் கணபதி ஜயர்

- சிறாகுறிப்பு -

கிரு. ந. குபரன்
சித்தன்கேணி

ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலமைப் பாரம்பரியம் தனித்தன் மையான வரலாற்றைக் கொண் டுள்ளது. காலத்துக்குக் காலம் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு ரீதியாக ஏற்பட்டு வந்த மாறுதல்கள் புலமைப்பாரம்பரியத்தின் வளர்ச்சி யில் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன. ஈழத்தில் அந்தியரான ஒல்லாந்தரின் ஆளுகைக் காலத்தில் யாழிப்பாணம், தெல்லிப்பளை, வட்டுக்கோட்டை முதலான பகுதிகள் பிரதான புலமைப்பாரம்பரிய மையங்களாக விளங்கின. அவற்றில் வட்டுக்கோட்டைப்பகுதியில் வாழ்ந்த கணபதிஜயர் முக்கிய மான ஆளுமையாகத் திகழ்ந்தார்.

“இப் புலவர் யாழ் ப் பாணம் வட்டுக் கோட்டையில் வசித்த பிராமணர். இவர் தந்தையார் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து வட்டுக்கோட்டைக்கு வந்து இல்லறம் பூண்டு நல்லறஞ் செய்த வால கிருஷ்ண ஜயர். இவர் தன் சுற்ற மித்திரரைப் பிரிந்து வடதேசத்தில் உள்ள திருவையாற்று வயிரவ சந்நிதி யிலே ஓர் இராப் பொழுது இளைத்துக் களைத்துத் தூக்கமற்றோராய் இருந்தபோது சுயம்பாடும் சக்தி உண்டாக உடனே அவ்வயிரவர் பேரில் பதிகம் ஒன்றைப் பாடனார் என்பா”

என பாவலர் சித்திர தீபக ஆசிரியர் கணபதி ஜயர் குறித்து முன்வைத்துள்ள கருத்துக்கள் கணபதிஜயரின் பின்னணியைக் குறித்துரைக் கிறது. கணபதி ஜயரின் காலம் கி.பி 1709-1784 என்பா.

இந்தியாவிற்கும் ஈழத்திற்கும் இடையே நிலவிய கடல் வழித் தொடர்பு நெருக்கமான உறவுப் பிணைப்புக்கு வழிசெமத்தது. இந்தியா விலிருந்து ஈழம் நோக்கி மட்டுமென்றி ஈழத்தி விருந்து இந்தியா நோக்கியும் யாத்திரை நிமித்தமும் அரசியல், சமூக, பொருளாதார தேவைகளின் பொருட்டும் நகர்வுகள் நிகழ்ந்தன. கிருவழித் தொடர்பில் ஈழத்தமிழருக்கும் தமிழ் நாட்டிற்கும் இடையேயான தொடர்பே இங்கு முக்கியத்துவம் பெற்றது. அவ்வகையில் கணபதி ஜயரது பரம்பரை பற்றிய குறிப்பினை நோக்க முடியும்.

கணபதிஜயர் வாளபிமன் நாடகம், அலங்காரங்கள் நாடகம், மலையக நந்தினி நாடகம், அதிளுபவதி நாடகம், வட்டுக்கோட்டை பிட்டியம் பதி பத்திரகாளியம் மை ஊஞ்சல்,

பத்திரகாளியம்மை பதிகம், வீரபத்திரர் பதிகம், வண்ணை வயித்திலிங்கக் குறவுஞ்சி முதலான இலக்கியங்கள் பலவற்றைப் படைத்துள்ளார். இங்கு குறிப்பிட்டவற்றில் பல தற்காலத்தில் கிடைத்தற்காரியதாகிவிட்டன என்பது பிரதானமாகும்.

எழுத்தில் தோற்றும்பெற்ற சிற்றிலக்கிய வடிவங்களில் ஊஞ்சல் இலக்கியம் முக்கியமானது. சமயம் சார்பான வெளிப்பாடுகளில் ஊஞ்சல் இலக்கிய வடிவத்திற்கு கணிசமான பங்கு உண்டு. கணபதிஜயர், வட்டுக்கோட்டை பிடியம்பதி பத்திரகாளியம்மை மீது பாடிய ஊஞ்சல் இலக்கியம் எழுத்தில் தோன்றிய ஊஞ்சல் இலக்கியங்களில் காலத்தால் பழுமையானது.

“குளக்கரையி னிழுற்முகிற் றாவிவாளை குதித்தமிர்த மெனச்சொரிந்து குளிர்தேன்கள் வளப்பழனத் திடைப்பெருக பயிருண்டாகும் வட்டுநகரப் பிடியதனின் மகிழ்ந்து பாடி....”

எனத்தொடரும் சித்திரிப்பானது பிடியம்பதி யின் பெருமையை கூழ்ள சார் விபரிப் போடு வெளிப்படுத்துகிறது.

எழுத்துத் தமிழ்நாடக வரலாற்றில் போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் நாடக ஆற்றுகைகள் நிகழ்ந்தமை தொடர்பான குறிப்புக்கள் உண்டு. எழுத்தமிழர் இடத்து தனித்துவமான கூத்துப் பாரம் பரியம் இருந்துள்ளதோடு போர்த்துக்கேயரும் நாடகப் பின்னணி உடையவர்கள் என்ற வகையில் நாடக வெளிப்பாடுகள் நடைபெற்றிருக்கும். எனினும் ஒல்லாந்தரின் ஆளுகைக் காலத்திலிருந்தே அதற்கான எழுத்துருக்கள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன.

கணபதிஜயர் எழுதியதாக நம்பப்படும் வாளபிமன் நாடகம், அலங்காரரூபன் நாடகம், அதிரூபவதி நாடகம், மலையக நந்தினி நாடகம் என்பன எழுத்தமிழ் நாடக எழுத்துருக்களில் பழுமையானவையாகும். 1961இல் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி வாளபிமன் நாடகத்தைப் பதிப்பித்து

வெளியிட்டார். 1962இல் பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் அலங்காரரூபன் நாடகத்தைப் பதிப்பித்தார். அதிரூபவதி, மலையக நந்தினி ஆகிய நாடகப் பிரதிகள் தற்காலத்தில் கிடைத்தற்காரியதாகிவிட்டன.

அலங்காரரூபன், வாளபிமன் ஆகியன தென் மோடியைச் சார்ந்த கூத்துக்களாகும். வடமோடியைக் காட்டிலும் தென் மோடியில் ஆட்டநூணுக்கங்கள் அதிகம். போரும் காதலும் விரவியதாகவே தென்மோடி நாடகக் கூத்துக்கள் அமையும். அதிவீரசுரன் என்ற மன்னனின் மகனான அலங்காரரூபன் செகத்தனையாளி எனும் மன்னனின் மகளான அலங்காரரூபியை பல்வேறு நெருக்கடிகளைத் தாண்டி திருமணம் செய்த கதையை அலங்காரரூபன் நாடகம் விபரிக்கிறது.

“சாதியன்றா விரண்டுவைக சமயமொன்றையா தற்பரனென் றாலொருவன் கற்பனையே கோடி”

எனும் அலங்காரரூபன் நாடகச் செய்யுளாடி எளிமையான மொழிநடையில் சமூக விழிப் புணர்வுக் கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளது.

வாளபிமன் நாடகம், கணபதிஜயரின் சுற்றுத்தாரில் ஒருவரான சண்முகஜயரால் சுந்தரி நாடகம் என்ற பெயரில் பாடத்தொடங்கப்பட்டது. எனவும் அவர் அதனை எழுதிமுடிக்க இயலாது போகவே கணபதிஜயர் அந்நாடகத்தை வாளபிமன் நாடகமாக எழுதியுள்ளார் எனவும் அறிய முடிகிறது. வாட்போரில் வல்லவனான அரச்சணையின் மகனான அபிமன்யு சுந்தரியை அடைந்த வரலாற்றை இந்நாடகம் விபரிக்கிறது. மக்கள் மத்தியில் இராமாயண, பாரத கதைகள் வழக்கி விருந்த கூழவில் அவற்றினை மையமாகக் கொண்டு அக்காலத்து நாடக எழுத்துருக்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் பாரதக் கதைப் பின்னணியுடைய வாளபிமன் நாடகத்தின் தோற்றுத்தை நோக்கமுடியும்.

“வந்துபின்னி விக்கினைம் பணிபோல மாறவும் வருமிடர் பயந்தோடவும்

வருகனை பில்லி பிசாசு குட்டிச்சாத்தான்
வருகலி அணுகாமல் விட்டோடவும்
அந்தியிற் பேயனும் சந்தியிற் பேயனும்
அச் சுறுத் தும் பேயனும் வந் தணுகாமல்
விட்டோடவும்
அக்கரும் துட்சணம் இரண்டும் செய்யவே
அஞ்சலென்றெனை யானுவாய்"

என வெளிப்படும் வாளபிமன் நாடக
விநாயகர் காப்புச் செய்யுள் அக் காலத் தில்
போய், பிசாசு. சாத்தான் என்பவை மீது நிலவிய
அச்சங்கலந்த மனநிலையைக் காட்டுகிறது.

கணபதிஜயரின் படைப்புக்களில் பெரும்
பாலானவை சாதாரண மக்களின் புரிதலுக்கு
எளிமையான வகையில் அமைந்துள்ளன.

அவ்வகையில் அவர் படைத்த வைத்தி
விங்கம் குறவுஞ்சி இலக்கியமும் குறிப்பிடத்தக்கது.
அவ் இலக்கியம் இன்று கிடைக்கப்பெறவில்லை.
எழுத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் மட்டுமென்றி
எழுத்தமிழரது வரலாற்றை அறிவதிலும் இவ்வா
றான இலக்கியங்கள் பல கிடைக்கப் பெறாமை
பெரும் இடைவெளியை ஏற்படுத்தியுள்ளது.
கிடைக்கின்ற இலக்கியங்களைப் பேணுவதிலும்,
மறைந்து கிடக்கும் இலக்கியங்களை வெளிக்
கொண்டுவதிலும் அனைவரும் கவனங்கு செலுத்த
வேண்டியதன் தேவையை தீர்த்தகு விடயங்கள் உணர்ந்துவதோடு கணபதிஜயர் போன்ற
வர்களின் ஆளுமைகளைப் போற்றி மதிப்பதும்
காலத்தின் தேவையாகும் என்பது அனைவரும்
உணர்ந்துகொள்ள வேண்டிய விடயமாகும்.

கலை, கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பாதுகாப்போம்

கலாபூஷணம் க. நல்வதம்பி,

துணவி, சங்கரத்தை.

அலைகடல் சூழ் அவனி தன்னில் - நானும்
பலகோடி மக்கள், தங்கள் வாழ்வியல் வளம்காண
விலைகாண முடியாத வித்தகப் பொக்கிழமாய்
கலை, கலாசார, பண்பாட்டுக் கோலங்கள் பேணுவர்

மலைமேல் ஓளியாக என்றும், எங்கும் நின்று
மக்கள் நல்வாழ்விற்கு வழிகாட்டும் அந்த
கலை, கலாசார, விழுமியப் பண்பாடுகளை
தொலை தூரம் விலகவிடாது, நாமும் தொடர்ந்திடுவோம்

உணர்வதில் தெளிவும், உளமதில் உறுதியும்
இனமதன் நல்லுறவும், இன்ப இல்லற வாழ்வும்,
குணமதில் குன்றுபோல் நின்று உலாவர
கலைவளம் மாணிட வாழ்வின் காவலனாகும்

கணமொரு எண்ணம் பூண்டு, மனமது அலையும்போது
கலைவள உணர்வு எம்மைக் காப்பாற்றி வழிகாட்டி
நலமதைப் பெறவைத்து நாட்டினில் என்றென்றும்
குணமதில் சிறந்த நற்பிரசைகள் ஆக்கிவைக்கும்

தலைமுறை தலைமுறையாய் சகோதர தத்துவங்கள்
நிலைகாண வைப்பதும், கலை பண்பாட்டுக் கோலங்களே
நிலையான சமாதானத்தை நிலவுலகில் விதைத்துவரும்
கலை கலாசார பண்பாட்டை, கவனமுடன் பேணிடுவோம்

